Ketabton.com

:□#شهاب

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

یخ مې دبدن مغز، مغز او هډوکي ته رسیږی او زه د ډیر یخ څخه لړزیږم، داسی لړزیږمه چي هر سوک زما د څنګ څخه تیریږی په زړه سواندې نظر راګوری. او زه چي بغير له کوم موخي او هدف څخه پر لیسي سړکونه تیره وم، او زه چي حتا موخه او لاره مي معلومه نده او بې منزله په حرکت یمه. او زه چي کورنی نلرم، او زه چي حتا يو چت د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر له پاسه د ژوند تیره ولو لپاره نلرم، او زه چي څومره بی پناه او بیچاره یم.

او زه؟ اصلاً زه سوک یم؟ یغما؟
څو ځله په کراره دا نوم لځان سره تکراره وم
یغما، یغما...

هغه یغما چی خپل د عمر په شلم مني موسم کي پښه ایخودلي.

یو ترخه مسکا مې په شونډو باندی خپره کیږی، او لځان سره فکر کوم زما نوم او زما ژوند څومره ښایسته ورته والي لری.

خپل د قدمو سرعت زیاته وم، داسي چي څو غټ او قوی سپيي راپسی ويي او زه خپل د ژوند د ژغورلو لپاره نه بلکي خپل د عزت او حیا ژغورلو لپاره د هغه ځای څخه د تلو کوښښ کوم.

مګر هغوی ندی راپسي؟!یواځی هغوي په ظاهر کي څلور پښی نه بلکي دوه پښو والا دی، دا فکر عجیبه لړزه مي په ناتوانه وجود باندی قایمه کړه.

لاس مي خپل د کمیس جیب ته چي د حجاب پشان دی راته ننباسم، ګوتي مي د یو څیز د لټون پسی دی، او زه ویریږم چي هغه شئ مي په هدیره کي لیاده باسلي نه ويي.

د یو شئ په لمس کولو چي د کلک پلاستیک پشان دی، نری مسکا کوم.

اه نو خپل ژغورونکي مي لځان سره راوړی د ګولیو پاکټ ته چي اوس زما په لاسونو کي دی ګورم او بیا يي بیرته په جیب کی ایږدم

شاوخوا د نظر څخه تیره وم او په ځیر سره ګورم چي اوس د ښار په کوم ځای کي کرار لرم؟ خو هر څومره چي خپل په مغزو فشار او بوج راوړم هیڅکله مي داسی ځای ذهن ته نه راځی چي ما دی لیدلی ويی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زه څومره د هغه ځای څخه لری شوې یم؟ او څومره فاصله مې تیره کړی؟ ضرور ډیر لری شوی یم...

په همدی فکرونو کې نظر مې د هټې او هوټلونو خواته چې یو دبل په څنګ کې موقعیت درلودو وشو او بیا ولړزیدم، پښې مې بې واقه شوې او د تلو یاری راسره نکول.

دا ځل د یخ له لاسه و نه لړزیدم بلکې، د خلکو د ناپاکه نظر او مردار خندا وه چې زړه کې راته ویره واچول.

لکه چې تازه مې فکر شو چې زه جنی یم او دا هم هغه وینه څکونکې ښار د جنکیانو لپاره دی د هغه انجونو لپاره چې زما د جنس څخه دی د نرم والي او درد...

د هغه ځای څخه لری کیږم، د نانوای خواته ځم او د ډوډی غوښتنه کوم
اه چې څومره د ډوډی ګرم او خوندور بوی عجیبه ورته والي د ژوند د بوی سره لری.

ههه د کوم ژوند څخه خبری کوم د هغه ژوند څخه چې هیڅکله ماته ژوند نشو!

ډوډی راخلم او د څو شپو وږو پشان یې خورم، خپل مات شوی ساعت ته ګورم او تازه مې فکر د وقت تیریدو ته کیږی. یعني زه پینځه ساعت بغیر له کومې وقفې او دمې څخه د یو نامعلوم منزل په لوری په حرکت یم! هک حیرانه کیږم و دی دومره توان او انرژی ته چې زه یې په پښو دره ولې یم.

په هغې تیږی چې زما څنګ ته وه کیناستم او خپل په فکرونو کې ډوبیږم، ډوبیږم په هغه تور ماضې وقت کې چې سم زما د تقدیر پشان تور دی.

خپل د عمه خبری مې یاد ته راغلل" پخدای که پوهیږم چې د دی لیونی او عصبې جنۍ سره څه وکړم؟ مور او پلار یې خپل شَر کم کړو او دا مریضه جنۍ یې زما غاړی ته را واچول اه چې د هغوۍ مړینه لا زما په فایده نه وه." خو د دې خبرو هضم کول دومره ګرانه نه وه بلکې جواب یې وو چې زما ساه یې بنده کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

" ښځې دومره زما د غوږ لاندي بنګ،بنګ مه کوه خپله خو پوهیږی چي دا مریضي خیرنه زموږ په څه درد راځی."
په لوړ غږ خاندي او بیا وایي:
" لکه چي لیاده دی وتي چي د دی ډنګری په سر موږ دولس لک افغاني اخلو، یواځی یو څو وقته صبر وکړه ترڅو سلیم کاپیسا ته لاړشي، بیا د دی جنۍ شَر او مصیبت خپل د سر څخه کم کو، نجیب څلور ورځي وقت راکړي ترڅو امانت یي ورته تسلیم کړو"

صبر نجیب! دا خو هغه نجیب ندی چي څو ځله یي ماته د مزاحمت اراده درلود؟
همغه نجیب چي یو کور د بیځایه او بي پناه جنکیانو درلود همغه چي خپل د عیش او نوش پیسي د دی جنکیانو په سر پیدا کول!

بدن مي بي ساه کیږی او تازه د مصیبت لوېِ والي ته مې فکر کیږی چي څه بد مرغه تقدیر مې په تمه دي

که سلیم لاړشي بیا څه؟ هغه کس چي زما یواځني حمایت کونکي په هغه کور کیدی، هغه کس چي په وار، وار یي ماته د واده وړاندیز کړی وو، په وار، وار یي د مئیني اظهار کړی وو، او ما یواځی هغه ته ورور ویلي وه

هغه ورور چي ما خپل خور نه مني.
نه، نور نشم کولي د هغه په مرستي حساب کړم عمه هیڅکله سلیم نه پریږدی چي زما سره مرسته وکړی نشم کولي هغه ته یو مصیبت وګرځم

د دی ترخه خاطراتو په یاد راوړل چي یواځی څو ساعته مخکي د شپي په تیاره کي تیر شوي وه حال مي خراب شو او څو څاڅکي اوښکي مې په څهري توې شوی.!
نه داسي نه کیږی زه غښتلي یم، زه باید قوی اوسیږم خپل د ځان لپاره خپل د آیندي لپاره.....

باید یو لاره مې خپل د ژغورلي لپاره لټولي وایي یو داسي لاره چې ما د هغه کور او د دی مردار نظرنو څخه لرې وساتي خو کوم لاره؟ آیا کوم لاره هم شتون لرې؟ دا پوښتنه څو ځله لځان سر تکراره وم....

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهیږم څومره وقت کیدو چې خپل ځان مې خپل ذهني خبرو ته سپارلي وو چې یو غږ د هغه ځای ښځه زه وویستلم.

و دوه هلکانو ته چې زما ښځه په لږ فاصله کي ولاړ وه ګورم

- اوووو سترګو ته يي وګوره زما په نظر د ظالم لور د کور ښځه تختیدلې، ته راځه چې خدای رحم پر موږ کړی!

دواړه په لوړ غږ خاندی او زما طرف ته را نږدی کیږی.....

زه څومره کرکه لرم د دی نږدی والي او د دی ناپاک کتلو ښځه...
په تلوار خپل لځایه پاسیږم او په غټو ګامونو د هغه ځای ښځه لرې کیږم، یو ځای خدای،خدای کوم چې زما پسي نه ویي راغلي، د څو دقو وروسته خپل شاته ګورم او کله چې ډاډمن کیږم چې د هغوی ښځه هیس کوم خبر نشته یو هوسا نفس اخلم

هوا په تیاره کیدو ده او زه تراوسه نه پوهیږم چې شپه چیرته تیره کړم ترڅو د دغه وحشي ځناورو ښکار نشم..

بغیر له کوم فکر ښځه لځان سره وایم کاش جنی نه وایی! لاس خپل په اوږده ویښتیانو چې د ټکری لاندی دی تیره وم او یو فکر مي مغزو ته راځی، څو دقي خپل په فکر کي بنده پاتی کیږم، او لځان سره وایم دا یواځني لار ده چې ماته پاتي
مګر بله چاره هم لرم؟

په بیرو بار کي داخله کیږم ښار ډک دی د لیلا مې د هر ډول وسایل او کالیو ښځه.
خپل په فکر شرمیږم او له خدایه بخښنه غواړم.

د یو کراچي خواته ځم
- ورور د دي قیچي قیمت څو دی؟
- خوري ماښام شوي او ځکه چې نن ما کوم خرڅلاو ندی کړی تاسو 150 افغاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

راکړی.

بغیر د کوم چانه وهلو د قیمت په سر قیچي اخلم او د سړیانو د کالو پسې ګرځم.
تول دوکانونه کرار ،کرار په بند کیدو دی، او زما تشویش او ویره په زیاتیدو..

مخکې ځم او نظر مې په یو دوکان چې یو د عمر پوخ سړی یکی شتون لری پریوځې، په منډه د دوکان خواته ځم چې هغه دوکاندار په حیرت باندی وایی:
- لورې خیرت خو دی؟ کوم شې دی په کار وو؟
- هو کاکا یو جوړه مردانه کالې او یو د غاړی پټو مې پکار دی!

سړی ما د نظر څخه تیره ویې بیا وایې:
- صبر اوس درته یو څو جوړی راوړم.
د څو دقو وروسته د څو جوړو کالو سره راځی او وایې:
- دا دې لورې وګوره یواځی تلوار کوه چې دوکان بنده وم.

په غور باندی کالې ګورم، دلږ دمې وروسته یو جوړه تور کالې دهغه خوا ته نیسم
- د دی قیمت څو دی کاکا؟
- ستا لپاره 800 یواځی یو دوه ځلې اغوستل شوی نوې دې.
- سمده، کولې شې یو د غاړی پټو هم د دی سره راته حساب کړی؟

- ځکه چې ناوخته ده او ته هم یواځی یې منم یې زما له خوا تاته ډالې. یو سپین دسما پټو مې خواته نیسې
- همدا سم دی؟

مننه کوم، کالې را اخلم او د بیرو بار څخه ځان باسم، افففف اوس خالې ځای له کومې کړم چې کالې بدل کړم؟

یو زړې غرفې ته مې فکر کیږی چې یو کونج کې ولاړه ده، شاوخوا ګورم کله چې د خلکو په نشتون ډاډمنه کیږم، نو د فرصت څخه استفاده کوم، او د غرفې خوا ته ځم او په تلوار خپل کالې بدله وم او یو هوسا ساه اخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ځومره خوشحاله يم چې کوچني او ماشومانه بدن لرم د عمه په خبره چې ويل يې: د هلکانو پشان صاف يې!

بنه اوس د وينتيانو نوبت مې دی چې د شر څخه يې ځان بيغمه کړم، زړه نا زړه غچې خپل د وينتيانو خوا ته ورړم سترګې مې پټی کوم، او په بيخ کې غچې کوم، د لړ اخوا ديخوا جوړه وم يې. البته داسې فکر مه کوي چې د فلمو پشان بنايسته او شتيلې مې قيچې کړی نه! يو اځی شکل مې ورڅخه ماشومانه او لنډ او پورته کړی.

يو ځل بيا ځانته ګورم او کله خپل د کالو په منظم اوسيدو ډاډمنه کيږم، د مسافرخانو خواته قدمونه تيزه وم، د يو کلک څيز په لګيدو باندی په سړک وغورځيدم

- اخ پينه مې ماته شوه خدای دي ستا جزا درکړي چې زما پشان غټ پټ انسان دی ونه ليدو!

ځان سره لګيا وم او بنګ بنګ مې و، چې يو مردانه غږ د هغه ذهني جنجال څخه وويستم.
- بنه ياست ورور؟ وبخښی له قصده نه و تاسو ناساپه د موټر مخي ته راغلي..
هغه خبری کول او ما خلاص خوله د حيرت څخه ورته کتل دا اوس انس دی يا حور!
لوړ قد، بيحده توری سترکې، اوږد بانږه، قلمي پوزه، سپين مخ او تور بنواره وينتيان...

د ژبې لاندی داسې چې يو اځې خپله يې وآورم وايم: خدای دی واخله د خلکو زوی دي وخوړی، ليونې جينې اصلاً زما د ورور لځايه دی وي!

خلک زموږ شاوخوا راټول شوي او بنګ،بنګ يې وو...
د خلکو خواته ګورم او به کلکه لهجه وايم.

- هيله کوم خپل کارونو ته ورسيږي يو حادثه وه تيره شوه مننه ستاسو ټولو څخه!
د ځای څخه د پورته کيدو کوښښ کوم چې د پيني په بند کې مې سخته درد احساس کوم.
- بنه ياست؟
- مننه تاسو هم تلي شي.
په سترګو کې حيرت ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

- یعنې تاسو خپل د پېښې تاوان نغواړی؟
خلک تیت پرک کیږی او زه راحته نفس اخلم.

- پرې شوې خو نده وروره، خپل کار ته ورسیږی. استغفرالله څه لیونې خلک دی.

پداسې حال کې چې زما لاس نیسې وایې:
- پاسیږی ډاکتر ته ځو یو معاینه وکړی چې مات شوي نه ویي؟!

د هغه د لاس په لمس کولو مې تندې تروش کړو او په تلوار خپل لاس د هغه د لاس څخه کشه وم.
- وایم ښه یم نه یې آوری؟ توبه خدایه
په قهر او ډیر کلک لهجې باندی وایې:
- محترم وروره زه هم بېکار نه یم اوس چې ستاسو د پېښې مسؤول یم باېد تاسو ویسم نو زر پاسیږې.

د هغه په جدی لهجه مې خوله بنده شوه او بې له خبرو لځایه اوچته شوم.او ګوډه ګوډه د چنار ګل بابا(دا هغه لقب دی چې د هغه په لیدو مې ذهن ته راغلي و) د موټر په طرف روانه شوم.(په دی لقب ایخودو خندا هم راتله) خو کوښښ مې کولو چې ښکاره نکړم.موټر خپله چوپتیا خوره کړی وه،نه ما او نه هغه خبرې کولې!
د تلیفون زنګ چوپتیا ختمه کړه.

- بلی مور جانی آورم.
د هغه طرف غږ مې وانه وریدو، بیا ده ورته وویل:
- یو مشکل کی یم شاېد لږ ناوخته کورته درشم.
- هو مور جانی خیرتی ده زه وروسته زنګ وهم.
- خدا پامان.

یو څو دقیقې وروروسته شفاخانې ته ورسېدو.

بیا یې لاس رامخکی کړو چی راسره مرسته وکړی. او زه فکر کوم چی دا ولی دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غور نه کوې. زه جلی یم او دا هم افغانستان ؟؟

مخکی له دی چی زه انکار وکړم، زما لاس نیسي او زه تازه خپل ځان ته مې خېال کیږی چې زه خو د هلکانو په جامو کې یم !

نو هغه ګناه نه لرې ځکه هغه فکر کوې زه هلک یم، نو د یو هلک لمس د مرستې کولو لپاره ګناه لرې؟ نه نه لرې...

ولی زه څه؟ زه خو پوهیږم چی جلی یم، او هغه نا محرم دی.
خو څه وکړم؟ بله چاره نشته اول دا چې زه په دې پښې تللي نشم.
او دویم دلېل دا چې ما په خپل وجود کې د جلی توب ټول حس وژلی دی او تر اخره به د هلکانو جامو کې به ژوند کوم.....

زموږ د یو بل لمس کول د هوس او شهوت څخه پاک دی.
نو بیا څه ستونزه ده؟ په همدي خبرو باندي ځانته تسلي ورکوم او نه پوهیږم چې څه وخت د ډاکټر کوټې ته ورسېدو. د دروازې ټک،ټک وهلو وروسته کوټې ته داخل شو! په کراره سلام کوو.

ډاکټر- علیکم السلام مهرباني وکړې.
هلک زر وایی: ډاکټر صایب د ورور پښې مې ستونزه پیدا کړې یعنی له موټر سره یې ټکر کړې یو ځلې که وګوری چی کوم خاص مشکل خو نلری؟
او زه د چنارګل بابا د ژبې د تیزوالی په حیرت کې پاتې کیږم.

ډاکټر- سمه ده راشي دلته کینې.

د چنارګل بابا په مرسته زه په چپرکټ کېناستم.
او ډاکټر په معاینه کولو باندی لګیا شو.....

ډاکټر- کوم خاص مشکل نه لرې یواځې لږ ضربه یې خوړلې چی ګچ کوم یې ورته تر یو هفته خلاصه نکړی او هو ونه ګرځی ورباندي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تلوار وایم: یو هفته ډېر وقت دي بې له ګچ نه کیږی؟
ډاکټر- نا نه کیږی که ګچ نشي نو مشکل یې زیاتیږی.
بیا چنارګل بابا جواب ورکوې.

چنار ګل بابا- ګچ یی کړې ډاکټر صایب!
بد، بد چنار ګل بابا ته ګورم چې هغه خپل اوږه اوچته وې (معنا دا چې ماته څه لږ وخت لپاره په چپرکټ کی کینم او هغه پیسې حسابوې.یو ځل بیا د نامعلوم راتلونکي په فکر کې ډوبه شوم، نو د دې لارې پای به څه وي! د دروازی غږ شو او چنار ګل بابا دننه راننوته لاس یی راته راکړو او زه یې پوره اوچته کړم،د زینو په طرف ځو او کرار کرار لاندی ښکته کیږو!

په کوچنیو ګامونو موږ تر موټر ورسیدو، چنار ګل بابا د موټر دروازه خلاصه کړه او زه په مخامخ څوکی کېناستم.

چنار ګل بابا- نو اوس راته ووایه چې ستا کور په کوم لورې دی؟

غلی پاتې شوم او نه پوهېږم چې څه ځواب ورکړم، له لږ ځنډ وروسته مې خوله خلاصه کړه چې خبرې وکړم:

- زه د بدخشان یم او مسافر یم، یو نسبتاً ارزانه مېلمستون ته لاړ شه.پیسې نه لرم، باید کار ته ولاړ شم، یوازې هغه شېږ زره افغانۍ مې راوړې چې په خزانې کې مې وی. او بس.

زما د خبرو وروسته بیا خاموشي حاکمه شوه!
چنارګل بابا-که تاسو کوم مشکل نه لرئ، زموږ د کور میلمستون لوې دی، تاسو کولې شئ زما سره لاړ شئ!

نه پوهېږم چې څه ووایم، زما په اند دا بده خبره (وړاندیز) نه ده، اوس چې زه هلک یم، دا ماته څه توان رسولې شي! په هرصورت، زه د خپلې خوښې خلاف وایم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ نه مننه، زه تاسو ته تکلیف نه درکوم !
چنار ګل بابا۔ نه د څه تکلیف دنده مې ده اوس چې ستاسو د وضیعت سبب شوی یم.اوس تاسو ته څه فرق کوې چې مسافر خاني ته لاړشې یا که زما کور ته!

خبرو سره یې موافقه وم هغه صحیح ویل ماته نو څه توپیر دهغه کور او مسافر خاني کې و؟ نو ځکه مې ورته وویل:سمه ده که کوم مشکل تاسو ته نه ویې او آرام یاست، زه کوم خبره نلرم.

هغه ماته په فکرمند نظر راګوري او بیا په کراره لځان سره یو څه وایي چې زه یې نه آورم.

او زه لځان سره وایم هغه زما پېښه ماته کړی اوس دی نو ما وزغمې خود نو.
د نږدې شل دقیقو سفر وروسته، چې بغیر له کوم رابندون او ترافیک څخه وه، هغه د یوه لوړ بالا منزله ودانې مخکې ودرېدو! او ساتونکو دروازه خلاصه کړه، تقریبا، 6,5 داني ساتونکې وه! ما په خلاصه خوله هک حیرانه خپل د مخ منظرى ته کتل

داسې خو نده چې دا کور نه نه وبخښئ دا مانې د دی چنار ګل بابا ده!
دننه ننوځو او زه د پخوا څخه لا ډیر حیرانه شوم،دا اوس کور دی که مانۍ ده!؟
د دې مانې په لیدو اخته کیږم،څومره هم غټ او فراخه دی، دا زما د عمه د کور څخه تقریبا پنځوس چنده لویه ده،یو لوې باغ د ونو ډک، یو حوض او دوه کوټې چې له دې مانۍ څخه په څو متری کې لرې موقعیت لري.د حویلی او د هغو دوو کوټو تر منځ یو لوی چمن شتون درلود..

د کور د لیدو په حال وم چې د ټوخې آواز د دی سبب شو چې د هغه ښکلې منظرو د کتلو څخه لاس واخلم..

چنار ګل بابا۔ که ستاسو کتل خلاص شوې وی نو، مهرباني وکړئ دننه لاړشې (او د مانۍ په لور یې اشاره وکړل)دواړه یوځای دننه لاړو او هغه زه یوې لویې کوټې ته چې شاید میلمستون یې و راوبللم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمران، د مېلمه ښه راغلاست وکړه، هغه دا خبره وکړل او پخپله لاړ او زه یوازې پاتې شوم د یو نالي خوا ته ځم او پر هغه کینم.

په وجود کې مې یو حس پیدا شو, شاید دا کینه وه،د چنار ګل بابا سره.
د ګیلي په توګه لځانه سره وایم، چې ولې خدای هر څه یو چا ته ورکوي! ښکلا، پیسې، شتمني او خوښی! یو غټه ساه اخلم ترڅو له دې بې ځایه فکرونو څخه ځان خلاص کړم په هرصورت، هغه زما سره مرسته کړی وه.
د هغه د موټر ماډل څه وو؟ نه پوهېږم یو لوی تور موټر څومره آرام وو!

زه به د موټر په ماډل له کومه خوا خبره شم؟ کله چې په ژوند کې مې داسې موټر نه وو لیدلی، افسوس کوم په خپل حال باندې. هغه هلک چې عمران نومیده، د اوبو کوزه په لاس کوټې ته راداخل شوو، د هغه په راداخل کیدو زه وشرمیدم، چې یو هلک دی زما لاسونه پریوی..! لاسو منځلو وروسته,دوه ځوان هلکان له ډوډی سره راننوتل.! حتماً دا شاهی مانۍ ده،او زه یې په خوب کې وینم! یعني دا ټول د چنار ګل بابا د کور نوکران دی..؟

چنار ګل بابا د کور ساده کالو کې کوټې ته راننوتې او زما څنګ ته کېناستو، د هغه په کیناستو زما څنګ کې زه پعذابه کیږم خو د دی خبري په یاد راوړل چې زه اوس هلک یم یوه لنډه موسکا مي په شونډو خپره کیږی.ډوډی دومره خوندوره وه، چې ما لکه قحطی وهلو خلکو پشان په ډوډی حمله کړل او پر خوړلو ی اخته شوم!

کله چې ښه موړ شوم، سر مې پورته کړ، چې د چنارګل بابا د حیرت څخه ډک نظر باندی مي سترګو ولګیده، اوږه مي پورته کړه.او ومې ویل: زه وږی وم!
هغه یو کم رنګه موسکا وکړه، چې ژر یې خپل مسکا له منځه ویوړل.له میز څخه ډوډی نوکرانو ټوله کړه، او میوه او د هغه څخه وروسته چای راوړل..

زما په لاس کې د چای پیاله وه چې یو بل ځوان هلک راغی، هغه هم ښکلی وو، خو د چنارګل بابا د ښایست په اندازه نه. ځان سره وایم:اه سترګې دی وتږه لیونی جلی.

- زید، ته چیرته یې وه هلک؟
چنارګل بابا- په ربښتیا چې ړوند یې، رضوانه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه نوې راغلي هلک موږ ته پام کيږی، او مخکي له دې چې ځه ووايي، سترګې يې زما په لور تينګې شوې.
چنارګل بابا خواته يې(چی زه تازه خبره شوم چی د هغه چنارګل بابا نوم زيد دی اشاره وکړل او ويې ويل: نه يې رامعرفي کوی زيد؟

چنارګل بابا- ته خپله ورځخه پوښتنه وکړه، زه نه پوهيږم چې نوم يې ځه دی؟
رضوان په حيرانی ماته ګوري!
زه په چټکی سره ټوخی کوم،او آرامه ورته وايم:زه يوسف يم، او اوس دلته مسافر يم!

د رضوان جواب مې په يو نارينه غږ چې ډير زحمت مې وباسو د هلکانو پشان واوسيږی ورکړو، تر ځو ځوک راباندی شک ونکړی چې جلې يم!

رضوان- له پيژندګلوی ځخه مو خوشحاله شوم، يوسف جانه.
ما په مسکا جواب ورکړو: زه هم.

رضوان د چنارګل بابا په لوری ګوری او په سترګو تری پوښتي کوې چې ځه خبره ده؟

چنارګل بابا- دا همغه هلک دی چی په موټر می ورسره ټکر کړی.

چنار ګل بابا دا خبره کوی او په بی حوصلګی د کوټې ځخه وځی.
رضوان چی اوس يی سترګی د حيرت ځخه د توپ په شان راوتې ماته ګوری

چې زه بې اختياره مسکا کوم او وايم: داسی مه راګوری اوس ښه يم!
زما په خبری رضوان خاندی او د ناستی لپاره راته اشاره کوی او زه هم ورسره په ډير واټن کې کينم. د چنارګل بابا ځخه رضوان ډير اخلاقي هلک وو او ډير ژر ملګری شو،له خپل حاله ورته وايم او رضوان يی آوری او په ډير زړه سواندی نظر راته ګوری البته د ويلو وخت کی لګ مالګه مرچکې پکې زياتوم او يو د دروغو قيصه ورته کوم..
" دلته به د جنې نوم چې يغما ده او ځان يې يوسف معرفي کړی په همغه د يوسف په نوم په مکالمه کې ليکو پام کوی چې غلط نشي"

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- زما مور او پلار مړه شوی او زه د هغوی یواځینی اولاد وم هلته راته شرایط بیحده سخت ول نو ځکه ددی خوا په لور راغلم تر څو یو کار پیدا کړم چی د چنارګل بابا په مهربانی" خپلی پښې ته اشاره کوم"چی داسی شوم.

رضوان لومړی په حیرت راګوری خو یو دم په کړس کړس خاندی او وریځې پورته اچوی او وایې: چنار ګل بابا؟!

د هغه په خبره تازه مې فکر شو چې څه مې وویل او د شرم څخه تکه سره شوم، او کوښښ مې وکړو خپل خبره اصلاح کړم خو رضوان همغسی بی واکه له خندا څخه پر ځمکې پروت وه.

یوسف : هغه...هغه زما مطلب زید جان وه..
په مظلومانه ډول دا خبره وایم: دا خبره دی زموږ تر مینځ پاتې شي سمده.

چې دا ځل رضوان نور هم په کړس خاندی او وایې: هلکه ! ته څومره د نجونو په څیر یی!

د رضوان پدی خبره رنګ مې د څیرې څخه الوځی خو کوښښ کوم ځان له لاسه ورنکړم او په کلکه لهجه وایم: نه هیڅ هم داسی نده فقط تنه مې وړه ده چې مخکې مې درته دلایل یی وویلې.
رضوان: کوم هدف مې نه درلوده فقط ټوکه مې وکړه!
ورته مسکا کوم او وایم: پوهیږم ستونزه نشته

اوس پوهه شوي وم چې رضوان له زید نه مشر دی، دوه وروڼه او یوه خور یې لرله پلار یې د ښار نامتو سوداګر وه چې ما نه پیژنده! د ډیر خبرو او خندا ګانو وروسته رضوان د پورته کیدلو اراده وکړه او په همغه حال کې په خندا وویل: ویني دا چنارګل بابا څومره بی پروا او بیعقل دي؟ میلمه یې د خداي په هیله پریښودی او دي لاړ.

د رضوان پدی خبره چې زما ورکړل شوی لقب یې زید ته استعمال کړو دواړه په خندا

(c) ketabton.com: The Digital Library

شو چې رضوان په همغه حال وویل: البته که رښتیا وو ایم زما خو ستاسره ښه سات تیر شو.

یوسف : زما لپاره هم گرانه ورروه
زما په دې خبره رضوان په زوره زوره وخندل او د اشاري گوته یې زما په لور ونیول او ویې ویل: تر یوي اوني پوري هیڅ ځاي ته نشي تللی گرانه ورروه...

داخل دواړه خاندو! رضوان شپه پخیر وایی او ځی،عمران هم زما ځای جوړوی او ځی، بیا هم زه پاتی شوم او اندیښنی دا څو ساعتونو کی لکه چې هر غم او اندیښنه می هیره کړی وه.زه یو شوخ او خوشحاله مزاج لرم تل هڅه کوم چې د نورو په شونډو مسکا میلمنه کړم خو له دننه نه ددې سرچپه یم سترگې مې درندیږي او د خوب نړي ته ځم.

رضوان- یوسف.. یوسف! پورته شه سهار شوی یوسفففففف....
سترگې مې غړوم او د رضوان په لیدلو له خوبه راپورته کیږم،بیا هم په خپل شوخ پوستکي کې ورننوځم دا چې زما حال ښه ندې، غم لرم، درد لرم دلیل نه کیږی چې نورو تولو ته هم دا بی معنا حس ولیږدوم..

یوسف- مرگ یوسف اوس یوه شپه دې دوډی راکړه داسې یی بیرته رانه وباسی.؟
زما په خبری د رضوان قهقهه پورته کیږی،آیا دا مخلوق غیر له خندا هم ژوندی پاتی کیدلی شی؟!

رضوان- ای یوسف پخدای په یوه شپه کی درپسی خپه شوم، ما هیڅکله ستا په څیر ملگرې نه درلود.
یوسف- مهربانی مو ده اوس صبا نارې راکوی یا نه؟

رضوان پداسې حال کې جواب راکړو چې په غږ کی څپی وهلی:راځه پورته شه مخ او لاس دی پریمینځه صبا نارې چمتو دی!

پورته کیږم او د حمام په لور ځم،په آئینه کې ځان ته گورم،دا زه یم! یغما!؟ یو هلک په کډوډو او تیټ او جیگ ویښتو وینم! غټې سترگی نه خو اوږدی او د نورو په وینا ښکلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

،توری وریځې، منځوی پوزه چې له مخ سره مې جوړښت لری، لوړ قد البته د نجونو په مینځ کې لوړ شمیرل کیږم او د شیدو په څیر سپین. پوستکی؛مسکا کوم هغه کس ته چې په آئینه کې یې ګورم چې نیوهیږم څه یی په انتظار کی دی؟

له آئینه نه مخ اړوم او کوټې ته ورځم رضوان ناست دی، او لکه چې ماته په تمه وو؟

رضوان- څومره دی وقت تیر کړو؟ ښه ده چې ته انجلی نه یی کنه څه به دی کول!
(رضوان هم زما په څیر شوخ طبیعته وه)
یوسف: ستا په څیر خو بدرنګه او بدشکله نه یم چې آیینه پریښودل راته آسانه وی!
زما په خبری رضوان خاندی او په ویاړ وایی: نه رښتیا ووایه تر اوسه دی زما په څیړ ښکلی هلک لیدلی؟(او خپلی سترګی ډیر په ناز اړوي، په دې حالت یی زما په ستونی کی کړی ګوله الوځی او ټوخیږم او د ډیری خندا له امله لکه لبلبو (چوغندر) سور اوړم..

په رښتیا چی ښکلی وه مګر نه د چنارګل بابا په کچه او اندازه.....

یوسف: ښه ده چی انجلی نه یی کنه په دی سترګو اړولو په دیې څو نفره تباه کړی وای؟

دا ځل ما په قهقه وخندل او رضوان راته هک پک کتل!
یوسف: څه دی ګرانه وروره تراوسه دی ژوندی موجود ندی لیدلی؟
رضوان د مربا مړی پورته کولو حال کې په مسکا یی وویل:ژوندی موجود می لیدلی خو ستا په څیړ نه..؟!

هیس مې ونه ویل او ډوډی مو وخوړل،د صبا ناري وروسته رضوان دفتر ته ځی او زه یواځې پاتی کیږم، بیا هم غم مې د زړه په لورې برید کوی، او زه خپل د دی بیځایه ففکرونو څخه د نجات لپاره د چمن او باغ لوری ته ځم !
نیوهیږم څومره وخت تیر شوی وو چی د یو کس غږ اورم..

_ یوسف .... یوسف
د رضوان غږ وه، په لوړ غږ وایم:دلته یم.
په غوصه زما په لوری راځی او وایي:چیرته ورک یی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- دلته ورک وم.(د باغ په لوری اشاره کوم)
رضوان- غرمه چیرته وی؟
یوسف- همدلته وم نو.
رضوان د خولې څخه یو پوف کوي او وايي: نو ولی دی ډوډی نده خوړلی؟؟

د رضوان په خبره تازه مې د هوا تیاره کیدلو ته پام شو! او په کراره وایم: وبښې وخت می بیخې له لاسه وتې وو،دا ځاي دیر ښکلی دی.
زما په خبره رضوان راته په مسکا ګوری او وايي: ډاکتر درته نه وه ویلی چې یوه هفته له ځایه مه پورته کیږه !؟
:□#شهاب
د ډاکټر خبره مې تازه یاد ته راغله، خو ځان بی خبره نیسم او د رضوان خبره بدله وم او وایم: دفتر کې کار څنګه تیر شو؟
زما په خبری رضوان خپل سر په دواړو خوا وخوره ویې او ویې ویل: په رښتیا چې ډیر سپین سترګې یی خبره ولی تیروی!

د هغه پدی خبره دواړه خاندو او د کور په لور ځو
چنارګل بابا- سلام یوسف خان.

مخ می اړوم او تازه مې چنارګل بابا ته پام کیږي او وایم:علیکم سلام ښه راغلئ.
رضوان زما د څیری او د خبرو طریقی ته په کتلو هڅه کوی خپله خندا تیره کړی!
او بریالی کیږی او چنارګل بابا ته مخ اړوي او وايي ورته.

رضوان- زید پخدای که یو سم کار تا خپل په ټول ژوند کې کړی وی نو هغ همدا د یوسف راوستل دی.

چنارګل بابا داسی لکه چې د رضوان خبره یی نه وی اوریدلی وایی:مور چیرته ده؟
رضوان- د ترور دوی کره تللی.
چنارګل بابا- ډوډی مو خوړلی؟
رضوان- نه عالیجناب ته په تمه وو.
چنارګل بابا بی له کومی خبری ځی او خدمتګارانو ته غږ کوی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شپې ډوډی تیاریږی او په پوره آرامتیا کې خوړل کیږي
زید- عمران چای راوړه
عمران- په سترګو ښاغلیه.
چای راوړل کیږی د وچې میوې سره؛

هغه دواړه په ټیلفون کې مصروف ول او زه لکه د لیونو په څیر می ورته کتل
رضوان خپل سر پورته کوی او زما په لیدو وایې:راکړه ټیلفون دی چې د وای فای کوډ درته ووهم

په حیرانې وایم- وای فای څه دی؟
دا ځل ښاغلې چنارګل بابا هم سر راپورته کړ او دواړو په حیرت ماته را وکتل او رضوان په همغه حیرت وویل: په قرآن ربنتیا ووایه ته یې نه پیژنی؟
یوسف- نه پخدای.
بیا هم زما په خبری دواړه هک حیران شول.
رضوان- ته راکړه ټیلفون دی.

یوسف : نه یې لرم
دا ځل نو په واضح ډول د دواړو سترګې د توپ په څیر د حیرت څخه راوتلل او رضوان وویل: له غره نه راغلی یې یوسف جانه؟
یوسف- هو رضوان جانه بدخشان ډیر ښکلی او سمسور غرونه لری!

زما په دې خبری رضوان په کړس وخندل او چنارګل بابا هم لږ غوندی مسکا وکړه.
رضوان بیا وویل: درس دی ویلی؟
یوسف- هو تر دولسم ټولګې پورې.

رضوان-انګلیسی څنګه؟
یوسف : لږ لږ می زده ده.

زما په خبرو رضوان په فکر کی ډوبیږی او هیڅ نه وایی. په دی دوه شپو کی ولی د

(c) ketabton.com: The Digital Library

عصبی حملی پته نه لګیږي؟ نپوهیږم ورته حیران یم! څلور شپی تیریږی او رضوان له ما سره عادت کړی دواړه خاندو خو چنارګل بابا لږ وینم،یو ځل هم د چنارګل بابا مور زما پوښتنی ته راغله په ریښتیا چی ښکلی او زړه سواندی ښځې وه.

د چنارګل بابا مور- زویه څنګه یی؟
یوسف- ښه یم ترور جانی وبښي ستاسو مزاحم هم شوم.
د چنارګل بابا مور- دا څنګه خبره ده زویه زموږ د سترګو په سر ځاې لري.
وروسته له لنډو خبرو کولو له کوټې نه لاړه
په دا څو ورځو کی هیڅ ورځ نه وه چې د دوی میلمستون خالی ووسی ډیر قومی خلک ول...

نن شپه می دلته پنځمه شپه ده !
نور باید ورو ورو تللی په همدې فکرونو کې وم چې رضوان دهلیز ته راغی او مخامخ ماته کیناسته کرار یي سلام کړو.
یوسف- علیکم سلام
په تیلفون کې بوخت شو، په یو څه لوړ غږ می وویل:رضوان!
رضوان- وایه!
یوسف- صبا ځم
زما په خبری رضوان په جدی نظر راوکتل او ویې ویل: چیرته؟

یوسف- د کار او مسافر خونې پسې.
رضوان- چا درته څه ویلی؟
یوسف- نه خو میلمستیا هم یو حد لری.
مخکی له دی چې رضوان کومه خبره وکړی د چنار ګل بابا غږ پورته شو چي ویې ویل:رضوان دا باغوان چیرته دی؟
رضوان- کلی ته ولاړ.
چنارګل بابا- بیرته نه راځی؟
رضوان- نه فکر نکوم.

رضوان لنډ ځوابونه ورکول ګواکی فکر یی ګډوډ وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنارګل بابا پوف کړو او ویې ویل: نو باید یو بل باغوان پیدا کړم!

باغوان .... باغوان له فکر نه چی په سر مې درلوده وړه شانتی مسکا می وکړه خو په ویلو یی باوری نه وم بیا هم جرأت می وکړ او ومی ویلی: که ستونزه نه وی زه باغوانی کولی شم؟

دواړه حیران شول چنارګل بابا څه ونه ویل خو رضوان په نه زړه وویل: څه وایی یوسفه! ته زموږ میلمه یی او تر اوسه ښه شوی هم نه یی!!

یوسف- مېلمستیا هم حد لری ځنګه چی ګوری زه هم کار پسی ګرځم او صبا می پینه هم له ګچ نه خلاصیږی.

په تمه د دواړو طرف ته ګورم چی رضوان وایې: بیا پاتې کیږی؟

خاندم او د سر په ښورولو یی خبره تایید کوم،یو دفعه الوځی چی غیږه راکړی چې زه هم پورته کیږم او لاسونه می مخې ته نیسم او وایم.

یوسفچ- عه عه نو حیا دی چیری زما خورکی نه ګوری زه نامحرم یم هوم؟
رضوان: هههههه زه دی وډار کړم چې څه خبره ده لیونیه!

چنار ګل بابا چی تراوسه غلی ناست وه وی ویل: په دی ډنګر او ضعیف ځان دی دومره لوی باغ د کارونو له ضماواري وتلی شی؟
یوسف- هو ما هلته هم باغوانی کوله!

سر ښوروی او څه نه وایی چی رضوان وویل: نو ښه راغلاست باغوان یوسفه!!!!!!
ومو خندل او دا ځل چنارګل بابا هم زموږ سره وخندل،ځومره په مسکا باندی ښکلی ښکاری دا مخلوق،البته د ورور په ځای می دی وی!
په دی فکر مې په کراره ځان سره وخندل....

نن له چنارګل بابا سره ځم چی پینه می له ګچ څخه خلاصه کړی، له مخکې نه اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

راسره ښه شوی کله چې څوک نه وی راسره خاندی او ټوکی کوی خو له نورو سره رسمی خبری کوی؛

- مهربانی وکړی.
یوسف- سلام.
همغه ډاکټر می چی مخکې لیدلی وه په کراره یی وویل:
ډاکټر- علیکم السلام پینه دی څنګه ده؟
یوسف- ښه ده شکر..

وروسته له دې چې پینه می له ګچ نه وباسی له روغتون نه وځو
چنارګل بابا په خندا وایی: زه وایم ته یو دفعه انجلی ونه اوسیږی یوسفه!

په لاس مې د هغه په سر ګوزار کوم او ورته وایم:سړی شه چنارګل بابا.

زما پدی خبره هغه 180 درجې زما خواته را وڅرخیده او په حیرانتیا یی وویل: څه دی وویل چنارګل بابا بیا څوک دی؟

د هغه پدی خبره تازه خپل خبری ته مې فکر شو او په ډار می وویل: مخ دی واړوه. چې اوس ما غوندې بل څوک په موټر ونه وهې او معیوبه یې نکړی.

چنارګل بابا- خبره مه بدلوه ووایه چنارګل بابا څوک دی؟
یوسف- زید جانه وایم چې له رضوان نه احوال لری؟؟؟
چنارګل بابا- یوسف سړی شه ووایه چنارګل بابا څوک دی؟

موټر یی ودروه او زما تازه پام شو چی کور ته رسیدلی یو.
چنارګل بابا- نه یی آوری وایم چنارګل بابا څوک دی؟

تیښته می پر پاتې کیدلو ښه وګڼله په هغه حال کې چې د موټر دروازه مې خلاصوله په خندا می وویل: خپله دی یې ګرانه ورور جانه خپله دی!
د دی خبری نه وروسته مې د مانې په لور منډه واخیسته! او چنارګل بابا هم راپسې شو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه حال کی چی زما پسی منډی وهلی، په لوړ آواز سره د خندا یی وویل:

چنارګل بابا: مګر زما لاس به درته ونه رسیږی یوسفه وژنم دی!
په منډه ماڼې ته ورننوتم چی رضوان می ولیده خواته می ورمنډه کړه او شاته یی پټ شوم،په داسی یو غږ چی هیجان او پاریدنه پکې پټه نه وه ومی ویل: هله چی وژنی می!!

د چنارګل بابا آواز پورته شو: یوسففففف!!!!!!!!!!
زما په لیدلو چې د رضوان شاته پټ وم شیطانه مسکا یی وکړه، رضوان بیچاره هک پک زموږ دواړو تر منځ لیدونکی وه. چنارګل بابا له فرصت نه ګټه پورته کړه او زما خواته یی رامنډه کړه، چې ما په لوړ او غټ غږ وویل: رضوان خاورې دې په سر شه ددی چنارګل بابا مخه ونیسه یوه نړی ارمانونه لرم!

زما په خبری رضوان په کړس وخندل او ویې ویل: آخر دی هم خپل کار وکه.؟!

لا د رضوان خبره خلاصه شوی نه وه،چی چنارګل بابا رضوان یو لورې ته ټیل واهه او زما په خوا یی حمله وکړه چی زما د چیغه پورته شوه، په لاس یی زه د شا لخوا له کالیو ونیولم او لکه ماشوم یی پورته کړم!

د ربنتیا هم د هغه چنارګل بابا پهمخکي زه یو ماشوم ښکاریدم نور هیس.
چنارګل بابا-ووایه وګورم څه دي ویل؟! چاته دي چنارګل بابا ویلی هوووم ؟؟؟

د ډار څخه په ډک غږ می ورته وویل: زید جانه ته چیرته چنارګل باباي یې په ټوکو دی هم سر نه خلاصیږی او نه پوهیږي هان؟؟؟

زما په خبری دواړو په جګ غږ وخندل اوما ادامه ورکړه: سمده زما په اندازه جذاب نه یی ، خو بیاهم ښه یی په خدای زه خپله درته ښځه پیدا کوم سمده وروره په زړه مه نیسه اوس می رابنکته که..!

زما پدی خبرو اوس نو دواړو خنداوی د ګاوندي کورته رسیدلي وه، زه دي زید په لاسونوکی داسي وم لکه ماشومه اوس باید جزایي شم دي شرمم احساس می وکه او ومي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویل !

یوسف- هی ځمکه ته می ښکته که، اوس سمده چنارګل یې هې خپل قد زما په مخکې مه راوړه یاالله ځمکه ته می ښکته که.

دواړو خپله خندا تولو کړه چنارګل بابا زه ځمکې ته ښکته کړم. او ما ناساپه مخ د رضوان خواته کړو او ورته می وویل: اووو تور ماره ولی خاندي! هیڅ دي کولی نشوو ما دي آدم خوار له لاس څخه راخلاصه کي زما ټول حیثیت دي سوال لاندي لاړ! بیا مې پام شوو چې ګل ته می آوبه ورکړل...

خدایه بیا مې څه وویلې نن حتماً مړه کیږم دي دي ژبې ده لاسه، خاوري دي په سرشه یغما خاورررر دي په سر شه یغمااا.. دا ځلی دي رضوان نوبت شوو ما پسې منډې ووهې، وای خدایه بیا دی موږک او پیشو لوبه پیل شوه، چنارګل بابا په زوره، زوره خندلې او رضوان سترګې سری وي ماپسې منډي وهلې او ویل یې:اووو لنډیه اوس زه درته ښایم څوک تور مار دی؟! آیا تا زما په شان داسي جذابه او ښایسته انسان لیدلی ده لنډیه!؟ودریږه!

باید یو بل تخنیک وکاروم،داځلې د چنارګل بابا شاته می پناه ویوړه،او په خوږه او شیرنه لهجه می ورته وویل:زید جانه صدقه دي شم الهي، څومره مهربانه یی خدای ته وګوره ماخه ورته وویلی هغه ته (اشاره می رضوان ته وکړه) چې د څه پشان راپسې منډي وهي..؟!

چنارګل بابا د حیرت څخه په خلاصو سترګو ماته کتل..رضوان کرار، کرار رانیږدي کیده چي ما په لوړ غږ ورته وویل: په قرآن که زما دسر یو ویښته وشکوې،زید دی ژوندي نه پریږدی. نور دي زړه ورروره (او بیا مې مخ د چنارګل بابا خواته کړه او مې ویل: کنه زید جانه؟؟؟

وااای بیا دوی د ډیر خندا څخه خپل پښتورګي نیولي وه،
زید په جګ غږ وویل: هرڅوک که زما ښځې ته نیږدي شو پښې ورته ماتې کوم خیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصه..

د چنارګل بابا پی خبره داخل ما در حیرانتیا څخه ښکرونه پیدا کړل! او رضوان نور رانیږدې نشوو هملته څکمی په سر کیناسته او خندل یې، چې ما څو سوکه د چنارګل بابا په اوږه وکړل او ومې ویل: سپین سترګیه، لږ حیاهم ښه شي ده (د هغه په شان خو لږ د خولې او سترګو په کږه کولو مې په مسخره لهجه د هغه پیښې وکړل او ورته مې وویل: هرڅوک زما ښځې ته نیږدې شي وژنمی. تا چنارګل بابا ته نو څوک ښځه درکوي؟

دا خبره مې وکړل او مانې په لورمی پښو ته زور ورکړه ، او د دواړو څخه لري شوم، او یواځې‌رمې د هغوی د خنداګانو غږونه د شا لخوا څخه آوریدل..

***

زما یوه میاشت ده راتګ څخه تیره شوی وه، خوو تراوسه د دې کورني د پلار سره می کتلي نه وه؟! موږ ټول یوځای په یو دسترخوان ډوډی خوړل.زید خور 23 کالو عمر لري،او ډیره ښه او با حجابه جلی ده.رضوان 28 او زید 26 کالو دي، ښه اخلاقي او ښه کورني لري،اوس زه هم د دې پنځه نفرې کورني یو غړي حساب کیدم' دې یو میاشت کی تقریبآ 2 ځلي عصبي حملې راته پیدا شوې خو ډیره شدیده او دوامداره نه وه....

نن شپه د زید پلار د سفر څخه راغي، مهربانه سړی وه ریښتیا هم نېکبخته کورني وه. او زه بیا د لیونیانو پشان د داسې یو ژوند حسرت او آرمان خورم...

نن شپه د ټولو شپو پر خلاف ژر خپلي کوټي ته راغلم، یوه د هغه دوه کوټو څخه چې د مانې څخه د باندي وي د اوسیدو لپاره مې انتخاب کړی وي، دلته می د آرامتیا احساس کوه. ترڅه اندازه ټول شیان په دې دوه کوټو او آشپزخاني کې موجود وه، تریخ چاې مې ځانته واچوه اوپه تخت کیناستم لاس کی کتاب ته می کتل
د کتاب نوم څو ځلې لځان سره تکراره وم... بینوایان... بینوایان.

بیا هم تیروخت کي ډوبه کیږم تیاره ماضې کي مې او خپل راتلونکي ته په اندیښني کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم، څومره په نور حقیقت پټ پاتی شی؟څو ځلي مې دا پوښتنه لځانه څخه وکړل خو په ځواب باندی نپوهېږم.

دروازه غږ زما خیالونه په نیمه کې پاتی کوی...

د زید لوړ قد او چهارشانه قامت په دروازه کې ښکاره شو چې ویې ویل: ولی دومره وختي راغلې، ښه یی؟
یوسف- ښه یم لږ مې یوازې توپ غوښته!

زید راځی او زما په تخت باندی ځان اچوي او په ستړی لهجه وایې: یوسف زړه مې تنګ دی، فکر کوم زړه مې د سینی څخه د باندې راوځې!

نپوهېږم ولی! خو احساس کوم چې د زید زړه نیولې دی او اړتیا لرې ترڅو یو نفر و ته غوږ ونیسې، نو ځکه ورته وایم: کوم څه شوي دي؟

زما د پوښتنې په جواب کې هیس نه وایې، چې زه خپل لځای څخه پورته کیږم، مخ د زید خواته ګرځه وم او وایم: چای که قهوه؟
هغه آرامه وایې:قهوه.

آشپزخانې ته ځم او د یوی پیالی قهوې سره راځم، د هغه څنګ ته په تخت باندی کینم، هغه بیا هم په فکرونو کې ډوب شوي او خاموش دی، وربانديې غږ کوم: زید!

خپل توري سترګي را پورته کوی او ماته راګوری،په کراره باندیچ خپل سر زما پر پښو کیږدی چې زه ورخطا کیږم او ټول بدن مې لکه آور ګرم کیږی..تر اوسه پوري هیڅکله کوم هلک سره دومره نیږدي نه وم،کولی مې نشوو د هغه سر خپل د پښو څخه لري کړم، هغه یواځې د یو وروور په شان دا کار وکړ او زه هم په دي شرایطو کې هلک یم، نور باید نورماله اوسم .....

زید- ته څومره ظریفه، کمزوری یې هیڅ زموږ په شان نه یی !
یوسف- ښه اوس د دی خبرو لپاره خپل ځان دي لکه خرس زما په تخت اچولی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې باندې په آرامه خاندي او بيا خاموشه کیږی.څومره ښکلی ويښتان لري، تک تور بی اختیاره وایم: ده کومي شامپو څخه ګټه اخلي؟ څومره ښه ويښتان لري

زید- ذاتی همدا رقم دی شامپو پوري اړه نلري.

د زید پدی خبر لځان سره وایم هو ربنتیا وایی د فرشته خاله(د زید مور) ويښتان هم همداسی تک تور دی، هغه لږ خاموشه پاتي کیږی او بیا وایي: ستا ويښتان ولی بی نظمه دي؟ ما تراوسه ليدلی ندی فکر کوم ويښتان دي يو اندازه صاف ندی همداسی نده؟؟

نباید هم هغه زما ويښتيان ليدلی واي!؟ ځکه هروخت به په سر مې خولی او دستمال تړو، په کراره ورته وایم: هو بې نظمه دي ټيټ والي او جګ والي لري،ځکه چې زه يې خپله اصلاح کوم او جوړه وم يې.

زما په خبری هغه خپل سر را پورته کړو، او ښه په ځير،ځير يې راته وکتل خو بیا هم خاموش شوو، نن شپه ډیر په فکر کی دی حتماً کوم څه شوي دي؟ کوښښ کوم ترڅو د کوټي درانه چوپتیا ماته کړم او وایم: چنارګل بابا، هله زر پورته شه ځآن دي زما غيږي کي اچولی نه شرمیږي د بل چا ځای دی اخیستی بل سبا ښځه کوم د خلکو حق مه خوره سپين سترګيه!

هغه په خندا وویل: بلکل په يو سم ځای کې شتون لرم يوسف خان!
د هغه په خبره تکه سره کیږم، او فکر کوم دغوږونو څخه می دود پورته کیږي خپل ځان کنترول کوم، ويښتان ورته کش کوم، چې هغه يو" اخ" واي

يوسف- دا زما د ښځي حق دی بی ادبه لاړشه حق دی بل ځای که پيدا کړه،
دا خبره کوم او په تلوار د هغه څخه لرې کیږم، زما پدی کار د زید خندا د کوټې فضا ډکه کوي.

زید- ته راشه ستا ويښتان وګورم.
يوسف- ولې د خاله کور خوو ندی محترم وروره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په طرف راځي تر څو د سر ښخه مي خولې لرې کړې خو زه ورښخه لرې کېږم.
زید- اه ندی خورمه یوسف دوه دقیقه آرامه اوسه.

په سل جار او جنجال باندی زما له سر ښخه خولې لرې کړه،حیرانتیایی په سترګو کی وینم په حیرانه غږ وایي: یوسف په خدای وینتان دي هم د جینکیانو په شان دي ښنګه اوږده دي، تیت والي جګ والي سره هم ښایسته ښکاري لاسونی زما په وینتانو کي ننباسي لکه په ګوتو باندي وینتانو سره می لوبي کوي

زید- ښنګه نرم دی کومي شامپو ښخه ګټه اخلي؟
یوسف- اه بس ده لرې که لاسونه دي لکه چې غل دی نیولی وي ټول وینتان دي راته وشکول لرې شه لرې ...

زما په خبرو خاندی او وایي: د همدی لپاره دي وینتان چاته ښکاره کوي ښاغلي یوسف!
یوسف- په خدای وهم دي چنارګل بابا انسان په شان کینه قهوه دي زهرکه
او داسي هم ما غیږ کې مه نیسه لکه چې خپله ښځې غیږې نیولي وي،بی حیا هلکه.
(پدی خبری مي دواړه خاندو او زه بیا وایم: بده ده زما وروره ، بده ده

زما په خبرو زید خپل لاسونه د تسلیم په نښاني پورته کړل او ویې ویل: سمده تسلیم مولوي صاحب.

دواره په تخت باندی کیناستلو هغه خپله قهوه په لاس کي ونیوله، او ما خپل یخ چای بدل کړو د چای ښکلو حال کې وم چې زید وویل: یوسف سهار لاړشوو جامي یا کالي درته واخلم یوه میاشت کیږي د عمران کالي او جمپر اغوندئ، زما کالی ستا په اندازه ندی ټول، ژمي دي همدا دوه جوړه کالو و جمپر کي تیره کړل.

زید رښتیا ویل ما ټول ژمي همدط دوه جوړه کالو لو جمپر کي تیر کړو،خو نیمګرغي دلته وه چې کوټي کي دننه د کالو مینځلو ماشین درلوده یو به مې ماشین کي اچوه بل به مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اغونديږ.

په صاف غږ ورته ووایم: نه همدا دوه جوړط کالي زما بس دی څه ضرور..؟!
زید- د ماسپښین وروسته څلور بجې په تمه اوسه.

زید دا خبره و کړل او خالي پیاله د قهوه یې د میز په سر کینوده او د دروزاه په خوا روان
شوو او ویې ویل:شپه پخیر.
یوسف- شپه پخیر.

ژوره ساه می واخیسته او لځان سره می وویل: چنارګل بابا هم لیونی راوخته!سهار
وختي پاسیدلم دي منډو غږ می غوږونه ته راورسیږده،د کړکې دباندي می وکتل ژمي هم
هیڅ خلاصیږي نه! زید په ورزشي کالو کې د مانې په لوري منډي وهلي،لاړم کالی می
بدل کړل او کالو لاندي می ډبل شي هم واغوستو ترڅو کوم شی مشخص نشي، کنه
هروخت می اغوستلو،خولی می په سر کړه عمران جمپر می واغوسته او مانې په لوری
لاړم.

تقریباً ټول راټول وه په جګ غږ می سلام وکو، ټولو علیکم وویل او په خندایی راته کتل،
آسما غږ وکړ(آسما دي زید او رضوان خور ده)

آسما- یوسف لالا راځه رضوان سره کینه.
په خندای می ځواب ورکو:سمده.

د رضوان څنګ کې کیناستم، هغه په تلوار،تلوار او تیزه ډوډی خولې ته کوله.
یوسف- زهر دی شه انسان په رقم یی وخوره ټوله دي خلاصه کړل.

زما په خبری رضوان د خندا څخه سور شوؤ او ویې ویل: یو ورځ هم انسان په کراره نه
پریږدي مزاحم لنډیه!

زید غږ وکړ: آسما د یوسف ناشته څه شوه؟
آسما- دغه ده لالا جانه ظریفه ترور یی راوړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روسته د څو دقیقونه ترور یو پتنوس سره راغله د ناشته وروسته، چمن او باغ مې یوځل وکته، د ګلانونه څخه باید بیحده زیات محافظت وشي ځکه ډیر حساس دی.
ربنتیا هم دا کورني په ما باندی ډیر احسان کړي او هیڅکله ماته یی د یو نوکر په سترګه ندی کتلي هغوی لپاره دي کورني غړي وم،تر ماښامه په باغ کي مصروفه وم د موټر غږ راغی شاید زید وي!

زه لا په باغ کې وم چې هغه د څو ثانیو وروسته غږ وکړ: یوسف ته تراوسه پوری تیار شوی نه یې؟
یوسف- سلام دې څه کړو بی ادبه؟
زید- سلام می دي یوسف خان په ښکلا او جمال باندي.
خاندم او ورته وایم: زه تیاریم اوس درځم.

لاسونه می د پیپ په اوبو ومینځل او دواړه د زید د موټر په طرف چې اوس پوهیږم لندکروزر دي روان شو،څومره موټر یې ګرم دی! مارکیټ ته تر رسیدو دواړه خاموش وو. یو نارینه مارکیټ مخې ته ودریده.

زید- ښکته شه.

د موټر څخه ښکته شو او د مارکیت په خوا روان شوو، یو دوکان ته ورغلو

زید- وګوره او خوښي کړه.
یوسف- زه پتلون او بلوز نه اغوندم.
زما په خبری زید په حیرانتیا وایی: هغه وخت ولی؟
یوسف- ځکه خوښیږي می ناا.

زما په خبری زید پوففف کوي او د یو بل کالویو دوکان په خوا روان شوو.
زید-اوسی واخله خوښ کړه!

یوجوره نقره یی کالی مې سترګی نیسي غاړه یی نازک وه، وایم: اوبخښی هغه نقره یی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالي راښکته کړي.

دوکاندار کالي راښکته کړل تقريبآ نو زما په اندازه وه صرف لږ لوی وه،خو زما بلکل همدا لويوالي آزاد والي زما خوښ شول.

يوسف ـ دغه زيد دغه همدا واخله.
زيد په سترګو باندي کالي اندازه کړل او وويل: په تاباندې لوی دي.
يوسف- تاته يی څه ؟؟؟؟
زيد زما په خبری په حيرانو سترګو راته وکتل او وويل: بی ادبه!

يوه خاکستری جمپر، جګريی کرتی،او يو جوړه نخودی کالي د زيد په انتخاب باندی می واخستيل او د مارکيټ څخه راووتو.

زيد- راځه يو رستورانت ته لاړشوو ډوډی به وخورو څه وايې؟
د زيد په ځواب کی می وويل:نيکی او پرسش عجبه!

زما په خبری زيد خاندي خوو څه نه وايي،چ موتر درېږي او پياده کيږو رستورانت ته ننوځو،رستورانت ډير لوکس وه دوم منزل ته يی ورغلو يو کونج او د نظر څخه لرې ميز مو خوښ کوو او کيناستو، د څو شېبو وروسته ګارسون راغی ترڅو سفارش يا فرمايش واخلې، چې يوه ډله جينکانی راځي، او يو ميز مخکي بلکل د زيد مخامخ کيناستلي او د خندا غږونه يی پورته شو.

زيد زما خواته ته مخ کوي وايي: ځای ښنګه دي؟
يوسف- زما په رقم جذابه او ښکلي.
زما په خبری زيد خاندي او وايي: په ځان مينه.

موږ دواړو خبری کول چې يوه جلی وويل:جينکيانو خدای هم څه ښکلاکانې خلق کړي.

د هغه جنې پدی خبری باندی زما سترګی د حيرت څخه خلاصی کيږی او زيد خوا ته ګورم، خو زيد ډير جدي ناست وو او مبايل که مصروف وه، د بلي جلی غږ راغی...

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسیه که بد ورته وګوری سترګی دی درباسم اوښي د دی!
بلی انجلی په غوسه وویل:دواړه چوپ شی په کوڅه کی خو نه یاست.

د هغوی په خبرو زما سترګي د حیرت څخه خلاصي پاتي وي،! انجلی هم دونه بي حیا اوسیدی شي! د زید غږ لوړ شو.

زید- څه شوی ولی لکه بیزو غوندی شوی یې یوسف؟
یوسف- بیزو به پخپله یی وادی وریدل هغه انجونو څه وویل؟

زید خپل اوږه پورته کړه او په شیطانه مسکا باندی وویل: نا کوڼ یم.
یوسف- ښه شو وادی وریده ما درته ویل وه چې زه سومره جذاب یم دا هم ثبوت یي.

اوس نو د چنارګل بابا نوبت و چی سترګی تر اخیر حد خلاصی شوی، زما په خبره او په لوړ غږ یي خندا شروع کړه او همغه حال کې وویل:یوسف جان کولې شې ماته ووایي دا دومره په ځان باور دی له کوم ځای څخه سرچشمه اخلي؟

مخکی له دی چی زه جواب ورکړم زموږ غوښتل شوی شیان راورسیدل، په خوړلو بوخت شو چی زید یو دم په ټوخی شروع وکړل، سترګی می پورته کړی او کوم څه مي چی سترګو ولید خوله می خلاصه پاتی شوه! یو انجلی میز ته نږدی ولاړه وه او یو کاغذ پر میز ایخي و؟! زید ته یې خپله شمیره ورکوله!؟ زه دومره په ډوډی بوخت وم چې بیخی مې پام نه و شوی.له یو ټوپ سره زید څنګ ته ځان رسه وم او په کلکه باندې پر شا یې وهم چی هغه نور هم سور شو اواوبه یی په یو نفس وڅکلی په کراره وایم: خاوری دی په سر شه زید یو عالم خلکو ته دی و شرمه ولو.

داسی می وویل چی یواځې زید وآورید مخ مې انجلی ته واړوه او مسکی شوم ومی ویل:اغلی که غواړی مونږ سره ډوډی خوړی شی.

انجلی نامحسوسه خندا وکړه او بغیر له کومي خبری د دی سره راغلې هغه نور انجونو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل: راځې انجونو ښاغلو سره ډوډی خورو.

چنارګل بابا په غوسه ماته را وکتل خو ما ځان تیر باسو، دری واړه انجونی راغلی ګارسون میز له سره ډک کړو ټولو په آرامه خپل خواړه خوړل هیچا خبری نکولې، چې انجلی په ډیر ناز زید ته وویل:وبخښئ کولې شم ستاسو نوم باندی پوهه شم؟!

زید په نه زړه وویل: زید!
انجلی- څه ښکلې نوم.
زید د دروغو موسکی کیږی او خپل خواړه خوړلو باندی مصروف کیږی.خواړه په خاموشی کی خوړل کیږی د قهوی سفارش مو ورکړو، دری واړه انجونی چی نومونه یې آسیه ,فرخنده او زیبا وه د زید سره په خبرو بوخت شول او دا جناب یوسف صیب کدو تشریف فرما وو؟!!

د هغه انجونو د تلو ورسته مې وویل: څومره بی حیایی زیاته شوی په خدای نمبر یې هم واخیسته..! خاوری مو پر سر شه انجلی باید لږ سنګینه وی کنه زید؟
زید په غوسه وویل:ودی خوړه !خپله شپه دی هم خرابه کړه او زما ده هم.

په شیطنت مې وخندل او ومې ویل: ما خو ستا له عذاب درکولو څخه خوند واخیست.

چنارګل بابا خپل سر وخورو او ویې ویل: ولا حول ولا قوت پاسیږه یوسف له مخې مې لرې شه کنه وهم دی.

د هغه په خبره مي وخندل او د ډوډی د پیسو ورکولو لپاره د حساب صندوق خوا ته لاړو حساب دار وویل: ستاسو حساب ورکول شی..!

د هغه پدی خبره په حیرانتیا موږ یو بل ته وکتل او بیا پوی شو چی هغه انجونو حساب کړی..؟ د هوټل څخه د وتلو په حال په خندا مې زید ته وویل: زید وایم بلاخره پیسه دار خاوند دی پیدا کو ده ډوډی پیسی هم درته حساب کړی. هههههههه

زید د غوسې څخه سور واوخت او زما خواته یې حمله وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ما په خندا وویل: په خدای ټوکې مې کول ولی اوس وحشی کیږی خو ته یې خوښ شوی زه څه وکړم.

زید هیس نه وایی او زما لاس نیسي او موټر طرف ته مې وړی او د توپ په څیر مې د موټر مخکی سیټ کی مې اچوی. او موټر حرکت کوی، او شکر ژر ورسیدو، همدا چې ښکته شو رضوان زموږ خواته ته ورختا رامنډی کړل او په لوړ غږ یې وویل: چیرته وې لنډه غرانو..!

یوسف- هوی تور ماره څه شوی دی؟خرید ته تللې و څه ځان په زمکه او آسمان وهی!
د زید د خندا غږ آورم او رضوان چې په غوسه وایې: بد دی وکړل لنډیه ماته مو ولی ونه ویل ها؟!

کرار مې د زید د غوږ ښنګ کې وویل: په خدای که دا تور مار ما ووهې نو مور جانی ته دی هر څه وایم نور خپله پوهیږی!
:□#شهاب
زما په خبری د زید خندا د غږ یی چوپ کیږی او ماته ګوری، چې زه وایم: رېښتیا رضوان پوهیږی رسټورانټ کی څه وشو..؟
زما په خبری رضوان وویل: څه شوی بیا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی !؟
په خندا می وویل: له دی وروړ نه مو پوښتنه وکړه.
زید چې وضعیت خراب ولید ډیر جدی وویل: رضوان بس که ماشوم خو نه یی لاړو یوسف ته مو کالې واخیستل یو میاشت شوی د عمران کالی او جمپر اغوندی،ته په کور کی نه وی نو ځکه تنها لاړو.

رضوان خپل سر وخوځه وه او مشکوکه غوندی چوپتیا اختیار کړل او کرار یې وویل: زیدا! عمه راغلی.

د هغه پدی خبری زید په لوړ غږ وویل: څه!? ولی !!
رضوان عاجزانه ورته وکتل او ویې وویل: آرام اوسه زیدا!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په غوسه باندی د مانی طرف ته لاړو، ما مخ د رضوان خواته کو او ومی ویل: ده باندی سه وشو؟

رضوان زید ته چی د مانې خواته تلو وکتل او ویې ویل: قصه یی اوږده ده.
خپل اوږه مې پورته کړل او خپل د کالیو پلاستیک مي واخیست او کوټی ته مي لاړم او حمام مي وکړو،نوې کالي او نوی چمپر می واغوست هوا ریښتیا هم سړه وه،دی خلکو ریښه وباسی،ویښتیان مې وچ کړل خولې مې په سر کړه، داسی چی څو تار دی ویښتیان مې د باندی را ووتل،مانی خوا ته لاړم او آشپزخانی لاره مي ونیوله

اسما په جیګ غږ وویل:سلام لالا.
په خندا مې وویل: علیک سلام زیدا او رضوان چیرته دی !
آسما په خفګان وویل: د زید کوټه کېدی.
سر می ښکته پورته کو د سمده په توګه او زینو خواته لاړم، د زید کوټی ته ورسیدم دروازه می ټک ټک کړه له لږ زنډ وروسته غږ وشو: راځه.

ننوتم او دروازه می بنده کړه، مخ می د هغوی دواړو خواته کړو او ومې ویل: دلته مو سنګه باندار اچولی خیریت خو دی؟؟؟

پرته له کومی خبری دواړو په حیرت کتل راته خپل وریځی می پورته کړی او په حیرت می وویل: هوي څه شوی؟؟ پیری مو لیدلی!؟

زما په خبری رضوان وخندل او ویې ویل: څنګه ښایسته او دلکش شوی یی؟!

مغرورانه می تعظیم وکړو او ومی ویل: وروره ګله زه همدا یم نو او دری واړو وخندل، چې ما بیا وویل: ولی ښکته نه راځې؟

رضوان په عاجزانه توګه زید ته وکتل او آرامه یې وویل: خان صیب ضد کړی او وایې ښکته نه ځم.
په حیرت مې ویل: وای..! ولی څه شوی؟؟؟
رضوان غټه ساه واخیسته او ویې ویل: قصه یې اوږده ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- خو ووایه چې پوه شم!
منتظر مې د رضوان خواته کتل چې زید پاسیدو او د کړکۍ خواته لاړو، او بیرون ته په کتو شو چې رضوان خپل ستونی صاف کړو او ویې ویل: دی عمه لور مریم د ماشومتوب څخه په زید مینه ده...!

بی لدی چې زید ته پام وکړم رضوان ته وایم: بنه بیا؟!!
رضوان- خو زید نده قبوله ښاغلی وایی چې هغه مې د خور په شان ده، هر ځل یې رد کوی چې د هغې بیچاره حالت خرابیږی.حتی یو ځل یې د ځان وژنی کوښښ وکړو خو، وژغورل شوه..!

زه د حیرت څخه خاموشه وم او غوږ نیولې منتظره وم خو رضوان څه ونه ویل چې بی طاقته مې پوښتنه وکړل: بیا ؟؟!!!
زما په خبری رضوان په کراره وویل: دری میاشتې مخکې جنجال وشو او ترور غوسه شوه او لاړه اوس د دری میاشتو وروسته راغلې خو زید خان حتی نغواړی هغوې وګوری پیچاره ګناه لری بیا د مریم حالت خراب نشې.

د رضوان د خبرو وروسته خاموشی په کوټه کی خپره شوه، چوپتیا مې ماته کړه، او رضوان ته مې وویل: دا مریم او ترور دی مانه مخ پټه وی؟؟؟

رضوان- نا فکر نکوم مور مې ستا په اړه ورسره خبری کړی.
یوسف- سمده نو ته ورځه زه زید راوړم.

زما په خبری رضوان سر وښوره و او ویې ویل: ښه نو لږ زر چی ناوخته شوي.
په خندا مې د تاکید په ډول سر وخوځه وو. چې رضوان په نرمه مسکا د کوټې څخه ووتې، د هغه په تلو په کراره مې وییل: زید، زه چی ځو ښکته.

زما په خبری هغه په غوسه وویل: د بحث حوصله نلرم ته زه' زه نه ځم.
خواته یې ځم په سختی تر وړی رسیدم لاسونه مې د هغه له متو تاو کړل او ځان خوا ته مې کش کړ ترڅو لاندی ویسم خو هغه لږ شور لا ونخوړ په دروغجنې غوسه وایم: انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوندی ښکته لاړ شه! ترور دی پتمه ده.

هغه زما خواته را وکتل او ویې ویل: نشم کوی،په خدای نشم کولې پریمیږدی یو دوه دقی ارامه ساه واخلم.
دهغه پدی خبره زه لڅان سره وایم: یعنی زید هم ستونزه لری؟؟ خپل فکر بیرته بدله وم، او وایم: یو ځل زما لپاره کوښښ وکړه هغه ګناه نلری (او په لاس می د زید زړه خوا ته اشاره کوم او وایم: د زړه ګناه یی ده.

زید جواب رانکړو چې ما بیا وویل: هرو مرو درسره ډیره مینه لری، کنه هیس انجلی خپل غرور د یو هلک لپاره د پښو نه لاندی کوی!

زما په خبری زید په شیطانت وویل: ته له کومه پوهیږی لکه چی انجلی یی ؟؟
په سر یی وهم، او وایم: اپلاتې مه وایه زه چی څو ناوخته شوه.

زید نرمه مسکا وکړه او زما سره یوځای د کوټې څخه را ووت د هلیز ته په رسیدو د هغه لاس خوشی کوم او جدی انداز باندی ورته وایم: آرامه اوسه هغه انجلی بی ګناه ده عادی رفتار وکړه سمده ؟!

زما په خبرو هغه خپل سر وښوره وو، چې د هغه پدی کارما وخندل او دهلیز ته داخل شو،چ ټولو ته مو سلام ورکړو او ورسیدو مریم او د هغه مور ته،
مریم ته په رسیدو هغې ته په کتو شوم، غنم رنګه څهره، غټی سترګی نری پوزه، ګرد مخ او، جیګ قد، په ربښتیا چې ښکلی وه، نپوهیګم د زید ولی نده خوښه؟! که واده یې ورسره کړی وایې سومره ښکلی جوړه به وه..!خپل فکرونه می هخوا کړل او مریم ته می وویل: ستړی مشی خوری.

مریم- ته هم ستړی مشی وروره.
یوسف- ستړی مشی ترور جانی پخیر راغلی
عمه- خیر ویسی زویه.

د مریم مور مهربان او نورانی څهره لرله چی په لیدو یی انسان ښه احساس پیدا کو، پر یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچ کیناستم او د زید ستړه مشی می کته چی سرقم ستړه مشی کوی..!؟

زید- ستړی مشی ترورجانی!
عمه- خیر ویسی د ترور ګرانه سنګه یی؟؟

عمه دا خبره کوی او د زید مخ ښکل کوی.
زید- ښه یم مننه ترور جانی ستاسو ښه والی هم غواړم.

په مسکا له ترور نه تیریږی او مریم ته مخامخ دریږی، چې د مریم رنګ د ګچ په څیر کیږی او لاسونه یی لړزیږی، د وریم د حال په لیدو په زړه کې وایم: اه چی سومره زید ظالم دی !

مریم- س .... سلام زید ښ... ښه یی؟؟
زید- علیکم سلام مننه، شکر ته ښه يې؟ (مریم همغسی د زید په کتو کی ډوبه وه وویل: مننه د اوس څخه نور شه نشم اوسیدی.

زید خپل سر وښورو او راغی زما څنګ ته کیناست،زړه می په مریم وسوزید بیچاره مریم ! سترګی می په مریم ولګیدی د زید په کتو کی ډوبه وه او ټول مجلس ته يې هیس پام نه وه، مجلس ګرم و هر چا خپل د همزولو سره خبری کولی خو مریم بیا هم د زید په کتلو کی ډوبه وه چې ما آرام د زید غوږ سره وویل: ډیر ظالم یی یو نظر خو ورته وګوره..!

زما په خبری زید د مریم خواته ګوری او موسکی کیږی(نظر نشی اول ځل جنار ګل بابا زما خبره ومنل. د زید په موسکا مریم په تلوار له ځایه پاسیده او لاړه پخلنځی ته! د هغې په تلو آسما هم پاسیده او لاړه! د هغوی پدی کار باندی زه لږ کنجکاوه کیږم او د لږ زنډ وروسته د اوبو څکلو په پلمه پاسیدم، چې زی وویل: چیرته ځی؟؟

یوسف- اوبه څکم؟ ته يې هم څکی؟!
زید- نه.

پورته شوم، د پخلنځي پهٔ لور لاړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې،پخلنځي ته ورسېدم د يو چا د ژړا غږ زه ودرولم.

مريم- ودې ليده قسم پۀ خداى اسما ويې خندل!
او بيا يې ژړا هغه سکون او آرامتيا يوړل هق هق يې پورته شول، او د اسما ځواب ته تم نه شوم، په چټکو ګامونو د هغه ځايه څخه لاړم، نور مې د پاتې کيدو توان نه لرلو، د خپلې خونې پۀ لور روان شوم، نه پو هيږم، خو د مريم حال ما د خپلو بدبختيو په سوچ کې بيايي.دوې مياشتې کيږي، چې هره شپه زه په ډارونکو

خوبونو، ويښيږم، دوې مياشتې وشوې، هره ورځ تمثيل کوم، خاندم او خندوم يې خو شپه په بې رحمۍ سره دردونه زما پۀ لور راکاږي.اخ ژونده! سترګې مې له خوبه درنې درنې کيږي، بيا ويده شم، سهار بيا د تيليفون په غږ را ويښېږم. هغه زوږ تيليفون چې رضوان راکړی و.! زيد زنګ کوي خو ولې؟هغه پرونۍ شپې ته په سوچ کولو سره غوسه کيږم، او زنګ پرې کومه!او خپل ځان سمبالومه، د ودانۍ په لور روانيږم.او ننوتلو وروسته د خپلې خرمنې، توده هوا موږم

يوسف- سلام
ټول مې د سلام ځواب راکوي.د ميز لرې برخه ټاکم،او خاله صباح ناری راوړي.
مشغول خوردن صبحانه ميشم نګاهم سوی مريم کشيده د صباناري په خوړلو بوخت شم.
او سترګې مې به مريم ولګيده چې بيا هم د زيد په سوچ کې ډوبه ده!

له زيد څخه يې ځانته بت جوړ کړی، خو زيد يې ارزښت لري؟
ددې بت عبادت کول کومه ګټه لري؟

ولې خپل ځان ته درد اخلي همم؟؟ يو غږ مې د زړه له تله پورته کيږي او وايي کله چې ته د مريم په درد روږدې نه يې، نو پريکړه مه کوه!سر خوځوم چې ترڅو خپل خيال مې په نورو سوچونو بوخت شي. صبا ناری خلاصوم، پورته کيږم، دمريم د باغ(بڼ)په لور، ګلونه چک کوم، ونې چک کوم،زيږې پاڼې له روغو پاڼو را ټولوم.
تر شپې پورې ځان په کار بوختوم، هو تياره کيږي،او د ودانۍ په لور ځم.

ډير په آرامه په خپل ځای کې کښينم،چې رضوان راځي او زما تر خوا ځای خوښوي،او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په آرامه غږ سره وايي: څه شوي پهٔ سوچ کې يې؟
يوسف- نه يوازې لږ ستړې يم.
وروسته له نيم ساعت څخه زيد راځي،سلام کوي،راځي زما تر خوا کښيني،په چټکۍ سره پاسيږم،د خونې په لور روانيږم.وروسته له نيم ساعت رضوانه غږ کوي:يوسفه چرته ځې؟ ډوډۍ چمتو ده.

يوسف- وږی نه يم!
د خونې په لور بغير له خبرو روان شوم، د ننه کيږم، چای ږدم چې له کيک سره مې خوښيږي، ګولۍ مې هم د خلاصيدو په لور وې، خدايه! په پخله رحم وکړه، له دغې لعنتي ناروغۍ څخه مې وژغوره.مرکز ګرمي روښانه کوم، او کښينم، چای په لاسونو کې نيسم،په تلوسې سره يې مزه مزه کوم.له خدايه شکر کوم، له بد څخه بد تر هم شتون لري،خدای (ج) مې دې له بدو څخه وساتي.

خندا مې په، شونډو ښکارنديي کوي، د لاسونو لړزه مې حس کوله،نه، خدايه،نه! ساګانې مې تکنۍ ويستلې،خو ګټه هم نه لري؟ د وره غږ سره ما توپ کړو

زيد ډير په غوسه سره د ننه کيږي او په لوړ او عصبي غږ وايي: وګورم چې څه په تا شوي؟زما نه مخ پټوي کم عقلې.زړه دې ورته وسوزيدو نو زه بدبخته څه ها؟ زړه دې ماته نه سوزيږي؟(چيغې وهي وايي ځواب راکه!)

په بې حوصلګۍ وايم: ووځه بهر تا ته حوصله نه لرم ويده کيږم.

زيد په لوړو قدمونو زما په لور راځي،ډاريږم ورڅخه نه پوهيږم ولې داسې وحشي شوی؟ زما اوږه په کلکه نيسي او په غوسه وايې: نو حوصله نه لرې؟ زما حوصله نه لرې کنه! زما زنګ ته ځواب نه راکوې؟؟؟

زيد دا خبرې په غوسه کوی او نور هم زما لاس کلک نيسي چې په درد ورته وايم:وحشي توب مه کوه ستړې يم لاس مې خوشې که.
زيد- زما سره سمې خبرې وکړه ،پوهيږې؟زه په نړۍ کې د هيچا په کيسه کې نه يم، هيچا!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پدی غوسه باندی زما لاسونو په لړزیدو پیل وکړ،نه خدایه اوس یې وخت نه دی، په دغه حالت کې باید ما ونه ګوري. په پسخند خپل زړه کې وایم"کوم وخت دې زما غږ اوریدلی، چې دا ځل یې دویم ځل وی خدایه؟؟" زه عصبی ناروغتیا لرم او اوس هم د ډیر استرس او ویری څخه راباندی بیا هم عصبي حمله راغله. او په لړزیدو مې شروع وکړه..

ساه مې تنګه شوه، سوچ کوم تر همدې ځایه وو. زما د ژوند کیسه مې نیم ګړ یې پاتې شوه! د خبرو کولو کوښښ کوم،او د زید غاړی ته منګولې اچوم، او په بند بند غږ وایم:ګ...ګو..لې مې...

زما د حال په لیدو زید په ورختا او غمژن انداز وایي: چیرته دی ګولی دی چیرته دی؟

لاس مې د میز په سر د ګولې پاکټ ته نیسم، چې زید په چټکۍ سره د میز په سر د ګولیو پاکټ خواته ځي، زما حال نور هم بدتره کیږي، لاسونه او پښې مې، د نور مال حالت څخه وځي.ساه مې وځي خو له خولې مې زګ وځي.

زید مې په خوله کې ګولې را اچوي، او او اوبه وه چې د ستونې څخه مې ب زحمت تیری کړی،د زید په غیږه کې وم، د هغه د ورختا زړه درزا مې چې تیزه تیزه وه آوریده،خو خوځیدلی نه شوم زما دواړه لاسونه خپل په یوه لاس کې کلک نیسې او د سر څخه مې خولی لرې کوی، ویښتان مې چې د پخوانه څخه غټ شوي وو، او ما د کم کولو وخت یې پیدا کړی نه وو خپل په ګوتو موړي یې، او زما په بدن کې حرکت نشته!

سر مې د زید په سینه ایښی و، عطر یې زما دماغو ته را رسیدو،،خو زه له مخکې هم بد تره وم، هیڅ حس مې د انجلۍ په حیث نه و، چې ووایم سوچ وکړم،سوچ مې ګډ وډ شو نه هیڅ نه شو.کوښښ کوم، وخوځیږم ، له دغې لعنتي تندې، او خراب موقعیت څخه ووځم ،خو نه کیدل.

زید- یوسفه ښه یې؟ اورې یوسفه؟
ما اوریدل،خو خوځیدلی نه شوی، ډیر په ستونزه وتوانیدلم چې ځواب ورکړم: ښه ی....یم..مم...او...اوبه..اوبه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې زيد په چټکۍ سره د ميز څخه اوبه را واخيستې، او ماته يې ونيولي، غړپ، غړپ له اوبو څه مې وڅښلې،او لږ په حال شوم، زړه مې لکه ليونی په سينه سينه مې وهي، ای لعنت دې په دغې حمله وي، چې هر ځل ما ددغې مصيب سره مخ کوي.
کوښښ کوم چې د زيد له غيږې را ووځم، خو هغې زه کلک نيولی يم په غيږه کې.په سخت وايم:

يوسف: هډوکي مې مات شول خوشې مې که، زيد په لړزيدونکی غږ وويل: ولې داسې شوی؟ مريض يې؟

د زيد په خبره مې تندی تروش کيږی ما د مريض د نوم څخه بد راتلل په تنده لهجه وايم: هو عصبی حملې او دوری راباندی راځې کله ناکله.

زما په خبری هغه لږ خاموش پاته کيږی او بيا وايې: سهار چمتو اوسه ډاکتر ته ځو!
يوسف- اړينه نه ده ښه يم!

زما په خبری زيد په کلکه وويل:کله مې چې وويل چې چمتو شه، نو بيا چمتو شه پوه شوې؟
په بې حوصله ګۍ وايم.ډاکتر ته لاړم، دغه يې هم دوا ده، ځينې وخت ورسره مخ کيږم،خو ښه کيږم!

زما په خبری زيد وايې: ډاډمن يې چې سم تکړه ډاکتر ته تللی يې؟
يوسف- هو سم ډاکټر و اوس ورځه غواړم ويده شم، مړ شوم له بيخوبی څخه.

زيد زما د خبری په جواب کې يواځې خپل سر پورته او ښکته کوی او وايې:ښه شپه بې حاله په تخت لويږم، او نه پوهيږم، څه وخت ويده شوم.سهار ګڼه ګونه شوه وينښږم په چټکۍ سره، مې خپل کالې بدل کړل، او د ودانۍ په لوري منډې وهم،غږونه اوريدل کيږي! د ځانه سره وايم يعنې څه شوي؟؟ ګامونه مې تيز کوم د ودانۍ په لور ، د رضوان غږ راځې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان-انسان اوسه، زیده څه په ځان نازیږې، نه وینې چې حال یې څنګه دی؟ لعنتي!

د زید په خبره لځان سره وایم: یعنې د مریم حال بد شوی؟
دا ځل د زید د چیغو په ډول آواز مې تر غوږ شو چې ویې ویل: ما وویل حالیت یې بد شي هاا؟ما بد بخت څه کړي، مه مجبوروی مې چې دا کورته تاسو ته پریږدم!

زما په ور رسیدلو دواړو ساه تیزه تیزه باسله، چې پوه شوم د ډیر خبرو څخه دواړه ستړی شوی.د زید مور په کوچ کې ناسته وه او سر یې په لاسو کې نیولی و
عمه او مریم نه وه نو چیرته تللی؟

د رضوان پام ماته کیږي.او کرار وایې: یوسفه ته یو څه دغه ناپوه ته ووایه چې په خدای کم پاتې هه بیچاره جني ځان مړه کړی، او د دغه ناپوه(زید ته اشاره کوی) هیس فکر او خیال نشته.

زید زما خواته راګوی خو زه هیس نه وایم او ځم د فرښتې خاله خواته او وایم: ښه یې خاله جانې؟

زما په غږ هغې خپل ستړې سترګې را پورته کړی او په ستړي انداز یې وویل: هو بچې مې ښه یم، صبناری دې خوړلی؟

د خاله پدی خبره زه ځانته شرمنده کیږم، زه څومره ددې کورنۍ پوروړی یم، په جنګ کې د خاله فکر زما خوراک ته دی! دهغی جواب خپل د سر په خوځه ولو ورکوم او د رضوان خواته ځم او وایم: بیا څه شوي؟
رضوان- د ښاغلي زید څخه وپوښته (او په غوسه د زید خواته ګوري.زید پرته له خبرو د باغ خواته ځي؛ چې رضوان به همغه لهجه ویې: مور مې د مریم په اړه د هغه سره خبرې کولې چې بیا وحشي شو. (او مات شوي ګلاس ته یې اشاره وکړه،) دا هم ښه کار د ښاغلي!

د رضوان په خبرو زه ځان سره وایم بی له شکه کله چې زید په غوسه کیږی نو د کنټرول

(c) ketabton.com: The Digital Library

څخه وځې او وحشی کیږی. په کراره رضوان ته وایم: مریم خو د زی انکار او ګ خبری وا نه وریدل؟

زما په خبری رضوان په غمژن لهجه وایي: وایي وریدل فشار یې ښکته شو، کمزوری شوی اوس هم د آسما کوټه کیده.

رضوان دا خبره وکړل او چوپ شو د مور خواته یې ځي او زه زړه نا زړه د باغ په لوري ګورم چې زید شته که تللی. نه نشته تللي .....

نو بیرته د ودانۍ په لور ځم! ټول غمژن او فکرمند حالت کې دي،د رضوان خواته چې بیحده په سوچونو کې غرق دی ځم او وایم: رضوان راځه آسما او مریم بهرته وباسو کیدای شي سوچ یې بدل شي!؟

زما په خبری رضوان سر پورته کړو او په مسکا یې وویل: ښه خبره ده.

رضوان دا خبره کوی او د زینو خواته ځي،د څو شیبو ورسته دری واړه، ښکته راځي، د مریم رنګ زیړ و بې کراره انداز له زینونه راښکته شوه.موږ د رضوان په موټر کې روان شو، څلور واړه.لکه د زید موټر داسې نه و خو ښکلی و، زه په مخکې سیټ کې کښیناستم، مریم،او آسما د شا په سیټونو کې کښیناستې. چې رضوان وویل:

رضوان- ښا نو اغلو میرمنو کومې خواته ځو؟
مریم چوپه وه، خو اسماکرار وویل: نه پوهیږم لالا، هر ځای چې تاسو وایی.

د اسما د خبری وروسته رضوان موټر روښانه کړو او حرکت یې وکړو، او زه نه پوهیدم چې چرته ځو؟خو بلاخره د یوه پلورنځي مخې ته ودریدلو.

رضوان- دادی ورسیدو!

ټول ښکته شوو،او د پلورنځي خواته مو حرکت وکړ، او د دوکانو په کتلو بوخت شولو. د مریم غږ و چې د خاموشۍ لړۍ یې ماته کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مریم- اسما.. اسما ته راشه چې دا ښکلې ګوتمې لرې!

اسما ودریدله او بیا دمریم خواته چې د هغه شیانو په کتلو بوخه وه ولاړه او په خندای ورته وویل: ریښتیا وایې، یو ځل یې وګورو..

د نقرې د پلور ځای ته راغلي یو.مریم او اسما دواړه د ګاڼو په کتلو بوختې شوې.
مریم- اسما وګوره ښکله ده؟
اسما وروسته له لږ ځنډ،ځواب ورکړ: اې دا خو نارینه ده لیونۍ(اسما لږ چپتیا غوره کړه، او بیایې کرار وویل: د زید لپاره یې اخلې؟

د اسما په خبره مې په زړه کې وویل: اوووووووف زید زید څومره مې له دغه نامه څخه بد راځي، هغه نر چې خود خوا دی! هغه چې مغروه دی.

اسما کرار وویل: ښکلې ده !
رضوان زما خواته ودریدو او ویې ویل: یوسفه ته کوم څه نه اخلې؟
خپل معاش مې اخیستی و په ډاډه زړه مې وویل: راځه وګورو چې څه مې خوښیږي که نه؟
رضوان مسکی شو او ویې ویل: راځه دواړه د ګوتمو او ښکلو زنځیرونو په کتلو بوخت شو.

رضوان- یوسفه دغه ګوتمه ښکله ده؟
یوسف- کوم یو؟
رضوان- دغه تور غمی والا.

یوه نارینه ګوتمه چې د غمی یې څلور کونجه او چار چاپیره یې وړو وړو غمیو چې رنګونه یې تور وو، ریښتیا هم چې ډیره ښایسته وه.

یوسف- ولا دا ښایسته ده، ته ورته ووایه چې را و باسه ګوتمهچ.

ګوتمه یې را وویستله، رضوان چټکی وکړه او ګوتمه یې واخیسته!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان پدی کار په دروغجنه غوسه وایم: هوی دغه ما خوښه کړې وه نو را یې کړه!
رضوان خاندی او وایې: ښا داده واخله، مه غوسه کیږه.

ګوتمه اخلم او په ګوته کوم یې، چې زما د ګوتو له اندازې څخه غټه وه ،مایوسه غوندې ګوتمې ته ګورم او رضوان ته وایم: رضوانه ته یې واخله،دا زما د ګوتو له اندازې غټه ده.

رضوان- ته یې را وښیه؟

رضوان زما د لاس د ګوتو په لیدو په شیطنت باندی وایې: پخدای چې لاسونه دې لکه د نجونو ښایسته دی حتا د مریم او د آسما څخه ډیر ښایسته دی (دا خبره کوی او په خندا کیږی او بیا په همغه خندا وایې: یوسفه! رښتیا راته ووایه! انجلۍ خو نه یې؟

د رضوان په خبره په غوسه ورته وایم: ورځه ورک شه نر توبې خو په لاسونو او قد او قواری نده(رضوان زما په خبرو خاندی او دوکاندار ته غږ کوی او ورته وایې: وبخښې دا ګوتمې کوچنې کوی؟ (او زما لاس ته اشاره کوی، چې دوکاندار وایې:

دوکاندار- هو، شل دقیقې وخت نیسي.

زه ګوتمې د ګوتې څخه باسم او خپل د ګوتې اندازه اخلم، مریم او اسماء په خپل مینځ کې لیګا ویې او خبری کول چې رضوان غږ پورته شو او ویې ویل: اوس نو یوسف ماته هم یو ګوتمې خپل په ذوق خوښه کړه.

د رضوان خواته ګورم او په خندا ورته وایم: ولې خپله سترګې نلری؟
زما په خبری رضوان خاندی او وایې: زه ستا ذوق او انتخاب ګورم.

د رضوان په خبره ما خپل سر وښوراوه او وایم: سمه ده راځه.

یوه حلقه چې د تور ګردي جواهر سره د جواهراتو لخوا محاصره شوې.او سپینه وه او زما سترګې یې ونیولې زه حلقې ته په اشاره وایم: وګوره دا ښکله ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبری رضوان په ځیر،ځیر هغه ګوتمي ته ګوری او وايي: بده نده.
د رضوان په داسی بی خونده لهجه زه ورته وایم: سمه ده زه یي يو بل چاته اخلم.
رضوان- بد کوی زه يي خپله اخلم.

د رضوان پدی غوسه ناکه لهجه ورته وایم- و دی خوړی بیا ته وروایه بده ده.
رضوان څه نه وای او اسما و مریم خواته ګوري پداسي حال کي چي خپل غږ کرار کوی
ترڅو یواځي زه يي واورم کرار وايي: یوسف پخدا دغه دوه داني زما جیب خالي کوی.

زما سترګي په يو مردانه زنځير پریوت چي يو کوچنی قفل سره د زنځير په پای کی وو
او د ښیښي په منځ کي کیخودل شوی و، زه په لاس زنځير ته اشاره کوم او وایم: کیدی
شي هغه راښکته کړی؟(څومره د پام وړ او ښایسته زنځير دی..)

د شل دقیقو وروسته، همغه زما انتخاب کړی ګوتمي راته په لاس برابره کړی راوړه،
زه د رضوان، مریم او اسماء خواته چي دواړه لګیا دی خبری کوي ځم او وایم: خلاص
نشو ستاسو خرید؟

رضوان راته وايي: یوسف ټول دوکانونه دوی دواړو تش کړل.

د رضوان په خبره د هغوی خواته ګورم چي د مریم په لاس کي څلور پلاستیک ګورم!
آسما ته اشاره کوم او وایم چي مریم څه اخیستی؟

آسما د مریم خواته ګوری او ورته وايي: مریم خپل خرید دوی دواړو ته وښایه چي څه دی
اخیستي؟

مریم پلاستیکونه خلاصه وی، په يو کي يو دانه څلور کونجه زمردی ګوتمي وه، چي موږ
ټول پوی شو هغه يي د زید لپاره اخیستي، او يو همغه ډیزاین خو ښځینه ګوتمي چي جوړه
يي د هغه مردانه ګوتمي سره خپل ځانته اخیستي وه. او په بل پلاستیک کي هم دوه داني
دسبندونه وه چي بیا هم جوړه يي وه يو يي مردانه او بل زنانه...!

اسماء هم د غاړکي،ګوتمو او دسبندو يوه بشپړ سیټ اوجوړه اخیستي وه، لاړو ترڅو پیسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

حساب کړو رضوان اول د آسما او مریم خرید پیسی ورکړل کله چې زموږ د خرید پیسو ته ورسیدو نو ما پوښتنه وکړه څو شول؟

دوکاندار: 4600

ما تلوار وکړو او د رضوان د پیسو ورکولو څخه مخکې ما پیسی دوکاندار ته ورکړل، چې زما په کار رضوان په غوسه وویل: واخله بیرته خپل پیسی شابه.
بغیر له خبری رضوان د کورتې څخه نیسم او د دوکان څخه د وتلو په حال ورته وایم: بل ځل بیا ته یې حساب کړه.

رضوان څه ونه ویل خو تندی تروش وو، د دواکن څخه چې ووتلو یو څه نور هم وګرځیدو خو د اغلو میرمنو نور شي خوښ نشو، البته ما د هغوی څخ په پټه یو عطر ځانته واخیستو ترڅو د چانه وهلو لپاره فرصت ولرم هسی دا خان خلک دی د دوی په مخ کې د خرید په سر چانه وهل بده ده.

کله چې خرید مو خلاص شو د ډوډی خوړلو لپاره یو ښایسته هوټل ته لاړو، ډوډی خوړو وقت کې ما او رضوان ښه ټوکې او مجلس وکړو، او بیا د کور په خوا روان شو نګهبانانو دروازه خلاصه کړه او کورته ننوځو هغوی د ماڼې په خوا ځې او زه خپل کوټې خواته حرکت کوم، د ماښام د لمانځه وروسته کالې مې چې یو څه نمناکه وه بدله وم چې نظر مې د زنځیر په قطعې ولګیدو، په ډیر زحمت هغه زنځیر خپل په غاړه کوم او خپل خولې په سر جوړه وم او خپل د اخیستل شوی عطر څخه یو څه لږ په ځان وهم.

جمپر مې را اخلم او د ماڼې پخوا روانیږم، کله چې ننوتلم تول مې به دهلیز ناست ولیده زید خپل د مور څنګ کې وو، د رضوان خواته ځم او د هغه څنګ ته کینم. چې زما به کینستلو رضوان راته وایې: چیرته ورک شوی ناساپه؟

په شیطنت وایم: ږوند خو نه یې تور ماره کالې مې بدل کړل.
زما په حبری رضوان خاندی او وایې: ولی نو به قهر کیری کدووو(لندیه)

د رضوان نظر زما په غاړه کې اچول شوی زنځیر ته کیږی او وایې: دا څه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوسف- زنځیر.
رضوان- تر څو دقو مخکې خو ستا په غاړه کی هیس نه وه؟
په شیطانه خندا وایم: ځکه چې نن ماښام مې په طلا فروشی کی واخیستو.
زما به خبری رضوان په دروغجنی غوسې او قهر وایې: ای ناځوانه زما څخه په پټه دی واخیستو، اوس سم وښایه ښنګه دی؟

پداسې حال کې چې زنځیر مې خپل کالیو دننه اچو په خندا مې وویل: خوند یې په همدی خاص والو کېدی وورور ..

موږ دواړه خاندو چې زید زموږ خواته راګوری او هغه هم لږ مسکې کیږی، ټول د میز خواته ځو ظریف خاله ډوډی راوړی، د ډوډی وروسته ښځې په دهلیز کې پاتی کیږی خو موږ د میلمه خانې خواته ځو، میلمه خانه کې د زید پلار رحیم کاکا هم وو رضوان او زید خپل په موبایلو موښتې وه او ما و رحیم کاکا بیکاره پاتې و چې رحیم کاکا ماته وویل: بچیه سنګه یې د باغبانې سره؟ به تکلیف خو نه یې ورسره؟

د رحیم کاکا جواب په خلاص تندی ورکوم او ورته وایم: نه کاکا جانه باغبانې ماته ساتیر او وخت تیره ولو پشان ده.
رحیم کاکا- ډیر ښه که کوم څیز دی بکار وو ماته ووایه.
یوسف- په سترګو کاکا جانه.
:□#شهاب
لږ مجلس وروسته رحیم کاکا ولاړو او یواځې موږ دری پاتې شو، خپل د چای پیاله مې راوخیسته او چای مې څکو چې رضوان وویل: سهار ځم د ځمکو کتو ته راځې راسره؟(
د چای پیاله د یو لاس څخه بل ته راخلم او د رضوان د خبری به جواب کط وایم: نه سبا نوی نیالګې راوړی او چمن هم باید اصلاح کړم.

رضوان- سبا ته زما سره راځه بل سبا بیا دواړه یوځای چمن اصلاح کو، زه هسی هم بل سبا بیکار یم.
یوسف- نه نکیږی ته یواځې لاړشه.
رضوان- دومره ناز کوی بیخی مه راځه.(رضوان ته هغه بالښت دی راکړه. چې زه ورته وایم: ربښتیا رضوان هغه سفر دی سنګه شو؟ کله لخیره د کور څخه ځی او ورک

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیږي؟
زما په خبرې رضوان په خندا وویل: اخ ستا آرمان دې پوره نشي، زه نه ځم زما لځایه زید ځي هغه سفر ته.

غوښتل مې د رضوان جواب ورکړم ی یو درونډ ځیز مې به پینو کیخودل شو! به حیرت مې وکتل چې زید خپل سر زما په غیږ کې ایخودلې وو! د زید پدی کار رضوان ورته وایې: اووو نر غواې ځای کم وو چې تا خپل د ده بیچاره په پینو کیخودو؟

رضوان په خندا وایې: تاته ولې زور درکوی؟ زما بالښت به دی نه وایې اخیستی.
رضوان- ما بد کړی راشه بالښت دی واخله.

زه چې تراوسه د زید پدی کار باندی هک حیرانه وم، خپل غږ مې پورته کړو او ومې ویل: هوی خیرتې ده زر ځله مې درته ویلې چې د نورو حق مه خوری، او دا غیږه هم ستاسو د وریندار ده نو هله پاسیږه.(زما په خبری رضوان به قهقهه خاندی خو زید کرار مسکا کوی او وایې: یو نن مراعات وکړه، سبا سهار ځم هلته ستاسو پسې مې زړه تنګ کیږی.

د زید پدی خبره نه پوهیږم ولې خو بیحده خوشحاله شوم او په همغه خوشحاله لهجه مې وویل: ربښتیا څومره وقت پاتې کیږی هلته؟؟!

نه پوهیږم ولې زما به خوشحاله لهجه زید خفه شو او په خفه لهجه یې وویل: زما تګ دومره تا خوشحاله کوی؟

همدا چې خوله مې جواب ورکولو ته جوړه کړه، زید پاسیدو او لاړو!؟ په حیرات مې رضوان ته وویل: په ده څه وشو؟ ما بده خبره وکړل رضوان؟!

رضوان پداسې حال کې چې خندل او زما خواته راروان وو ویې ویل: زه بنه شو چې لاړو بالښت یې زه نیسم.(همدا چې رضوان غوښتل خپل سر زما په غیږ کې کیږدی زه پاسیدم او ومې ویل: فکر یې هم مه کوه ګرانه ورور جاننه ورځه خپل ځای ته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې رضوان وخندل او ویې ویل: هلک خو نه یې چې داسې وویریدې.
بد بد مې د رضوان خواته وکتل او ومې ویل: بیځایه خبرې مه کوه ځم ویدېږم سبا کار لرم.

بغیر د نور خبرو د ماڼي څخه ووتلم او خپل کوټې ته ورغلم، اول مې خپل ګولې وخوړل او بیا بې حال خبل بر ځای پریوتم... چې خوب مې لیدو.....

منډې مې وهل او چغې مې وهل، خو هیچا زما غږ نه آوریدو عمه او نجیب راپسې و د هغوی څهرې د خوګ او بدنونه جسم یې د انسانانو پشان و، د خولو څخه یې زګ بهیدل او زما پسې منډې وهل، دومره چیغې مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستونې مې د ډیر چغو له لاسه زخمې شوی، سترې شوم خو د منډې وهلو څخه ونه دریدم، لځان څخه مې یو څه لرې یو نفر ولیدو چې مخ یې سم نه معلومیدو راته خو مخ یې د لمر پشان ځلیدو..

د هغه کس په لیدو بی اختیاره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه وړم، عمه او نجسب رارسیږې خو د هغه کس په لیدو شاته ځې او تختې سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکې ته ګورم زید....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زید وو؟ غواړم د هغه د غیږ څخه لرې شم خو د هغه سترګې د غوسې څخه تکې سرې کیږې او وینه ورنه په بهیدو شې...

د خوب څخه را وېینه کیږې زړه مې د ویرې څخه به تلوار درزا کوې، او نفس مې نه پورته کیږې د تږې احساس کوم د میز له سره ګیلاس اوبه راخلم او یو نفس به سر یې پورته کوم، لځان سره وایم: څومره ویرونکې خوب وو؟ د سهار آذان مې تر غوږ کیږې او زړه ته مې آرمتیا حاصله کیږې، اودس کوم او په لمانځه دریږم، او خپل ځان د خدای سره په خبرو او مناجاتو کې اخته کوم د کوټې په روښانه کیدو پوهیږم چې هوا روښانه شوې..

خپل ځان سم کوم او به هینداره کې ځانته ګورم، ځم د ماڼي خواته ټول د میز سره راټول شوی وه، ښه احساس نلرم د دوی سره په یو میز ډوډې خوړلو ته خو هغوی اجازه نه راکوی او هر ځل وایې زموږ سره یوځای ډوډې وخوره. عمه او مریم نن لکه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غواړی لاړشی سلام کوم او ټول بغیر له زید څخه جواب راکوی.

خاله فرشته- علیک سلام بچیه راشه دلته زما څنګ کې کینه.
مسکا کوم او د خاله فرشتې څنګ ته کینم، سبا ناری خوړل کیږی او هر یو خپل په کارو اخته کیږی چې اسما زما خواته راځې او کرار وایې: یوسف لالا د دوکان څخه ماته چپس او کاکو راوړی؟
په خندا ورته وایم: ولی نه کیږی ځم.

باغ پریږدم او د دوکان خواته ځم چې د کور څخه ډیر لری دی، دا کور یا هم بهتره ده ووایم دا ماڼې په یو ارامه او ساکته کوڅه کې شتون لری.

داسی چې یو دوکان یې لا شاوخوا نشته، دلس دقو تلو وروسته یو دوکان ته رسیږم هغه شیان چې آسما ویلې وه هغه اخلم، ځانته هم یو کاکو اخلم او خپل جیب کې یې ږدم د کور خواته ځم ماڼې ته به ننوتلو خپل غږ پورته کوم او وایم: اسما چیرته یې؟

د دی څخه مخکې چې بیا ورته غږ کړم زید وینم چې د زینو څخه راښکته کیږی، داسې ځان جوړ کړی سوک که خبر نه ویې فکر کوی زوم دی؟! زما خواته راځې او وایې: رضوان چیرته دی؟
یوسف- زه څه خبر یم ورشه بیدا یې کړه.

زما پدی خبره بد بد راګوری چې زه هم به جواب کې خپل اوږه ورته پورته کوم، آسما راځې خبل غوشتل شوی څیزونه اخلې او د مننې پر ویلو باندی ځې....

نن زید لاړو چین ته تر څو خپل شرکت ته نوی اجناس او مواد راوړی. یو میاشت تیره شوه او ما د زړه څخه د آرمتیا او خوشحالې احساس درلود ځکه زید نه وو چې کله ناکله مې په عذاب کړی، د زید د تلو وروسته عمه او مریم هم خپل کورته لاړه او سنګه چې د مریم حال ماته معلومیدو هیس ښه نه وه... بیچاره مریم .....

په باغ کې د لاله د ګلانو په کینولو بوخت وم، د سپرلې موسم هم رارسیدلې وو، څلور

(c) ketabton.com: The Digital Library

میاشتې زما د راتلو څخه تیرېږي خو ما تراوسه عادت ندی کړی پدې ژوند، د رضوان غږ راځي چې ناری وهي راته:

رضوان- یوسف راشه چې زید راغلو.
د هغه پشان په لوړ غږ وایم: پخیر دی راشي زه څه خدمت ورته وکړم، نه چې ډیر مې خوښیږی..
زما په خبرو رضوان خاندی او وایي: تاسو دواړو تراوسه آشتي نده کړی؟ تراوسه د مریم په موضوع د زید سره جنجال لری؟
یوسف- زړه مې د مریم لپاره سوزیږی خو اصل موضوع د زید کبر او غرور دی چې د بیچاره انجلی زړه ماته وی.

رضوان چې په ونې باندی تکیه وهلې وه ویې ویل: کاش ټول ستا پشان وای، که جنۍ وایې ستا سره مې واده کو(رضوان دا خبره کوی او خندا ته شروع ورکوی)
یوسف- چا ویل چې هغه وخت ما ته تور مار کولې؟ اوښ دی په خوب کې وګوری پنبه دانه.

زما په خبرو رضوان خاندی او وایې: ته یو ځل جنۍ شه بیا وګوره په زوره درسره واده کوم.

د رضوان پدی خبرو په غوسه ورپسې کیږم چې هغه مانې ته ننوځې، د هغه پسې زه هم داخلیږم چې په دهلیز کې په دری منه میلمنو سترګې لګیږی او ژر بیرته را وځم او لځان سره وایم: ای خاوری دی په سر شه تور ماره د ده له لاسه ماته حیثیت پاتې نشو.د خلکو لورګانې راباندی ولیدل..! خپل پدی خبره خاندم نه چې اوس زه هلک یم داسی وایم د خلکو لورګانې راباندی ولیدل زه خپل په فکرونو کې وم چې یو چا وویل:

زید- سترې مشې نکوی یوسف خان؟

ناساپه ځاي کې مې دریږم ای دا د زید غږ نه وو؟ یو همدی کم وو دی وخت کي کرار ورته وایم: سلام پخیر راغلې.
زید- همدغه وچ کلک سلام هوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل د دی خبری په کولو رامخکې کېږی او ناساپه ما په غېږ کې نیسی، ټول پېښې د نور په تېز والې سره کېږی، داسې چې ماته د هیس کار اجازه نه راکوی زید کرار وایې:
ناځوانه د نیمې لاری ملګریه راپسې دیغ نشوی؟ تراوسه راځخه غوسه یې؟

زه تراوسه د هغه پدی کړی کار باندی حیرانه وم خو ځان مې کنټرول کړو او لاس مې د هغه په ملا ووهې او ومې ویل: نه د اول څخه هم په غوسه نه وم، سفر پخیر تیر شو؟

زید خپل لاسونه خلاصه وی او زه یط د غېږ څخه وځم چې هغه په ځیر،ځیر راګوری او وایې: د یو میاشت وروسته دی هم ګیره را نغله؟ هیس بدلون دی ندی کړی.

یوف کوم او وایم: ښه نو څه؟ یو کال خو نه وو یواځې یو میاشت وه.
زید- سمه ده خو زما لپاره په ډیره سخته تیره شوه.
یوسف- خو سرچپه زمږ لپاره په ډیر خوشحالې او زبردست تیره شوه.

شیطانه مسکا کوم او خپل د کوټې خواته روانیږم، د زید د راتلو دوه ورځې تیرېږی کوم خاص خبره نده شوی، ټول کورنې، فرشته خاله رحیم کاکا ټول را ټول شوی زه ډیر د مانې خواته نه ځم، خپل کوټه کې یم کله ناکله رضوان راځې مجلس کوی توکې کوی او ځې، نن د رضوان سره د باندې لاړو د شهر انجونې ځومره سپین سترګې شوی..!

نږدی و بیچاره وخوری ښایست پدی کورنی کې ضرور یو ارثې موضوع ده، ټول کورنې په ښایست کې کمې نه لرې، اسماءمریم، رضوان او انجونې او هلکان د عمه او د خاله زامن د رضوان ټول شایسته او لوړ قدونه یې درلود، زید خو بیخې په ښایست کې وړی وه.

یو محلې ته ننوتو چې ما ته لږ لږ اشنا غوندی وه، د موټر څخه ښکته شو او د یو کاری ډېری خواته ځو رضوان د یو سړی سره خبری کول، زید او رضوان دواړه انجینران دی خو زیات یې په تجارت کې نوم باسلې وو، د رضوان خبری د هغه سړی سره خلاصی شوی زما خواته راغلو او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- یوسف نظر دی د دی ځای په اړه څه دی؟
یوسف- د څه لپاره دا ځمکه مو اخیستې؟
رضوان- د سمنټو فابریکې لپاره.

د هغه په خبره په پوره غور شاوخوا ګورم، ښه ځای دی ځکه د شهر څخه ډیر لری دی کرار وایم: ښه دی. مناسب ځای د سمنټ جوړه ولو د فابریکې لپاره دی ځکه د شهر څخه لرې دی، او ضرر یې بیچاره خلکو ته نه رسیږی.

***

دواړه د کور خواته روانیږو، د څلویښت دقیقو وروسته کورته رسیږو بیحده زیات ستړی شوی یم. رضوان ته مخ اړوم او وایم: رضوان زه ځمه ستړي شوي یم غواړم ویده شم.
رضوانچ- ډوډی نخوري؟
یوسف- نا همالته به کوم څه وخورم

ناوخته راغلی وو او ډوډی هم رانه خوړل شوی وه، اوس د دی تور مار سره څوک یوځای ډوډی خوری ، د خپلی کوټي لور ته لارم د ډوډی خوړلو حوصله نه وه چای می تیار کړه خوشبختانه بیسکټ او ککو می هم وه، په چای څکلو مصروفه وم چې زید یو دفعه یی او ورخطا را باندی راننوت یا (داخل) شو په لاس کي سګرټ هم وه غړیی غیر نورماله او په غوسه وه..

زید- چیرته ورک وي؟ دا دری ورځی کیږي راغلی یم ماته هیڅ ګوري هم نا !ابیا څه شوي یوسف خانه! (یوسف خانه به جګ غږ وایې، د هغه پدی لهجې ډاره شوي وم.ډاره شوي وم خوو ځان می شاته نکړو او ومې ویل: اوله خبره، ستا پوري اړه نلري چې چیرته ورک وم ،دومه خبره ځکه دی لیدلو لیاقت هم نلري د باندي لارشه.

سګرټ یی خپل په موټی کي خاموش کړو سترګي یې د کاسو د وینو په شان شوي وه او لاس یې کلک موټ کړی وو، د زید پداسې لیدو نور لړ پاتی وه هملته سکته وکړم زه چیرته او دا ځناور زما دوه برابره دی چیریی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناساپه زيد په لوړ غږ وويل: څه دي وويل ؟ زه ستا د ليدلو لياقت هم نلرم ؟ هغه رضوان يې لري؟ هان؟

د هغه په شان مې په جګ غږ وويل: رضوان په تا شرف لري خودخواه مغروره
زما په خبرو زيد له غوسی څخه قهقهه وکړه او ويې ويل: ښه نو زړه دی په مريم وسوځيده؟ يو طرفه قاضي ته ځی يوسف خانه..؟!

هيس ورته نه وايم چې زيد خپل لاسونه د ډيرو ،تورو وينتانو کي ننباسي په دواړو لاسونو خپل وينتان کلک کش کوي،په زنګنو باندی په ځمکه کيني په جګ غږ ناری وهی او وايي: لعنتيانو ولی نه پوهيږيږی هغه آسما په شان ده ماته(لکه خور)
تاسو هيڅوک ما نه درک کوي مور مي زما سره سمي خبري نکوی ، پلار می ...ملامت کوي، رضوان راته نصيحت کوي، ترور می رانه زړه بد دی ته ولی يوسف؟ دی مينځ کي زما ګناه څه ده؟

دواړه چپتيا کوه په لړزانده غږ زيد بيا خبري پيل کوي او وايي: پخدای ، په پير او په پيغمبران زه نغوارم د هغي بت اوسيږم زه نغواړم زما عبادت يا پرستش وکړي پوهيږيږی اوکنه ؟؟ د هغي د مينی تاوان زه بايد ولی ورکړم؟ ما مجبوره کړي وه ماسره مينه وکړه؟ ولی بی ګناه می محکوم کوي فکر کوي زما زړه د تيږی زړه دی؟ نه سوځيږي وربانديي هان ؟

زيد خپل د خبري سره يوځای خپل موټ شوي لاسونه په ځمکی ووهل، چې ما حيرانه ورته کتل لځان سره مې وويل: دا هغه زيد دي چې د چا سره به يي سمي خبري لا نکولی؟ هغه زيد دي چې د چا څخه به يې لا غوښتنه هم نکوله...!!؟

ما زيد تل د زور ويلو په حال ليدلی وو؟ يعني دا مات خوړلي سړی همغه زيد دي يا زه..يو جدی غلط فهمی کی يم..؟زيد چې په زنګنو په ځکمی باندی ناست و د هغه په داسي ليدو ماته درد راغلو، زړه می په وسوځيده ، ربښتيا وايی زيد ګناه څه ده ؟
دا هغه انسان دی هغه کس دی غوښتلي يا نيغوښتلی زه يی د عمه د کور څخه وژغورلم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کورکي را پناه راکړه زما حق کی سړی توپ وکه هغه انسان دی مریم زړه په بایللی میئنه شوي وربانديږ،ربنتیا هم زه يې نو ولی محکوم کوم؟ آیا مینه هم په زور کيږي..؟

کولی می نشو داسي حالت کي وګورم خو بیا هم د بت په شان ورته ولاړه وم ، هغه هم څمکې ته بوکسان نیولی وه، خواته یی ورځم نیږدي کیږم ورته نارینه لاسونه يي په خپلو دواړو لاسونو کي کلک نیسم، تکی سری سترګي را پورته کوي او په کراره وايي: زړه دی راباندی وسوځیده؟

لاسونه ته یی زور ورکوم او په کلکه ورته وایم: مکوه لاسونه دي شنه شول غټ سړی یی شل کلن ځوان خوو نه یی..!

زما په خبری هغه په ځیر باندی خپل شنه لاسونو ته ګوري چې د ډیر وهلو له لاسه زخمي شوې خو څه نه وايي..
یوسف- خپل ټول وینتان دي وشکول اوس به څوک خپله لور هم نه درکوي.
(په لاسونو باندی می وینتان ورته جوړ کوم هغه همداسی راته ګوري.زما ګوتو هغه وینتان خوښ شوی وه او وینتانو سری لوبي کولي په ډیر سخته می زړه تری صبر کړواو شونډو لاندي لاحول ولاقوه وایم،ولی شیطان ځانه لري کړم ؟ کله چي هوس په نامه مینځ کي څه نه وي شیطان کار څه شی دی؟ زید غږ دی ستونزه او دي فکر کولو نه وژغورلم ویې ویل:

زید- زما نه دي بد راځي ؟

د خپل فکرونو څخه راوځم او د زید سرو سترګو ته چې په سور والو کې ییچ ښکلایی څو برابره شوي،ګورم زید ماته د یو بې مور شوی کوچني ماشوم پشان ګوری، داسی چې کوم ګناه یی کړی وي او اوس خپل د جزا په تمه وي..اوس هم په سترګو کی غوسه ښکاري' لاسونه یي پریږدم او وایم: نه چا ویلی ؟

زید- چا ندی ویلي زه خپله پوهیږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوسف- نو اشتباه پوی شوی يې، ولی به می ستا نه بد راځي..؟

زيد جواب رانکړو لکه چې د خبرو حوصله يې نه درلود، ځان سره وايم !
ولی خپل ځان کنترول کولی نشی؟ولی خپله غوسه ځان باندی خالي کوي او ځانته تاوان رسه ويې هان؟ آرامه ورته وايم: پورته شه "کټ ته اشاره کوم) هلته کينه.

روسته له لږ ځنډ څخه پورته کيږی او زما څنګ ته په کټ کيني. چې زه دهغه لاسونو ته اشاره کوم او ورته وايم: درد کوی او که سوځيږي؟
زيد- هيڅ يو.
يوسف- ولی په خپل غوسه باندی مسلط نه يی کولی دی شوو همدا خبري په آرامه راته ووايي..(او د زيد د جواب ورکولو څخه مخکې مې وويل: چای يا قهوه ؟
زيد- قهوه

دوه دانی ترخي قهوه تياری کوم او کوټي خواته روانه شوم، په کراره مننه کوي خاموشي! بيا هم چوپتيا د کوټي فضا باندی حاکمه وه.. چې زيد وويل: کولی شم دلته سر کيدم؟(په سترګو باندي بالښت ته اشاره کوي)

په سرمی ورته اشاره وکړه چې هوو. په يوه ساه يې توله قهوه وڅکل او خالي پياله يې د ميز په سر کيښوده،خپل سر په بالښت باندی کيدی او اوږد څملي زه يې څنګ ته وم زما لاس نيسي چې زه ورته حيرانه ګورم زيد په کراره وايې: ګوتمی دی ښايسته ده
يوسف- مننه يوځای رضوان سره می واخيسته.

پداسې حال کې چې لاس مې د هغه په ګوتو کې بند وه ويې ويل: ولی دی ماته اخستی نده ؟
يوسف- مريم درته اخستی وه هغه دی څه کړه؟ ګوتمی او دستبند وه .
زيد- وا می نخستيل!
يوسف -ولی څنګه ښايسته وه.
زيد- نور دي څه واخستيل؟

د زيد په خبره د ماشومانو پشان چې خبل د خوښي خريد يو چاته ښکاره کوی خپل زنځير

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې د کالو لاندي څخه ورته راباسم او ورته ښکاره کوم او وايم: دغه دی و ګوره دغه مې د رضوانه په پټه اخيستی(او په خندا ورته وايم: که ليدلی واي ضرور هغه تور مار هم اخيستو.

زما په خبرو زيد مسکا کوي او زنځير په لاس کي نيسي او وايې: ښه دی وکړل هغه تور مار ته ښکاره نکړی.

په خوشحالي وايم: ښکلی دی کنه؟
زيد- ډير ښکلې دی دا به ماته رانکړی؟

د زيد په خبره په تلوار زنځير خپل د کالو لاندي کوم او وايم: څه د خاله کور خو ندی چې درکړم تاته.

زما په خبری دواړه خاندو او زيد وايې: ولی دی د سر څخه خولی نه لري کوي؟ ژمي خو هم خلاص شوو.؟!

زيد په لاس باندی زما د سر خولی لري کوي، چې زه په تيز انداز ورته وايم: نه مې خوښيږي زما ويښتان څوک وګوري.

بدی خبری غواړم د زيد څخه خپل خولی واخلم او به سر کړم خو هغه اجازه نه راکوی او وايې: مکوه يوسفه ګوره څومره ښکلی ويښتان لري لکه ابريشم پشان نرم دی !

زيد دا خبره کوی او زما په ويښتيانو کې ګوتې وهې چې په تروش تندی ورته وايم: عه زيده پورته شه بيخی دی زړه راته تنګ کړ ټول ويښتانچ دی راته وشکول لاس ندی توره ده ولا.

زما په خبرو زيد په لوړ غږ خاندی او وايې: ولی غوسه شوي لنډيی صحيح ده نوري نکوم.

او بيا خپل لاسونه يي د سينه سره قفل کوي،زړه نا زړه وايم: نکيری لږ ورسره مهربانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي ګناه لري پخدای(مریم ورته یادوم)

زید زما خواته راګوری خوو څه نه وايي د څو ثانيو سکوت وروسته کرار وايې: د مهربانه او ښه والي نه مې غلطه ګټه اخلي ليونی فکرونه کوي.
یوسف- ګوره يو څه درته وایم ځناور کیږي به نه!؟

زید څه نه وايي چې زه نامطمینه په خبرو باندي پیل کوم او وايم: ولی دی نه خوښیږي هیڅ کمی نلري ښکلی ده ، تحصیل هم کړي او تر ټولو مهمه تاسره مینه لري

زما په خبرو زید یو ژوره ساه اخلی او وايې: درته مې وویل د خور په نظر ورته ګورم نشم کولي..!
یوسف- خو یو ځل کوښښ وکړه ګوره چانس دی د لاس څخه ځی درته ویلي مې اوسي.

زید- یوسفه انسان شه څه زور خوو ندی چا باندی (خپل په زړه وهي او وایې:دا لعنتی نه مني. زر واری مې کوښښ کړی خو نکیږی هر ځلی په لیدو سره يې عذاب وجدان اخلم خو نکیږی!

هیس نور نه وایم د زید ټول خبري منطقي دی نو د خبرو او بحث بدلو لپاره وایم: ربښتیا هغه ښکلی فرخنده او هغه نوري ملګري څه شوي؟

د هغه شپه په یادولو باندی خاندم چې زید هم په خندا وايې:مرګ لیونی کړي وم هغه مې بلاک کړي دي...

په مشکوکه انداز ورته وایم: څه يې ویل؟

زما په خبری زید خپل تیلفون راته نیسي. او وايې: واخله پخپله وګوره.

تلیفون مې ترې واخست، درې نامعلومې شمیړې وې، لومړی پیغامونه مې خلاص کړل(سلام څنګه یی ښایسته) د پیغام په لوستلو سره د خندا څخه شنه کیږم او زید ته وایم: ته ماته را وګوره، ستا کوم ځای ښایسته دی هوم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبرې زيد وايې: زما د ښایست د ليدو لپاره د بصيرت سترګې غواړي،چې ته يې اوس نه لرې..
په سر يې ووهم او ومې ويل: بې ادبه چنارګل بابا.

په تيز غږ باندې پيغامونو لوستل شروع کوم او وايم:(ولی جواب نه راکوې) (غرور له خدای سره ښه ښکاري) (زااا ورک شه خاوری دی په سر شه ستا او ستا دی.........)

د اخيرې مسج په ويلو چې ماته يې کنځل کړی وه په حيرت وايم: عه عه دا څه وايی ؟؟ اوس ما څه کړي.؟!

دا ځل زيد دومره وخندل،چې زه له خپل ځاي څخه پاسيږم او وايم: مرګ خوله دی بنده کړه، ستا د لاسه بياب بيابه شوم.ته و خدای اوس زه قاق روده يم؟
زيد خپله خندا کنټرول کوی او وايې: نا هر چا چی ؤيلی هسی بد يی کړی خوله ورته ماتوم خپل ملګري لپاره!

ما وخندل او په عجيبه توګه ما په دې کور کې خپل غمونه هير کړل. د زيد په خبرو ورته وايم: نا اوس هم ستا لاسونه مات شوی دی.(او بل بلاک شوی نمبر ته ځم. چط ليکلی وه (سلام، څنګه يې، لوړ قديه)، (ستا سترګو زما زړه وړی دی)، (حتا ستا غرور هم ښکلی دی،) واه، دا هم بلاک شوی دی.راځم دريم شميږی ته.(ای تاته وايم که زما د ملګرو جواب د ورکړ تا او هغه جلي شکله ملګری ته د اور اچومه)

د دی مسج په ويلو بيا د چنار ګل بابا په خندا پيل کړو چې ما وويل: پاک خلک ليونی شوی جواب يې څوک ورکوې،او دوی بيابه کوی سوک؟

زيد زما پوزه په دوو ګوتو راکش کوي. او وايې: غم مه کوو، ته لوی سړی نه يې، زه به پخپله يوه جلی درته پيدا کوم.

د هغه پدی خبره په خندا وايم: اول دی خپل غم وخوره، چی نور بوډا شوی،زه نوی شل کلن شوی يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما پدی خبره زید په حیرانتیا باندی سر د بالښت څخه پورته کوی او وایې: رښتیا ته د شل کالو یې؟

په ټوکو باندی خپل لاس د هغه په سر باندې کیدم.او وایم: ستا په سر قسم.
هغه زما لاس خپل د سر څخه لری کوی او وایې: ته ولې په ما قسم خورې، زه زړ ارمانونه لرم،

په خندا ورته وایم:چنار ګل بابا، زه خو دروغ نه وایم چې ته به مړ شې، رښتیا، رښتیا زه د شل کالو یم.
زید- نو ته ولې ږیره نه لرې؟
یوسف- موږ کورنۍ همداسې یو، یعنی چې موږ ږیره نه لرو.

زما په خبره زید په فکرمند لهجه وایې: نو دا میراثي ده!
یوسف- دقیقاً

شپه نیمه ته رسیدلی وه، چې ما زید ته وویل: لاړ شه، ډیر ناوخته دی، زه ویده کیږم.
زید- زه به هم همدلته ویده شم، څه ستونزه ده!
یوسف- هله پورته شه، دا چې تراوسه مې اوس وزغملی یو شاهکار وو، لاړ شه ته خپله کوټه نه لرې؟
زید په خندا وایې: ښه زه ځم، ته ولې خپله قواره کړه کوی؟

زید پورته شو او د دروازې په طرف روان شو، د کوټې څخه د وتلو مخکې ویې ویل: زه یوه کوټه لرم، خو کوم ارمتیا او سکون چی زه دلته لرم، بل هیڅ ځای کې نه لرم،

زید دا خبره کوی او د کوټې څخه بهر ځي، او زه په ګډوډ فکرونو کې ډوبه کیږم یعنی زید دلته آرام دی؟عجیبه ده!

په همدې ډول یوه بله هفته تیره شوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- یوسف راځه، چې ډېر ناوخته ده.

د رضوان په غږ د موټر په لور منډه کوم، زید او رضوان دواړه په موټر کې ناست وو زه په تلوار شاته سټ کې کېنم.او وایم: دومره بېړه لرې، فقط شوله سړېږی.
رضوان- هغه نفر ځی،اوس هم نیم ساعت ناوخته شوی.
یوسف- ښه ښه ډیرې خبرې مه کوه، حرکت وکړه!

نیم ساعت وروسته یو لوړی ودانی ته ورسیدو،له موټر څخه راووتو او رستورانت ته لاړو، زید په جدي ډول وویل: رضوان، دیخوا راځه هلته ناست دی.

زه او رضوان د زید په طرف لاړو. هغوی تجارتی خبری کولې څومره صادر شول او څومره وارد؟زما په مزاج ښه نه لږېدو دا بحث نو کرار مې وویل:زید زه ځم یو چکر ووهم،ترڅو چې ستاسو خبرې ختمیږی،زه بېرته راځم.
زید- سمه ده، خو زر بېرته راشه!!

سمه ده مط وویل او د هغوی څخه لاړم د دوکانونو په کتلو بوخته شوم، ښه ځای دی چې په کتلو کې دومره ډوبه شوی وم،چې د یو نفر سره ولږیدم او په ځمکه وغورځیدم. چط هغه نفر وویل: اوبخښه! وروره ژوبل شوی خو نه یاست؟

د هغه کس غږ څومره آشنا دی، خو څوک دی؟ په تلوار خپل سر پورته کوم، چې د مخام سړی په لیدلو مې بدن یخ یخ شو کرار لځان سره وایم: سل.........یم! د هغه په سترګو کې هم حیرانتیا ښکاره کیږی، زما لاس نیسي او د ځمکې څخه مې پورته کوی او په حیرانتیا سره، هغه وایي:"یغم ....یغ ..ما.... ته خپله یې؟

زه هڅه کوم چې خپل غږ غټ او مردانه پشان کړم او وایم: نه تاسو تیروتنه کوی.

غواړم چې د هغه څخه وتختم او لری شم خو هغه زما لاس په ټینګه نیسی او به نا باوره غږ وایي: یغما چېرته ورکه وی؟ دا څه حال دی،ولی دی د ځان څخه هلک جوړ کړی!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سليم پدی خبرو پوه شوم چې هغه زه وپيژندلم؟؟ خدايه اوس څه وکړم سليم غوښتل، چې ما غيږه کې ونيسې خو ما په کلکه لځان څخه لرې کړو. او يو ځل بيا ناکامه هڅه کوم او وايم:تاسو تيروتنه کوی ورور، زه يوسف يم توبه خدايه عجيبه خلک دی..؟

خپل لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړو چې سليم بيا ټينګ ونيو او په لوړ غږ يې وويل: يعنی څه چې تيروتنه کوم؟؟ يوسف څوک دی؟(سليم زما لاس ته اشاره وکړه، چې غټ تور خدای خال وه، وربانډی او ويې ويل: له دی خال نه هم منکره کيږې يغما؟ له ويښتانو سره دی څه کړي ليونې جلی؟

د سليم پدی خبره پښې مې بی واقه کيږی هغه زه وپيژندم نور انکار کول فايده نلری په لړزېدلي غږ مې وويل: س... لي...م سليم پريده چې زه لاړه شم.

سليم- مرګ سليم، ته چېرته ځې؟ ته پوهېږې، چې له څومره وخته ستا په لټه کې وم؟ پوهيږی! د ډير تشويش او انديښنې څخه سل ځله مړ شوم او ژوندی شوم.
يوسف- پخدای هر څه چې پيښ شوي!زه يې درته وايم.
سليم- راځه کور ته ځو، کور کی بيا وايه،خدای دې وکړي،چې کوم غلط کار دی نه وي کړې، کنه هم تا وژنم هم ځان....

په لړزنده غږ ورته وايم: زه نه ځم! ستا سره هغه کور ته.!
:□#شهاب
هغه زما لاس په ټينګه نيسې، او ما د هوټل د دروازی خواته کش کوی. او چيرته زما زور او چېرته د سليم زور؟ په زوره مې د ځان پسې کش کوی.......

- خيريت خو دی چيرته يی بيايی!؟
د زيد غږ وه چې په غوصه يی زموږ په لور کتل په زړه کې وايم:خدايه د بدبختي له پاسه بدبختي کاش د زيد په ځای رضوان وای اوس به ددی غم چيرته وړم..!

سليم- ته څه کاره يی؟ په کورنې موضوعاتو کې کار مه لره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم دا خبره زید ته کوی او زما مټ کلک نیسي او ځان پسي مي کشوي مخکې له دی چې یوه شم چی څه وشول سلیم په ځمکه پروت وه! ټول خلک راټول شوي ول او موږ ته یی ردی ردی کتلي چی د زید په غږ ټول تیت اوپرک شول...

زید- خیریت دی فلم خپریږي ځی خپل کارونو پسي..

سلیم لا په ځمکه پروت وه، او له شونډو یی ویني رواني وي له ځمکی پورته کیږي او ماته مخ را اړوی او وایي: د همدی هلک لپاره د کور څخه تختیدلي وی؟(بیا چغی وهی: د همدی پخاطر وتښتیدی لعنتي!؟ هیڅ فکر د ونکړ چی پر موږ به څه تیریږي؟ ځواب راکړه یغما!

زید چی تر دی دمه غلی ولاړ وه په غوسه یی وویل:(ولی فکر کوم زید هیڅ حیران شوي نه وو؟ ولی یی غږ کي هیڅ حیرانتیا نه معلومیږی؟) څه رشته ورسره لري؟؟

زما د څه ویلو مخکي سلیم په بی ادبانه لهجه وویل: کله چي درسره تښتیده پوښتنه به دی کړی وه(زه لا د سلیم پدی خبره دردیدم چي هغه بیا وویل: مور مي رشتیا ویل چی دا نارو غه انجلی دی په درد نخوری، تا پدی کار دی زما د مور خبره په ثبوت ورسوله په رښتیا چی ذات دی خراب وه یغما!

ایا دا نو کیده چی چپه پاتی شم هان؟ هغه زما ذات ته سپکاوی کړي و،خو په کوم جرم ؟؟نه اوس یي وخت دی چی دردونه مي په ژبه راوړم ټوله کرکی ته مي په خبرو او سترګو کی ښکارندویه ورکړه نور راته اړین نه وه چي زید مي په راز خبریږي او که نه! هیڅ هم اړین نه ووپه لوړ اواز مي سلیم ته وویل:له کوم ذات په اړه خبري کوی سلیم؟ ستا ذات ښه دی؟ کله چي عمه لکه د سپي داسي وهلم هغه وخت چیرته وی ووایه؟ کله به یی چی یوه شپه هم دوډی نه راکوله چیرته وی؟

زه می د پلار او مور په مرګ ګرمه وم هان؟ ایا ما خپله وغوښتل چي تاسو ته پاتی شم او ستاسو غلامي وکړم ولی د خوله بنده ده؟هغه وخت چی موټر ووهلم چیرته وی ؟ګونګی شوي ځواب راااااکړه...

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم هک حیران راکتل غوښتل یي چي زما په لور راشی خو لاس می د مه راځه په نښان پورته کړو او ور زیاته مي کړه: د عمه خبره ناروغي انجلۍ! تا پوښتنه وکړه چی زه چا په دغه ناروغی روږدې کړم؟ هان؟؟؟؟

اوښکي مي پرلپسي له سترګو څڅېدې! بیا مي وویل: اصلا کله چي نجیب د مزاحمت کولو کوښښ وکړو ته چیرته وې؟ کله یي چي غوښتل ما په هغه نجیب چی کار یی د همدوی په شان مردار دی د یوی نوکری په څیر وپلوري چیرته وی؟
اوس دي غیرت را وپارېدو هوم؟ پوهیږې؟د څه لپاره د مور پر وړاندې درېدلې؟ځکه چې د مینې دعوه دې کوله پۀ مادې د مینتوب دعوه کوله.خو ماته تل وررور وې او یې.

زما د انکار کولو وروسته دې ماته پام کول کم شول دا دې ذات دی وو ایه؟ زه اړ شوم چې ستاسو هلکانو له امله دهلکانو په شان جامې واغوندم ترڅو د نجیب په شان د هلکانو ناپاکو نظرونو څخه خوندي اوسم، (د ژړا څخه مي سلګي پورته شوی او همغه حال کې مې وویل:چیرته وې؟ د عمه زو چې کله مې له بیخه قیچي کړل خپل ویښتیان د جبر او مجبوری څخه؟؟ ګونګی شوي هان ځواب راکه ووایه.!!!

په سختي مې ورته وویل: ماته د ښه ذات په اړه مه وایه تاسو ټول لکه د لاس ورغوی داسي پیژنم، (او خپل لاس ته اشاره کوم)

د سلیم غږ پورته شو او ویې ویل: ګراني یغما!؟ په خدای قسم چې له هیڅ یو هم خبر نه وم زه .....زه کاپیسا ته تللی وم کله چې راغلم ستانه مې احوال نه لرلو....
ویل یې د یوه هلک سره وتښتیده.....

د سلیم په خبره لکه لیونیان پشان عصبي خندیږم اوښکو او ژړا آرمتیا او سکون نه راکولو باید زړه مې تش کړی وایې په غوسه مې وویل: وتښتیدم؟ زه چې یو وخت مې لمونځ هم نه قضا کولو؟ زه چې حتا ویښتان مې تا په عمر کې کتلي نه وه، زه چې پدې موسم کی خولی په سرکوم ددی پخاطر چې ویښته مې ښکاره نشی زه وم چې څلور نیمې میاشتې مې د هلک په څیر ژوند وکړو(ساه مې واخیسته او بیا مې وویل:خو تا څه! د خود غرضی لپاره د حماقت لپاره زما راز (اشاره مې زید ته وکړه) ټولو ته وویل..

(c) ketabton.com: The Digital Library

سليم- جبران کوم يې په خدای چې جبران کوم يې دواړه يو لرې ځای ته ځو قسم کوم

سليم دا خبره وکړه او غوښتل يې چې ما له ځان سره بوځي، خو بيا هم زيد غبرګون ښايي او وايې: لاس مه وه يوس... (زيد خپل خبره پرې کوی او وايې:حق نه لرې چې په زور سره يې بوځې، يالا خپله لار نيسه او زه...

سليم- ته څوک يې؟ مننه کوم د يغما د ساتلو لپاره زه اوس راغلي يم تاته ضرورت نشته. بحث ته ور د ننه شوم او سليم ته وايم: بيخي ډيـــــــر وروسته راغلې ډيـــــــر!

لاس مې په تيزی سره د سليم د لاسه واخيستو چې هغه په غمژن لهجه وويل:يغما مه کوه دا سې کار زما سره زه درسره مينه لرم ولې نه پوهيږې؟ولې نه پوهيږې هـــــا؟؟؟

په غوسه ورته وايم:ځو ځله ووايم زه يې نه لرم. او نور هم څوک د يغما په نوم شتون نه لري، زه يوسف يم! يوسف!
سليم- يوسف! څه؟ کم عقلي؟له فکر دې ووځه!

(ملګرو نور به يوسف ته يغما وايو ځکه زيد پوی شو هغه جني ده نو ستاسو د آسانتيا لپاره په مکالمه کې به د يوسف لځايه يغما ليکو.)

يغما- ما نوره پريږده.. پريږده چې آرامه ساه واخلم.

او پرته له نور خبرو د دروازې لوري ته لاړم سليم منډه را وکړه چې زيد په يو سوک سره سليم په ځمکه ووهې او دا ځل هغه زما پسې په منډه شو او ناری کړی: ودريږه يوس....

بيايې خبرې بندې کړې او ويې ويل: تاته وايم ودريږه...

په زړه کې وايم اه لعنت دې وي سليمه، په تا لعنت دې وي.اوښکې مې پاکوم خدايه اوس چرته لاړ شم! ؟ سترګو مې رضوان لټوه د زيد موټر خواته ولاړ و خواته يې ځم او ورته ناری کوم چې هغه وايې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- چرته وې لیونی ؟
یغما- هیچرته چکر مې وهو..!

زید سترې تر موږ راورسیدی چې رضوان ورته وویل: په تا څه شوي ولې دې منډې کړې!

زید ماته را وکتل پرته له ځوابه لاړو په موټر کې کښیناستو موږ هم کښیناستو او موټر حرکت وکړو چې رضوان وویل: یوسفه ولې دې سترګې سرې دي؟ ته ښه یې؟

یغما- همممم ښه یم لږ سر مې درد کوي.
رضوان- ډاکترته لاړ شو؟
یغما- نه!

تر کوره هیچا نور خبرې ونه کړې، موټر ودریدو له دواړو نه زه ژر را ښکته شوم باید ودانۍ ته تللې وای، له زید څخه ډاریدمه..

فرشته خاله- سلام ښه راغلاست بچی.
یغما- سلام خاله جانې مننه تاسو هم ښه اوسئ
فرشته خاله- ښه شو چې را غلې تاسو ته په طمعه و ډوډۍ چمتو ده

پهٔ خندا مې سر پورته او ښکته کړو ټول د میز چار چاپیر را ټول شول،رحیم کاکا چوپتیا ماته کړه او ویې ویل: زید زویه، کارونه څنګه دي؟ وادې خیسته هغه ځمکه؟

زید- هو پلار جانه کارونه یې پای ته رسیدلي دي!
رحیم کاکا- ډېر ښه.
فرشته خاله- د رضوان پلاره زما په نازولی فشار مه راوړه.
ِد فرشته خاله په خبری رحیم کاکا خاندی او وایې: سمه ده د رضوان موری.

رضوان د نیوکی په ډول وایې: موری خی زه دلته مولې یم خیر ده که زید ښایسته دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان په خبرې ټولو وخندل خو زيد مسکا هم ونکړه، خواړه وخوړل شول د چاى په طمعه نه شوم او خپل د کوټې په خوا مې ګامونه ټکني کړل....

کوټې ته د ننوتلو سره سم دروازه مې بنده کړه، د ماخوستن لمونځ مې وکړ جاى نماز باندى د سجدى حالت مې ونيوه او دومره مې وژړل چې نور سترګو کې مې اوښکې پاتې نشوې! د ژړا په حال مې د خداى سره خبرې شروع کړې.خدايه مګر زه ستا بنده نه يم زړه دې پر ما نه سوځيږي؟ بيا هم بې وار مې وژړل!په خداى نور نسم کوى اته کلنى کى دى مور او پلار راته واخيستل بس نه و؟!

د عمه په منګلو کى دى واچولم بس نه و؟! شپې مې په بد خوب پيل کولې بس نه وه؟! د نجيب مردار نظرونه بس نه و؟!نفس مې بند شو او ژړا مې زور واخيست!
خدايه مکوه !له ماسره داسې قسم تاب يې نلرم، دا ځل مړه کيګم مکوه داسې راسره نور زغملى نشم.تر سهار مې وژړل، چيغې مې ووهل، ځان مې ووهه، خپل ويښتيان مې وشکول، مور ته مې غږ وکو او ومې ويل:مورى راشه خپله لور دى وګوره سومره بيچاره ده!!

چيرته يې؟؟ موريـــــــ پلاره راشه چې لور دى مړه کيږى پلاره ولى نه يې!؟ولى بايد زه د کور سړى اوسم؟ پلاره زما اوږى څومره توان لرم؟! قسم نسم کولې پلاره راشه او ما په غيږ کى ونيسه اړتيا لرم درته مورى !!ستا محبت ته محتاجه يم!! نو ولى نه ياست؟؟؟!! خدايه!!! ولى غږ مې نه آورى؟؟! ولى نګورى!؟ بيا مې هم ژړا غږ پورته شو!

هيس سوک نه و چې مرسته وکړى راسره هيس سوک نه و چې ماته محبت او دلدارى راکړى هيس سوک نه و چې پورته مې کړى.بيا هم شپه وه تنهاى وه او زه وم او بيا د ظالمې نړى زما يواځې توب راته په ګوته کړو،بيا هم پوهه شوم سوک نسته چې تکيه پرى وکړم.او سومره کرکه لرم له دى پوهيدلو نه!!! خپل اوښکى مې پاکې کړى او د کټ خوا ته مې لاړم لاسونه مې لړزيدل..

تريخ مې وخندل لکه خپل تريخ ژوند پشان مې،خدايه!!! مننه حمله دى راوليږله شکر ګذاره دى يم مهربانى دى ده. لاسونه مې کاږه شول خوله مې زګ وکړل سترګى مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادی حالت نه ووتل!په سختی می دوا وخوړه.نیم ساعت د مړ جسد غوندی پرته وم. له کاړه پخو اولاسو سره،بی اختیاره اوښکی می د ښځیدو په حال زما تر غوږ ورسیدل او اخیره کې زما په نالي و ولیدل..!

شپه په ټوله بدبختی خلاصه شوه، په هینداره کی می ځانته وکتل رنګ می الوتی، و پړسیدلی سترګی پریشانه ویښتیان ،او په اخر کی وچی شونډی چی د وینو رنګ و. سومره د مړو په شان شوی وم! لیونیانو غوندی می وخندل!! حمام می وکړو تور کالی می چی لومړی ځل اغوستی وا غوسټل خولی می په ویښتیانو کی کیخوده کوم زنځیر چې د رضوان نه په پټه مې اخیستی په غاړه کړل، د خوشحالی تمثیل

می کو چی خاله فرشته او نور کورنی غړی راباندی پوه نشی، مانې خوا ته لاړم ټول ناست وه او سبا ناری خوړل په لوړ غږ مې وویل:سلام.....

ټولو په خوښی سره سلام جواب راکړو بغیر له زید څخه چی په ډوډی خوړلو بوخت و او بیخی راوه نه کتل، رضوان په خندا وویل:یوسف!!راځه دلته کینه !
موسکی کیږم او د رضوان څوکې خوا ته ځم او څنګ ته یې کینم.رضوان ماته ګوری او کرار وایی: یوسف! ولی سترګی دی سری دی ؟؟ولی پړسیدلی !؟

کرار جواب ورکوم: نه پوهیګم ! مابښام سم نه یم ویده شوی شاید همغه خاطر وی؟ زما په خبرو رضوان خپل سر بورته شکته کړو او په سبا ناری بوخت کیږی..ظریفه ترور زما سبا ناری راوړی لاس می اوږد کوم پتنوس تری اخلم او مننه کوم تری.
همدا چی غواړم ډوډی وخورم سترګی می په زید ولګیدچی په مسخره نظر راګوری.......

یعنی زما او د رضوان خبری یې آوریدلې؟ خاوری دی په سر شه رضوان چې عزت دی ماته پاتې کړو دغه اوس پوښتنه وه چې ده وکړل؟ د سبا ناری وروسته ټول خپل په کارونو بوخت کیږی، زید او رضوان هم د همیشه پشان شرکت ته ځې رحیم کاکا مې نن ونه لیدو ضرور هغه وختی تللی وو؟ د باغ لاره مخ ته نیسم او د درختو به بلک کولو لګیا کیږم چمن اوبه کوم او د غرمه تر اذانه هملته ځان بوخت کوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موبایل غږ پورته شو خپل دست کشي د لاسونو څخه باسم موبایل مې د جیب څخه راخلم د رضوان د نوم به لیدو خولې ته مې مسکا راځي، جواب ورکوم او وایم؛ سلام
رضوان- علیک سلام چیرته یې؟
یغما- باغ کې یم ولې کوم کار دی وو؟
رضوان- هو ورځه حمام وکړه خپل یو جوړه ښایسته جوړه کالي واغونده او زما کوټې ته راشه ربنتیا د شاه د لارې زما کوټې ته راشه سوک دی ونګوری.

په حیرانتیا وایم: ولې څه شوی؟
رضوان- افف څومره خبرې کوی څه چې وایم همغه وکړه، او ژر خپل ځان را ورسه وه.

موبایل بنده وم او د ځان سره وایم، عجیبه لیونی خلک دی! خپل د کوټې خواته ځم حمام کوم او خپل نقره یې جامې اغوندم لږ عطر هم وهم، ویښتان مې وچوم او جامې مې تن ته کوم مانې ته ځم او د شا دروازې څخه ننوځم او مستقیم د رضوان کوټې ته ځان رسوم، دروازه وهم د رضوان غږ پورته کیږی: راځه.

کوټې ته ننوځم او د رضوان په لیدلو حیرانیږم د رضوان د خندا غږ پورته کیږی او وایې: هی څه دی ښکلی دی نده لیدلی؟
په ملنډې انداز وایم: ورک شه تور ماره فقط چې واده دی دومره دی په ځان ګوتې وهلې.
رضوان- ښه ډیری خبری پریږده وګوره څه می راوړی؟
پلاستیک خلاصوی او د کاغذ په څیر کوم څه بهر کوی، چې زه وایم:دا څه دی
رضوان- د چرګ کباب.
وریځې پورته اچوم او وایم: په کومه خوشحالی؟!
رضوان- همداسی زړه می ورته شوی وه که نه یی خوری چی زه یی یواځی وخورم یوسف خانه!!

په هغه حال کی چی د رضوان د کټ په لور ځم په دروغي غوسی وایم: بد کوی چی یواځې یی خوری تور ماره..(دواړه خاندو او د ډوډی په خوړولو لګیا کیږو، څومره وږی وم چمن او بڼ کې دومره بوخته وم چی هیر شوی می وه د غرمی ډوډی وخورم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هی تور ماره ټول دی خپله زهر کړل خاوری دی په رنګ شه بس که نور.

رضوان په خندا وایی: ولی په غوسه کیږی لنډې واخله ټول ستا

موږ د خبرو په حال وو چې د کوټې دروازه خلاصه شوه او، او زید په حیرانتیا موږ دواړو ته په کتو شو چې رضوان په ټوکو وویل: ستا برخه هم دی لنډې وخوړله

زید په جدی انداز وایی:موږ وایی ښکته راشی ټول تاسو عالیجنابانو ته په تمه دی.

او ددی خبری په ویلو سره سم دروازه په کلکه بنده کوی، چې زه رضوان ته وایم: ده وویل ټول؟ مطلب څوک؟ بیا ټوله کورنی راټوله شوی،رضوان څوک راغلی؟

رضوان په شیطانی مسکا وایی: راځه ښکته لاړ شو خپله به یی وګوری.
څه چې پاتې ول په ډېر تلوار مې وخوړل چې رضوان وویل: موړ شوی
یغما- هو پخدای ډېر خوندور وه.

زما به خبری رضوان خاندی او موږ دواړه له زینو ښکته کیږو د هر قدم په ښکته ایښودلو د خندا غږ له صالون نه لا ډیر راځې،د ننوتلو سره سم می سترګی په یوه ډله خلکو او یو غټ کیک لګیږی،څلور کنجه کیک په تور او سپین رنګ،صالون یی څومره ښکلی سینګار کړی وه مګر خبره څه ده؟!دومره خلک ولی ټول شوی؟!

رضوان : چیرته یی؟
د رضوان غږ مې فکر لاهو کړو او کرار مې وویل: د کوم چا کلیزه ده؟

په هغه غږ کې چې خندا پکی څپې وهل رضوان راته یی وویل: همداسی خو ښکاری! بد بد ورته ګورم او وایم:سړی غوندی خبری وکه شف شف نه شفتالو ووایه د کوم چا کلیزه ده؟
رضوان په خندا وایې : خپله دی پیدا کړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او د برق په چټکتیا راڅخه لری کیږی،ترور او مریم ته مې پام کیږي په ورو ګامونو د هغوی په لور ځم او وایم: سلام ترور جانی!
ترور- علیکم زوی چیرته یی هیڅ زموږ احوال نه اخلې؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: همدلته یم ترور جانی خو تاسو د 14 سپوږمی شوی یې
ترور خاندی او وایی: امان دی وی له تاسو ځوانانو هیڅ بند نه راځی.

یواځې په سر خوځولو او مسکا یی ځواب ورکوم او د مریم په لور ځم،د مریم په لیدلو حیرانیږم ځومره ښکلی شوی وه له تور رنګ سره حتما د ټولو زړه وړی
کرار یې لور ته ګام اخلم او کرار ورته وایم: سلام خوری!!

نظر له نورو اړوی او ماته راګوری او وایې: علیکم السلام وروره ښه یی؟
په مسکا یی ځواب ورکوم: ستاسو په دعا...

لا می خبری خلاصی نه وی چی د چک چکو او اشپلاق غږونه په صالون کې خپاره شول مریم ته می وکتل لکه بت پر خپل ځای ولاړه وه آن پلک یی نه واهه او یواځې یی مخې ته کتل، د هغی نظر لوری نیسم او رسیږم زید ته په لیدو یې خوله مې خلاصه پاتی کیږی ظالم ځومره ښکلی شوی لکه د مجلس سپوږمی مکمل یی تور اغوستی ول توره دریشي تور بوټان توره ګړی تور وینته او توری سترګې تور رنګ یی له سپین پوستکی سره عجب یورنګی کوله لکه چې دوی ټولو لاس یو کړی وه چې د مریم زړه ودروی مریم همداسی د زید په لیدلو غرقه وه زید چی په سترګو یی د چا پسی ګرځیده...! ټول د زید شاوخوا ته ټول شوی ول او ورته مبارکې یی ورکوله مریم په لوړ ګامونو زید خوا ته لاړه..

***

کیک پری کیږی او زه یواځې د یو کنج نه ټولو ته ګورم د چا په ولاړ کیدو می څنګ ته له لیدو لاس اخلم چې رضوان په خندا وایې: اوس پوهه شوی د چا کلیزه ده؟
په غوسی وایم: مړ شی رضوانه ولی دی له لومړی ونه ویل اوس ډالی له کومه کړم؟
رضوان- ښه نو یوسف جانه څه چې بدله لری ګله نلری حساب مو برابر شو او زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

غاړی زنځیر ته اشاره کوی او وایی: اوس نو د چنار ګل بابا ځواب دی په خپله ورکړه رضوان دا خبره کوی او په لوړ غږ خاندی او د زید خواته ورځی د هغه د تلو سره په زړه کې وایم: خاوری دی په سر شه تور ماره، ټول په خپل وار باندی زید ته مبارکی وایې مریم د زید خواته ولاړه وه او دواړو یو رنګ اغوستې ول څومره هم له یو بل سره ښکلی ښکاریدل.!مریم خپل لاس اوږود کوی او په لړزانده غږ وایی: کلیزه دې مبارک آن.....ن شاء الله سل... ل کلن شی

زید آن لاس نه ورکوی او په سوړ انداز وایی:مننه کوم مهربانی مو ده
مریم کرار خپل لاس موټې کړو او له یوې انجلی سره په خبرو شوه خو ټول پام یې زید ته وه

آسما- یوسف لالا ته زید لالا ته مبارکی نه ورکوی؟

راګرځم او تازه مې اسما ته پام کیږی ولې مې دا ټوله شپه نه وه لیدلی؟ یو جوړه ژیړ رنګ کالې اغوستې وه ښایسته ښکاریده، یعنې ټول راغلی کسان په محفل کې ښایسته وه خو د هغوی په مینځ کې،رضوان، اسما،مریم یو خاص ښایست یې درلود او زید خو د مقایسې وړ نه وو په ښایست کې.

په مسکا باندی جواب ورکوم: راځم اسما جانې.
اسما- راځه دواړه یو ځای ورته مبارکې ورکړو.

سر مې د سمه ده په توګه ښوره وم او د اسما سره یوځای د زید خواته روانیږم، اسما د مریم خواته ځې او د هغې سره په خبرو او قیصو بوخته کیږی، زید ماته بام کیږی او په خوله یې یو لویه مسکا راځې چې زه خپل ستونې صاف کوم او وایم: کلیزه دی مبارک شه انشاءالله د سل کالو شې.

زید کرار ککرار څو قدم زما خواته رانږدی کیږی او په کراره لهجه داسی چې یواځې زه یې واورم وایې: عه عه یوسف خان ملګری داسې مبارکې ورکوی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تروش تندی وایم: نو ښنګه ورکوی؟(بیا مریم ته په اشاره په طعنه وایم: د ځینی کسانو لاس نه نیسي شاید موږ د هغه شانتي مبارکي لایق نه یو؟ (زید د مریم وړاندی کړی لاس خوشی پریخودلی وو هغه می ورته یاد کړو)

لا زما خبره خلاصه شوی نه وه چې به ناساپه حرکت کې زید زه غیږ کې ونیولم او په خندا یې وویل: خپل ځان د هغې سره مه مقایسه کوه، زما زړه، جسم، روح، غیره، لاسونه او هر څیز چې د روح او جسم سره مې تړاو لری د یو نفر دی او هغه یو نفر مریم نده ..؟!

دا چنارګل بابا څه وایې؟ بلا دی دده د خبرو پسې شې، پر ما یې څه چې د چا مربوط دی، ولې یې زه په غیږ کې نیولی یم؟ اوس خو هغه پوهیږی چې زه جنۍ یم؟! زید خپل د خبرو د خلاصیدو وروسته زه خپل د غیږ څخه جلا کړم او ویې ویل: ملګری داسې مبارکي ورکوی.!

غوښتل مې یو داسې جواب ورکړم ترڅو دا خندا یې به خوله کې وچه شي خو تور مزاحم مار را ورسیدی او په لوړ غږ یې وویل: قدو جان هسی غوړ روغن داره مبارکي خو دی ورکړه.!
په مسخره توګه وایم: رضوان جان ځینې کارونه په خوښه یا نا خوښه توګه مجبور باید ویې کړی، کنه د بعضی کسانو حق دا دی چې خپل د ژوند څخه یې وباسې ډلیټ داسی نده زید خان؟!!

زما په خبرو د زید رنګ د غوسی څخه بدل شو او خپل غاښونه یې په کلکه یو پر بل وچیچل خو زما زړه یخ شو غشې مې په هدف لږیدلی وو، په زړه کې مې د ځان سره وویل: و دی خوړی ته بیا ما غیږ کې ونیسه چنارګل بابا د رضوان غږ پورته کیږی او وایې:

رضوان- څه وایې زه خو بیخی پوی نشوم؟
په مسکا باندی وایم: هیس.
رضوان- زه دا خبری پریږده دا ووایه زید ته دی څه ډالې اخیستې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان دا خبره کوی او مضره خاندی، ای فسادی خپل کار یې اخیره وکړو. په کراره ورته وایم: تا ورته څه اخیستی؟
رضوان د میز خواته چې د قیمتی ډالیو څخه ډک دی اشاره کوی او وایې: هغه وګوره یو برنډ او ښایسته ساعت.

ما د هغه ساعت پسې کتل چې زید وویل: اوس ستا د ډالي نوبت دی یوسف جان!
خپل ستوني صاف کوم او په کلکه وایم: اممم خبره داسې ده چې ستا ډالي زما کوټه کی ده بیا وروسته یې درته راوړم.

زما په خبر رضوان به لوړ غږ خاندی او وایې: ډاډمن یې چې ډالي کوټه کیده؟
یغما- بیخـــــی بیخـــــی زیات ډاډمن یم.

رضوان ریشخندی کول او زید خپل لاسونه د پتلون په جیب کی کیخودلی وه، او موږ دواړو ته یې بغیر د کوم خبری راکتل، نظر مې په مریم لګیږی زموږ څخه په لږ فاصله کې ولاړه وه او د زید په تماشا وه، د هغې پدی شانتې لسدو په زړه کې وایم: خاوری دی په سر شه مریم چې تا بیا ځان د زید به لیدو باندی ډوبه کړی، نه پوهیږم څومره د مریم د لیدو په حال کی وم چې زید په شیطنت باندی زما خواته سترګه ووهل او مریم ته یې وویل: مریم جانې ماته یو پیاله اوبه راوړی؟

د زید پدی خره د مریم رنګ یو دم و پریدی او په ماته ګوډه ژبه د ورختای یې وویل: ماته وایې؟
زید- هو دلته همدا یو مریم شتون لری،(بیا ماته یې مخ راوګرځه وو او په همغه شیطانه لهجه یې وویل: کنه یوسف جانه؟

مریم د ډیر خوشحالي له لاسه وربادی لاره ورکه شوه، او به خلاصه خوله د خندا او خوشحالي وویل: په سترګو اوس یې درته راوړم.

او په منډه د آشپزخانې خواته لاړه ما او رضوان دواړو په حیرت زید خواته کتل چې د زید په خوله یو مضره خندا وه، رضوان په حیرت وویل: زید ته خپله یې؟ یا بدل شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې؟ تا مريم ته"جان" وويل؟ او ورته و دی خندل؟ قيامت رانشي اوس؟!

مريم د باد په سرعت د يو پياله اوبو سره راغله، او ګيلاس يي زيد ته ورکو چي زيد ورته وويل: مننه.....

او زه د دروازی خواته ولاړم او نور مي دهغوی خبری وا نه وريدل، زيد څه پلان او هدف لری؟ د باغ خواته په يو څوکي کيناستم، آسمان نن شپه ولي دومره نيولي لکه زما د زړه پشان؟ جواب می نه درلود خاموش شوم آسمان ته مي کتل چي د يو چا د پښو آواز مي تر غوږ شو د آواز پسی می وکتل،.. زيد وو دوه پيالي چای او يو قاب کی لږ کيک په لاس زما خواته راروان وو د هغه په ليدو می تندی تروش څو چي هغه په مسکا باندی وويل:

زيد- عه يوسف جان بغير د کيک خوړو را ووتلی مشکل نشته اوس دواړه يي يوځای خورو.

کيک او چای د څوکی څنګ ته به يز کيخودل او زما څنګ ته کينستي چي زه په تلوار پاسيدم او روان شوم چي د هغه په خبری ځای پر ځای و دره ولم، پداسي حال کي چي مخامخ درختي ته يي سترګي نيولی وه او د چای پياله يي لاس کی کلکه نيولی وه ويي ويل: مريم ښايسته شوی وه کنه يغما؟!

يغمـــا؟! د ډير وقت وروسته مي خپل نوم واوريدو ناشنا غوند وو راته، بيګانه ګي کوم د دی نوم سره، خاموشي ماته وم او وايم: مطلب دی ددی خبرو څخه څه دی؟ اصلا دا راته ووايه څه پلان لری؟
زيد د چای پياله په ميز کيږدی او په مسکا وايي: يغما هوښياره ده د يوسف په پرتله کنه؟ صحيح وايم؟(خپل څنګ څوکي ته اشاره کوی) کينه

په سل زړه نازړه او شک کينم چي هغه بيا وايي: د اول څخه مي ستا په انجلی توب شک درلود خو ډاډمن نه وم، د انجونو غږ، نازک لاسونه، جسم بدن دی حتا د خبرو انداز دی تول د انجونو پشان وه خو فکر مي نکوی په دومره لږ عمر به دی و غواړی داسی کوم کار وکړی!؟(خاموش شو اسمان خواته يي سترګی ونيول او بيا يي وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- خو خیر دا خبری اوس مهمه ندی، ماته کوم توپیر نکوی چې ته انجلۍ یې که هلک!
یواځې د انسان پشان به زما سره خبری کوی پوه شوی.!
یغما- مطلب؟
زید- مطلب ښکاره دی زه دی ناز او نخری نه اخلم هر خبره چې کوم بغیر د څه؟ چشي؟
ویلو څخه به یې مني. البته غلطه پوه نشي دا خبری ما درته غوښتل ډیر وقت مخکې وکړم
خو وقت او فرصت په لاس رانغلو نو فکر مه کوه چې ستا د راز پوهیدو لپاره داسی وایم.

په بیحده تروش تندی او کلکه لهجه وایم: هوی وررور چا ویلی چې زه ناز کوم؟ هغه هم پر
تا باندی؟
زما په خبرو دهغه لاسونه موټ کیږی او په غوسه ناکه لهجه وایې: اول خو زه دی وررور
نه یم دوهم دا چې ستا ناز د رضوان په سر چلیږی خو پر ما نه.

د هغه پدی خبره کنټرول مې له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مې وویل: خپل ژبې ته پام
کوه! خپله پوهیږی څه وایې؟ رضوان زما د وررور پشان دی راته هغه ستا پشان خود
خواه او مغرور ندی، هغه خبر ندی چې زه هلک نه یم او د یو وررور پشان راته احترام
لری.

زید- که خبر شو ته هلک نه یې بیا څه؟ بیا هم آیا د یو وررور پشان ستا سره مینه کوی؟
یغما- د ربنتیا په پوهیدو تاته کوم څه توپیر وکړو؟ کنه ویې نکړل! نو هغه ته هم کوم توپیر
نه کوی، او هو که ته دی خپله خوله بنده ونیسې هغه د کوم خوا خبریږی؟
:□#شهاب
زید خپل لاسونه د تسلیم پشان پورته نیسې او وایې: بغیر له شکه زه کلک راز ساتونکې
یم.
یغما- خدای دی وکړی.
زید- دننه دی د نورو پشان زما خوله کې کیک رانکړو په تمه یم (او کیک ته اشاره کوی
چې زه په غوسه ورته وایم: زور خو ندی نه یې درکوم، زړه مې نغوښتو و مې نکړو
اوس هم مجبوره نه یم.

زما په خبری هغه په لوړ غږ خاند او وایې: تخو نغواړی د مریم حالت خراب شی کنه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه پدې خبره کړی ټول فکرونه مې صحيح ثابيتيږی او په مسخره لهجه ورته وايم: تر کومې اندازی ته رزيل کيدی شی؟ نه ګوری هغه بيچاره جنۍ د ډير ميني څخه ستا عبادت کوی، ړوند يې؟ ته حق نلری د هغې د احساساتو سره لوبې وکړی پوی شوی څه مې درته وويل؟

زيد- که زه ووايم زه د ډير مينې څخه د يو بل چا عبادت کوم څه؟

د هغه په خبره به حيرت و ته ګورم! يعنی داسی سوک شته چې د زيد زړه يې ځانته اخيستی ويې؟ نا امکان نلری؟ بی اختياره وايم: انشاءالله چې هغه کس دی ددری منه خاورو لاندی شی ترڅو تـ....

ناساپه احساس کوم چې غاښونه مې مات شول، خبره مې نيمه کې پری شول او د زيد خواته ګورم چې د غوسې څخه په سرو سترګو زما خواته راګوی او د ليونيانو پشان په چغو وايې: څه دی وويل؟ بيعقلې؟ ته يوځل بيا ووايه زه يې واورم؟!

بيحده ويريدلی وم کاش دا خبره مې نه وايې کړی کاش خوله مې ماته شوی وايې البته ماته هم شوه داسی ټک مې وخوړی، يعنی دومره ورسره مينه لری چې د هغی په اړه په يوه خبری زه يې ووهلم؟! په ويری باندی ورته وايم: ه.....ی...س...
زيد- يو ځل بواځې يو ځل بيا داسی خبره وکړی خپل د ځان څخه ګيله وکړه نه زما څخه) او به چغو وايې: پوه شوی؟

د ډير ويری څخه بواځې ورته سر ښوره وم، درنه خاموشی زموږ مينځ کې ښوره شوه هغه خبری نه کول او ما د تلو جرئت نه درلود د بت پشان ناسته وم چې هغه وويل: خپله دی وغوښتل که د انسان پشان کيک دی راکړی وايې نه دی وهل خوړل او نه هم د مريم شپه خراب کيدل.

هغه دا خبره وکړل او د ماني خواته روان شو پوهيدم چې زيد ټوکې نکوی او د ربښتيا د هغې بيچاره کې شپه ورخراب کوی؟ نه نشم کولی پريږدم داسی کار وکړی په تلوار د هغه خواته ځم چې تراوسه د حرکت په حال کيدی، د لاس څخه يط نيسم چې دريږی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

راګوی په ورختا يې وايم: سمده هر څه چې ته وايې.

هغه خپل لاس زما د لاس څخه کش کوی او وايي: درته ويلی مې نه وه چې بر به ناز نکوی؟!
يغما- پخدای ناز نه وو يوائې...يوائې...يوائې...
زيد- يوائې څه؟
يغما- هيس.
زيد- اخيری ځل دی و اوسيږی بل ځل همغه کار کوم چې وايم يې.
(ژر ژر خپل سر ورته خوځه وم، د ميز خواته ځو دواړه په څوکې بيرته کينو د کيک قاب په لاس کې راخلم قاشق کومه ده؟ لکه چې زما په خبره د ويلو څخه بغير پوی شوی ويې چې ويې ويل: په لاس يې راکړه..

د کيک يو کوچنې برخه خپل په لاس جلا کوم او پداسې حال کې چې لاس مې په ښکاره باندی لړزيدو، شرميدم په سل نه زړه د هغه او په زحمت کيک مې د هغه خولې کی کيخودو چې هغه سرګې پټې کړل او ويې ويل: امممم

چې ما په زړه کې وويل: مرررررګ امممم زهر دی شه، په ستوني کيدی بند شه، ما لا ورته ښيرا ويې کول چې هغه سترګې خلاصی کړی او ويې ويل: څه دی وويل؟
يغما- ما؟ نه څه بايد ووايم؟ نوش جان دی شه.

زيد کومه خبره نکوی او زما پشان د کيک يو ټوټه راخلی او زما د خولې خواته يې نيسی په حير ورته ګورم چې هغه وايې: څه ړدی ړدی راګوری ويخوره.
يغما- خپله يې خورم.
زيد- خلاصه کړه خوله دی.
په غوسه ورته وايم: ومې ويل خپله يې خورم.

زيد هيس نه وايې او راګوری ناساپه په هغه بل لاس يې زما خوله د څلور کلن ماشومانو پشان ونيول او کيک يې په زوره زما خوله کې تخته کړو او په خندا يې وويل: خوند يې وکړو..؟
يغما- مرګ يې خوند يې وکړو ټول مخ دی راته په کيک ولړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- راشه پاک یې کړم درته.

او بیا یې خپل په لاس زما خوله پاکه کړه او ویې ویل: دا دی پاک شو اوس کومه دی زما ډالي؟
په حیرت وایم: ډالي دی؟
زید- هو.

ښنګه وکړم چې بیا لیونی نشی؟ چوپتیا می اختیار کړه او ډیر په عاجزانه ډول می وکتل ورته شاید د تېږې په شان زړه یی راته وسوځیږی.

زما پداسې کتلو هغه وایې: ندی ده اخیستې؟
یغما- پخدای خبره نه ومه چې نن ستا کلیزه ده.کنه ضرور مې درته یو څه اخیېستل هغه تور مار زما سره چل وکړو کنه ما درته اخیستل.
خاندی او وایې: توپیر نکوی په بدله کې یو بل څه راکړه.

په حیرانتیا می وویل:لکه څه؟
زید- د غاړی زنځیر دی.
یغما- چېشـــــــــــــــې؟(په غصه مې دوام ورکړو: فکر یی هم ونکړی.
زید- چیشې دی چی واوریدل.
یغما- سهار درته یو ښایسته ډالی اخلمه سمه ده ؟
زید- نه همدا غواړمه راکوی کنه؟

د هغه پدی ضد باندی په زړه کې وایم: د موټر د ټیر لاندی شې زیده اور واخلی زیده، جنازه دی راشه زیده، انشاءالله د نن شپې ښخه تیر نشې زیده،ویده شې بیا روین نشې لخیره " هههه دا یو دوه ښیرا وی ما ورپسې کړل هسی عصاب یې راخراب کړو بخشه کوی"

په کراره ورته وایم: نه کېږې له دی زنځیر ښخه تیر شې؟
په جدی لهجه یی وویل: نه همدا غواړم.
یغما- او فففففف راشه وایخله ګدایګره وړی سترګی..

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه خاندی او وایي:څه وکړم خوښ شوی می دی.

په غوسه باندی ورته ګورم او په زحمت باندی زنځیر ختا کوم او به تروش تندی د هغه خواته نیسم او وایم: هوممم واخله.

زید خپل وربځې پورته کوی او وایي: همداسې یی واخلمه.ډالي همداسې څوک ورکوی؟
یغما- هو څه رنګه یی ورکوئ نو؟
زید- ته یې راته په غاړه کړه.

دهغه پدی خبره بیا مې خوله د حیرت څخه خلاصه پاتی شوه، نن شپه به ده څه شوی؟ په هوښ خو دی؟ بی اختیاره می لاس پورته کړو او په تندی می ورته کېښوده په حیرانتیا یی کتل راتهراو زه ورته وایم: تبه هم نلری چې اپلاتط ووایې؟!نو په څه دلیل فکر کوی چی زنځیر به زه درته په غاړه کوم؟!

په همغه حیرت باندی زید وایې:لاس مې نه رسیږی ژبه مه وه ژر یې راته په غاړه کړه.
یغما- که ونکړم؟
زید- بیا پو هیږې نو.!

د هغه پدی خبره د غوسی څخه تکه سره کیږم او په زړه کې بنه کنځل ورته کوم،په زړه مې زنځیر د هغه د لاسه څخه واخیستو چې هغه په خندا راوکتل چې جواب کی ما ورته بد بد وکتل او زنځیر مې ورته بند کړو.

یغما- هومم وشو.
زید- افرین.

زنځیر یې لاس کی ونیو او په ځیر یی ورته وکتل چې ما وویل: که پو هېدمه چی دومره دی خوښ شوی دی وختی مې درکوی.!

هغه جواب رانکړو څو ثانې په ځیر،ځیر زنځیر ته وکتل او بیا پرته له کومی خبری له ځایه پاڅیدو او ویی ویل: هیر نکړي ته ماته هماغه یوسف یی.یواځې لږ ادب کولو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ضرورت لری.

آیا دا ځما د پوښتنو ځوابونه ول؟ ولې یې غیږه کی ونیوله؟ځکه څه ورته یوسف ومه.ولې دا کارونه کوی ؟خپل په نظر ما ادب کوی؟ یو راحته نفس مې وویستو څه بنه ده جلی توب می په مخ نه راوړی.حتا په پټ راز می نه تهدید کوی.هر څومره چې مغرور او خود خواه دی بیا هم زه وربادی باور کولی شم،همدا چی جلی نه یمه ورته یوه دنیا خبره ده.په ذهن می هر رنګه پوښتنې راتلل.

خدای دی لاس مات کړه چنارګل بابا بی وهلو دی ځما خوله راماته کړه.لاس خو ندی توره ده توره.کوټې خواته می ولاړمه له ځان سره می وویل: هوا ښه شوې خپل د وېښتانو غمه می وخورمه.نور نشمه کولی خولې په سر کړمه.پرته له زید نه نور چا ځما ویښتان نه وو لیدلی.وروسته له لمانځه نه د خوب نړي ته تللی ومه.چې د وحشت له دنیا نه کمه نه وه. سهار 7 بجی ول لمونځ قضا شوې وو مجبوره شومه قضایی می را وګرځه وو.

د تل په څېر سبا ناری لپاره ودانی ته ولاړمه.سبا ناری د رضوان په ټوکو مو وخوړل. نن جمعه وه او ټول په کور ول.رضوان ته می باید ویلي وایې؟! د رضوان د کوټې خواته ولاړمه او دروازه مې وټکول چې هغه وویل:راشه.

داخل شوم او ومې ویل:د وېښتانو ماشین لری رضوانه؟
زما په خبری هغه سر د موبایل څخه پورته کړو او په حیرانتیا یی وویل: د وینتیانو د اتو کولو یا وچ کولو؟
په حیرانتیا مې وویل: خاوری دی په سر شه انجلی خو نه یی چی دا شیان لری.

زما په خبرو رضوان وخندل او خپل غږ یې د ښځو پشان کړو او ویې ویل: یوسف خانه جهیزیه(د ناوی کور) می مکمله ده.زما سره واده نکوی؟ دومره ښایسته انجلی یم زما د ښایست مثال به په دنیا کې پیدا نکړی.

د رضوان په خبرو خاندم او ورته وایم: ندی کوم ته د سکاره غوندی تور یې..
د دی خبری وروسته دواړه خاندو او زه ورته وایم: غواړم وینتان می لنډ کمه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لوړ غږ یی وویل:ولی؟ته ښکاره کړه وپښتان دی څه وګورم ما بیخي ندی لیدلی.
یغما- اړتیا نشته ته هر څه وګوری وو ایه لری ماشین کنه؟
رضوان- نه لومړی وښایه راته ژر کوه.

لاس یې راوچول او خولی یی راته وویستلو او په حیرانتیا یی وویل: بی عقله ولی دی تر اوسه دا ویښتان پټ کول ؟اوس یې هم کم کوی؟!
په غصه مې ورته وویل:رضوانه ډیر خبری مکوه لرې ماشین او کنه کار لرمه؟
رضوان- زما د ویښتانو ماشین خراب شوې زید یی لری(بیا کرار وایې:نکېږې لنډ یی نکړی؟

یغما- نه ولاړ شه له زید څخه یې راته راوړه.
رضوان- نه راوړم.
یغما- نه راوړی؟
رضوان- نه
یغما- خپل خوښه دی ځمه ترور ته وایمه هیر شوې خو د ندی ؟

دا خبره کوم او کرار کرار د زینو خواته ځمه چې رضوان په غوسه وایې: یوسف خدای د ونه وهه چی ما ګوابنه ویې، ما یو ځل سګرټ ووهل او کنه تا بدبخته ولېدلم اوس مې نه ایله کوی...

یغما- وخت نلرمه ژر راوړه!
رضوان بد بد راوکتلو او د څو دقیقو وروسته ماشین په لاس زما خواته راغلو او لکه ماشوم پشان یې وویل: نکېږې لنډ یی نکړی.؟
یغما- ومی ویلی نه اوس دا واخله د استعمال طریقه یی راته وښایه.

رضوان زړه نا زړه د ماشین چل راته وښودو،ماشین مې واخېستو او خپلې کوټې خواته لاړمه.ماشین په لاس هینداری ته ولاړه یمه.د هینداری مقابل کس ته په لیدو می غم تازه شو.زړه می په خپل حال وسوځیدو او ومی ویل: ضرور قسمت همدا وو.
ماشین می روښانه کړو او اوښکی می بی واره روانی وو.ولی دا اوښکی خلاصون نه لری..؟! هر شپه د سیل په شان روانې یې .ولی نه وچیږی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویښتان می لاس کې نیولي او لکه غنم له بیخ نه یې وهم، شاوخوا می ماشین شوی ویښتان نیولي او زه په سرو سترګو هینداری ته ګورم، د بی ویښتانو کس کې غرق کېږمه بهتره ده ووایمه شوټا شوي کس په هینداره کې...

په لاس باندی هینداره لمس کوم او خاندم، د ژړا څخه په نیولي غږ په هینداره کې د ننه کس ته وایم: یغما تا په کومه نحس ورځ پېښه ودی نړی ته کیخودل؟؟؟ خپل د ځان څخه بل کوم بدبخته دی لیدلی؟؟؟ لګیا وم ځان سره، خپل د تقدیر او خپل د خدای سره مې ګیلې او شکایتونه کول د 12 کالو د شکنجې او زجر پوښتنه مې ورڅخه کول چې ناساپه دروازه په کلکه خلاصیږی، زید ساه ساه وهلو باندی کوټې ته را داخل کیږی..

د هغه د حال څخه معلومیدو چې د مانې څخه تر دی ځای منډی وهلې، لاس یې د دروازی په بند پاتې بغیر له کومې خبر راګوری کرار وایې: څه کار دی وکړی خپل د ځان سره؟

نه پوهیږم ولی خو احساس کوم زما په لیدو د زید قدمونه ولړزیده، ولی باید داسی شی؟ ضرور زه غلطه پوه شوم؟! کرار کرار زما خواته راځې ولې لاسونه لړزیږی؟ په سل نه زړه زما د سر په پوستکې لاس کشه وی او وایې: ولې؟ یغما؟

نه پوهیږم څه ورته ووایم ورته ووایم د دی لپاره چې نه مې غوښتل ویښیان مې څوک وګوری؟ د دی لپاره چې نور خولې نشم په سر کولی ځکه؟! پداسې غږ چې کوښښ کوم عادی اوسیږی وایم: ډیر ویښتیان مې نه خوښیږی

زید کرار وایې: ندی خوښیږی؟

نه پوهیږم ولی نن زید دومره کرار او مهربانه دی؟ او زما سره مهربانی کوی؟ طوفان هم مګه آرامیږی؟ په خندا ورته وایم: هو خو.(خپل سر ته اشاره کوم او وایم: ښایسته ښکارم؟ ګنجې؟

هیس نه وایې تراوسه یې لاس زما په سر دی، د ختا کارو ماشومانو پشان ورته وایم: ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نښکاری زید؟ نور هم بدرنګ شوم؟

بی حرکته ولاړ دی کرار د هینداری مخکې په څوکي کيني او خاموش کيږی، فکر کوم
هغه هم زما پشان په فکرونو کې ډوب دی آرامه غږ يې آورم چې وايې: ويې و هه.
یغما- څه؟
زيد- زما ويښتيان.

حيرت مې کړی دومره حد چې مغز مي د هيس کار دستور او فرمان نه راکوی، يعني
زيد زما لپاره خپل ويښتيان غواړی ووهې؟ مغز مي راته وايې: خيال پلو مه وه ضرور
يې زړه دربانډی سوځيدلې! پدی فکر په تروش تندی ورته وايم: ضرورت نشته ماته زړه
سواندی وکړی.
زيد- ويې و هه.
یغما- نشم کولې.

خاندی داسی خندا چې د هر څه پشان ده خو د خندا پشان نه وايې: خپل د دی څنګه
ووهل؟(دا ځل په کلکه وايې: ويې و هه.
یغما- د ښکلا څخه دی کم کيږی مريم زړه مات کيږی.

غمژن او زړه نيولې زما خواته راګوری او ويې: هغه ښکلا چې د يو نفر په نظر رانشي
په څه درد خوری؟ نخوری؟!

څه وايې؟ يعنی امکان لری سوک زيد وګوری او د ښکلا تعريف يې ونکړی؟ آيا داسی
سوک هم شته چې د زيد ښايست يې و زړه ته ننوځي نه؟؟ د ځان سره وايم: ضرور هغې
د زيد زړه مات کړی(مطلب مي هغه وه چې زيد دهغي په سر زه وهلې وم) خپل ګوتې د
هغه په ويښتيانو کې وهم سومره نرم د کوم شامپو څخه استفاده کوی؟ څه فرق لری زه خو
ګنجې يم شامپو څه وکړم؟ څو دقې ويښيان اړوم را اړوم او بيا ماشين روښانه کوم او د
هغه د تور او ښايسته ويښتيانو په وهلو شروع کوم..

د څو دقو وروسته زيد هم زما پشان ګنجې کيږی خاندم او لځان سره وايم د دی وروسته
ورته د چرګ سر ناری وهم خو د حق څخه تير نشو دا ښر د ويښتيانو څخه بغير په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدی ګنجې سر هم ښایسته او زړه راښکونکې وو البته د ورور له نظره، بدی فکر مې خاندم چې هغه خپل مخ زما خواته را تاو کوی او وایې:

زید- زما ګنجې سر خندا لری؟ چې ته خاندی؟
په خندا ورته وایم- سم د دی مافیا کسانو پشان شوی یې د چرګ سر
هغه هم خاندی او وایې: چاته دی د چرګ سر وویل؟
ځانته او هغه ته اشاره کوم، هغه بغیر د کوم خبری را ګوری او وایې: که خبر وایې ستا د خندا سبب کیږی ډیر وخت مخکې مې وینښتیان وهل.

په ده باندی نن څه شوی؟ ضرور احساساتې شوې دا چنارګل بابا نه د هغه وهلو او خبرو څخه یې او نه هم د دی مهربانې او نرم خوی څخه ما بیخې دا چنار ګل بابا سم ندی پیژندلی تراوسه.

زید- وینښتیان دی ددی لپاره کم کړل ترڅو خلک یې ونګوری؟
یغما- نه...
زما خبره یې پریکړل او ویې ویل: دروغ مه وایه
غټ نفس اخلم او وایم: خپله بهتره پوهیږی نو ولې پوښتنه کوی.

هغه څه ونه ویل او مخامخ هینداری ته په کتو شو، نن موږ دواړه زړه نیولی وو زه د تقدیر څخه خو نه پوهیږم زید د څه څخه خفه دی؟ خاموشې ماته وم او وایم: له کوم ځایه خبر شوی؟(مطلب مې دا چې زه خپل وینیان وهم؟)
زید- دا مهمه ده ؟

ما ځواب ورنکړ، موږ دواړه غلی وو، او یوائې د ساعت ټک ټک اوریدل کیده، زړه مې عجیبه د ژړا آرمان کړی وو، هغه شی چې ما ډیر نفرت کاوه هغه زما په سر راغله،همیشه مې بدې راتله چې په ما څوک زړه وسوځوې.

خو اوس ټول ماته د په زړه سواندی نظر راګوری،حتا زید...کاش زما یو ورور وای، یو څوک چې ما پرې تکیه کولای شو، نه کیږې چې رضوان یا زید زما ورور وی؟؟کیږی؟ زه په ټیټ غږ زید ته مخاطب شوم او ومې ویل: زید کولی شې چې ورور په څېر مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غيږه کې ونيسي،لکه اسماء په څېر يا رضوان په څېر....؟

له سترګو څخه مې د اوښکو څاڅکي وڅاڅېدل، زيد چې په ژوره فکر کې و، ورو يې سر پورته کړ، څوکۍ يې شاته کېښود او ودرېده.او په ارامه غږ يې وويل: د ورور ښان نه خو د يو مهربان دوست پشان، ته خپله هم خپل ځان لپاره يو سړی يې، ډېر سړی د دی وخت د نرانو څخه.

څومره دا جمله زما لپاره چې لځان څخه ورکه وم آرامه کونکې وه. ځان سره وايم چې کاش هېڅکله مجبوره شوی نه وايې چې ځان څخه نر جوړ کړم کاش ماهم يو مرسته کونکې او ملاتی لرلی، جينکو په شان مې نازونه غوښته، غوښتل مې له دی دنيا نه بې خبر اوسم..زيد خپله غيږه خلاصه کړه،او ماته يې اشاره وکړه! او ويې ويل: راځه چرګ سره

ما د اوښکو په منځ کې په لوړ غږ وخندل، زيد زما په يو قدمې کې ولاړو وو،ګناه په غاړه اخلم او د هغه غيږ ته پناه وړم، کرار زما په شاګ لاس وهي زموږ د قد تفاوت زياد وو شايد 30/25 سانتي زه د هغه تر اوږی رسيدم،زه آرام وم، لکه څنګه چې د له اوږو څخه مې يو درووند وزن پورته شوی وی،ما خپل سر پورته کړ، يو ګام شاته ځم، او هغه خندا سره ما ته وکتل.

زيد- راځه بهر ځو،
يغما- ونې ته اوبه ورکوم!
-زه عمران ته وايم هغه به اوبه ورکړی ته ژر تيار شه.

موږ بحث کاوه، چې رضوان راغلو،زموږ په لېدو وچ ودرېده،سترګې يې توپ په څېر شوی، زما او د زيد په لېدو په لوړ غږ يې وخندل او ويې ويل:مرګ په تاسو دواړو څه شوي؟
زيد په خندا وويل: ولې! ښايسته شوی يو!
رضوان- ها زيات ښايسته شوي ياست د ښايست مجسمو
يغما- خانو تاته ولی بيا زور درکوی؟
رضوان ماته داسی بد بد ګورئ چې زيده وايې: په هر حال، زه او يوسف بهر ځو، ته له

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور. سره ځي؟
رضوان- چېرته ځی؟
زید- د کباب خوړلو لپاره.
رضوان- هو ولی نه ځم، صبر چې زه مې تیلیفون او بټوه راواخلم.

رضوان لاړو د هغه په تګ زید وویل: پټو لري؟
یغما- هو لرم ولې؟
زید- راوړه.
الماری څخه تور پټو راخلم،او زید طرف ته لاړم او وایم: دا دی واخله.
زید- راشه دلته.

د هغه په خبره مخامخ ورته ودریږم، زید پټو زما د سر څخه را تاو کوی لکه د عربانو په څېر او وایي: اوس ښه شوو،بهر خو همداسی نشی تللی.

زه د ښیښې مخې ته ودریدم، وقعاً ښه معلومیری د ځان په لیدو په خندا وایم: لکه د فلم هلک شوم ولا کنه زید!
زید په خندا وویل: هو صیب.
د الماری په طرف ځم،د کالیو منځ څخه فولادی پټو راخلم، څه چې مې زیات لرلو همدغه خولۍ او پټوګان وو.

یغما- دا واخله ته هم وتړه!
زید خاندی او پټو اخلی پټو تاو کوی او ماته وایې: ښکله شوم!
په خندا ورته وایم: بد نه یې.
زید- هو نو تاته خو رسیدلې نشم لنډی..
په جعلی غوسه کې ورته وایم: هووی چنار ګله، زه لنډۍنه یم، 168 سانتي چېرته لنډۍ وې هوم ؟

سترګي کږی کوم، چې زید په لوړ غږ خاندی او وایې: ولی خپل ځان داسی کوږ اوږ کوی؟راځه اوږده چې ناوخته کیږې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له کور نه بهر کیږو،د کباب پخولو په طرف حرکت کوو، رستورانت چې خلاصه فضا درلود، ځینې خلک یوازې راتلل او ځینې کورنۍ یا ډلې راتلل، ټولو په حیرانتیا باندی ما او زید طرف ته کتل ،البته چی زیات یې زید طرف ته کتل، د ځوانانو یوه ډله رستورانت ته راننوتل کله چې دوی غوښتل تیر شي.دوی زموږ میز ترڅنګ ودریده،

چی یو له دوی رضوان څخه په حیرت پوښتنه وکړل: اوبخښئ دا عربان دی یا اورپایان؟؟؟
مخکی له دی چې رضوان جواب ورکړي،څنګ کې ملګري ولاړ وو وویل:
احسان: ستا عقل چېرته دی؟؟ د عربانو رنګ تور یا غنم رنګه وي،نو دا حتماً اروپایان دي!

ما او رضوان ډیر په سختي خپل ځانونه کنټرول کړی وو چی د بم په شان د خندا څخه منفجره نشو زید هم حیران حیران دوی طرف ته کتل،رضوان په داسي غږ سره چې خندا پکې ځپی وهل وویل: ملګرو دا زما ورور زید دی،یعنی د افغانستان څخه دی.

هغوی حیران حیران کتل،ما او رضوان په خندا شو، زید چی خپل غږ صاف کړ او په خندا یې وویل: ستاسو د ټولو په لیدو خوشحاله شوم!
هغه هلک چې احسان نومیده وویل: بیشکه موږ هم خوشحاله شو زید جانه.

زید یوازې خپل سر وخوځاوه، هغوی لاړه زه او رضوان هم له خندانه تک سره شوي وو! زید پ جدي توګه ووېل:ولې څه شوی چی د بیزو په څېر تک سره شوی یې؟او موږ دواړو کنټرول له لاسه ورکړو او په لوړ غږ مو خندل، رضوان خواته ګورم وایم: په خدای د زید په وړاندی موږ د تور سکرو(زغال) په شان معلومیږو،هیڅوک زموږ طرف ته نه ګوری.

رضوان په خندا وایې:ربنتیا وایی مجبوره نور موږ د دغه(اشاره زید ته) یوسف د زماني سره چیرته لاړ نشو کنه زموږ بازار خراب کوي !
د رضوان په خبره زید هم په آرامه خاندي او شونډو لاندي څه وایي خوو اوریدلي کیږي نه ګارسون ته غږ کوي، سفارشونه ورکوي او په تمه کینوو زید مخکي د څخه ډوډی جوس راغوښتي وه، د رضوان غږ پورته شوو او ویې ویل: یوسف افسوس پر وینتیانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی.. د ویینتانو سره داسي ښه ښکاره کیدی لکه شوخه جلی پخدای که ته جلی واي ما به ضرور ځانته کولی(رضوان دا خبره کوی او په خندا کیږی

چې زه په زړه کې ورته وایم ای خاوري دي په سرشه دا ژبه دي هیڅ دریږي نه دی وینتانو خبره د کوم ځای شوه؟ د رضوان په خبره جوس د زید په ستوني کي بند شوو او په توخي شروع وکړه،زید د توخي په حال کې په کلکه لهجه وویل: بد به وکړي چې ته یې ځانته کوی.. د خبرو کولو په چل هم نه پوهیږ. غټ سړی یی دا نو څنګه خبره ده..

رضوان د زید مشر ورور دی،خو هر وخت رضوان د زید د کشر ورور پشان خب ه مني او یو بل مینځ کي راحته دي.

رضوان- ته ولی وحشې شوي چنارګل بابا ته وایي همدا اوس هغه ربښتیا جلی وی او زه یی ځانته کوم.؟؟
یغما- غلی شه تور ماره ته څه ربښتیا زه دي کوم خیال پلو مه ووهه.
د رضوان د خندا غږ پورته کیږي او وایې: ته جلی شه بیا وګوره ...!
د خبري د بدل کولو لپاره وایم: ای دا ډوډی څه وخت رسیږي
ګارسون ته غږ کوم: وروره نیم ساعت کیږي ناست یوو ډوډی رسیږي اوکنه؟

بیا هم د تور مار غږ پورته شو: یوسفه یو خوو ته هیڅ نه مړیږي
لور ته یی کاږه کاږه ګورم او ورته وایم: تا ته ولی زور درکوی ستا له جیب یې نخورم زیدی روپی ورکوي کنه زید جانه؟؟
زید چې تراوسه پوري آرامه وه او خبري نکولی په خندا باندی سر پورته او ښکته کوی او وایې: هغه خبرو ته غوږ مه نیسه دو هډوکي پاتی یی هرڅومره څه غواړي وخوره.

د څو شیبو روسته کباب یی راوړ په آرامه فضا کی خوړل کیږي،زید بیاهم چوپ دي نیو هیږم ولی ؟ډوډی خوړل کیږي ، دري واړه پورته کیږو مخکي دي تللوونه یوه کوچنی جلی په تیزي زموږ لور ته راغله په جګ غږی یې وویل: کاکا کاکا !

دري واړو ورته ګورو کوچني جلی طلایي ویینتان او سمندر په شانی غټي سترګي درلود

(c) ketabton.com: The Digital Library

منډو وهلو ځخه ښکاره کیده ساه یی بنده بنده کیده یعنی ستړي وه، زید ته یې وویل:
کاکاجانه کولی شي داواخلی؟ ؟

لاس مخته کوي او یو ګل او کاغذ ورته نیسی،بیچاره زید زموږ خواته ګوري
جلۍ- خیر دی کاکاجانه دا واخله کنه خور می غوسه کیږي.

زید په خندای د هغه کوچنې جنۍ مخکې په زنګانه کینې او ورته وایې: کاکا دی درنه
قــربان شې خور دې چیرته ده ؟ ؟

جلۍ یو لرې میز ته اشاره کوي او وایې: هغه ده کاکا جانه هغه جلۍ چې شنې سترګې او
سره کالی لرې.

زید کوم میز ته چې جلۍ اشاره کړی وه ور وګوري او کوچنې جلۍ د لاسه ځخه نسۍ او
وایې: راځه ورشو
ما او رضوان یو اځې ورته کتل.
جلۍ د زید لاس نیسې او په خندا ورسره د میز خواته ځې، د هغږی تلو ته ګورم زید چې
هغه میز ته ورسیدو هغه د سروکالیو جلۍ پورته شوه، زید د کوچنې جلۍ لاس پریږدي،
ګل او نامه د میز په سر کیدی نیو هیږم هغوی مینځ کي کومي خبری وشوي چې د جلۍ
رنګ ثانیه په ثانیه بدل کیده

رضوان ته مخ کوم او ورته وایم: څه نیکبخت د دی زید چې د ټولو پام ځان ته ګرځوي او
دومره غوښتونکی لري.
رضوان په خندا وایي: لیونیه دا نو ستا په نظر نیکمرغي او خوشحالي لري؟ هغه نه
پوښتنه وکړه بیچاره زړه یی د وینو ډک دي، زید د ځان ښودلو ښایسته هلک یم دا کارونه
نه خوښیږي.

یغما- عجبه ده! هغه درک کول هم مشکل کار دی؟
پام می نه وه زید خبري کله خلاصی شوي؟ زید زموږ لور ته راوان وه
رضوان په ریشخند ورته وویل: زید جانه د خاستګارانو او مرکو حساب دي درته معلوم
دی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په کلکه لهجه ورته وویل: ایلاتې مه وایه رضوانه.
غږ می صاف کوم آرامه ورته وایم: څه یې درته ویل؟
زید- هیڅ شی.
یغما- اوووهی څومره ناز کوي ته ووایه په اندېښنی شوم !

زید هیس ونه ویل او د تلو لاره یې غوره کړل، درې واړه په آرامه زید موټر ته راوان شوو،رضوان ریشخندی کوي کله دستمال رانه کش کوی کله په اوږه باندی زما اوږه وهله، زید په غوسه ناکه لهجه ورته وایې: بس دی ماشومان خوو نه یاست انسان په یو دبل څخه لار شي.

خپل ځان زموږ مینځ کې ځای کوي یو ځای موږ سره روانیږي،رضوان په سترګو راته اشاره کوی زید باندی څه شوي؟ او زه مې اوږی پورته اچوم او د زید سره یوځای روانه کیږیم او وایم: هووی چنارګل بابا چیښته غوسه یی ؟
زید- نه یم غوسه.

په توکور ورته وایم: د وریندارې سره دی جنګ کړی؟
دي خبري سره می زید حرکت څخه دریږی او مخامخ راته مخ کوی او په کلکه لهجه وایې: وریندار‌ه دي څوک ده ؟
یغما- د خدای یوه بنده!
زید په غوسه وایي: یوسفه اعصاب راته مه خراپ کوه
یغما- ولی اوس ماڅه وویلې ؟
زید ژوره ساه اخلي بیا وایي: آخر ځل دی وی زما مخکي وریندار‌ه وایي
:□#شهاب
حیرانه حیرانه ورته ورګورم دا انسان ولی په یو سور ندی !
یغما- ولی ؟ ستا ښځه خو زما وریندار‌ه کیږي(مخ رضوان ته کوم او وایم: کنه رضوانه؟
رضوان خپل سر راته خوځوي او وایي: ربنتیا وایی ولی غوسه کیږي بیا دي زړه په چاباندی ډک دي؟ک

زید زما لور ته بد بد ګوري او په جګ ګامونو باندی موټر خواته ځي،خدایه بیا د ده پیریانان راغلل؟ ترکوره ،پوري هیچا خبری ونکړل، د هلیز ته ننوتلو فرشته ترور او

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسما هلته وي رحيم کاکا نه وه هغه تاشکند ته تللی وه

فرشته ترور په خندای زموږ ښه راغلاست وکړو او ويې ويل: ښه راغلی راځي دلته کيني
آسما هم روسته فرشته ترور نه وايي: پخير راغلي.
آسما د زيد سر ته پام شو په حيرانتيا او لوړ غږ وايی: ولی دی ويښتان وهلي په خدای ځومره افسوس دی.

فرشته ترور هم فکر کيږی او وايي: د مور ګرانه دی فصل کيدی ولی ويښتان خراب کړي؟

خوشبختانه د هيچا ماته پام نشو ځکه زما ويښتان مخکي هم چاليدلی نه وه؟
زيد په آرامه غږ وويل: موری اورد شوي وه په تکليف وم وسره.
فرشته- ښه دی وکړل زويه هسې نظر کيدی.

آسما د زيد خواته ورغله دستمال يې د سر څخه لري کړو او ويې ويل: کاش پريښودی وي څنګه ورسره ښکلی ښکاره کيدی ..
زيد په خندا ورته وايي: خير ده خورجانې همداسی کل نپاتی کيږم بيرته راځي ويښتيان مې...

بحث خلاصيږي خادم چای راوړي په چای ښبنلو بوختيږو...
رضوان غږ کوي: يوسف هغه غاړکۍ دې راښکاره کړه انځور يې اخلم!
يغما- ولې؟
رضوان- د ځان لپاره هم همداسې جوړوم!
زيد لاس مخکی کړ او دکاليو له لاندې يې غاړکۍ را وييسته او رضوان ته يې وويل: دا اخلې رضوانه؟
رضوان د غاړکی د ليدلو سره سم په بالبنت باندې پرما يې ګزار وکړو..
يغما- هي؟ ولې ګزارکوې؟ووزې؟ ؟
رضوان- له مانه پټ د زيد سره ملګرتيا کوې انسان پلورنکيه!ولې دې غاړکۍ دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چنارګل ته ورکړه؟ زمانه خو دې ښه په پټه اخیستې.

زید په جګ جګ آواز وخندل د غوسې په شان رضوان ته وایم: ټول ستا د لاسه دي که تا
هغه شپه ډالې ډالې نه وای کړی زه به نه اړ کیدم چې غاړکۍ مې ورکړې وای
زید په خندا کې وایي: رضوان جانه کینه مه کوه هرومر زه ورته ډېر ګران یم.

ناساپه مخامخ وایم: دروغ وایي هیڅ یو مو راته ګران نه یاست.
رضوان وخندل او ویې ویل: ته څومره مخامخ ویونکی یې! یوسفه!
زید- زړه زړه ته لاره لری.(زید دا خبره وکړه او صالون یې پرېښودو)

ماهم د شپه په خیر ویلو سره خپل کوټې ته لاړم تیلیفون ته مې زنګ راغی نا پیژنده شماره
وه په نه زړه مې جواب ورکړو:بلې!
وروسته له لږ چوپتیانه د یو چا غږ پورته شو: یغما.!!!!

ددې نوم په آوریدو مې بدن کې مې یخنۍ ونیولو لاسونو مې په لړزیدو پیل وکړو په
لړزانده غږ مې وویل:ت...تاسو؟
-یغما موبایل مه بندوه سلیم یم هیله کوم غوږ شه.

باید ځان له لاسه ور نه کړم هغه هیڅ هم نه شي کولی کلک او جدي وایم: زما شماره دې
له کومه کړه؟
سلیم- د رضوان د ملګري څخه مې واخیسته
یغما- څه وایې زر ووایه کار لرم.
سلیم- نه غواړې چې بیرته راشي؟ قسم کوم هر څه جوړه وم. یو چانس را کړه

په لوړ غږ وایم: ولې نه پوهیږې؟ زه نوره یغما نه یم په خدای چې نه یم هر څه بدلون
کړی حتا احساس مې د ژوند څخه مې خوښه یم پریږده چې ژوند مې وکړم
سلیم- ولې د مور تیروتنې مې زه وګالم؟دومره بې انصافه یې؟

یغما- وګوره سلیمه تاته انجونی کمې نه دي زما شا پریږده.
موبایل بند کوم او څو دقیقې سترګې پټې نیسم نه پوهیږم په خیالی نړۍ کې څه وخت ډوبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې او خوب وړې وم...! د سهار د لمانځه په اذان ویښیږم لمونځ کوم او د بڼ په لور ځم، تر اوه بجو د ګلانو د بوټو په سمبالولو بوختیږم هوا روښانه کیږي د ځان سره وایم: شکر خلاصه شوه ..

د ودانۍ په لور ځم خو هیڅوک ویښ نه وو یوازې فرښته خاله هلته ناسته وه.
یغما- سلام خاله جانې!
فرشته خاله چې د قرانکریم په تلاوت لګیا وه سر را پورته کوي په مسکانده ډول وایي:
علیکم سلام ویښه شوې بچۍ؟
یغما- هو خاله جانې رضوان او زید چرته دي؟
فرشته خاله- ویده دي ورشه را ویښ یې کړه.
یغما- په سترګو

د زینو خواته په پورته کیدو ځان سره وایم: اوس کوم یو را ویښ کړم؟ د زید د کوټه د زینو تر خوا وه او د رضوان خخه خو ګامه لرې.نو اول به چنارګل بابا را ویښ کړم ښه ده، په زینو پورته ځم چې د اسما غږ اورم په خپل ځای ودریږم.

اسما- وګوره مریم ځان مه بایله په ځان وژنه هیڅ هم نه سمیږي(لږ چپ پاتې شول او بیا پیل کوی: زید خو زموږ نه ته ښه پیژني د زور خبرې نه مني.

د مریم غږ مې نه اوریدو ځکه لود سپیکرې نه وې! اسما له لږ چوپتیا وروسته بیا وویل: مریم جانې ولې نه پوهیږې؟ مینه په زور نه ده لالا مې څه ګناه لري؟؟ ته دې په دغه کارونو هغې ته ډېر آزار ورکوې ایا همدا مینه ده؟؟؟

بیا هم لږ چوپتیا غوره کوي او په ستړي ډول وایي: افففف مریم ته یوائې خپلې خبرې کوې تاته ولې د نورو خبرې اړینې نه دي؟یوائې یوه خبره دې کلکه نیولې ده، چې زه مینه ورسره لرم..! لکچې دا بسنه کوي ...؟؟په دغه مینځ کې د زید نظر څه کیږي. هاان؟؟؟

بیا چوپتیا غوره کوي، اسما ژوره ساه باسي او په نرم انداز وایي: مریم صدقه دې شم خورمې ژاړه مه هیڅ کمښت نه لرې! لوړې زده کړې دې کړې دې ښایسته یې د هر څه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه اړینه داده چې ښه کورنۍ لرې، ځانته او نورو ته آزار مه ورکوه کیدای شي قسمت مو همدا وي هیله کوم!

د اسما غږ نور نه آورم په سوچ کې غرقیږم هر څوک ستونزه لري خو ډول ډول.
د مریم ستونزه اودرد یې هیڅ دی که همداسې نه ده؟ٍاو یا هم کیدای شي مینه مې نه وي تجربه کړې او یا هم دهغه درد زما د درد او غم څخه لوړ وي؟ په هرحال د خلکو کورنۍ موضوع ګانی ما پوری اړه نلري.

زید هم حق لري زور نه دی مجبور نه دی چې په ځور دغه پیوستون ته غاړی کیږدی.
ورو ورو د زید د خونې خواته ځم ور خلاصوم،لومړۍ خپل سر دننه کوم او هرخوا ګورم ،نه ښه ده امن شته دی څوک نشته! زید ویده دی او په لاس کې یې یو څه د انځور په ډول دي؟! ولې یې خونه د لوګي څخه ډکه ده سترګې مې سګریټو په نیمه سوو ټوټو ولګېدې ای په رنګ دې خاورې واوړه کم عقله ولې سګریټ وهې؟ افسوس دې په ځوانۍ..

پوزه مې نیسم او د خونې کړکۍ خوشي کوم د زید د تخت خواته ورځم لکه د د درې کلن یا څلورکلنو ماشومانو په څیر ویده و، ورو ورو وایم: زید پاسیږه لماسپښین شوی دی.

غږ یې ونه کړو شیطان راته وسوسه وکړه په سوچ کې شوم.مړۍ مې تازه کوم او په زوره غږ کوم: زیییییییده پاااااسیییږه.
زما په چغو بیچاره یو ټوپ کوي او ماته ګوري.
د هغه پدی شانتی پاسیدو زه په خندا وایم: ودې خوړه لکه انسان داسې خو نه را ویښیږې...

انځور ته مې پام کیږي او په تیزي د انځور په لوري ځم په خندا وایم: وریندار ده چنارګله؟ مخکې له دي چې انځور وګورم د زخمي زمري په څیر راباندي حمله کوي او له متې نه مې نیسی په عصبی غږ وایي: چا درته وویل چې زما کوټې ته راشه؟ ما درته نه وه ویلي چې وریندار وریندار مه وایه بیعقله؟

د لاس زور یې زیاتوی مخ مې له درد نه غونج کیږي او په کرا غږ وایم: لاس دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راوشکوه وحشی خوشی مي کړه
زید- په کوم حق زما شخصی شیانو کي ګوتي وهي؟(په سترګو یی هغه انځور ته اشاره کوی او په غوسه یی رانه اخلی)
په لوړ غږ وایم: وخوړل شو؟ وړي ګدایګره بنه کوم بیا یی هم وایم وریندار........وریندار صحی شو..؟!

لاس می په هغه حد کلک نیسی چی فکر کوم هډوکي یي مات شول
غاښونه یو پر بل چیچي او په غوسه یي وویل: یو ځل بیا ووایه؟

وډاریدم او په کرا غږ کلمه په کلمه مي وویل: و ر ی ن د ا ر... " هههه وویریدل بیا هم وایې دا د ضددد یغما"

په سرو سترګو راګوری خپل ازاد لاس د خپیري په نیت پورته کوي چي زه می سترګي پټوم، خپیري ته په تمه کیږم چي په نه باور لاس مي خوشي کوي
او پر ځای یی ما لکه سپک خیز له کوټې نه بهر اچوي، تر څو چی په خود راتللم له کوټې نه می بیرون تشریف درلوده او ور یی په کلکه بنده کړه،د ور د ویشتلو سره سم د کوم ځیز د ماتیدلو غږ راځي چي د زید له غږ سره یوځای وه ورخطا مي ور خلاصه کړله سترګي مي په زید لګیږی چي په ځمکي ناست دی او د لاس نه یی وینی بهیږي...!

په لوړ غږ وایی: بهر ووځه
په ډار ډار یي خواته ورځم او کرار وایم: د لاس نه دي ويني بهيږي؟!
د ملنډو په ډول خاندي او وايې: زړه دي وسوځيده ها يغما؟ (په لاس کی کینګل کوي او وینه یي له لاسونو بهيږي تقریبا یی خواته منډه کوم او هغه شیشه په لاس کی کینګل کوي او راته خاندي لاسونه ته یي لاس اچوم او وایم: روانی خوښي یي که لاس نه دی ويني بهيږي.

زید فقط کټل په سختی می ورته لاس خلاص کړو،لعنتی څومره یی ژور پري کړي وارخطا وم نه پوهیدم څه وکړم هر وخت مي چي وینه لیدله بی حاله کیدلم

د رضوان په چغه د ور په لوري مي وکتل: زيدددددد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید بی له کومی خبری خپل سر د تخت په اړخ کینود، خداي دي وکړي چي فرشته ترور نه وي خبره شوي.رضوان زموږ په لوري منده کړه او په وارخطايي يي وويل: څه شوي؟ يوسفه هله منده کړه د اوليه مرستي صندوق راوړه

ښکته مي منده کړه بی له دی چی فرشته ترور ته خبر ورکړم صندوق مي پيدا که او کرار پورته لاړم، که فرشته ترور خبره شوي واي هرومرو يي فشار پورته کيدو
ځان مي د زيد کوټي ته ورسوه او پانسمانونه مي رضوان خواته ونيول او ومی ويل:دا دي واخله.

رضوان صندوق واخيسته او د ويني په پاکولو بوخت شو،د زيد خواته کينم اوس يی هم تخت ته تکيه کړي او سترګي يي پټي دي رضوان په اندیښنی وويل: ليونيه! څومره دي ژور پري کړي بيا ولی وحشي شوي يي؟

زيد خپلی سترګی خلاصوي او ماته ګوري رنګ يي لکه ګچ سپين شوي وه جوړ لاس يي نيسم او په ژړغوني غږ وايم: ښه يي؟
لاس مي کلک نيسي او کرار خپل سر زما پر اوږو کيږدي

رضوان- زيد پورته شه چی ډاکټر ته لاړ شو ډير ژور پري شوي وينه يي نه ودريږي کيدای شي کوک وخوري..؟!
د رضوان خبره تاييد کوم او زيد ته په کټلو وايم: رښتيا وايي پورته شه چی لاړ شو وګوره څومره وينه تري بهيدلي..؟!

هيڅ څه يي ونه ويل چې زه رضوان خواته مخ اړوم او وايم: ورشه ظريفي ترور ته ووايه چي راشي کوټه پاکه کړي زه زيد ښکته بيايم.

رضوان سر د سمده په نيت ښوروی او د ور په لور ځی، چې زه ورته غږ کوم او وايم: ګوره فرشته ترور خبره نشي د شا ور څخه يی درولم.

رضوان بيا سر وښوره ويې او ولاړی، زيد ته په کټلو وايم: هله پورته شه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلی پاتی کیږي ځان سره وایم ضعف یی نه وي کړي؟ اوږه یی ښوروم او ناری ورته وهم: زید ښه یې؟ خبری وکړه.
سر یي زما پر اوږې سم کړ او لاس یي راته کلک ونیوه،پوه شوم چي ضعف یي ندي کړي خو که همداسي کینو حتما ضعف کوي کرار وایم: بیا یی نه وایم سمده اوس نو پورته شه چی لاړ شو.

خپل سر پورته کوی او په ځیر ځیر راته ګوری چې زه په تلوار وایم: په قران که نور ورته ووایم اوس پاسیږه(مطلب د نه ویل همغه ورسندار لفظ..)

زید خپل سپین وچې شونډی وخوځه ول او کرار یې وویل: وعده کوی چې نور نه وایې؟
په تاور سر خوځه وم او وایم: وعده ده.

پاسیږم او زید د لاس څخه نیسم په سل زور او زحمت باندی پاسیږی، لاس یې په دسمال کلک تړم، او کرار د زینو خواته زم د شا له دروازی وځو ترڅو فرشته خاله زید په داسي حال ونګوری، د رضوان د موټر خواته روانیږو شکر فرشته خاله خبره نشوه.

رضوان موټر کې ناست وو د شا دروازه خلاصه وم او زید بیا خپله کینم چې رضوان مخ راګرځه ویې او وایې: زید ورورمې قربان دی شم ښه یې؟ د کمزورتیا احیاسا خو نه کوی؟
زید- ښه یم رضوان حرکت وکړه.

رضوان موبایل راخلې او یو چاته زنګ وهې او وایې: ستانکزی ته ووایه رضوان د زید سره راځې لاس یې ډیر پری شوی ..... هو څو دقو کې در رسیږو.

خپل پام د رضوان څخه اخلم او زید ته ګورم، لاس مې ورنه کلک نیولې خو تراوسه وینه بند کیږی نه، هغه خپل سر د موټګر په سیټ تکیه کړی او سترګې پټې دی. کرار ورته وایم: زید دلته کیږده سر دی (او خپل اوږی ته اشاره کوم څو دقې بې خبری راګوری بیا سر ښکته کوی او زما پر اوږه یې کیږدی، تر شفخانې یو هم خبری نه کو، فکرونو کې ډوبه کیږم، ولې تر دی حده په غوسه شو؟ بیچاره زید د کچ پشان سپین شوی شونډی یې وچ کلکې شویچ لږ وینه خو یې له لاسه ورنکړه، شفخانې ته رسیږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یو کوټې خواته ځو زموږ د داخلیدو سره سم ډاکټر پاسیدو او د رضوان خواته راغلو زه زید د کټ خواته ورم، زید مې په کټ وځمله وو چې ډاکټر وویل: سلام خیرت خو دی؟

رضوان غټ نفس اخلې او وایې: خپله خو یې ګوری د لاس څخه یې ډیره وینه تللی ده.

زه په خلاصه خوله دوی دواړو ته مې غوږ نیولی؟؟؟ (هغه ځکه چې دا ناول فارسی دی او ملګرو ډاکټر او رضوان پښتو خبری کوی خو موږ ټول پښتو ژباړلی کنه فکر وکړی فارسی ژبه کی ناساپه پښتو..!؟) ډاکټر د رضوان په خبرو سر وخوځه وو او د زید د لاس په لیدو شو، او بیا په افسوس یې وویل: هلکه ډیر دی ژور وهلې!

ډاکټر یو سیروم د زید په لاس کې وهې او شروع کوی د هغه د لاس په پانسمان کولو باندی، باید داسې ووایم د هغه د لاس په ګنډلو باندی، ټل د داسی ضحنو په لیدو مې حال خراب کیدو مخ ګرځه وم او د رضوان خواته ځم وایم: څومره ښایسته دی پښتو خبری کول له کوم ځای دی پښتو زده کړی؟

رضوان د زید څخه نظر اخلې او ماته په خندا وایې: د پلار لخوا پښتانه یو...!؟ زما پلار دوه قوم څخه دی مطلب زما د پلار مور تاجیکه او پلار یې پښتون وو.

په حیرت باندی ورګورم نو ولې زه تراوسه نه وم پوه شوی؟ زما د حیرت به لید رضوان خاندی او وایې: زما د نیکه د وفات وروسته زموږ کورنې کې په پښتو باندی خبری کول کرار کرار ورک شو، زما پلار زما انا یعنی خپل مور ډیره ورباندی ګرانه وه نوو ځکه خپل د مور لهجه کوی البته پښتو زموږ ټول کورنی زده ده، خو کور کی ټول فارسی خبری کو.

زید خواته اشاره کوم او وایم: هغه هم پښتو زده؟
رضوان کرار خاندی او وایې: زموږ ټولو مینځ کې زید ښایسته پښتو لهجه کوی سم د اصل پښتانو رقم.

د رضوان د خبرو وروسته ځان سره وایم: ښه نو ښه دا د ښایست سر چینه چې د دوی په

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورني کيده دا اصل کې د دوی د نيکه څخه ورته پاتې! خپله رحيم کاکا پدی عمر باندی تراوسه د ښايست نښې نښانې په څهره کې معلوميږی، نو مطلب ويلی شو دا د پښتون د قوم ذاتی ښايست دی اوس چې بل قوم هم يوځای شوی دوه متفاوت نسلونه خرابات يې کړی" هههه بخشه کوی خو د رښتيا هم خرابات دی"

د رضوان غږ زه د فکرونو څخه وويستم: ته پېښتو خبری کولی شې؟
يغما- ای داسی کم او زيات خبری کولې شم.
د ډاکټر په غږ زموږ خبری خلاصيږی: زيد خانه اوس سنګه يې؟

زيد په خندا او سر ښوره ولو، ځواب ورکوی، د زيد لاس څلور کوکه خوړلی دی، يو ساعت شفخانه کې وو ترڅو د زيد د لاس سيروم خلاص شې رضوان لاړو او جوس يې ورته راوړو خو هغه ونخوړو، بيخی خبری نکول لکه چې ګونګې شوې وو؟ رضوان د زيد اوږه ونيول او تر موټره يې ويوړو بيا موږ شاته څوکې مې کيناستو

او رضوان موټر وانې کول په کراره غږ رضوان ته وايم: رضوان فرشتې خاله ته څه ووايو؟
رضوان- نه پوهيږم ولای مجبور ستا کوټې ته يط يو څو کنه ادی داسی وګوری فشار يې آسمان ته پورته کيږی، داسی د جنازی په شان.
يغما- اممم شه خبره کوی.

جوس د زيد خولې ته نږدی کوم او وايم: واخله لږ وڅکه.
بيا هم هيس يې ونه ويل چنارګل ليونی ژبه خو دی نده پری کړی چې خبری نکوی؟ بيا جوس خولې ته يې نږدی کوم او وايم: ستونې دی وچ شوی لږ وڅکه.

د لږ کتو وروسته سر ښکته کوی او ټول جوس نوش جان کوی، رضوان د موټر د هينداری څخه زيد ته کتل او ويې ويل: زيد ولې خبری نکوی؟ څه شوی؟ يا چا درته څه ويلې؟ ورورمې؟
زيد په وچ غږ وويل: نه ستړی يم.

زيد دباندی په کتو و چې پر اوږه يې وهم او وايم: زيد؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر یې زما خوا راوګرځه وو او ویې ویل: ها؟
یغما- یو شئ په پښتو ژبه ووایه.
په بی حوصله انداز وایې: حوصله نلرم.
یغما- رضوان ته ورته ووایه.

رضوان خاندی او په شیطنت باندی وایې: زید جانه یو ترنم خو وکړه.
زید لږ چپ پاتې کیږي.چې زه په عاجزی سره وایم: هیله کوم..

زیدځو دقیقې زما سترګوته کتل او په چټکی سره یې سر وا ړولو او بهر ته ګوري..!
لږ چپ کیږي او خپل مری تازه کوي او وایي:

ربه داسې لیونې شوم
په یو خیال باندې میېن شوم
زه ډوبېږم سمندر کې
په یو لعل باندې میېن شوم!!

خوله مې خلاصه پاتې وه احمق څه یو ښایسته غږ لري! د ځان سره وایم خدایه! ډیر بې انصافه یې یوه بنده ته دې هر څه ورکوې او نور له هر څه محروم کوې!

د رضوان غږ مې واورید چې ویې ویل: ښنګه وه یوسفه زمزمه؟ ؟
یغما- ډېر ښایسته وه ..!
زید ته مې پام ور اوړي چې ګورم په خیالونو کې ډوب دی اوستړی هم دی.
تر وادنی پورې زموږ یو بل سره خبرې نه کیږي.د زید غږ مې همداسې په غوږونو کې مې پاتې و او ګډیدو.! نه پوهیږم څه وخت کورته ورسیدو رضوان موټر یو څه لرې ودرولو او ویې ویل:

رضوان- یوسفه ته زید درسره بوځه زه مور خواته ځم او بیا د خوراکي موادو سره درځم تاسو هم د باغ له لوري لاړ شی!
زید ته مې مخ کړ ومې ویل: تللی شی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر خوروي او حرکت کوی زه زید پسي وم نه پوهیږم سنګه وغورځیږده هیڅ پوهه نشوم ورمنډه مي کړه او ومي ویل: خاوری د په رنګ شه زید خو انسان غوندي وو ایه چي نشم تلی ولی د خوارلس کلنو انجونو غوندي ناز کوی غټ سړی یی نور بوډا کیږي او نازونه د نه خلاصیږی! لاس یی ګورم ښه وه ژوبل شوي نه وه.
ژوبل شوي خو به نه یی؟

دا چنارګل راته ولی داسی ګوری؟ کرار وایي: نه.

په زحمت یی پورته کوم ښه و کوټه باغ ته نژدی وه دروازه خلاصوم او خوني ته دننه کیږم ښه وه خونه مي منظمه وه تخت د زید لپاره خالي کوم او د تخت په سر پری وځی او د ښي لاس سنګل په سترګو ایږدی چي زه وایم: سر خو دی ګرځي نه؟
سر ښکته او پورته کوي چي بیا وایم: ویده نشی درته سوپ پخوم هغه وخوره او بیا ویده شه.

د پخلنځي په لور روانیږم ښه وو یخچال کي بعضی شیان ول. وروسته له شل دقیقو سوپ تیاریږي پتنوس اخلم او خوني ته دننه کیږم او وایم: ویده یی؟
زید- نه
یغما- ښه ده.
د تخت په سر کینم او پتنوس د زید مخ ته کیدم او وایم: وخوره
په ځای کی کیني او پتنوس په لور ګوری چي بیا وایم: خوږلی یی شی؟

زما په خبره زید خپل سر د نه په معنا ښوره وی، تازه مي فکر کیږي چي ښي لاس یی ژوبل کړی پتنوس د میز په سر کیدم او لوښي لاس کي اخلم د زید په لوري ځم او تر څنګ یی کینم او وایم: حال دی سنګه ده؟؟
په ارامي سره وایي: ښه یم.

د سوپ قاشقه یی خولی ته وړاندی کوم: هه واخله.
د ماشومانو په څیر یی خوله خلاصوله او سوپ یی خوړه
خندا مي راغله او وایم: زید بیخي د ماشومانو په څیر یی هسی دی قد اوږد شوی ولاا..
زید ورځي پورته کوي او وایي: سنګه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هسی ډوډی د وخوره.
زید د سوپ د خوړولو وروسته ویده کیږی.

***

د باغ په لور ځم څو ورځي شوي وي چي صحي او پوره اصلاح مي نه وه کړی کار مي تقريباً دری ساعته ونیول،زړه کي مي تیریږي چې زید به ویخ شوي نه وی؟ کار پریږدم او د کوټې په لور ځم کرار دننه کیږم چي ویخ نشی،د خونی دروازه کراره خلاصوم ګورم چي لا ویده دی،لستوني یی بډ وهلی وو،کیڼ لاس یی د سر لاندي او ښي لاس یی په خیټو ایښي وو،د کیڼ لاس ځنګل ته یی متوجه کیږم شکاری شوي وو لکه دپیشو د پنجو شکاری.

ور د زید خواته ځم او کرار خپل لاس د هغه په ځنګل کشه وم چې د زید تندی تروش کیږی، زما فکر هغه ته ندی او د هغه خوږ لاس ته ګورم، ضرور کله چي غورځیدلی داسي شوی رواني تل ځان ته زیان رسوی د زید کټ ته نږدی په څوکي کینم. او د ملت عشق کتاب په ویلو بوختیږم د وخت د تیریدو په فکر کی نه وم
د دروازی غږ د دی سبب شو چي نظر د کتاب څخه واخلم، رضوان کرار وویل:

رضوان- یوسفه یی؟؟
د دهلیز په لور ځم او وایم: هو یمه راشه
رضوان دننه راځی او ورسره خوراکي مواد او ځیګر یی راوړي ول کرار یې وویل: زید سنګه دی؟
یغما- بد ندی ویده شوي.
په فکر کی ډوب شو او کرار یې وویل: ډیر وخت شوي وو چي داسي نه لیونتوب یې نه کو.

په حیرنتیا سره وایم: یعني مخکی هم داسي شوی وه؟
رضوان- زید په نورماله توګه ښه ندی کله چي غوسه کیږي نو داسی کیږی کنترول له لاسه ورکوی خو ډیر وخت شوي وه چي داسي غوسه شوي نه وه، اخر ځل یی پنځه کاله مخکی وو هغه هم د مریم د جرګی له امله....

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقریباً یو ساعت مو د زید اړوند خبري وکړي رضوان زید ته اندیښمن وه...
رضوان- یوسفه زه باید لاړ شم پلار می زنګ وهلی وو باید شرکت ته ځان ورسوم!
ته خو زید ته متوجه یی نو؟!
سر مي ښکته پورته کوم او په اطمینان سره وایم زړه: زړه دی بیغمه وروور جانه!
رضوان مننه کوي او ځی..

د کوټې په لور ځم چیرته چي اوس زید ځان ته ځای خوښ کړی، ګورم چي ویخ شوي او که نه! دروازه ورو خلاصوم اه سومره دروند خوب ته تللی کم او زیات دری نیم ساعته شول! نه چي څه پری شوي وی! ورو یی څنګ ته ورځم او ورته غږ کوم:
زید...!

ویخ نشو او بیا ځلي غږ کوم: زید پاڅیږه باید یو څه وخوری!

ددی خوب سنګه دروند ده بیا غږ کوم:زید (په لاس یی خوروم سترګی یی خلاصوي او زه وایم: ویخ شوی؟
سترګی ځبیخی او پورته کیږی
یغما- لاس خو به دي درد نکوی؟
زید- نه ښه دی.
یغما- ډوډی خوری؟
زید- وږي نه یم.

د پخلنځي په لور ځم ځیګر مي ورته پوخ کړ یو ګیلاس د منی اوبه چي مخکي مي ورته خکلی وی په پتنوس کي مي کیښودل او د خوني په لور مي روانیږم، زید اوس هم د تخت په سر ناست وو او بهر یی کتل زما شتون ته یی فکر شو او ویې ویل: وادي نه وریدل ومي ویل وږي شوي نه یم.

ما پتنوس د هغه څنګ ته په میز کېښوده، او ومې ویل: رضوان ویل، چي باېد وخوری، چې رنګ دی بېړته خپل ځاي ته راشي.هغه بېچاره،درته په اندېښمن دی!
په رشخند وایې:فقط رضوان زما په اړه اندیښمن دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما- که خاله هم تاسو په دی حالت کې ووينې،هغه به هم اندېښمنه شي!
زيد- او ته څنګه؟ يواځی رضوان او خپلې خاله په خاطر زما خدمت کوئ هوم؟

زه د هغه څنګ ته کېناستم، دسترخوان خپلو پښو باندې هوار کړم، ډوډی او کړايي ورته مخکی کېدم او وايم: زيد ته ښه يې؟ ته ولې د ماشومانو په څېر خبرې کوئ، معلومداره ده چې په اندېښنه کې يم!

ګوله راخلم او د هغه د خولې خواته يې وړم او وايم:واخله وخوره شيې ته بايد کور ته لاړ شې چې خاله به حتماً انديښمنه وي! ستا پدی جنازی شکل رنګ بيچاره خاله باندی د زړه حمله راځې که و دی ګوری.

د څو ثانيو وروسته زما نيولې ګوله خوله کې کوی، او زه پرلپسی څو ګولې ورکوم او زيد زما په ليدلو کې غرق دی! نه پوهيږم ولې دا ليونی داسی راګوری؟! بيخی سترګی پټه وی لا نه.داسی نه چې زما دی وژلو پلان جوړوی..!؟

ځان سره وايم: وای وژل هغه هم د زيد د لاسه څومره به دردونکي وي! خدايه، ما سره مرسته وکړئ، خدايه، زه يو نيمګړی خوبونه لرم! په دی سوچ مې خندل، لېونی دومره ظالم نه دی، وګوره بې وزله، خپله د جسد په څېر شوی! خواړه يې پای ته رسيږي،د منو جوس ورته ورکړم،چې هغه يې په يو ساه وڅکل!

د ژبی لاندی يو شئ وايې خو زه يې نه آورم! دسترخوان په پتنوس کې کيدم،او د پخلنځي په لور ځم، ځان سره وايم: پخدای دا هلک پاک ليونی شوئ،افسوس په دی ځوانیخپل ځانته چای کيدم، چټل (مردار)(ناولی)لوښي منځم،او پخلنځي راپاک کوم، اوبه جوش شوي او د هيل داره چای چمتو کوم،له پيالي سره زيد پسی لاړه شم په صوفه کې ورته مخامخ کېنم، تر څو چای دم شي.

زيد- ولې هلته ناسته يې دلته راشه زه هم چای څکم.
يغما- چای ستا لپاره ښه نه دی،چې تولله انرژي به درته وسوځوي!
زه خپله پياله ډک کړم او يو څه وڅښم،
زيد- فقط زما قصه کې يې راوړه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته يې څه پريده چې مړ شې رواني چنار ګل، په دی حال کې، زه په شيطانت وايم،

يغما- زيد خان شرط لرم!
زيد په حيرانتيا ماته ګوري او وايي: ووايه!
خپل ستونی صاف کوم او په مظلومانه ورته وايم: ته ما ته زمزمه کوئ؟
هغه هم په حيرانی راګوري او وايي:نه په بدل کې راته بيا څه رسيږي!
چای ته اشاره کوم او وايم: هيل داره چای چې په خپلو جادويی لاسونو،هممم
ځومره خوندور دی، چې مه کوه پوښتنه!
:#شهاب
زيد ورو وخندل او ويې ويل: سمه ده، لومړی ته راشه دلته کينه!
خپل څنګ ته اشاره کوئ زه د بريا په موسکا سره پاځيږم،
ترموز او پياله ويسم او ميز په سر يی کيدم او وايم:صبر چې پياله درته راوړم.
لا قدم مې هم نه وو ايښی، چې زما لاس کش کړ ،او په څنګ کې وغورځيدم...

يغما- اې د چرګ سره، بيا څه وشو؟ځم چې پياله درته راوړم، ترموز په سر خو نه څکل کيږي او يا که ته يې څکی؟؟

زيد زما پياله اخلی او يو غړپ کوی او وايي: ضرور نه دی همدا يو دانه هم بسنه کوي،بې له هغه هم په لاس کې نشم نيولي.

پياله زما طرف ته نيسی.چې په حرانتيا ورته ګورم او وايم: سومره ته بی سترګو بی حيا يی زه د چا په خوله وهل شوی پيالې څخه چای نه څکم.

زما پدی خبره زيد بيا د غوسی څخه سور کيږی، او زه وويردم چې هسی نه داځل د پيالې لځايه زما مغزی رامات نکړی، زيد کرار وويل: يعنی زما په خوله وهلو ستا پياله مرداره شوه؟

تلوار کوم ددی څخه مخکې چې ليونی شې پياله يی د لاس څخه اخلم او څکم يې او وايم: نه ولې مردار شې توکې مې کول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په کار او خبرو زید یواځې وخندل خو څه يې ونه ويل چې ما ورته وويل: ښه اوس زمزمه وکړه البته پښتو سندره!
زيد منتظر راګوری چې زه وايم: داسي مه راګوره تا خپله وويل زمزمه کوی.
زيد خپل سر خوځه ويې او يو ژوره ساه اخلي او وايې:

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما وه
د زړه قراره راشه مهربانه زما

ستا د سترګو بلا واخلمه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

جانانه راشه په خندا شه
جانانه راشه په خندا شه

تو له وفاشه چي پوره مى شي سوالونه وه جانانه زما
وه زړه قرار راشه مهربانه زما

جانانه ستا په جدايى کي
لکه مجنون سربه زنګون ژړا کومه وه جانانه زما
وه د زړه قراره راشه مهربانه زما

داسي په غږ کې ډوبه شوي وم هيڅ پوه نشوم څه وخت سندره خلاصه شوه، ولی دومره غږ کی درد وه؟ داسي سندره ويلی چې انسان فکر ورته وکړي غږ يی د حنجره څخه نه بلکي د زړه څخه راوځي، زيد په زير زير ماته کتل خپل ځانته راغلم او چک چکې مى ورته ووهل او ومې ويل: واه واه خدای ته وګوره دا غږ دی پټولو دي هوم !

خپل سر لاندی اچوي هيڅ نه وايي، نيو هېږم دي ورځو کي په کوم دليل باندی دومره پريشانه خاموش دي!؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کرار ورته وایم: زید کوم مشکل لري ماتي ووایه لکه یو دوست، اصلا ته ولې هغه خبرې سره دومره ماته غوسه شوي؟وګوره په غوسه کیدو هیڅ شی نه جوړ کیږي
کولی شوردواړه لکه دوه عاقله او پوه نفرانو پشان یو بل سره خبري وکړو یا رضوان ته ووایه دا رقم حرکات دي بی دلیله نه دي!

مخکي لدی چي زید جواب راکړي زما د تلفن غږ پورته شوو...؟

ای خاوري دي په سر شه، بی وخته مزاحم ، لږ پاتی وه د زید نه خبري اوباسم !
شمیره می ولیدله وډاره شوم خو اول ځل په شان نه..! شمیري ته می کتل دوه لارو کي پاتي شوم جواب ورکم یا نه ؟

زید جدی وویل: څوک دی ؟
زړه نا زړه می ورته وویل: سلیم
زما په خبره په لوړ غږ یي وویل: بلندګو وهه(لاوډسپیکر)

څو دقي حیران پریشان ودریدمه او بیا مي لوډسپیکر ووهه جواب مي ورکړو.
سلیم- یغما جانی اوري ګراني؟ بنه یی؟ هغه بل واری زما خبري خلاصی شوي نه وي، ولی دی بند که مبایل؟
تیزه می ورته وویل: څه وایي؟ څه غواړی؟

سلیم- دومره رانه بیزاره یی؟
یغما- وخت نلرم بند کوم.
تیز وایي: راځه منطقي فکر وکړو خیرده زما خبروته سم غوږ ونیسه.
یغما- اورم.
سلیم- تر آخر عمره پوری همداسی غواړي ژوند وکړي؟ دیته فکر دی کری که یو ورځ دربانډي هغوی پوی شي څه به وایي درته؟ فکر کوي تابه قبوله کړي؟ یا به لکه یو بې ارزښته شي پشان د باندي به دی واچوی؟ ؟

د سلیم خبري لکه تیږو پشان زما په زړه او روح لړیدی،خو هغه نه خاموشه کیدو او ویل یې: آیا فکر دی کړی هغه فلم هلک(مطلب زید) نیو هیږی ته جلی یی ؟؟باور وکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی ځانونه ناګاره اچولی ته څه کوم فکر ورته کوي ډیر تیز، هوښیار دي......
لږ چوپتیا نه روسته ادامه ورکوي:مانه غفلت وشو سمده قبوله می ده ! خو بیا هم پوهیږي آخره عمري پوري درته انتظار کوم! مینه می یوه ورځ دوه ورځي نده ! لس کاله کیږي په تمه دي یم یغما لس کاله پوهیږي ته نیوهیدی زما میئنه دی درک کولی نشوه کوچني وی بی پروا وي سمده زما او ستا د عمر ډیر توپیر دی خو باور وکه بغیر له تا زه نشم کولی ژوند....

هره شپه به یوازي ستا دی لیدلو په آرامان کورته درتلم یوازي په دي آرامان ستا غږ واورم د لري نه پام مي درته وه ترڅو مور می درد درنکړی خو بیا هم غافله شوم بیا می هم خپله سزا تر یو حده ولیده،غرور می مات شوو کله می هغه شان ولیدی (یعنی هلک)فکر کوي ماته اسانه وه؟

سلیم خاموشه کیږی او څومره پدی ورځو کي ما د خاموشي د کلمې څخه بد راغلی!؟ د لږ چوپتیا وروسته سلیم بیا وایي: که ته یی ومني او زما سره راشي لري ځای ته ځوو ،یواځي ته او زه ، ته کولی شي تحصیلاتو ته دي ادامه هم ورکړي...

زید موبایل رانه واخیستو او په غوسه یی ورته وویل: سلیم یی؟ هر څوک چې یی! تا بد کړي چې غافل شوي وي. اوس هم ناوخته ده یغما دلته خوشحاله ده نور ونه وګورم ورته مزاحمت وکړی پوی شوی؟!(پوی شوی خبره په غوسه ناکه او لوړ غږ وایېک چې د سلیم غږ هم پورته کیږی: تا پوری هیس اړه نلري ځان څخه د شلمبو مچ مه جوړه وه، یغما ځانته کورني لري، کوم خیالونه په سر لري وباسه دا فکر مه کوه چې پیسه دار یې او د خلکو په قول باندي جذابه او ښکلی یی کولی شی یغما دي خپله کړي؟(سلیم خاندی او وایي:

سلیم- ګوره؟ یغما لکه نورو انجونو پیسی پرسته، او بت پرسته نده حتا درته ګوري هم نه زړه دی بیغمه کړه د فلم هلکه..(سلیم خاندی او بیا وایي: ماتیږي لکه ښیښه ماتیږي هغه وخت بیا نه جوړیږي؟ اوس هم وخت شته زړه یغما ته مه ورکوه لکه نوم پشان یغما کې ډوب کیږي...

د سلیم په خبرو خوله مي د حیرت څخه خلاصه پاتی شوه،دا لیونی احمق څه وایي؟ ؟ دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبري زید پوري څه آره لري؟ په آرامه کیناستلم مي بنه ونه بلل او موبایل مې د زید د لاس څخه واخیست او ومي ویل: روسته خبري کوو.

په زړه کې وایم خاوري دي په رنګ شه سلیم خیر خو دی راونرسیدو یواځي شر او جنجالونه دی رارسیږی، داسی وایي لکه چې زید هم دده منحوس پشان دی،داسي خبري ورته کوي احمق! موبایل بند کوم زید خواته ګورم رنګ یې سور شوی، خپل زخمي لاس ته زور ورکوی، داسي کلک زور ورکوي چې سپین لاسونه یې په سور رنګ بدلیږي، او همداسی ادامه ورکوله حتما د زخم کوکونه یې شکیدل..؟!

خپل په یو لاس د زید لاس نیسم او کوښښ کوم کرار یې کړم او ورته وایم: زید هغه سلیم...(د زید په نارو او چغو خوله مي بنده شوله په غوسه وایې: نوم یې مه اخله !!

د هغه په داسې چغو حیرانه پاتی شوم،رضوان هم نشته اوس څنګه وکړم!؟ کوښښ کوم کرار یې کړم او ورته وایم: سمده نه یې اخلم آرامه اوسه.
په دواړو لاسونو د هغه لاس نیسم کوښښ کوم ګوتي ورته خلاصی کړم چیرته خلاصیږي هغه ګوتي داسي کلکي نیولی دی، کرار ورته وایم: ګوره هغه بد کړي ته یې جدی مه نیسه هغه فکر کوي هر څوک لیونی هغه په شان دي سمده آرامه اوسه !

بیا هم خپل لاس ته زور ورکوي لکه کوڼ چې وي او زما خبري نه آوری، دا ځلی که وینه ورڅخه لاړشي ژوندي نه پاتی کیږي زما زوروونه بی ګټي وه اخیر ورته په غوسه وایم: پخدای زیده دا ځل لاس دی وینه وکړی، کور پریږدم او ځم! ماشوم خوو نه یی غټ سړی یی ولی ضد کوي!

نیو هیږم ولی داخبره می ژبه ته راغله فکر می وکړو شاید لږ ورته ارزښت ولرم !
زما په خبرو د هغه د لاس زور کم شوو آرامه یی لاس خلاص کړ، بانسمان کي وینه لیدل کیده باید ورته بدله کړم، به غوسه ورته وایم: کله چې مریض یی ، رواني یی ولی داکتر ته نه ځی..؟

په الماری کي می پانسمان درلود، الماری څخه پانسمان راخلم او رواني خواته راوانیږم،په غوسه باندی لاس ځان خواته راکش کوم او وایم: لاس دی راکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد حيران راته ګوري، نه پوهېږم ولې زه دومره غوسه شوې وم؟ زخم مې ورنه د سر نه پانسمان کړو خپل د لاس ښنګله يې هم زخمي کړی وه، په غوسه ورته وايم: ګوره دا هم زخمې شوی تا سره تل بايد يو څوک وي تر څو ستا څخه ساتنه وکړي.؟

هيڅ نه وايي يوائې لګه ګونګيانو راګوري،مرحم (بت نوت د ملحم نامه وه) د بيک څخه راخلم د زيد چپ لاس په احتياط باندی نيسم او هغه ځايونه چې زخمې شوي ورته غوړه وم

زيد- له ماغوسه يی ؟
جواب نه ورکوم چې هغه بيا وايي: يغما ؟
خپل د په اوريدو تندی مې تروش کيږی او وايم: يوسف يم.
زيد- هغه ته(مطلب سليم ته) يغما يی ماته يوسف يی هان ؟

د زيد پدی خبره ځان سره وايم: توبه خدايه دی د ريښتيا ليونی شوی سليم ريښتيا وايی بايد د دي ځايه لاړه شم؟! کرار ورته وايم: لاړشه نور خپل کوټې ته هوا تياره شوي.

زما په خبره زيد په ريشخند خاندی او وايي:ځم.... ځم ....
دا خبره کوی او زما د موبايل خواته ځې زما موبايل خپل جيب کی اچوی؟ په حيرت ورته ګورم زما تلفن سره څه کار لري؟ ورپسی غږ کوم او وايم: اووی زما مبايل چيرته وړي؟

په همغه مسخره لهجه وايي: ښنګه بيا دی زړه دی هغه بدقواره بدرنګ سره خبري وکړي؟

د زيد پدی خبره په حيرت ورګوم! دا اوس څه وايی؟ بد قواره بدرنګ؟ سليم ته توهين کوي؟ اصلا سليم مهم نده ولی يو انسان ته بايد توهين وکړي! خپله ښايسته دی داسي خو نه کيږی چې ټول دی ښايسته وي؟ دی شايسته دی ځانته دی حق نلری نورو ته سپکاوی وکړی، په څه شي مغروره دی ؟ خپل په قواری يا پيسو باندی؟
سليم خبري مې مغزو کی پورته ښکته کيږی، زيد حق نلري يو چاته سپکاوی وکړي په لوړ غږ ورته وايم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- بد قواره؟ په کوم ځای دی نازیږي زیده ؟ لوړ قد باندي؟یا تورو سترګو؟ یا قلمي پوزه ؟یا سپین والي باندي؟یا ثروت باندي؟ په کومو یو یې داسې مغرور یی؟ که دا ښایست ستا قیمت ویې نو په یوه روپی لا نه ارزي..

زید په تروش تندي او تړلی وریځو راته ګوري، څوک یی په قیصه کیدی زه هیڅ ورته نه د ده څخه ځان ورک شوي او زما په سر بورته شو بووو...

زید- بده درباندي ولړیده؟ یا شاید...
د زید خبره و رپری کوم او وایم: زما موبایل راکړه ستا ندی رضوان راکړي.
زید خاندی او وایي: زه په یوه روپی نه ارزم ؟هغه ارزي؟ نو خبره شه ډیر خلک شته چې زما عبادت کوی د ډیر مینې څخه...

د زید پدی خبره په پسخند ورته وایم: پوهیږی ولی؟ ځکه کره (معیار) د عبادت یی ستا ښیره(ښایست) ده یا هم ستا شتمنی چی دواړه یی د وخت په تیریدو له منځه ځیر خو اصل مینه او عبادت باید ددی ځای څخه ویې(خپل زړه ته اشاره کوم.)

زما د خبرو خلاصیدو وروسته زید موبایل زما خوا ته راچوی اوخپله ځی،بیا کوم لیونتوب ونکړي؟ خپل جواب خپله ورکوم ماته یې څه؟ که د عصابو تکلیف لري علی اباد ته دی لاړشی وی....

کوټه منظمه کوم او ویده کیږم،یوه هفته کیږي زید می لیدلی ندی رضوان سره هم سمي خبري نکوم،سلیم خبرو ته می فکر کوه رښتیا وایی آخره پوري نکیږیګ دا راز پټ وساتم. ژوره ساه می واخیسته داسي فکرونه له ذهن نه باسم،رضوان سره باید خبري وکړم نکیږی یو دم لارشم !

کالی می بدل کوم ویښتانو باندي لاس وهم ویښتیان مې اوس لړ رسیدلی د ستمال سر څخه راتاو کوم او د ماښی خواته ځم، نن شپه ترور مریم هم راغلی ده ځکه رحیم کاکا د تاشکند څخه بیرته راغلی وه،خدای وکړي زید د بیچاره مریم سره سمي خبري وکړي! زړه نا زړه دهلیز ته ځم او وایم: سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

تول په خندا جواب راکوي ځم د رحیم کاکا ته لاس ورکوم جوړ پخیر ورسره کوم او وایم:
پخیر راغلی کاکا جانه ...
رحیم کاکا- ژوندي اوسي یوسف جانه ښنګه یی ؟
یغما- مننه کوم کاکا جانه ستاسو د برکت ښه یم تاسو ښنګه یاست ؟

رحیم کاکا- ژوندی اوسي زویه.

د مریم مور دي فرشته ترور ښنګ کې ناسته وه هغې ته هم وایم: سلام ترور جانی
زما په غږ هغې په مسکا راوکتل او ویې ویل: علیکم سلام ښه یم زویه ته ښنګه یی
یغما- مننه ښه یم!

خبري می وسره بندي کړي مریم خواته ورغلم د آسما سره په کیسه کولو لګیا وه زما په
لیدو اسما وویل:سلام یوسف لالا
یغما- علیکم السلام
مریم- سلام وروره ښه یی؟
یغما- علیکم خوري مننه ښه یم ته ښنګه یی؟
مریم- مننه

هغوی یواځې پریږدم او د یو کوچ په سر کېنم، دا مریم څومره ښکلی شوی ورځ په
ورځ ښکلی کیږی په ربښتیا چې ښکلی او با حیا نجلی ده افسوس یی!!(ګران وجدان مې
بحث ته داخل کیږی!یغما چاته بی انصاف وایی؟؛ لکه چې خپله ډیره با انصافه یی!!نو
سلیم څه؟! هغه هم 10 کاله ستا انتظار وکړ نو د هغی فرق له مریم سره په څه شو!؟ خپل
وجدان ته وایم:ډیر فرق لری مریم مېنه ده او زید هم پوهیږي او بل ځکه چې زما له
جنس نه ده زړه می ورته سوځیږی...

مګر زه د سلیم په مینه باور نلرم او د مریم په څېړ په پیسو هم نه یم مېنه !اووو ځان ته
دې په دی خبرو دوکه مه ورکوه دواړه په یوه کښتی کې یی نشی کولی هر وقت چې
وغواړی زید قضاوت کړی که داسی وی اول دې ځان محاکمه کړه وروسته هغه !!ولی
می دی خبری ته فکر نه وه شوې چې مینه په زوره نه کېږي زه لا خپل د وجدان او فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره په جنجال وم چې د رضوان غږ پر خود کړم:!)

رضوان- سلام یوسف خانه.
یغما- علیکم السلام
رضوان: چیرته ورک وی؟
یغما- همدی خوا کې یو.

رضوان راځی او زما ځنګ ته کینې چې ورته وایم: زید څنګه ده؟
رضوان- ښه ندی بهانې کوی خدای دې وکړی چی نن شپه بیا ګلان ونه کړې.
ډوډې تیاریږی خو زید تر اوسه کور ته ندی راغلی،په ارامی ډوډی خوړل کیږی میز ټول کیږی او د چای تیاری نیول کیږی،رحیم کاکا شیړنې او ځینې ډالی له تاشکند نه راوړی وی د چای د څښلو وخت کی وو چې زید راغی او ټولو ته یی سلام ورکړه رحیم کاکا ته غیږه ورکړه او یو سه یې وویل چې خبریما وا نه وریدل..

ترور د زید په لیدلو خوشحاله کیږی او ښکل کوی یی،د زید او رضوان بختوري ده ټول خلک ترور لری او زه هم ترور لرم دا ترور چیری او زما ترور چیری...! بیا هم د ترور د نوم په راوړلو می د زړه داغ تازه شو زید د مریم خوا ته ولاړ او سلام یی وکړ

چې زه رضوان ته وایم: رضوان د مریم پلار څه کار کوې؟
رضوان- معماری شرکت لری.
چنارګل زموږ خواته راغی او زما او د رضوان تر منځ کېناست .رضوان په اعتراضی ډول وویل: اووو سړیه نور ځای قحط وه چی راغلی دلته کښېناستې؟
زید- خوند یی په همدی دی کنه یوسف خانه؟

هیڅ می ونه ویل او واټن مې زیات کړو، ټول بوخت ول او زه هم د مریم په لیدلو بوخته وم ولی دا نجلی دومره مینه ده؟ولی د زید په لیدلو هرڅه له یاده وباسی؟
خپل موقیعت له یاده وباسی خلک هیروی؟! یعنی مېنه داسی یو څه ده؟ په رښتیا مریم زید لکه بت عبادت کوی ؟

د زید په غږ د هغه خواته ګورم:د بت عبادت لیدل لرې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد پدی خبره ورته وايم: کاش چی ستا پر ځای یی خدای عبادت کوه هرومرو کرامت ته رسيدله..
زما په خبری زيد خاندی او وايې: ولی دی دومره زړه ډک دی؟
يغما- تاته اړه نلری.
زيد- د سړی پشان غږیږه حوصله نلرم.
بغير له ځواب ورکولو پورته کيږم او رضوان ته وايم: يو څو دقيقی راشه کار لرم درسره.

رضوان پورته کيږی او زيد راته بد بد ګوری د چمن په لور ځم او په چوکی کيېنم
او وايم: رضوان زه بايد لاړه شم؟
په حيرانتيا وايی: چيرته؟
يغما- دنده مې پيدا کړيی
رضوان- تنخا (معاش) دی کم دی ډيروم يی درته! نور ووايه؟!

يغما- نه ستونزه دا نده هلته مې يو خپلوان دې.
رضوان- يوسف ټوکی کوی؟
يوسف- نه جدی يم يواځې می غوښتل ته خبر اوسی.
رضوان- چا درته څه ويلي؟
يغما- نه ولی راته څوک څه ووايی!
رضوان- تللی نشی.

رضوان دا خبره وکړل او مخکی له دی چی زه ځواب ورکړم د دهليز ته لاړو، زه ورپسی ورځم د زيد ترڅنګ کينی زيد يی غوږ کی کوم څه وايی او رضوان يی لنډ ځواب ورکوی، د رضوان ترڅنګ کينم او کرا وايم: ماشوم کيږه مه ولی په غوسه يی؟

رضوان ځواب نه راکوی وروسته له لږ کيناستلو پورته کيږم او خپل د کوټې په لور ځم،دوا می خورم حالت می دی ورځو کی ښه ندی! شپه ښه تيريږی د سهار لمونځ کوم او د بڼ (باغ) په لور ځم، په مسکا ورته ګورم! ښه ساتنه می تری کړی وه هغه ګلان مې چې کرلی ول شنه شوی ول او ځینو یی يواځی سر (نوی راختلی) کړې وه وروسته د بڼ د ليدلو د مانې په لور ځم صبا نارې خوړل شوی وه رضوان د دفتر په لوری روان وه او زيد له زينو راښکته شو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرمه ای رنګ کالي يې اغوستي وه، دا بلا وهلی حتما غواړی د لمر په څېر ځان ښودنه وکړی!

د مولانا شعر می ذهن ته راغی:

تا که سرو از شرم قدت قد خود پنهان کند!
تا زبان اندر کشد سوسن که تو سوسن تری!

خپل په دی شعر مې خندا راغله خدای دې ما ونه وهې بيخی می د مينانو په څير ورته صفت وکړه، سترګی می د زيد نه رانغاړم او د رضوان په لوری ځم کرا ورته وايم:
رضوان په کار می بيم.
رضوان- پرون شپه می وويل همغه يوه خبره ده.
يغما- ما درک کړه.

رضوان هيس ونه ويل او بيا يی هم د غوا په څېر سر ښکته واچوه او لاړه په تمه وم چې شپې بيرته راشی، يوه اونۍ تيره شوه خو رضوان آن اجازه نه راکوی چې ورسره خبری وکړم نن اتمه ورځ ده بايد ورسره خبری وکړم ما پوری اړه نلری چی منی يی يا نه! د دهليز په لور لاړم خو رضوان نه معلومېده د حويلی په لور لاړم رضوان په موټر کې ناست وه ورمنډه می کړه او د موټر ښيښه می په ګوته ووهله ماته يی پام کيږي او ښيښه ښکته کوی...

يغما- رضوان چيری ځی؟
رضوان- يو ځای کې کار لرم
يغما- ما هم بوځه موټر کې خبری کوو.
رضوان- پورته شه.
مخکی سيټ کې کينم او موټر حرکت کوی او رضوان وايې: ووايه اورم.
يغم- ولی غوسه يی تورکيه!
رضوان- ومی ويل خبره دی وکړه.
يغما- صبا ځم
رضوان : په سلامتيا تنخا(معاش) دی له ظريفی ترور نه واخله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوله مې خلاصه پاتې شوه په دا رضوان څه شوی؟ خبره مې خوله کې پاتې شوه موټر ودریده او رضوان ښکته شو او رضوان ماته وویل: کینه بیرته راځم.
وروسته له څو دقیقو نه رضوان په ورخطا یې راځی او په سرعت حرکت کوی چې زه په ورختای وایم: څه شوی رضوانه ولی وارخطا یی؟
رضوان- زید...!
په تشویش وایم- زید څه کړی؟

رضوان په غوسی وایی: شل ځلي مې دی لیونی ته وویل چې له دې میرمنې سره په نرمی چلیږه خو زما خبره هیڅکله نه منې.
مخکی ښیښه ته ګورم چې رضوان وایې: مور خاري لعنتی....

رضوان دا خبره کوی او سرعت زیاتوی یو موټر زموږ مخې ته ودریږي نږدی وه چې ټکر مو کړی وای چې رضوان بریک ونیوه پنځه قوی سړیان ښکته کیږی او زموږ خواته راځی،رضوان ښکته کیږی او مخ ماته را اړوی او وایې: ښکته نشي یوسفه د موټر ور وتړه (بند یی کړه) هر څه وشول ښکته نشي پوه شوی؟؟؟

د موټر کیلي یی زما خواته راواچوله د بید د ونې پشان د ډیر ویری څخه لړزیدم...
رضوان د پنځو سړیانو په وړاندې؟اصلا انصاف ندی رضوان د هغوی سره خبری کولی چې یو یې ټیلفون راواخیست او رضوان ته یې ورکړ تقریبا 20 دقیقی تیری شوي وې چې یو موټر راغي ودریده یوه ښځه تړي ښکته شوله چې سر تر پښو پوري یې تور کالې اغوستی ول، مخ یې له دې ځایه نه ښکاریده......

د هغه پنځه سړیانو څخه یو یی رضوان ونیوه او موټر ته یی ننویست، په سرعت ښکته شوم او منډه مې ورواخیستله او په چغو مې وویل: رضوانه!!!!!!!
واړو شیږ نفرو ماته راوکتل ښځې زما په لیدو په نری غږ وویل: رضوان جانه فکر مې نکوه چې څوک مل ولری!
رضوان په هغه حال کې چې خپل غږ یې د غوسې څخه کنټرول کوه ویې ویل: مرسل له هغی سره کار مه لره پریږده چې لاړ شی میلمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښځې څېره چې نوم يې مرسل وه په توجه ګورم،يوه ښځه تقريبا څو ديرش کلنه په ښکلې څېره خو دا چيری او مريم چيرې! مرسل په خندا وايي: اول دا چې مرسل نه ميرمن رستمی؟! او دويم دا چې ستاسو مېلمه زما مېلمه ده ښه ميلمه پالنه ترې کوم.

خپل يو کس ته وايي: مسعود ددی ښاغلی موټر يو سم ځای ته يوسه(د موټر کيلی زما د لاس څخه اخلی او موټر روښانه کوی، ما او رضوان خپل موټر ته پورته کوی او يو نامعلوم ځای په لور مو بيايی...

رضوان په غوسی وايی: ومی نه ويل مه ښکته کيږه بيعقله..!
يغما- خو ته يی بوتللی..
رضوان- وړلم چې وړلم تا بايد زما خبری ته غوږ نيولی وی .

نور يی هيڅ ونه ويل وروسته له نيم ساعت نه موټر ودريدو او موږ دواړه ښکته کوی او يو کور ته مو بوځی مرسل په نری غږ وايی: ښه راغلاست زما د غريبی کور ته.

هيڅ څوک خبری نکوی چې مرسل بيا وايي: کينی نابلدې مه کوی.
زه او رضوان په يوه توشکه کينو رضوان مرسل ته په کتلو وايی: ګوری زه پوهيږم چې زيد څه ويلی خپله ښه پوهيږي حق لری چې قرارداد له منځه يوسي، خو ته داسې نشی کولای موږ سره داسی وکړی.

د رضوان په خبرو د مرسل د خندا غږ پورته کيږی او وايې: دومره اسانه ده؟ (دا ځل په غوسی کلمه په کلمه وايی: زما ستونزه قرارداد ندی...! زه . زيد . غواړم پوهيږی که نه؟ هيڅوک نشی کولای زما غوښتنی ته نه وايی هيڅوک!
رضوان ـ لکه چې زور ده؟ خپل شخصی مثلې کورنی کوی مه عجب خلک يی!
مرسل ـ درې ورځې کيږی ورته زنګ وهم خو ځواب نه راکوی ته ووايه څه وکړم؟ آن نغواړی راسره خبرې وکړې زه د نورو نجونو په څير يی پېښو ته نشم لويدلې!
رضوان په بی حوصلګی وايي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- آیا پوهیږی ستاسو تر منځ څو کاله عمر کې واټن دی؟ 5 کاله له زید نه مشره یې ولی منطقي فکر نکوی؟
د رضوان په خبره مرسل خپل زړه ته اشاره کوی او وایی: دا په منطق نه پوهیږي څه کمې لرم؟
رضوان- خپله دې زید ښه پیژنی له اول نه پوهیدم د څه لپاره دې دا قرارداد ومنه مګر غلطی دې وکړه. خپله دې هم ښه پوهېدی زید ښه انتخاب ندې، پوهېدی هېڅ انجلی ته نه ګورې ولی توقع لرې ته استثنا ووسی؟

مرسل غلې وه وروسته له لږ خاموشی نه یی وویل: که پلار مې پوه شی زید مړ کوی وی!
د هغې په دی خبره ناساپه زه وایم: ته خو نغواړی چې ستا پلار زید مړ کړی کنه؟
مرسل ماته راګوری او په خندا وایی: یو یې انجلی ته نه ګورې(زید یاده وی) او بل(مطلب رضوان) یی انجلې هلک کړې او لځان سره یی ګرځوي عجب!!!

د مرسل په خبره مې لړزه وجود ته راغله یعنی مرسل پوهه شوی چې زه انجلی یم؟ نه دا امکان نلری ...!!

رضوان په لوړ غږ وایی: تا پوری اړه نلری چې سوک څه کوی هر څوک پوه شه قبر یی تول کړې دا عشق مشق مووو...؟!
مرسل خاندی او وایې: یعنی ته په دې انجلی مین یی رضوان خان..؟!
رضوان- هو ستونزه لری؟ ډیره له تا ښه ده!
دا ځل مرسل په غوسی وایی: د خولې په خبره دی پوه شه که اوس د زید ورور نه وای یو جوړ غاښ به دی په خوله کې نه درلوده!!!!!!

مرسل خپل د خبرو په دوام زما په لور په کتلو وویل: نوم دی څه دی؟
پوهېدلم ددی لپاره چی رضوان ددی ښځی مخکی کم رانشي او صفایي ورنکړی داسی وایی کنه هغه له کوم ځایه پوه شي؟ هر ډول چی وی نباید رضوان دروغجن ثابت کړم رښتیا وایم هر څه چی کیږی نور بادا باد!!
یغما- یغما!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په خبره مرسل په ملنډې مسکا وایی: یغما جانی ستا کورنی پوهیږی چی ته له دې سره ګرځې؟
د همغی په څېر په ملنډو خاندم او وایم: ستا خپله کورنی پوهیږی چی موږ دی ددې 5 نفرو په مرسته دلته راوستلی یو او یو هلک خواستګارې کوی هوم؟

زما په جواب د رضوان په خوله نرمه مسکا راغله چې مرسل په غوسې وویل: ډیره دې ژبه اوږده ده مګر فرق نکوی زه یی درته پریکوم!!!
او مخ رضوان ته په اړولو وایی: رضوان جانه دا نجلی نن شپه زموږ میلمنه ده
هغه دوو نفرو ته چې زما خواته ولاړ ول اشاره کوی چې رضوان په غوسی وایی: په دویم ځل وایم خپلې شخصي شخړو کې دی موږ مه رامنځ ته کوه!

رضوان دا خبره کوی او لځایه پورته کیږي ما له لستوني نیسی او ځان خواته یی کش کاږي، د ور په لور ځو چې دوه نفره زموږ مخی ته ودریږي او مرسل وایي: چیری لځیږه؟
رضوان سخت ځواب ورکوی: خپل د ژوند په لور!
مرسل په ملنډو خاندی او ماته اشاره کوی او وایي:ژوند دې زما مېلمه ده ته تللی شي (
مرسل راځی او ما له لاس څخه نیسی چې زه به ورخطای رضوان ته وایم: رضوان یو څه ووایه..!

رضوانه له ډیری غوسی لاسونه موټي کړی ول،له لستوني می نیسی او خپل شاته می پټوي دا ځل دوه نفره د نفرانو یی زموږ په خوا راځی او نږدی کیږی....

احساس مي وکړ چې نړی پای ته ورسیده.
په ویره سره وایم:رضوان ورته ووایه چې رانشي ماته نږدی..

رضوان غلی پاتې شو، ورو مې وویل داسې چې یوازې رضوان یې واورئ:
رض...ضو...ان م.... زه زه د ربنتیا...انجلی یم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خومره ستونزمنه وه زما لپاره دا اعتراف! احساس مې وکړ چې ټوله نړۍ زما په زړه او روح باندې کېښودل شو! هغه ټول فکرونه مې خراب شو! اصلاً،زما په اړه څه فکر کوي!؟رضوان بې حرکته پاتې شو په حيرت سره چې غږ يې پټ نه و، هغه هم زما په خير وويل: ځ....ه څه؟ټوکې کوې يوسف!

ما خپل سر دوه طرفه وخوځاوه، معنا دا چې نه! هغه دوه کسان په دوه قدمه کې موږ ته راورسېدل، چې رضوان په وارخطا وويل: سمه ده زه به زيد ته زنګ ووهم.
مرسل بالښت ته تکيه وکړه او ويې ويل: افرين زنګ ووهه.
رضوان خپل ټېلېفون راواخست او زيد ته يې زنګ وواهه:هلو چيرته يې زيد؟ ....(د دغه ځای ادرس ورکوی او وايې: ژر راځه، ناوخته نه کړی.
:□#شهاب
ټول کېناسته يو نفر چای راوړی مرسل په خندا سره وايي: يغما جانی،په زړه يې مه نيسه چې سمه ميلمه پالنه مې ونشو کولای،که رضوان ضد نه وايې کړی او اول يې زنګ وهلی وی نو داسې به نه کېده، بيا بل ځل ان شاءالله،په سمه توګه ميلمه پالنه کوم.

د مرسل په خبرو په زړه کې ورته وايم:مړه شې د ميلمستيا سره دی،بې حيا ښځې!
او بد بد ورته ګورم،ځواب ورته نه ورکوم! چوپتيا حاکمه شوه! يوازې د چای څښلو غږ اورېدل کېده،رضوان په ژور فکر کې تللې وو او څه يې نه ويل!
د دروازې غږ راغی،فکر کوم چې زيد راغلو..!؟څو شېبې وروسته زيد په دروازه کې رابښکاره شو،زموږ په ليدو حيران شو.

مرسل پورته شو او د زيد خوا ته لاړ او په خوشحالي وويل:پخير راغلی، زيد خان، موږ ميلمانه لرو (او زموږ خوا ته اشاره وکړه! له لږ چوپتيا وروسته د زيد غږ پورته شو او په حيرت يې وويل:دلته څه خبره ده؟
رضوان په قهر وايي:اغلې مرسل څخه پوښتنه وکړه!

د رضوان په خبره زيد دغوسې څخه غاښونه چيچې او د مرسل په لور ګوري! او پوښتنه کوی: رضوان څه وايي مرسل؟

مرسل په خندا د يو توشک خواته اشاره کوی او وايې: کېنه چې خبری وکړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد زړه نا زړه د رضوان ښنګ ته کيني. او وايي: اورم.

مرسل ماته اشاره کوی او وايي: نه پوهېدم چي رضوان خان کوژدن لري!
زيد سترګي تر اخر حده خلاصی شوي. چي رضوان په قهر باندی وايي: تا پوری اړه نه لري،او ضرور هم نده چي ته پوهه شې، اصلی موضوع ووايه.
مرسل- زيد ته پوهيږې چي مينه.........

مرسل خپله خبره ياى ته نه وه رسولي، چي زيد په غوسه وويل: نه، زه نه پوهيږم، په دي بي ارزښتي موضوع په خاطر دی موږ تر دی ځای را کش کړو؟ نه غواړم چي بيا دا موضوع را مخکی کړئ(او بيا د رضوان خواته مخ را اړوی او وايي: پاسيږه.

مرسل د زيد په غوسه ويريدلي ده او هيس نه وايي يواځي د زيد خواته ګوری، نه پوهيږم ولي فکر کوم د مرسل سترګو کي اوښکي دی؟ کله چي وايي: خو زه ستا سره مينه لرم ته نشي کولي ما رد کړی.

زيد په مسخره توګه د مرسل خبره تکرار کوی او وايي: ته نشي کولي ما رد کړی؟. ولي نششم کولي؟ ايا ما تاته کوم اميد درکړی وو؟ نه نو مي درکړی. ايا ته کوم خاص پورته والي لرى بغير خپل د پلار د پيسو ښخه؟ نه ني لرى. نو بل ځل ونګورم د داسي يو بی ارښت موضوع لپاره زما کورني ته مزاحمت وکړی پوه شوی؟

مرسل په لوړ غږ وايي: زيد خان دا خبره په دومره آساني نه خلاصيږی.
زيد- ته دا راته ووايه چي کله شروع شوی وه؟(مرسل خاموش پاتي کيږی او يواځي زيد ته دوه سترګي نيسي چي زيد وايي: پاسيږی چي په کافي اندازه مو وخت بيځايه لاړو.

د زيد په خبره دری سره د دروازی په خوا روان شو او مرسل مو هملته هک حيرانه پريخوده، زيد زموږ ښخه په تلوار خپل د موټر خواته ځي، چي د دومره وقت وروسته رضوان خپل چوپتيا ماته ويي او کرار وايي: ريښتيا وه؟
کرار وايم: هو.
رضوان- زيد خبر دی؟
يغما- امممم هو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د هو په جواب رضوان په ۱۸۰ درجې سرعت باندی زما خواته مخ راګرځه ویې
ا په غوسه وایې: بې شکه ستاسو مېنځ کې یو زه بیعقل تشریف مې درلود.
په تلوار وایم: توضیح درکوم پخدای زید هم تازه خبر شوی د اول څخه خبر نه وو(
رضوان هیس ونه ویل او د موټر خواته لاړو زه یواځې د موټر شاته سیټ کې کیناستلم
زید د رضوان خواته ګوری او وایې:

زید- مرسل څه ویل؟
رضوان په بې حوصله توګه زید ته موضوع وویل تر کوره هیس خبره زموږ مینځ کې
ونشول کور ته د رسیدلو څخه مخکې ما رضوان خواته مخ کړو او ومې ویل: بخښنه
غواړم مجبوره وم کنه ستاسو د زوره ولو قصد مې نه درلود.

رضوان په داسې حال کې چې دباندی کتل په نیولې غږ یې وویل: ولې مو زه خبر نکړم؟
کرار وایم: نه مې غوښتو چې سوک خبر شې زید هم توکلې خبر شو، ځکه مې تاته د تلو
خبره وکړه.

زما خبره بوره شوی نه وه چې زید داسې ناساپه بریک کړو، چې زه د مخ د چوکې سره
لږیږم چې زید په حیرت باندی خپل مخ زما خواته راګرځه ویې او وایې: چیرته ځې؟
یغما- د سلیم سره ځم.

زما په خبری زید بیا لیونې شو او ویې ویل: د چا سره؟؟؟
د هغه په داسې لهجه پوه شوم چې باید خاموشې اختیار کړم کنه بیا لیونې کیدو، رضوان په
خفه لهجه وویل: اوس دا سلیم یې لا سوک دی؟

د رضوان پدی خبری مې وربادی زړه وسوځیدی، بیچاره حق لری چې خفه اوسیږی د
هیس شئ څخه خبر نه وو، ژوره ساه اخلم او وایم: غټه کیسه لری دلته ویل کیږی نه هر
کله چې کورته ورسیدو درته وایم.

زید په بیحده تیز سرعت باندی روان کیږی، دباندی ګورم او نه پو هیږم کله ورسیدو
کورته، دری سره د موټر څخه ښکته شو او زه د چمن خواته روانیږم او هغوی ته وایم: دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځاي د ماښي څخه بهتره دی نغواړم بل سوک راباندی خبر شئ.

دری سره په چمن کي کينو اول څو دقي ټول خاموشه و تر دی چي رضوان وويل: آورم.(غټ ساه اخلم او د الف څخه تر يا ټوله کيسه ورته کوم رضوان په حيرت باندی راګوری او وايي: نوم دی يغما ده؟
يغما- هو.
رضوان- غواړی لاړه شي؟
يغما- هو خپل د عمه د زوې سره ځم.(دروغ مي وويل سليم بيخی خبر ندی، خو مجبوره وم دروغ ووايم زيد چي تراوسه کرار ناست وو په لوړ غږ يي وويل: بد کوی چي ځي مګه ستا زړه دی ليونې جنی.

اه دا زنځيری ليونی نور نو بيخی خپل د حد څخه اوړی د هغه پشان په لوړ غږ مي وويل: په تا باندی هيس اړه نلری ورځه خپل ژوند ته ورسيږه، نور خلک هم ژوند کولو ته پريږده البته که بيا کوم ګل ته اوبه ورنکړی.

د دی خبرو وروسته تازه پوه شوم چا ته مي کړی؟ وی بيا ما د زمری د لکی سره لوبې وکړل خاوری دی په سر شه يغما.. زيد زما خواته حمله کوی خو شکر رضوان زما څنګ ته ناست وو هغه زيد کلک نيسي او ورته وايي: زيد څه کار کوی آرام اوسه!

زيد په داسي غږ چي کوښښ کوی کنټرول يي کړی وايي:ګوره رضوانه څه وايي ماته وايي تا پوري اړه نلري؟ښه غوږ ونيسه يوسف (يه غوسه خاندی او وايي:نه اوبخښی يغما ترڅو ما اجازه در کړي نه وي پيني دي باندی کينودای نشئ ! پخدای قسم که وغواړي ماسره لوبي وکړي ژوندي دی درته دوزخ کوم.

زيد دا خبره کوی او په پښي باندی چوکی وهي او ،لري اچوي ، مانې لور ته ځي، ما او رضوان دواړو حيرانه حيرانه زيد لور ته ليدل

يغما- رضوان دا بيا ولی وحشي شو؟ زما تلل څه اړه په چنار ګل بابا لری!
رضوان - نيوهيږم پخدای څو مياشتي کيږي ډير تو پيري يي کړي.
يغما- اوس ښه شوو همدا يو رواني مو کم درلودو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان خاندي په ټوکي باندی کيني او وايي: ته اوس ربنتيا ځی؟

يغما- هو فعلا کومه ستونزه نشته سليم وايي تا خپلی ترور کړه کندز کی هلته دی وړم
رضوان- دلته آرامه او خوشحاله نه يی ؟
يغما- نه ډيره خوشحاله او آرامه يم، خو بيا هم ټول خبري شي هغه وخت بيا بنه نکيږی
رضوان- زه می پلار او مور سره خبري کوم هغوی نه زړه ټول ونيسه.
يغما- همدومره مهرباني مو بس ده تورکيه ..

زما په خبری رضوان خاندی او وايي: دا کنځلی دی او خبري کول دي د انجونو په شان وه چټی پوی نشوم لنډی..
زه هم خاندم او وايم: بيخی هلکانو په شان شوي يم انجوني نه يو شانتي شرميږم هيڅ مه وايه!

زما په خبری رضوان په لوړ غږ خاندی او وايي: د همدي لپاره دي ويل وروري يا خورمی حيا دي وکړه (کوټي ته اشاره کوی کله چي غوبنتل لکه هلکان ملګرو په شان ما سره شوخي او توکي وکړي بنکلکول غيږي نيول.په سر باندي می خبره ومنله چي رضوان بيا وويل: په هر ډول چي وي هره خبره چي ده د دی ځايه تللی نشي فعلا قيد کي يي!

يغما- رضوان انسان شه زيد کم دی تا هم شروع وکړه.
بد بد می ورته وکتل چي رضوان وويل: بی انصافه کيږه مه ، عادت می کړی تاسره کولی نشی موږ همداسی خدای ته پريږدی او لاړشی.
يغما- څلور طرفه دي ډک دی(مطلب کورني خپلوان لري)
زما مطلب اخلي جدی کيږي او وايي: هر څوک خپل ځای لري(بيا په شيطنت باندی وايي: او هو هغه انجوني زما شاه نيسي.

د رضوان د خبری په مطلب پوه شوم په کراره مي ورته وويل: سمده پوه شوم بنايسته يي ورور.

دا خبره کوم او د کوټي خوا ته ځم چي رضوان غږ کوي: په هر حال يغما زه د زيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخالف یا حریف کیدای نشم بنه به وي تللو فکر دی د هغه مرغه پشان سر څخه اوباسي .
د همغه ځای څخه ورته غږ کوم او وایم: بیابه ګورو....
رضوان- په یاد ولره زید رواني تکلیف هم لري حتا یو میاشت بستري هم وه.

نور مې د رضوان خبرو ته توجه ونکړه دروازه می خلاصه کړه او ځان می په کټ ختا کړو څومره ستړي ورځ وه، سهار یا بل سهار ضرور ځـــــــــــم ..سهار تر ناوخته ویده وم نيکبخته جمعي ورځ وه، حمام می وکړو سپین کالي په ځان کړل د ستمال می په سر وتړه مانی لور ته راوان شوم، بنه ده ټول وینی دي حتما چای به هم خوړل شوي وي،ځکه هر څوک په خپلو کارونو بوخت دی

ټولو ته سلام کوم هرچا واوریدی جواب یې راکړو مریم او موری هم تللی ندی !
رضوان خپل لپتاپ کی کار کوه،مریم آسما خپل مینځو کي بوختي وي عمه خاله هم باندی بوختي وي رحیم کاکا هم نه وو، چیرته به تللی وی.؟! سترګو می زید باندی ولګیدی نوي ورزش څخه راغلي وه ورزشي پطلون او شین بلوز په ځان کړي وه وینتان هم لږ لږ رسیدلی وه ولی پرون شپه پام می وینتانی ته یی نشوو عجبه ده ولا !

سیده پخلنځي په لور ځم ترور نه یو ګیلاس چای راغواړم چای په تمه کینم ترڅو آماده شي باید د تللو لار وسنجوم نن ټول کورکي دي نکیږی همدی سوچ کی وم، چې د مریم د چیغو غږ پورته شوو، ورخطا دهلیز لور ته ځم ګورم رضوان او آسما خاندی او زه پوهیږم هرڅه بنه دی.

آسما په خندا وایې: خاوري دي په سر شه مریم، پلاستیکي موږک وه زموږ پوزه دي پریکړه.

ژوره ساه اخلم پخلنځي ته ځم چای همدلته څکم نیمه کارونو خوا ته می راوانیږم جمعه هم تیریږي شنبه ورځی سوچ کوم لار به شم مانی نه؟ نپوهیږم څه وخت خوب وړی وم سهار چای لپاره مانی لور ته ځم ټولو سره په خندا چلن کوم چای په ټوکو او شوخي باندی څکوو زید اوس هم راسره خبري نکوی نن می آخره ورځده دلته نو نغواړم څوک رانه خفه اوسیږی! ده آشتی کولو په مقصد پورته شوم او د زید خواته لور ورغلم، پام می دهغه غاړي زنځیر ته کیږي زما زنځیر ساتلی؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- چنار ګل بابا؟.
سترګي را پورته کوي زیر زیر راته ګوري چې ورته وایم: خفه یی زما څخه؟
هیڅی ونه ویلی سری ښکته که دوسیو باندی مصروف شوو، چې بیا مي وویل: اوووهی تاته وایم انسان په شان راسره خبري وکړه نووووو..

زید- څه ووایم ؟
ځنګی ورسره کینم په خندا ورته وایم: ښه ښه خبری وکړه لکه ووایه آشتی یوو؟!
زید- نه نه نه...
د دروغو په غوسه ورته وایم: ولی چرګ سره؟
زید- ځکه چې ډیر می ځوروي.

حیرانه پاتی شوم دا څه وایي زه یی ځوروم؟ په خندا ورته وایم: تا وحشې زه بیچاره ځوره ولې شم؟؟
زما په خبره زید خپل زړه ته اشاره کوي او وایې: وحشیان هم زړه لري یا نلري ؟
زما روح آرامه نه پریږدي یغما!؟

دا بیا ولی غمجن شوو ؟ په کراره ورته وایم: فلسفه مه وایه آشتی کوي یانه
زید- نه
یغما- خاوري مګه ستا په زړه ده؟ په زوره آشتي کوم دی.
زما په خبره زی لږ شانتي خندا کوي چې زه خپله کوچنی ګوته ورته نیستم او وایم: آشتی؟

څو دقیقی زما ګوته ته په خندا ګوری او وایي: آشتی خو بل ځل دي نبخښم.
په خندا ورته وایم: هو سمده.
پورته کیږم د باندی خواته ځم چې د زید غږ د تللو مخه مې نسئ او وایې: یغما

هیچکس کاش نباشد نګهش بر راهی.
چشم بر در بود و دلبر او در کند !

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرانه شوم دا دوبیتی زما پوري آره لري؟ زید په همغه جذابه خندا ماته یی لیدل! چې ما ورته په خندا وويل: هلووووو نفر دي غلط کړی زه يغما يم !
زيد- يواځيني کوم شئ چې ټول حواس مې ورته سم دی او پوهيږم همدا ده، چې ته يغما يې.

زيد دا خبره کوی او خپل دوسيه اخلي او ځي! په حيرت باندی د دباندی خواته حرکت کوم ولی فکر کوم زيد بدلون کړی يوازي ماته؟! ځلورو خواته می گورم رضوان می سترګو ته نه راځي اه هغه دی بيګ په لاّ د زينونه څخه راکښته کيږي
غږ ورته کوم: او تور زغاله.

زما به هغه هغه راګوری او په خندا وايي:ږنده يی دومره زيادچ ښايست نشي ليدلی.
په خندا ورته وايم: هر چا چي تاته ښايسته ويلې ضرور زړه يې درباندي سوځيدلي.
رضوان- فلسفه مه وايه ناوخته کيږي ووايه څه دي ويلی !
يغما- هيڅ غوښتل مي خداپاماني وکړم.

رضوان- خدای پامانی؟
يغما- هوکنه شرکت ته ځی.!؟

زما په خبری رضوان ژوره ساه اخلي او وايي: فکر مي وکړو..(خبره نيمه پاتی کوی او وايی: خدای پامان.

زيد او رضوان لاړل اوس د آسما نوبت شوو جيب نه مي ککو راباسم او دهغې خواته ورځم او ورته وايم: آسما راشه ککو واخله.
بيچاره حيرانه راته ګوري او وايي: لالا دا دی ماته راوړي(ککو ښايی)
په مسکا ورته وايم: هو زما خور جانی راشه واخله.

آسما د ماشومانو په شان خوشحاله کيږي او ککو رانه اخلي، کوم ليک مي چي پرون شپه ليکي وه ځان سره تکرار وم"اوبخښی بی خبره درنه ځم خو مجبوره وم هيله منده يم چي ما درک ګړی ډير ښه وختونه مو يو د بل سره درلودل په هر ډول چي وو د هرڅه لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړی مننه کوم ښه والي مو نه هیروم."

لیک د رضوان د کټ په سر باندي کیدم خپلي کوټي په لور ځم، شپی می بیګ جور کړي وه لاس کي راخلم د بڼ په لور د باندی دروازی ته رسیږم، ښه ده نګهبانانو او د دروازی چوکیدارن چاسره کار نلري!کوڅه په غټو غټو ګامونه باندی پریږدم تکسی نیسم موټر هډی خواته حرکت کوی....!؟

مسافر بری موټر خواته حرکت کوم کندز کندز ناری وهي، وروسته د ډیرو پوښتنونو او معلومات څخه یو موټر ته بورته کیږم او په څوکي کینم، دا به کله ډک شي؟ ضرور شپه ته رسیږم، داسي نشئ دلته راشي رابشی؟ خپله خپل جواب ورکوم"نه کاکا بیکاره خلک خو ندی چي زما پسي شي خپله کار لري"40 دقیقی په تمه پاتیږم موټر ډک کیږي یواځي څو دانی خالي چوکی پاتی دی..

مبایل ته می زنګ راغی جیب نه راباسم د نوم په لیدولو حیرانه کیږم
زید زید زید... یعنی خبرشوی ؟ نه هغوی خوو 6 بجي کورته راځي اوس خو 2 بجي دي!
دا خبري ځان سره تکرار کوم ځان ته تسلي ورکوم ! او زړه نا زړه مبایل ته جواب ورکوم: بلي

د زیا د غوسی غږ پورته کیږي: کوم دوزخ که یې؟
څه ورته ووایم اوس؟ په هر ډول ربښتیا وایم ورته، هغه پوري اړه هم نلري:موټر کې.
زما په جواب د زید غوسه ناکه غږ بیا پورته کیږي: یغما دعا کوه لاس می درته ونه رسیږی..لعنتی بی خبره ځی یوازي لیک موږ ته پریږدي هان؟موږ ستا د خندای یو؟ اوس چیرته یی ؟

یغم- درته می وویل موټر کي یم کندز لار کي..
د زید د غوسې څخه ډک د ساه اخستلو غږ راځي او بیا وایي: هر چیرته چي یی په خپله خوښه موټر نه ښکته شه څه می درته وویلی پوی شوی ؟
یغما- نه پوه نشوم..

زما په خبرو زید په غوسه خاړدی او وایي: پوی نشوی؟ سمده خپله دي وغوښتل؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید دا خبره کوی او مبایل بند کوی، خدای وکړي دا څو دانی څوکي هم یوک شي موټر
بنیبنې ټک ټک زما پام ځان ته اړوی..

-کاکا جانه ژاولې اخلې(ساجق)
لس افغانی ورکوم او ژاولې اخلم،ځکه استرس او ویری کم والي لپاره ژاولې خوله ته
کوم! روسته له لږ ځنډ څخه موټر حرکت کوي، اه خدایه شکر دی نیوهیږم څه وخت
ویده شوی وم موټر ودریده د موټر په دریدو ما سترګي خلاصی کړی، څه شوي څه خبره
ده؟ ولی موټر ودریده؟

یو پولیس موتر ته پورته کیږي موټر تلاشې کوی او په ځیر،ځیر ټولو ته ګوری بیا په
جګ غږ وایې: په دی موټر کې یوسف څوک دی؟
یو سړی پاسیږی او وایې: مهرباني وکړئ زه یوسف یم.
پولیس مبایل ته ګوري او ورته وایي: نه تاسو هغه نه یاست، بل کوم یوسف دلته حضور
لري!

دا ځل زه پورته کیږم او کراره ورته وایم: زه یوسف یم.
زما په خبره پولیس یو نظر خپل مبایل ته ګوري بیا ماته ګوري او وایې: ښکته شه..!
کراره ورته وایم: ولې څه می کړی په کوم جرم باندی ما ښکته کوي؟ زه باید کندز ته
لاړشم !

پولیس- یو ساعت لپاره زموږ میلمه یی.
نامطمینه د موټر څخه راښکته شوم، یوځای پولیس سره ودریدم چې پولیس په مسخره
لهجه باندی وویل: د هغوی د کور څخه دی غلا کړي؟
دا څه وایي؟ په حیرت باندی وایم: د چا د کور څخه؟

پولیس- ښاغلی غضنفری.. رحیم غضنفری..؟!
یغما- نه تېروتنه مو کړي کولی شي تلاشي وکړي!
پولیس- صبر وکړه اوس خپله رارسیږي.
یغما-څوک رارسیږي !!
پولیس- وبه ګوري!

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم نوم چې ذهن ته مې راغلی دی ټول بدن راته د ویرې څخه لړزوی (زید) نیم ساعت ډیر استرس سره تیرشو روسته د 30 دقیقونه څخه یو موټر چې ډیر د زید موټر سره ورته والی درلوده راورسیدی،احساس می وکړو نور په څکمه باندی ننوځم
داخلی می حتما مړه کوي..
ولی؟
څه هدف لري؟
ولی ما په زور باندی ځان سره ساتی؟

زید لوړ قد ښکاره شوو چې د موټر څخه راښکته شو، اووو هووو ، دا ولی دومره غوسه دي! بلا می ورپسی وي وایم څنګه ښکلی شوی ده رواني لکه..ګنګتسرانو پشان که مریم یی وګوري نو ضرور خپل د بت لیوني کیږی..!

خپل دا بیځایه فکرونو ته وایم: مړه شي پدي شرایطو د مرګ او ژوند کې ته د هغه چنار ګل بابا صفت او تحسین کوي! زید نیږدي راغی لږ پاتی وه زړه می د سینی څخه دباندي راوځي..

پولیس-سلام غضنفر صایب !
خاور دي په سر شه چاپلوسه (پولیس ښایی)
زید- علیکم سلام څنګه یی الیاس؟ پلار دي ښه ده !
اوسي خوند وکړو دوی د مخکې څخه یو بل پیژني دي ته وایي طالع! پولیس په با ادبانه لهجه وایې: شکرر ښه دی ستاسو په مهرباني.

د جوړ پخیر او ستړی مشي وروسته هغه الیاس نومې پولیس لاړو، او زید زما خواته راتاو شوو پداسې حال کې چې کوښښ یې کو خپل غږ د غوسې څخه کنترول کړي ویې ویل: راځه.

په کلکه ورته وایم: زه تاسره هیڅ ځایته نه ځم.
زید- ګورم ګورم ګورم(دا خبره کوی او زما لاس په کلکه باندی نیسې او د موټر خواته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې په کش کولو د ځان سره وړی چې به غوسه ورته وایم: خوشې مې کړه رواني زه ستاسره نه ځم، زور خوو ندی ؟

زید- هو زور دی ...

همدا یوه خبره زما سوال جواب وه ؟ بیا یې په تیزي د موټر مخکې سیټ ته واچولم خپله هم کیناسته او په ډیر سرعت باندی هغه ځای څخه یې حرکت وکړو چې ما وویل:ودریږه وایم دا لعنتی موټر دی و دره وه...

او بیا په سوکانو باندی د زید اوږه وهم او په لوړ غږ ورته وایم: درته وایم موټر و دره وه، زه نغوارم تاسره لاړه شم ولی نپوهیږی!

زید زما دواړه لاسونه یې په خپل یو لاس کې ونیول او زما په څیر بې په لوړ غږ وویل: غلی اوسه ما مه اړ (مجبور) کوه چې لاس او پښې دی وتړم لیونی انجلی!
د موټر سرعت یې زیات که وډاره شوم چې ټکر ونکړو په دی اندازه یې سرعت زیات وو چې فکر مې کاوه په هوا کې روان یو..

یغما - زید لیونی شوی یی سرعت دې کم کړه زه ډاریږم!
د مخکی نه په لوړ اواز چغی کړی: هو لیونی شوی یم تا بی عقلی زه روانی کړم!
او د موټر د شترنگ په وهلو یی شروع وکړه پخدای دا روانی دی د خولی لاړی می په ډار تیرې کړی او کرار می وویل: ما څه کړي ته له اول نه همداسی روانی وی غواړم خپل د ترور کور ته لاړه شم نپوهیږم تاته څه اړه لری؟؟؟؟؟

زید غټه ساه واخیسته او ویې ویل: اړه لری ډیر هم اړه لری (او مخ په اسمان یی په لوړ غږ وویل: یا الله وینی دی 20کلنی نجلی څوک په لوبو کړی...زید چی ټول یی په ساز نڅیدل اوس باید ددی ماشومې په ساز وناځی؟! ډیر عجیب حالت دی راته لیکلی منننه لاس دې درد ونه وینی منندوی یم درنه.

زید آن له ما نه هم ډیر د خپه کسانو په څیر یی خبری کولی گواکی یوه نړی غم یی پر شا دروند والی کاوه، د هر کلمې په راوتلو یی له خولی درد مې ورته احساس کوه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو زيد څه درد لری! څو مياشتې شوی حس کوم یی خو د زيد ددی خپګان لامل مې پيدا ونشو کړی،دومره د خپل ژوند په ستونزو کی غرقه يم چې د زيد موضوع باندې مې سر نه خلاصيږي! خو ضرور زما درد او د زيد درد له ځمکې تر اسمان يو د بل سره فرق لری..

سرعت يی ډير زيات وه له لومړي هم دومره ښه ارتفاع يی له کرار تللو سره نه درلوده په لړزه او زاری کونکې غږ می وويل: زيد هيله کوم سرعت دې کم کړه زه ډاريږم!

يو نظر يی راوکتل ګواکی زما د لاسونو لړزه ته يی پام شو سرعت يی کم کړو! غټه ساه اخلم، په يو ځای لکه ځنګل غوندې کې يې موټر ودراوه يواځی يو يو کور هغه هم ډير لری په سترګو کيدل په کراره وايم: دا کوم ځای دی؟

زيد ښکته شو او زما په لور راغی ور يی خلاص که او لعنتی زما مټه(بازو) يې راته په کلکه ونيوله او له موټر نه يی ښکته کړم په لوړ قدمونو هغه کوچنی کور په لور روان شو غږ ورباندی کوم: زيد خوشی می کړه لاس دی را خوږ کړو.

خو چيرې اوريدونکی غوږونه! د کور ور يی خلاصه کړه او زه يی د کور دننه لکه د فوټبال توپ واچولم چې اخ مې پورته شو: اخ لاس مې!!!!

ور يی وتړو او په ګلدانی چې د ميز په سر وه حمله يی وکړه په ديوال يې وويشتله او چغی يی کړی: نه وو می ويلی له ما سره لوبی مکوه؟. نه وو می ويلی ژوند دې درته اور ګرځوم هاان نه وو می ويلی؟ چيرې دی هغه هرمونی؟؟؟؟؟
څوک يې ښوده؟ ډاره شوی وم او همغه لړزانده غږ وايم: څوک يادوی؟؟

زيد په غوسه خاندی او وايي: څوک يادوم ؟ د ترور زوی دی!
آن نوم يې ورته نه اخيسته؟! په تروش تندی ورته وايم: تاته يی څه؟ تاته څه اړه لری؟ زه ځان ته ژوند لرم ولې نه درک کوی؟
هيڅ څه يې نه ويل يواځې په غوسه يی قدم واهه او په همغه غوسه يې وويل: لاړه شه د سترګو له وړاندې مې ورکه شه لاړه شه!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان سره وایم نه نن شپه نه ډارېږم باید دا مسئله حل شی،له ځمکې نه پورته شوم او مخې ته یې ودریدم او وایم: ښه غوږ. شه زید خانه زه مریم یا مرسل نه یم چی ستا پسی مړه ووسم زه...ی غ م ا یم یغما! نشی کولای په ما امر وکړی له هر چا سره هر چیری چې وغواړم تللی شم پوه شوی؟

پوه نشوم څه وخت د زید یی لاس پورته شو او زما په مخ راښکته شو، د زید سینه ښکته او پورته کیدله او زه لا تراوسه د څپیړی په حیرت کی پاتی وم..؟! خولې مې د وینې خوند کاوه! د زید غږ پورته کیږی: آن که وشی د الماسو په بیه دې اخلم پوه شوی څه وایم؟

انسان نو څومره زغم لری؟ اصلا د څو حیرت او تعجب زغم په ورځ کې لری!! هغه هم د ترور په وینا ناروغه(مریضی) نجلی لکه ما هوم؟؟ بیا هم عصبی حمله! لاسونه می په لړزیدلو شول له دیوال مې ونیوه. او کرار په ځمکه کیناستم کرار کرار می لاسونه او پښې د عادی حالت نه ووتل! په ګیلو مې ځان سره تکراروله یا الله دا څنګه تقدیر دې چې زما لپاره دې لیکلی هر ځای ته ځم له بدبختی او غم پرته څه نه وینم!

مګم زه دی بنده نه یم په کومه ګناه زه ددې سزا لایقه یم!! نو ولی زما لپاره خدایی نه کوی؟؟؟د چا ګناه دی زما په حساب لیکلې؟څومره باید ددی نه کړی ګناه سزا ورکړم؟12 کاله بس ندی؟کیدای شی د تورپیکی تر سپین کېدو می!!
خپل په همیشني کار کی غرقه وم ګیله کول له خدایه له تقدیر نه چې دومره ډېر درد یې راته لیکلی! زید په وارخطایي زما په لور منډه واخیسته!

زید- یغما .....یغما ښه یی؟
کرکه لرم له دې عصبی حملی نه چې دومره می بی ځواکه کوې! د لاسونو په بند کې یی وم او زه بدبخته آن د مخالفت توان می نه درلوده په سختې می کلمه په کلمه وویل:
در.......ن....ه ......کر.......ک....ه...ل..ر.......م
هڅه مې وکړه د غیږې له بند نه یې ځان وباسم خو شونې وه ؟؟
زید چیرې او زه چیرې! زما جیبونه یی خالي کړل له نیکه مرغه چې دوا می هماغلته ایښی وه ګولی(دوا) یی راته راکړه او وروسته له لنډ مهال نه لږ په حال راغلم او په غوسی مې وویل: خوشی می کړه اخر ځل دې وی داسی راسره کوې نشی کولای هر

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت وغواړی داسی وکړې!

کرار یې خپل د لاسونو بند خلاص کړو د ستونی مرۍ یې ښکته پورته کیدله کرار یی وویل: ته یې نه ټاکی چې باید څووم ځل مې ووسی!!
دواړه غلی وو چې زید بیا وویل: وګوره انجلی زه دې مین نه یم چې په تللو دې خپه شم ددی کار لامل می ته خپله یې ځکه عادت نلرم چې څوک هغه هم بیا ستا په څیر و ه نجلی مې په خبری باندې خبره وکړی یا یې هم ناګاره(نادیده) ونیسی
او اوس چې دومره غواړی لاړه شی نو زه په مخه دې ښه صبا سهار لاړه شه!

په هغه حال کې چې بوې کوټې ته ننوته په ملنډو یې وویل: هان هیر می شو چې درته ووایم نن دې ترور راغلې وه او ګواښ یی ورکاوه. صبر څه یې ویلی؛؛ په همغه ملنډو ډکه لهجه یی وویل (د دولت له مامورینو سره راځم او شکایت کوم چې زما ځوانه لور دې تښتولی) نور که خپله هم وغواړی کورته راتلی نشی.
:□#شهاب
د زید په خبرو لاسونه می یخ شول او نړی مې په سر وګرځېده! ترور مې زید کره راغلی وه؟ نه شونې نده نو هغې آدرس یی له کوم ځای نه کړې!
په لړزیدونکی غږ می وویل: ټوکی کوی کنه؟ هغی ادرس له کومه کړ؟
زید- نه ډیر هم جدی یم او دا یې دویم ځل دی چې زموږ د کور شاته راځی

د څه ویل؟دویم ځل؟ په حیرانتیا وایم: لومړی ځل کله راغلې وه ؟ولی دې راته ونه ویل!!
په بی حوصلګی یی وویل: دوه اونی مخکی ام ستا د ترور(کندوز) کور ته هم تللی وه!

زید د کور ادرس دقیق وویل نو دروغ نه وایی؟! په کراره وایم: له کوم ځایه پوهه شوی زه دلته یم؟
زید- ښکاره ده چې د ترور زوی دی احساساتی شوی او زموږ نوم یی ورکړی ترور دې هم زموږ کور پیدا کړې وه.

په فکرونو کې ډوبه شوم یعنی کندز ته هم نشم تللی؟ اوس باید څه خاوری په سر واړوم؟
په لړزیدونکی غږ می وویل: او..س ...څه...وک...ړم؟
زید خپل لاس په ویښتو کی تیر کړ او وی ویل: نیو هیرم سهار یی په اړه خبرې کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا يې وويلې او د کوټې په لور لاړه! په فکرونو کې ډوبه شوم يعنی که کندز ته تللی وای څه به شوی وای؟ پيدا کولم به؟ د نجيب د نوم په راوړلو مې لاسونه يخ شول!
نه ! نشی کيدلی چې بيرته هغی دوزخ ته لاړه شم.

تو له شپه وينه کيناستلم خوب مې سترګو ته رانغی په واړه دهليز کې د زيد راويښ کيدلو ته په تمه ناسته وم وخت ډير ورو تيريده يا هم زما لپارهو لاړ وو؟ په هره سختی چی وه سهار شو او روښنايي په دهليز کې خپره شوه، لږ ځنډ وروسته زيد له خوب نه ډک راووته زما په ليدو يې په حيرانتيا وويل: ټوله شپه دی دلته تيره کړه؟

په سر خوځولو مې ځواب ورکړه هيڅ يی ونه ويل او حمام ته لاړه،وروسته د مخ او لاس د مينځلو نه پې موټر خوا لاړه او يو پلاستيک يی له ځان سره راوړه پلاستيک يی زما خواته کيښود او يو بسکويټ يی ځان ته واخيست په هغه حال کې چې د بسکويټ سر يې خلاصوه راته يې وويل: که غواړې چې د ترور کور ته دې لاړه نشي نو زه يوه لاره لرم.

په بی سا غږ مې وويل: څه لاره؟
د ور په لور لاړه او په امر کوونکې غږ يې وويل: يو څه وخوره په لاره کې خبرې کوو!!!!

زيد لاړه او زه د يو نړې سوالونو سره يواځې پاتې شوم،يو جوس او بسکويټ مې په تلوار او په سرعت وخوړه او د زيد د موټر په لورې لاړم سيده مخکې کيناستم په وارخطايې مې وويل: اورم ووايه

زيد موټر روښانه کړو او پداسې حال کې چې مخکې کتل ويې ويل: په کلی کی مې د ملګرې کور..(خبره يې پاتی شوه او وروسته له لږ ځنډ نه يې دوام ورکړو: خپل ملګری مې مړ شوې خو مور او خور يې هلته دې که وغواړې هلته تللی شې يواځې يوه ستونزه ده!
يغما- څه ستونزه؟
زيد- کلی خپلې ستونزې لرې او داسې دې هلته نشم بوتللی هرومرو پوښتنه کوې څوک ده؟ زه څه ووايم؟خور خو يې هم راته ليدلی نو يواځې يوه لاره پاتې..!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما۔ کومه لاره؟
زید په نه زړه وویل: کوژدنه می ده..؟!!
د زید د خبرو په اورېدو ښاخ می ویستل، زه ؟ یغما؟ د زید کوژدنه؟ ههههه څه بی معنا فکر نه پوهیدم چې په رښتیا څه ووایم؟ زید په رښتیا زما لپاره غیرت او نر توب کړی البته که عصبی کېدل،زما د متې (بازو) نه شکول ، او د پرون شپې څپېړه په نظر کی ونه نیسم!

حتما هغې ته هم سخته ده ولی باید لکه ما غوندې نجلی خپله کوژدنه معرفی کړی!
کرار ورته وایم: نه شونې نده خپله مې یوه لاره لټوم اصلا نه کیږی چی په دی کالیو کلی ته لاړه شم هان؟

خپل لاسونه یی په شترنګ کلک ووهل او ځواب یی راکړو: یعنی دومره درته سخته ده چی زما په نوم ووسی!؟(دا لیونی څه ویل اصلا خبره دا نه وه. هماغسې جدی یی دوام ورکړو او ویې ویل: ورستی لاره یی همدا ده خپله خوښه دی هر چیری چی غواړی رسوم دی!

چیرته باید لاړه شم؟ اصلا کوم ځای هم لرم تللو ته؟ بیا هم تقدیر زه په لوبو کړم کور یی ودان! غلی وم ځکه څه مې د ویلو لپاره نه درلودل.
زید۔ څه فکر کوی؟
غټه ساه اخلم او وایم: هر څنګه چې خپله غواړې هماغسې وکړه هېڅ ځای د تللو لپاره نلرم!
زید۔ سمده نو ځکه باید درته د نجونو کالی واخلم!

مخالفت می ونکړ اصلا په کوم مخ مې مخالفت کړی وای؟د یو کالو پلورنځي څنګ ته یی موټر ودراوه او دواړه ښکته شولو.وروسته د پلورنځي د لټولو نه زید په خپله خوښه راته کالی، ټکری او ځینی نور توکی واخیستل ځینی ډالی یی هم واخیستې حتما د ملګری د کورنی لپاره یې وی.وروسته له څو دقیقو نه موټر ته راغلو بی غور یی وویل:کالی دې موټر کې بدل کړه

خپله ښکته شو او لاړه ښه وه د موټر ښیښې توری وی او له بهر نه نه ښکاره کیده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زيار مې خپل کالی بدل کړل عجيبه حس مې درلوده وروسته له دومره موديې له بهر نه نجلې شوی وم د شرم احساس مې درلوده! ټکری مې په خپل ویینتو چې اوس رسیدلی ول واچوه....

په مخکې هینداره کې ځانته ګورم، ښه ښکاریدم، خو څهره مې راته عجیبه ښکاریده همداسې خپل په کټو بوخته وم چې د موټر دروازه خلاصه شوه، زید راته په کتو شو وشرمیدم ځکه نور یوسف نه وم د شرم څخه مې سر ښکته واچوې او خپل په ګوتو باندی به لوبو کولو لګیا شوم. د زید لاس کې یو خلطه وه هغه یې زما خواته ونیول، چې مجبوره ما ورته وکتل او ومې ویل:

یغما- دا څه دی؟
زید- خپله یې وګوره.

خلطه مې د لاس څخه واخیستل او خلاصه مې کړه د ننه یې یو قوطې وو! قوطې چې مې خلاص کړو د یو چلې(د کوژدی ګوتمې) په لیدو مې په حیرت باندی ورته و ویل: دا د څه لپاره دی؟
زید- چله ده په ګوته یې کړه د کلې خلک پدی خبرو او شیانو کې ډیر حساسه دی.

د ګوتمې په کتلو کې ډوبه شوم څومره ښایسته ده په سپینه طلا ډیز این شوی وه او ډیر ښایسته معلومیده زه همداسی د ګوتمې په کتو وم چې زید په خفه لهجه وویل: یو هیرم درته سخته ده د دی ګوتمې په ګوته کول خو بله لاره نشته.
یغما- مننه په زحمت شوی دا ډیره ښایسته ګوتمې ده.

زید هیس ونه ویل او موټر یې روښانه کړو زیات او کم یو ساعت وروسته کلې ته ورسیدو، څومره شین او سمسور ځای دی! ښایسته ختڼ کورونه پکې بیحده ښایسته ښکاریده، د هغه کورو په لیدو وم چې موټر و دریدو، ښکته شو زید موټر قفل کړو او یو ماشوم ته یې د موټر د حفاظت دنده ورکړه، زما په خیال نور د موټر لاره نه وه پنځه دقې پیاده مزل مو وکړو تر دی چې یو کوچنې او ښکلې کورته ورسیدو...

کور مخکې یو کوچنې خو ډیر ښایسته باغچه شتون درلود زید دروازه ټک ټک کړه د لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنډ وروسته د عمر پخې ښځې آواز مو تر غوږ شو چې ویل یې: سوک دی؟
زید- زید یم مور جانې.

دروازه ډیر ژر خلاصه شوه او ښځې د زید په لیدو سترګې د خوشحالې څخه وپرقیدی په یو ښایسته مسکا یې زید په غیږ کې ونیو او ښکل یې کړو او ویې ویل: پخیر راغلې زویه.

زید په خوش اخلاقې جواب ورکړو، هغه ښځې زه هم غیږ کې ونیولم او مخ یې راته ښکل کړو او ویې ویل: پخیر راغلې لورجانې.
یغما- مننه خاله جانې خوش حال اوسیږی.
خاله جانې په لوړ غږ ناری کړل: حسنات لورې راشه زید لالا دې راغلې.

زه حیرانه پاتې وم چې دا کورنې ولې دومره د زید سره صمیمی او راحته دی؟ تر دی حده چې پوښتنه یې لا ونکړل چې زه سوک یم؟ یعنې دومره په زید باور لری؟ یو ښایسته څهری ولا جنې په تلوار د کوټې څخه را ووتل او زموږ خواته راغلل زید ته یې لاس ورکړو او ویې ویل: پخیر راغلی لالا جانه کور کې خیرت وو؟

زید- خیر یوسې خور جانې شکر خیرو خیرت وو ټول ښه وه.
جنې چې نوم یې حسنات وه زما سره یې سترې مشې وکړل او زما مخ یې ښکل کړو، خاله ما او زید د کوټو خواته دعوت کړو د کینستلو څخه وروسته خاله وویل: زید زویه نه یې را پیژنی؟ (مطلب یغما)

زید خپل ستونې صاف کړو او کرار یې وویل: کوژدن مې ده مور جانې.
د زید په خبره خاله جانې په خوشحالې وویل: نکاح مو تړلې ده؟
زید- هو.
خاله- دواړو ته دی مبارک وې کله کوژدن شوی زویه؟
زید- هغه بله هفته ټول کارونه ډیر په تلوار وشول، یواځې نکاح مو وتړل وخت ونشو تاسو خبر کړم مورجانې، انشاءالله واده مې جبران کوم

د زید په خبره خاله په خندا وویل: دا نو څه خبره ده زویه تاسو خوشحال اوسیږی همدغه موږ ته بس دی، یو مور نو خپل د اولادو د خوشحالې څخه بغیر نور څه غواړی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په مسکا باندی مننه وکړل، څومره د دی کورنې سره نرم او مهربانه دی! زید د لږ خاموشې وروسته وویل: مور جانې یو څو وقته مو په زحمت کو، کورنې تللی سفر ته د یغما کورنې د پخوا څخه په خارج کې وه یو دبل سره کورنې اړیکې لرو، یغما د چکر لپاره دلته راغلې وه ټول کاروونه ناساپه وشول، پلار مې د سفر تیارې نیولې وه چې متاسفانه ما او یغما ونشو کړی لاړشو، نو ځکه دیخوا راغلو ځکه ددی ځای څخه

بل کوم داسې ښایسته ځای مو نه ولیدلی پدی هیله چې ستاسو د زحمت سبب جوړ نشو. خاله- استغفرالله زویه خپل کور مو دی، تاسو رحمت یاست موږ ته ما او دغه انجلی(مطلب حسنات) دلته یواځې یو د یغما جانې په اوسیدو خوشحالیږو زما د لور بشان ده راته.

زید یواځې خپل سر ښکته او پورته کوی او مننه کوی، د څو دقو وروسته د باندې وځې او یو چاته زنګ وهې کله چې خبرې خلاصې شو بیرته کوټې ته راننوتې او زما څنګ کې کیناستې، حسنات د لاس مینځلو اوبه او دسترخوان سره کوټې ته راننوتل ما غوښتل ورسره مرسته وکړم خو اجازه یې رانکړل.

ډیره وږې شوې وم سهار چې یو جوس او بیسکیټ مې خوړلې وو تراوسه مې نور هیس نه وخوړلې، حسنات ډوډې راوړل او موږ ټول په یو دسترخوان ډوډی خوړلو ته کیناستو، د ربښتیا هم خوندوره ډوډی وه زما په ډیر تینګار حسنات اجازه راکړل ترڅو دسترخوان ورسره ټول کړم، دسترخوان مو ټول کړو او د چاې ترتیب مو برابر کړو د همغه اول څخه د حسنات مینه مې زړه کې وولیده، ساده او انجلې وه..

چای مو راوړو او د چاې په څکلو لګیا شو د څو دقو وروسته د حسنات غږ د کوټې خاموشې ماته کړه او ویې ویل: وریندارې که چاې دی څکلې وې نو راځه تاته باغونه او چینې در ښکاره کړم.

د وریندارې د نوم په آوریدو مې عجیبه احساس پیدا کړو نه پوهیږم درک کولې مې نشو چې بد دی که ښه؟ په مسکا مې حسنات ته وویل: حسنات جانې کولې شې یغما راته غږ کړې داسې هوسا یم او پاتې شوه د تګ خبره نو باید ستا د لالا څخه اجازه واخلم..!

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زید ته به ثمه شوم چې اجازه راکوی کنه؟ په هر صورت اوس د هغه د کوژدن په نوم مې پیژنې نو نغواړم کوم ستونزه ورته جوړه کړم، د زید خواته ګورم او کرار وایم: د باندی تللې شم؟
زید خپل د پیالې چاې څخه یو غړپ کوی او وایې: هو تللې شې خو ناوخته نکړی.
خپل چاې مې ژر وڅکې او حسنات ته مې وویل: راځه چې ځو چاې مې خلاص شو.

حسنات په خندا وویل: څومره ته تلواری یې وریندارې.
په دروغجن خفه او قهر وایم: بیا دی وویل وریندار؟!
زما په خبری حسنات په تلوار وویل: وبخښه نور نه وایم.

کرار د حسنات په اوږی وار کوم او په خندا ورته وایم: اه جنۍ ته سومره عاجزکه یې!
توکې مې درسره کول خو که یغما راته ووایه د ملګرتیا احساس کوم درسره(د دی خبری وروسته یو ست ګه د حسنات خواته وهم چې حسنات په خندا وایې:

حسنات- ډیره شوخه یې بیچاره لالا به مې ستا له لاسه څه کوی!؟
د حسنات په خبره زید خپل سترګې بښکته نیولې وه او زما په نظر د خندا څخه سور اوختې وو، خپل په نوکانو یې چونګارې کوم چې یو متره لځای څخه توپ وهې داسی چې یوائې هغه یې واورې ورته وایم: و دی خوړی بیا خاندی!!؟

بغیر لدی چې د زید د جواب په تمه شم د دروازی خواته ځم او وایم: حسنات راځه نو.
حسنات د دوه غټ ټکریانو سره زما خواته راغله یو دانه یې تور او بل خاکستری رنګ ټکری مو په سر کړل او د بهر خواته مو حرکت وکړو، حسنات هم زما پشان شوخه او خون ګرمه انجلې وه ډیر کم وخت کې یو د بل صمیمی ملګرې شو، د ډیر ګرځیدو راګرځیدو وروسته حسنات وویل:

حسنات- یغما څنګه دی کلې خوښ دی شو؟
یغما- هو پخدای ډیر مې خوښ شو ښایسته ځای دی خاصتاً ستاسو کور.
د خبرو په حال کې و چې زما ټکری د سر څخه مې ختا شو، ډیر وقت کیدو چې نه وو مې په سر کړی نو ځکه نابلدی مې ورسره کول تیکری مې بیرته خپل په سر سم کړو د سر پورته کولو به حال کې مې سترګې په یو ځوان هلک ولګیدی، زموږ خواته یې دوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې نیولې وه حسنات ته کرار وایم:

یغما- حسنات وګوره هغه هلک سوک دی؟
حسنات کوم خوا ته چې ما اشاره کول ګوری، د حسنات په کتلو هغه هلک به تلوار خپل مخ اړوی، چې حسنات وایي: ها دا خو د کلي د خان زوی دی، د چکر لپاره دلته راغلي ولې دی پوښتنه وکړل؟
یغما- هیس همداسې راڅه لاړشو ناوخته شوی مور. تراوسه چینه نده لیدلی.

دواړه د کور خواته ځو تقریبا د ماذدیګر مونځونه قضا کیدل چې کورته ننوتلو او د ماښام د ډوډی تیاری مو ونیول، زید هم کور کې و د کله څخه چې راغلي و سم خبری نکول په نظر مې قهر دی؟ کله ناکله نظر یې پر ځان ګورم خو نه بوهیږم د دی کتلو او سترګو تر شا څه خبره ده؟

خاله جانې وویل چې قابلې پلو پوخ کړو، نو یو د بل په مرسته مو قابلې پلو پوخ کړو د دیګ سر مې پورته کړو خوندور بوی مې تر پوزی شو: اممم څه روغن داره او سم راغلي کنه حسنات؟
حسنات- هو ډیر سم پخه شوی، اخیر چا پوخ کړی؟(ماته اشاره کوی)
چې زه وایم: ځان نو کم مه راوړه دواړو یو ځای دا شهکار کړی دی.

دا خبره کوم او دواړه په خندا کیږو، دسترخان اچو او ډوډی راوړو په آرامتیا کې ډوډی خوړل کیږی خاله جانې زیات زموږ د دیګ صفت او تعریف وکړو خو زید یواځې "مننه" وویل د سترخان مو ټول کړو او د همیشه پشان چای مو راوړل، د چای څکلو وروسته خاله شه شپه مور ته وویل او خپلې کوټې ته لاړه.

د زید د خوب ځای مو د میلمانو په کوټه کې تیار کړو او ما او حسنات هم د خاله کوټې ته لاړو، شپه خپل په ټول آرامتیا سره تیره شوه سهار چې کله پاسیدم نو د کلي یو رواج سهار وخته پاسیدل او د چاې څکل په بیلا بیل وختونو کې ځانګړی ډول دشپې لخوا! حسنات چای کیخودلې وو او په تمه و چې دم شي د خاله غږ مې واوریدو چې ویل یې:

خاله- یغما لوری.. زید زوی راویښ کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمه ده خاله جانې.
د زید د کوټې په خوا راونه شوم ویده وو کرار مې وربانده‌ی غږ کړل: زید راویښ شه.
راویښ نشو غوږ خواته یې نږدی شوم او په چیغه مې وویل: هوی چنارګل پاسیږه سهارې دی.

توپ وهي او د خوب څخه پاسیږی چې زه په خندا ورته وایم: خو د انسان پشان نه راویښ کیږی مجبور خپل په طریقه دی راویښ کړم.
زید بد بد ماته راګوری او ددی څخه مخکې چې کوم څه ووایې زه په تلوار د خاله او حسنات خواته تختم، د سترخان مو واچو او د سبار ناری مو وکړو، شیدی د پنیر سره عجیبه خوند وکړو د رښتیا هم وطني لبنیات ځانته خوند لری او هیس شئ ځای ته نشي رسیدلې.

د تولو څخه اول زه د دسترخان څخه پاسیدم او د کور مخکې د باغ چه ګکې به خوا ولاړم څه د پاسه شل دقې هلته بوخته وم چې د یو چا د پښو غږ مې واوریدو..
زید- زه باید لاړشم.
د زید غږ و مخ مې د هغه خواته اړو او وایم: ولې؟
زید- نن په شرکت کې جلسه لرو او مور مې هم په تشویش شوی راته.
یغما- سمه ده پخیر لاړشی.

بله خبره مې د ویلو لپاره نه درلود، څه مې ویلې وایې چې مه ځه؟ ولاکه بیخې ورته دا ووایم، زید یو څو دقې په فکر کې راته ولاړ وو، خو څه یې ونه ویل او ولاړی زه هم ورپسې شوم د خاله او حسنات سره یې خدای پاماني وکړل او د دروازی خواته راون شو زه هم تر د وازی ورپسې ولاړم چې کرار یې وویل:

زید- بل هفته راځم څه ته خو اړتیا نلری؟
یغما- نه مننه خاله جانې او رضوان باندی زما سلامونه وایه.!

خپل سر یې وخوځول او لاس یې جیب ته کړو دری زره افغانی یې راته وویستلو او ماته یې ونیولو ما پیسو خواته لیدل..
یغما- څه وکړمه پری؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید وویل: چیشی ته چي ضرورت شو واخله درته پری.
یغما- خپله پیسی لرمه ضرورت نشته.

پیسی یی ځما لاس کی کینودلو پرته له د چی کوم څه ووایي له دروازی څخه ووتلې په لوړ غږ می وویل: الله پامان.
ځواب می وانوریدو ځکه چی هغه تللی وو.خونی ته ولاړمه حسنات ګندنه پاکوله لستوڼی می پورته کړل او څنګ ته یی کیناستلم او ومې ویل:چیشی پخوو آغلی حسنات..
حسنات- آشک

په خندا ورته وایم: ورور خو دی ولاړو چاته یی پاخه کوي ماته؟
حسنات ما پشان په خندا شوه او په څنګل یی ووهلمګراو ویې ویل: لیونی اوس خو ته ځما د ورور د سر تاج یی لکه هغه پشان راته ګرانه یی.

د حسنات په خبره په حرت ځان سره واسم:د زید د سر تاج؟هههههه خومره جالبه حسنات خبر نلري چې هغه ځما د وینو تږی دی! ځواب می ورنکړ چی حسنات دوام ورکړي. او ویې ویل: خدای پامانی مو وکړه؟
یغما- هو.
حسنات- یغما یو پوښتنه در څخه وکړم غصه کیږې خو نه راته؟
په مسکا می ورته وویل: نه ګلی ولی غصه شمه سل پوښتنی وکړه.
حسنات په نه زړه وویل: ولی وینتان دی د هلکانو په څیر دی.مطلب ولی واړه دی؟؟
لکه چې پخوا دی ګنجې کړی وی.!؟!

پوهېدمه پوه ورځ به دا پوښتنه رانه کوی.ځکه زمونږ په فرهنګ او رسم کی اوږده وېښتان د جلی ښایست او زینت دی معلومه ده چې لنډ ویښتان پوښتنی لاندی راوړی ولی څه مجبوره ومه همدومره کافی نده؟ په دروغو مسکا می وویل: هو ګنجې کړی مې وه ځکه سوځیدلی وو.
حسنات په حیرت وویل: ولی سوځېدلی وو؟
ژبی لاندې می ځان سره وویل هغه ورځ می چی ویښتان شوټا کړل لوی غم می په زړه وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- کیدای شي د هغی ورځي غمځپلی واقعه ونه وایم؟
حسنات څما لاسونه واخېستلو په مسکا يې وویل: هو ګراني که نه یې وایي هیس ستونزه نشته هر څنګه چې ستا خوښه ده.
په مسکا می بسنه وکړه او خاموشی مو اختیاره کړه.د ګنډني پاکول خلاص شو او وړه مو هوارولو. وروسته له نیم ساعته نه اشک تیار شول.یواځی پاخه کول یی پاتی شو.

یغما- حسنات لوبیا دی پاخه کړی؟
حسنات- هو هغه څما مور پاخه کړی.
یغما- سمه ده اوس خو وخته ده! شپېدې او کوچ لاتراوسه ندی هضم شوي، راځه اول به جاري وکړو وروسته به اشک به پاخه کړو څه وایی؟
حسنات- هو ولا رښتیا وایی لا تراوسه وخته ده څه دا پخلنځي کې ایږدم او راځمه.

حسنات وروسته له څو دقیقو راغله او پا کاری مو پیل کړه تر غرمی پوری د پاکاری او باغچی ته په اوبو ورکولو بوختي وو.وخت ډیر په تیزي تېرېدو حسنات سره می ښه حس درلوده .لکه یو خور پشان!

د حسنات غږ پورته شو: پخدای له لوږې مړه شومه.بس ده نو.
په خندا ورته وایم:ښه سمه ده خیتوری.
یو دیګ اوبه مو په ګاز کینودل او تیار شوی اشک مو پکی خوشي کړو.وروسته له پنځلس دقیقو څخه تیار شو حسنات ته وایم: هله قابونه راوړه!
حسنات قابونه راوړی په چکه باندی شاوخوا جوړ کړی وه.

په احتیاط مو اشک په قابونو کې واچول او حسنات ته می ورکړ.لوبیا دنیا(ګشنیز).نعنا.باندی مو تزیین کو.په هیجان می وویل: واه واه څومره مزه داره ښکاری.
حسنات- هو نو اخر چا پاخه کړی دی.
یغما- چوپه شه همدا خبری د زده کړې دی هاا!؟؟
دواړو وخندل او دسترخوان مو هوار کړه.
یغما- حسنات ترور راغله؟

حسنات- هو لږ مخکی راغله لاسونه مینځې راځی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور په تیکری باندی لاسونه وچ کولو حال کې خونی ته راننوتل په مسکا می وویل:
سترې مشې تروری ښه راغلاست.!

ترور- علیکم السلام لورې خوشحاله اوسی.
دسترخوان په لیدو ترور په مسکا وویل:واه واه د دواړو لاسونه درد ونکړی.
ما او حسنات یو بل ته سترګه ووهلو او خوړلو ته مو پیل وکه، رښتیا هم ډیره خوندوره وه حسنات په پخلی کې استاده وه.!دسترخوان مو ټول که ترور ویده شوه او مونږ لوښی ومینځلو. ځلور ورځې کیږی چې د زید څخه خبر نشته او څه ترور کره یمه ورځ راته په خوشحالی تیریږې.ترور رښتیا هم ډیره ښایسته او مهربانه وه.

هره ورځ مو حسنات سره په کلي کی قدم وهلو.ولې جالبه ده هماغه هلک چې اول ورځ کې می لیدلی وو هره ورځ د سترګو لاندې راځی.او هره ورځ یی وینمه.
آیا دا کوم اتفاق ده که قصدا داسی کوی ؟نپوهیږمه.

یغما- حسنات نن به ګودر ته ځو.
حسنات- سمه ده ځو یو څو دقیقې صبر وکه.د مور پینی می چاپی کمه.
د حسنات خبره په سر ښوره ولو تایید کوم او هملته کینم،چې د څو دقو وروسته حسنات و ویل: مور می ویده شوه راځه چې ځو اوس.

پورته شومه او تیکری می په سر کوه چې حسنات وویل: هله نو جلی ته څومره سسته(کراره) یی
حسنات ته می کاږه کاږه وکتلو او د هغې د خولې چل مې وکړو او به ټوکو مې وویل:
څومررررره سسته یی جلي!
حسنات په خندا وویل: لېونی څه بد خبره خو می نده ویلی.
یغما- سمه ده ډېره خبرې مکوه .

دواړو ګودر خواته حرکت وکو بیا هم هماغه هلک ته می پام شو.حسنات بغیر لدی چې هغه هلک ته پام وی د نړی بیخبره دیخوا اخوا ګوری.له موقع نه می ګټه واخیسته او حسنات ته می وویل: پښې می په درد شو ته څه زه کراره کراه درځم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- سمه ده دواړه به کرار کرار لاړشو.
یغما- او جلی ژر څه څومره خبری کوی څه راځمه.

حسنات سر وخوځو او خپل د ګامو سرعت یې زیات کړو او لاړه شاته می وکتل هلک لاهم ولاړ وو. شاوخوا می وکتل چې څوک نه وی.کله چې د خلکو نشتون نه مطمنه شومه.په غصه هلک خواته لاړمه هلک رنګ د ویری څخه سپین شو خو ځان یی له لاسه ورنکړ.په غصه می ورته وویل: وروره خیرت دی؟ولی ما څاري ها؟
هلک چی ژیړ ویښتان یی وو او آسمانی رنګ سترګی چې اوس د نزدی څخه سم راته ښکاره شول هیس داسی نامې جذابیت او ښایست یی نه درلوده آرام یی وویل:

هلک- وبخښې چی ستاسی د خفګان لامل شومه خو د یو خیر کار لپاره غواړمه له کورنی سره ستاسې مزاحم شو.

د هغه هلک پدی خبره په حیرت مې په زړه کې وویل:هیییی ژیړ میړی څه وایی خیر کار؟یعنی ریباری ها؟؟چا لپاره ضرور حسنات لپاره ها؟

یغما- وګوری محترمه وروره زما ملګرې خپله کورنی لری هر وخت غواړي کولی شې راشې ضرور کور مو هم لیدلی..؟
هلک په بنده بنده ژبه وویل: نه تاسی پوه نشوې ستاسې لپاره په جرګه درځم که مناسب ګڼې.!

له ډیری حیرت څخه نږدې و په زوره خندلی وایې دا ژیړ میړې څه وایې؟یا الله وبښې زما مطلب رشخند وهل ستا پر بنده ندی.یواځې ټوکې کومه جدي یی مه نیسه.جدی می ځواب ورکړو: نه مناسب نه بولمه په سلامت...

په غټو قدمو مې ګودر خواته حرکت وکړو کاشکی ګوتمی می ورته ښودلې وایې خاوري په سر می هیر مې شو. ګودر ته ورسیږدمه د حسنات په لیدلو می زړه ارامه شو.
یغما- حسنات.
حسنات- دلته یمه راشه ..

(c) ketabton.com: The Digital Library

دحسنات خواته ورغلم د هغې څنګ ته کښېنستم اوپښی می اوږده ورته ورډننه کړی
حسنات- یغما ته ښه یې؟ ولی دی رنګ داسی اوښتی دی؟
په کرار او د کلمې په ډول می ورته وویل:هو ښه یم فکر کوم فشار می کښته شوی.
حسنات په وارخطايي وويل: راځه چی کورته لاړشو راولاړه سه.
یغما- نه ګلی ښه یم دیخوا اوبو سره نوره هم بهتره کیږم.

څو دقیقی نوری هم هغسی کښېنستو خو دهوا په تیاره کیدو سره د کور په خوا رواني سوو! شپه تیره سول اوسهار هم د همیشه په رقم لبنیات وطنی و غوړو سره تیر سو،خاله او حسنات راسره ډیری اموختې شوی دی او وایی: چی مخکی له تا کور خوشحالی نه درلوده همیشه ارامی وه! خو ستا په راتګ کور کې خوشحالي او شيطنت راغلې.

دوی ورځی نوری هم تیری سوی کومه خاصه پیښه نه سول رامینځته صرف د شین سترګی هلک مور په مرکه راله زما لپاره چی هغه د خاله له طرفه جواب سول په دا دلیل چی زه کوژده سوی یم..! دکوژدی کلمه ډیره راته ناشنا او عجیبه ده ههه کمه کوژده هممم؟؟

حسنات- یغما راسه چی پزه دی سوری کړم میخک په پزه که ضرور درسره شه معلومیژی..؟
زړه نا زړه وایم:نه پو هیږم ولا ستا په نظر راسره به شه معلوم سی؟؟ ستا سره خو ډیرشه معلومیژی.
حسنات- هوو لیونی مخ دی ګیردې دی پوزه دی هم وړه او تیزه سر لری ښایسته معلومیږې.

خپل دځان سره می جنګ دي چی ویې کړم کنه؟؟ اخير وايم هرڅه چی وسو وايم: سمده مقصد ډیر درد ونکړی کنی وژنم دی حسنات!!!
حسنات وخندل او په خندا کې یی وویل: سمده راسه کښېنه.

زړه نازړه کښېنستم سترګی می پټی وی اولاسونه می موټ کړل، د ستنی په داخل کیدو می چغی کړی او ومی ویل:اخ مړه سوم،خاوری وخوری حسنات مړه دی کړم مړه سي حسنات- وګوره یغما تار ونه کارې ښه؟؟ یوه هفته وروسته یی بیا لرې کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما۔ ښه سمده یوه سوم!!!

هیندارې ته مخامخ ودریدم اوخپل ځان ته مې په هینداره کې وکتل،تور تارمی دېزی سره ښه معلومیدی زما د سپین پوست سره خوند کو.
حسنات۔ دلته د همسایګانو کورته یوه انجلی راغلی داسی ښایستی نکریزې کوی چی څه درته ووایم،راځه چی ولاړی سو چی مورږ دواړو ته نکریزې وکړی سمده؟؟

داول څخه می نکریزې خوښی وی خو عمه اجازه نه راکول،د هغه وخت په یادولو باندی می ژوره ساه واخیستل او حسنات ته می وویل: سمده راځه ولاړی سو!!
:□#شهاب
مورږدواړی خپل نکریزوته حیرانی سوی وه،د کوچنیانو په رقم می په شوق وویل: وګوره حسنات څنګه ښایستی سوی دی کنه؟؟
حسنات هم زما په رقم وویل: هو پخدای دیر دی د لاسو سره شایسته معلومیژیی.
په خندا ورته وایم: ستا د هم شایستی معلومیژی زړه وا نه چویی..؟!

دواړی د کور په طرف روانیږو او د نکریزو لپاره صبر کو چې وچې شې دخاله غږ راځې چې وایې: انجونو څه وخت مو نکریزی وچیری چې زید رارسیږي چای اماده کړی !!

دزید د نوم په اوریدلو خوشحالیږم ځکه وروسته له یوې هفتی راتلی،په دا یوه هفته کی زیاتره وخت خاله ته زنګ وهی خبری یی کولی خو زما پوښتنه یی هم نه کول لیونې چنارګل بابا. د ځان سره وایم:صحی دی چی تلیفون می مات سوی وه خو که هغه غوښتلی وایې بیایی د خاله په تلیفون راسره خبری کولی سوی؟ ددی په یادولو چی ضرور د خاله،رضوان او اسما احوال ماته راوړی بی دلیله می پرشونډانو خندا راځی چی هر څنګه سی دکورنی په رقم وه!

زموږ ده دواړونکریزی وچی سوی او موږ خپل لاسونه پریوله؟اوبه ایږدو ترڅو د زید دراتګ تروخته جوش سی،چای اماده کیږی اویو قاب ګوشت فیل(یو شانتې کورنې شیرنې ده) چی تیره شپه ما او حسنات پخ کړی وه اماده کو یی..وروسته له یوه ساعته ده دروازی غږ راځې حسنات په لوړ غږ وایی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- یغما ورسه دروازه خلاصه کړه ضرور ورور مې راغلی دی!!

په غټو قدمو ده دروازی طرف ته ځم ټکری می پر وینتانو نیم پر سر کړی او په لوړ غږ می وویل: څوک دی؟؟
دزید سټړی غږ راځی: زیدیم خلاصه که.

دروازه خلاصوم د زید لوړ قد په دروازه کې ښکاره کیږی،د زیدپه لیدو می زړه ته د خوشحالی احساس په حرکت کیږی لکه وروسته له څو کلونو چی می په یو بیګانه ځای کی یو اشنا شخص لیدلی یی،د یوی هفتی کې مې درد او غوسه بیخی هیره سول په خوشحالی می وویل: سلام ښه راغلی.

زید ارام وویل: خوشحاله اوسی .
د زید لاس کې څو داني خلطي وه چې ما یې دلاسونو څخه واخیستل او اشپزخانی ته ځم او وایم: حسنات ورور دی راغې چای ور وړم.
حسنات- سمده

هغه پتنوس چی مو مخکی تیار کړی وه هغه اطاق ته وړم! زید او خاله ناست وه فکر کوم په سټړی مشې او احوال اخیستلو مصروفه وه..

چای وړم او د پیالو په ډکولو مصروفه سوم چی په دی وخت کی حسنات راغله او د زید په لیدو یې وویل: سلام ورور جانه ښه راغلی.
زید په خندا جواب ورکوی: خوشحاله اوسی.

د چای ډکې پیالې د زید او خاله مخکې ایږدم او ځان او حسنات ته هم چای اچوم. زید ډیرسټړی په نظر راتلې چای په ارامی وڅکل شوی ځینی وخت می دزید کتل احساس کوو اویا هم شاید زما وهم وو؟ چې فکر مې کوی هغه راګوری؟ د ماښام د اذان غږ زموږ د ټولو غوږونه ونازول خاله پاسیده چی اودس تازه کړی، حسنات ګیلاسونه ټول کړل او ولاړه !!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید خواته ګورم چی پر بالښت یې تکیه وهلې او وایم:کور کی خیرت وه خاله،رضوان او اسما ښه وه؟
زید لږ ځان سم کړو او په کرار غږ چی په تکلیف اوریدل کیدو ویې ویل: شکر ټوله ښه وه رضوان هم سلام وایو.

په خندا وایم: علیکم سلام
زید چی زما په لاسونو کی یی سترګی پاته ویی، په خندا یی وویل: نکریزې دیې کړی دی؟؟؟
په خندا می وویل: هو!! بیخي می له هیره ووته درته ښکاره کړم !ته وګوره سنګه ښکاري ؟؟

دی خبري سره سم زید خوا ته لاړم او لاسونه می د هغه سترګو مخکې ونیول چې هغه په موسکا باندی زما لاسو ته کتل،لاس یي زما پر لاسو کی کیخود او نکریزي کتلی سر یی ښکته کړو او ویې ویل: ډیر ښایسته شوی!

د زید خبري لا ختمه شوی نه وه چی حسنات راغله،د حسنات په لیدو لکه ماشومانو غوندي په خوشحالي می وویل: حسنات راشه نکریزي دی لالا ته ښکاره کړه !
حسنات بیچاره تکه سره شوه خو، بیا هم راغله کیناسته ځنګ ته می! لاسونه می ورته په هیجان سره زید خوا ته ونیول، او ومی ویل: وګوره ښکلی دي؟!
زید په خندا وویل: ده دواړو د ښایسته دي!

ساعت ته می پام شو، او په ورخطا می وویل: حسنات لمونځ قضا شو !!!!!

او زر جیګه شوم !! د لمانځه وروسته د شپې ډوډی تیاري مو ونیوله، زید خپل تیلفون کی بوخت و حسنات دستر خوان راښور کړو! ټول په ډوډی خوړلو کی بوخت و چي د حسنات غږ پورته شو: یغما لالا می خبر دي!!!
ومی پوښتل: د څه نه ؟؟

زید ډوډی خوړل بس کړل او په تمه شو چې حسنات څه وایي؟! حسنات په شکمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

انداز وویل: همغه نه!!!!
بعد له څو شیبو مې ذهن کار وکړو او د سترګو په اشاره مې پوهه کړه چی (ونه وایي)
ځان سره می وویل که څه هم زید پوری اړه نلری چي مرکه رازي یا نه رازي راته
....خو بیاا هم بد خلق دي همدلته وحشي ګری ونکړی!! هر څنګه وی د کوژدنې په حیث
یی دلته یم په غوسه وایم:

یغما- حسنات جانې!!! د ډوډی پر وخت خبري کول ښه کار نه دي.....
حسنات خپل اوږي پورته کړی او په شیطانت یې وویل: سمده ما پوري اړه نلرې چی
درته مرکه راغلې.

زید چي مړي په خوله کی ایخې وه په ټوخي پیل وکړو، د اوبو ګیلاس می لاس کي
ورکړ، او حسنات ته می بد بد وکتل، خاوری دی په سر شه،، په دی بي زنجیره خوله
وس ضرور و چي ته دا خبر وکړی هااااا!!

زید په ډیر زیار او جدیت وویل: حسنات سوک په مرکه راغلي ؟؟
حسنات چی پوهه شوه چي څه ګلان یې کرلې! نو په ډار یی وویل: هیس سوک ټوکي می
وکړی لالا جانه ...
زید: سم ځواب راکړه !
حسنات په ډار وویل :د خان صیب میرمن د وریندار پسی په مرکه راغلي وه خو مور می
رخصت کړه!!

مخکې له دي چي د زید غږ لوړ شی ترور جانې وویل: حسنات درته می نه و ویلي چي
ورور ته دی مه وایه؟! هیس په خبره نه یي ته انجلي.. د خدای په قهر نسي ته ډوډی دی
خپل په ورور پر زهر کړه ،،،
زید په ارامه وویل: مور جانې هیس خبره نده زه ځم د باندی لږ تازه هوا واخلم ...

زید پاسیږې او د کور نه وځي حسنات ته ګورم او وایم : ودي خوړه لیونې!!!
حسنات پاسیږې او څه نه وایي ښکاریده چی خفه شوه څه می ونه ویلي نور، تقربیا شپه
نیمایي ته ورسیده خو زید رانغي ترور او حسنات ته مي وویل تاسي ویده شی زه پټمه
کیږم زید ته چي راغي درازه خلاصه کوم ورته..خبره 12بجو ته ورسیده لږ لږ اندیښمنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوم !!غوختل مي ترور ویینه کړم چي، دروازه خلاصه شوه ......

په ورخطايي دروازی ته لاړم مخکی له دی چی پوښتنه وکړم سوک دی! دروازه می خلاصه کړه د زید په لیدو می ارامی احساس وکړ! خو په غوسه می وویل: ساعت ته دی کتلي؟! نه وايي چي خلک به راته اندیښنه کووي؟!

تازه می مخ ته ورته پام شو چي سومره ستړي دی؟! سترګي د وینو غوندې سری شوی وي کوم څه خو به نه وي شوی !؟ له دراوزی لري شوم ترڅو زید کور ته ننه شي زید یو پلاستیک سره کور ته ننه شو او د ناستي کوټی ته لاړو بي له کوم خبري زه هم ورپسی ورغلم په ارامه می وویل: زید خیرت خو دی؟ ولي ستړي ښکاري؟
زما په شان په ارامه وويل: سردرد يم!!

پاسیدم او پخلنځي خوا ته ولاړم خواږه مي ګرم کړل او دستر خوان سره لاړم کوټی ته زيد بالښت ته تکيه کړي وه ،،او لاسونه يي په سترګو ايخي و نيوهيګم ولي خو د زيد مقابل کي احساس د مسووليت کوم ؟! شايد!!! ددي لپاره چي دومره ډيره لاره يي زما لپاره راغي؟! په دي حالت کي چي هيس خپلوي ورسره نلرم!!!
دا دومره مرسته دي یو پردي کس لپاره ډیر نده ؟!تر څو چي توان لرم باید جبران یي کړم !!

يغما- جيګ شه ډوډي مي راوړي.
لاسونه يي سترګو نه لري کړه پټنوس خوا ته وکتل او ويې ويل: ني خورم وږی نه یم!
خوا ته يي کيناستم او دستر خوان مي هوار کړو او کرار مې وويل: ماښام دی هم څه ندي خوړلی هله وخوره وس !!
خو هغه بيا هم پروت و او ارامه وويل: يغما ستړي يم پريده وروسته يي خورم !!!
زړه نا زړه وايم: زه درته خوله کي درکړم؟ زما له لاس نه خوري؟

زيد اول حيرت کوی خو څو شيبي وروسته د حيراني پر ځاي موسکا وکړه او سر يي د هو په معني وښورو،پاسيږم او لاسونه مي وينځم ،،او راځم ترڅنګ يی کينم بسم الله وايم،،، او مړي د زيد خولې ته نيسم!! ماشومانو غوندي خوله خلاصه کړه او مړي وخوړه همداسي يو قاب خواږه وخوړل بيچاره سومره وږي وو؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موسکا مې وويل: دا يعني ورېږي نه وي ؟!
ورو يې وخندل او هيس يې ونه ويل ....

دا چنار ګل بابا ولې داسې آرامه شوي؟ دسترخوان تولوم زيد خپلو لاسونه باندې خپل په سر زور ورکوه چې زه ورته وايم: اوس دې هم سر درد کوي؟
زيد- همم هوو.
يغما- ګولی دې خوړلې؟
زيد- هو.
يغما- بيا ولی ښه نشوی؟
زيد- نپوهېږم.
يغما- زه چاپي کړم سر دې هووم؟

زيد- خوب نه درځي؟
يغما- اوس فعلا نه.
زيد- که په زحمت کيږي نا سمده !!

بالښت څخه تکيه اخلي چې زه تلوار کوم پورته کيږم د خوب ځای ورته سمه وم او ورته وايم: راشه دلته څمله که ويده هم شي خپل ځای که ويده شي.
زيد- يغما اول راشه دلته کينه.
په مشکوکه انداز ځم او څنګ ته يې کينم چې زيد کوم خلطه چې راوړی وه خلاص کړو او د شړنګ شړنګ غږ مې واوريده...؟
يغما- دا څه دي؟

زيد: تاته او حسنات ته مې بنګړی راوړی..!
اوو هی دا اوس زيد دي؟؟ خدای خير کړي موږ ته يی بنګړی راوری! په خندا ورته وايم: رښتيا؟
زيد په خندا باندی سر لاندي پورته کوي.پلاستيک په تلوار د لاس څخه يې اخلم او وايم:
وګورم کوم رنګونه دی راوړي ؟
زيد- کوم رنګونه دي خوښ کړی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګړی پلاستیک ښخه را باسم یوه لیچه تور رنګه وه ، دومه لیچه شینی
رنګه وه، دریمه لیچه سور رنګه وه ، څلورمه لیچه آسماني رنګه وه، څلوره لیچې
راوړي په هیجان ورته وایم: اووو څومره ښکلی رنګونه دي راوړي بیشکه دي وی کوم
یو زما دي؟ ؟
کراره وایی: زما په خوښي لاس کوي؟ ؟
حیرانه کیږم د د دومره مظلومانه لهجې ښخه؟ کرار ورته وایم:وګورم ستا ذوق څنګه
دي؟که خوښ می شول بیایی په لاس کوم.

زید خاندی او وایي: سره بنګری او شنه بنګری می تاته راوړي نور اختیار لري هر کوم
چې ستا خوښ شول.

بنګړوته په ځیر،ځیر ګورم او وایم: خوښ می شول دا نور بنګری تور او آسماني رنګونه
دي حسنات.
بنګری راخلم غواړم لاسونه ته می واچوم لاس می نسئ او وایي: راکړه زه لاسونه ته
دي اچوم ځان زخمي نکړي!

دا نن شپه څه وربانديٍ شوی بیخی سر چپه شوي ده! عجبی کارونه کوي؟! کرار ورته
وایم: ضرورت نشته زه خپله کولی شم !
لاس می تر جلا کوم چې زید په کلکه لهجه وایي: یغما دوه دقیقي آرامه اوسه.

زید په ډیر فکر یو یو بنګری می لاس ته کوی، او زه خپل لاسونو ته ګورم چې په
نکریزو او بنګړیو باندی سینګار شوی،اه څومره ډیر وخت خپلي جلی توب نړی ښخه
لري شوی وم 12کاله عمه می هیڅکله اجازه نه راکوله ځواني جلی پشان ژوند وکړم
تیر ژوند په یادول ژوره ساه اخلم ! سترګي پورته کوم پام مې‌ي زید ته کیږم زما په شان
په ځیر،ځیر زما لاسونو ته ګوری، د کوټې د فضا د بدلون لپاره وایم:

یغما- هله نو پورته شه اوس ناوخته شوی ده حسنات بنګړی سهار ته ورکوم.
زید خپل سر لاندي پورته خوځوي او خپل ځای کی اوږد ځملي بالښت ځنګ کې ورسره
کینم او د سر په چاپي یا مساژ کولو یې پیل کوم،زید مبایل ته زنګ راځي چاپي کولو
ښخه لاس اخلم په تمه کیږم جواب ورکړي! موبایل د جیب ښخه راباسي د موبایل صفحه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم ته ګوري او خاندي !

زيد- سلام رضوانه.

د رضوان د نوم په اوريدلو زيد پښان زه هم خاندم خوو کرار او په پټه خاندم او کرار زيد ته وايم: سپيکر ووهه!

زيد خپل سر پورته ښکته کوي او لاوډ سپيکر وهي! په کوټه کې د رضوان لوړ غږ اورېدل کېده!

رضوان- عليکم السلام پخير ورسيدی!!
زيد- هو څو ساعته کيږي چې رارسيدلی يم!!
رضوان- يغما څنګه ده؟
زيد- ښه ده سلام وايي!!

له دې پرته د رضوان د ځواب په تمه شم،زيد لاس نه تليفون په حمله راخلم او وايم: هلوو تورکی څنګه يې! کور کې خيرت دی!
زما د غږ په آوريدو رضوان په خندا وايي: ای ناځوانه اوس زموږ خبر هم نه اخلی !
په خندا ورته وايم: په دی خاطر چې مهم نه يې!

زيد ورو وخندل او رضوان په دروغجن غوسه وويل: سمه ده ما خو درته ډير په زړه پوري خبرونه لرل کاغذ پيچه! خو خپله دی ونه غوښته،ماته يې څه!!

ما خپل غږ آرام کړ او ومې ويل: الا ما تړوکې کولې، ښايسته ورور مې، خدای دې ستاسو په کور کې برکت واچوي،خدای دی درته ښايسته ښځه نصيب کړی،خدايه...

خبره مې په خوله کې پاتې شوه چې رضوان د خندا څخه په لوړ غږ وويل: مکاری کېدړی لومړی دی څه وويل تورکی هاااان؟؟؟

زيد په کراره وخندل چې ما بيا رضوان ته وويل: ته په توکو نه پوهېږې! ووايه،راته چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیخی په اندیښنه کې شوم!!

د رضوان غږ لوړ شو: زید ووایم!!
زید خندا ودریده!! او په کلکه لهجه يې وويل: رضوان مغز مي مه خرابه وه!شپه ناوخته ده لاړ شه ویده شه!

هااا یعني خبره چنار ګل پوري اړه لري؟ رضوان بیا په خندا وويل: نه باید یغما هم خبرې شي!

لږ پاتي وو چي اندیښنه له امله مړه شم؟ د زید له خولې مې خبره واخسته او په جدي ډول مې وويل: وایې که نه!!! یا ضفات دی درته وړاندې کړم، ګرانه ورور هوم؟؟

رضوان په خندا وایې: وایم وایم، بې له هغه هم زید رانه لری دی لاس يې راته نه رسیږې (پتمه شوم د رضوان خبرو دوام ته رضوان خپل غږ صاف کړ او د جنګو غږ په څېر په نری غږ يې وويل: الا خوری چې یو کس ته مرکه (خاستګار) راغلي زموږ کورته او زما پلارته يې ويل..
په حیرانتیا وایم: چا پسی؟؟؟
رضوان په همغه نری غږ وایی: ښاغلي زید پسی!!!

سترګې مې د حیرت څخه د توپ په څیر شوی،او خوله مې تونل په څیر خلاصه پاتې شوه! د څو ثانیو وروسته حیرت مې خلاص شو او په قهقهه سره خاندم په داسې حال کې چې ما خپله خندا کنترولوله چې خاله او حسنات له خوبه راویښ نه شي! پام مې شو چې زید بغیر د حرکت څخه په عجیبه انداز ماته راګوری،ما زید لور ته وکتل، بغیر د سترګو رپولو ماته زیر شوی وه! په خندا ورته وایم: ریښتیا وایې؟؟! څوک راغلی!!

رضوان- په خدای، ربشتیا وایم، مرسل پلار راغلی و!
یغما- رحیم کاکا بیا څه وويل!؟
رضوان په خندا وويل: کاش چې ته وی،پلار مې سم تک سور شوی وو! زما مور ته يې ويل فرشته زمانه سرچپه شوي،خلک جلی پسی مرکه (خاستګاری) کوي،او دوی زما زوی پسی راغلل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خندا شخه تکه سره شوم! زید تلیفون زما له لاس څخه کش او په جدي ډول یې وویل: رضوان بالاخره راځم خو، اوس لاړ شه مړ شه (ویده شه) پرته له دی چې ځواب ته به تمه شي تلیفون په پرې کوی!

زه په همغه خندا سره وایم: زید میره درته کو،چې له تا څخه خلاص شو!

هغه څه ونه ویل او د ګونګیانو په څیر یې کتل! خو ولې یې څه ونه ویل؟ که بل وخت وای، زما ژبه به یې را پرې کړې وایې ما خپل ستونی صاف کړو او د هغه د سر په چاپی کولو مې پیل کړو، خونه له خاموشی ډکه شوه!

په کرار وایم: مریم څنګه ده؟
هغه زما په لور سر پورته کوي او په مسخره موسکا سره وایي: آغلې یغما،په هر چا پسی دی زړه سوځې، پرته له مانه.
یغما- بنه څه شوی په تا باندی،چې زړه مې په تا وسوځوم هوم؟؟روغ جوړ یې شکر!

زید- ته څه خبره یې چې څه دلته تیریږی(اشاره خپل زړه ته کوی)
په خندا ورته وایم- مئینې شوې خو نه یې چنارګل بابا؟
زید په غمژن مسکا وایې: بت پرسته شوی یم یغما ...!(ژوره ساه اخلې او وایې: حال مې خراب دی، هره شپه د هغه د عکس په کتلو ویدیږم، کار مې ګرځیدلې د هغې عبادت کول خدای ته په دومره نژدی والای ویریږم چې غافل او بی خبره نششم خپل د رب څخه.

یواځې ورته ګورم نه پوهیږم ولې مې زړه غواړی چې زید خپل خبرو ته دوام ورکړی؟ یعنې دومره راته دا خبری د زید د خولې څخه راته حیرانونکې او په عین حال شیرنه دی؟!

زید زړه څخه یو اه باسې او بیا وایې: یغما ډوبیږم کیږم داسې هم پدی دریاب کې ډوبیږم چې هیس سوک مې د ویتلو توان نلری، بغیر د هغې څخه ..! یعنې هغه پریږدی چې زه ډوب شم؟ آیا هغه زما د ژغورلې هڅه نکوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد خبرو ته هک حيرانه يم راته عجيبه ده دا خبرې آوريدل د زيد څخه،! هغه زيد چې د هغه په يو اشاره باندی ټول خلک نخيړی، وس دومره ناتوان شوی چې زما مخکې د اعتراف ژبه يې خلاصه کړی..!؟

په خندا وايم: ستا بت څوک ده؟ آيا هغه تاسره مينه لري؟
زيد په غمجنه لهجه وايي: نه هغه هر چا سره مينه لري بغير زما نه !
کراره غږ ورته وايم: نو څه ګټه لري د داسي بت عبادت؟؟
کراره غږ وايي: ګرانی مئين کسان د ګټې پسې نه ګرځي..

يغما- او که هغې هم د مئيني لپاره لځان بت درلود بيا څه؟
زيد- پوهيږم چې نلري ډاډمن يم،که بيا هم بت ولری نو زه يې ورته ماته وم !

د زيد په دي خبرو اورليدو مې ځان ورپيدی لرزه راباندي راغله زيد حال ليدلو ته ګورم کولی شي هرڅه وکړي!يعنی دومره مينه ورسره لري؟ نيکمرغه جلی ده

يغما- ميني لاره داسي نده؟که د رښتيا زړه څخه ورسره ولري بيا د هغی خوښي لپاره ځان څخه تيرېږی!
زيد- ويل يې اسانه دي شايد هرڅه نه به تير شم،حتا ژوند څخه مې خو د هغې څخه نه تيريږم، يعني کولی نشم ، ناممکنه د، يواځني شئ چې دلاسته راوړلو لپاره يې حريص او بيتابه يمم هغه ده او بس.

په خندا ورته وايم: فلسفه مه وايه بت پرسته....!
زيد- څومره ښه بت لرم زه سومره طالع منده يم

ولی داسی عجبه احساس راته پيدا شوو د زيد د خبرو په اوريدلو؟ هغه ناپيژنده جلې سره مې بخيلي او حسادت پيدا شو ناساپه، چې داسي نشئ زيد زمانه غافله شي! اول خدای بيا زيد زما کلکه پناهګاه ده، که دی نه يې څنګه مشکلات به راباندي راشي..؟! چوپتيا کوم ځکه کومه خبره دي ويلو لپاره نلرم، چې زيد ادامه ورکوي او وايې: د چا مرکه راغلې وه څوک وه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بنده بنده ژبه وايم: هيڅ څوک
زيد- يغمااااا!!
يغما- افففف اوريدلي به دي وی د کلي د ملک ښځه راغله وه.
زيد- ته چيرته ليدلی وي؟
بی اختياره ورته وايم: زوی ليدلی وم هغې ليدلې نه وم..

زما په خبرې زيد په تلوار خپل په ځای کې کيناست او ويې وويل: څه دي وويل ؟ چا ليدلی يی؟؟

تازه پوخ شوم چې ګل ته می آوبه ورکړي خوو پدی حال کي مې د زيد ځورول مې مغزو ته راغلل او په شيطاني خندا مې ورته وويل: زويی!
زما په خبره د زيد تندی تروش څو خو ما به همغه شيطنت وويل: داسي شنی سترګي لري هيڅ پوښتنه مه کوه داسي ښکلی سترګي وي ای ای نو، کله چې ويل يې مرکه درلېږم تندي باندی د خولو سيلاب وه.

زيد ته مي توله کيسه وکړل د الف نه تر يا ما خندل او هغه سترګو رپ لا نه وهې، او همداسي رکتل! نه پوهيږم کله مي لاس د هغه په قوی لاس کې بندی شو؟ او هغه په غوسه ناکه لهجه وويل: لکه چې خوښ شوی د ده ؟ته ما ده څه لپاره راوستی يی؟ د ساعت تيرولو لپاره هوم؟

ای وای دا بيا وحشي شوو زيد وضعيت نورماله نه وه زه ولی بيعقله شوم ورسره مې شوخي وکړه، د دی لپاره چې خبره نوره خراب نشي زر ورته تسليمه شوم او په کراره ورته مې وويل: پخدای قسم هغه زما ورور په شان دي ټوکې مې کول(زما پدی خبری د زيد لاس زور يو څه زما د اوږی څخه کم شو او په همغه تروش تندی وويل:

زيد- يغما پخدای قسم که و دی وينم يو غلط قدم واخلې ژوندی دی په ځکه کې ښخ کوم!
ژوره ساه اخلم کوښښ کوم ځان کنټرول کړم اوس څه ورته ووايم غت جنجال جوړيږي نو ځکه کرار وايم: خپله ښه پوهيږي چې زه داسي جلی نه يم چې په غلطه لار باندی لاړه شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- پوهیږم، پوهیږم بیا هم پدی خلکو باندی باور نلرم ستا مسولیت ما سره دی، بیا هم هوښیار اوسه غلطه لاره خوښه نکړي کنه بیا نووو...(زید ترڅو خبره خلاصوله زه پورته شوم دروازه می بنده کړه ترڅو حسنات او ترور خوب نه راویښ نشي!

نور می صبر خلاص شوي وه داسي کیږي نوو دا زید خبري تولي تیر پشان وي آرامه اوسم ورته هوممم؟؟ ورتاوه شوم د هغه پشان په غوسه ورته وایم: کنه څه ؟؟؟ اووو څه وشول؟ ښه خوو یي ؟؟ په کوم حق باندی دا خبري ماته کوي؟؟ سمده مرسته دي راسره وکړل پناه دي راکړه، خوو په دي معنا نده چې زه ستا په قید یا بند کي اوسم..

زما په خبرو د زید غوسه نور هم زیات کیږی او لفظ په لفظ به کنټرول شوی غږ د غوسي څخه وايي: ځکه، چې ته زما کوژدنه یی،اوس پوه شوی په کوم حق باندی دا خبري تاته کوم ؟؟
په غوسه ورته خاندم او وایم: زید خان فکر نکوی خپل په دروغو او نقشې کې زیات مخته ځي؟ زه ستا کوژدنه نه یم دا یواځي یو نقشه ده پوهیږي یوازي نقشه ده.

زید د زیات غوسي څخه په کټ،کټ خاندی او وايي: نقشه؟ چا ویلی چې نقشه ده؟ زما په نوم دی چله په لاس ده (بیا خپل لاس هم پورته کوي او وايي: وګوره دا هم چله ستا په نوم زما په لاس کیده ؟ نقشه بیا کومه ده؟

ولی تراوسه زما پام د زید په لاس چلې نه و شوی؟ په کراره ورته وایم: ویده شه ؟ بی خوبه شوي یی هر رقم چټیات وایي (غوښتل می پورته شم زما لاسي یې کلک ونیوی او ویې ویل: سهار ته ځان تیار کړه مولوي راولم چې زموږ نکاح وتړی رضوان هم پوهیږي...!

د نکاح د نوم په اوریدلو زړه می حرکت څخه پاتی شو !نکاح دا کلمه زما مغزو کی زنګ وهل پیل کړو نکاح...... نکاح......نکاح...... په کراره ورته وایم: ټوکه دی خنده داره نه وه !!
زید په کلکه وایي:تراوسه ما ستا سره ټوکې کړي چې دا یې دویم ځل وي؟
په رپیدلی غږ وایم: زیده ټوکې کوي؟ د څه نکاح؟ پخدای ما بد کړی نور ستا سره ټوکې نکوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبره کوم او کوښښ کوم ترڅو لاس مې د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه داسې کلک نیولی وه چې د ختا کسدو نوم یې نه اخیستو.

زید- یغما.. زه ټوکې نکوم همدا مې آخره خبره ده ! نکاح...

نه پخدای زید په کلکه و لکه مخکې پشان غوسه و او دی چې کومه خبره وکړی په رښتیا هم هغه کوی په نیولی غږ ورته وایم: خپل د مور او پلار په سر قسم خورم نور څه نه وایم پخدای بد مې کړی سمده !
زید- یغما اعصاب راته مه خراب کوه آخري خبره مې همدغه ده.

غوښتل مې زید قانع کړم نو په کراره مې ورته وویل: کورني به دې څه وایي سوچ دې ورته کړی؟ سمده زه ستا د لاس نانځکه یم،ځکه کورني مور او پلار،نلرم پوښتنه مې وکړی ته خوو یې لری؟ کورني ته دی څه جواب ورکوي؟ مریم به څنګه شي ؟ یواځې د یو ضد لپاره زما او خپل ژوند مه تباه کوه، تا خو همدا اوس وویل چې بت پرست یې، نو هغه جنې به څنګه شي؟ جواب راکړه.

د هر خبرې سره، مې اوښکې لکه سپینې مرغلرې پشان د سترګو څخه راوانی وې چې زید په لوړ غږ وویل: وه لعنتی ژاړه مه ! مه ژاړه یغما قسم درکوم د هغه چا په سر باندې چې تاته ډېر ګران دی پخدای نور ستا د اوښکو طاقت د نلرم په پیر په پیغمبر نور طاقت نلرم.

زید خاموشه کیږی خو زما بدبختې اوښکې چیرته وچیدی؟ زید ستونې صاف کوي په نیولې غږ په سختې او زر تکلیف باندی وایې:زما بت ته یې ،، ستا عبادت کوم ولی دومره بیعقله یې ؟ ولی نپوهیږی؟ ؟ په کومه ژبه درته وایم هـــــا؟ ؟ولی زما د سترګو څخه نه پوهیږې لعنتی؟ ولی زما درد نه ګورې؟ باید هرڅه په خولی باندی درته ووایم؟

کله ناکله سترګې د ژبې څخه زیات خبری کوی او مقابل نفر پوه وی، خو ته بیعقله زما د سترګو په خبرو پوه نشوی....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دي خبرو په اوريدل چې ظاهره کې الفاظ وه خو ماته د ټوپک د مرمې پشان وه یو دم هک حيران وم ورته چې زيد بيا وويل: فکر کوي زه اول څخه نه پوهيدم ته جلی يی ؟؟ نپوهيدم ځان څخه دی هلک جوړ کړي؟ نپوهيدم د کور څخه تبنتيدلی يی !
ستا په نظر زما په تندی باندی بيعقل ليکل شوي؟ ؟خبري وکړه، دا لعنتی اوښکي پاکي کړه.

زه د زيد خبرو ته بی حرکته لکه بت پشان پاتې وم چې هغه بيا وويل: زما يی په مريم څه؟ مريم خپله هوښيار جلی ده هغه د اول څخه پوهېدله چې زما په نظر کې هغه ما ته د خور پشان ده لکه آسما! کورني مې ما درک کوي د ټولو مخکي زه درپرم ته يوازي ما ومنه ما قبول کړه.

اوس هم زما لاس د زيد په لاس که بند وه، هغه خپل هغه بل لاس خپل لړ شانتي رسيدلی ويښتانو کې کش کوی او په ډير عاجزه او مظلومه لهجه باندی وايې: د الله په پاک ذات باندی قسم کوم نور زغملی نشم پخدای نور نشم پټ کولې دا مېنه او ليونتوب د غرور په پلار دی لعنت وي! زه هم انسان يم پخدای انسان يم تر کله وزغمم هاا؟؟

آيا زه دومره د دی بدبختيو لايق يم؟؟ تا زه څو، څو ځلې خپل په بې خبری باندی مړ کړم يم؟؟ آيا ته پوهيږي کله چې ته ماته نګوری زه زره، زره له مينځه ځم.(اشاره خپل مخته کوي او وايې: آيا لړ دی هم زما سترګو ته فکر نشو او دا دومره مينه دی و نه ليدل؟؟؟

زيد د ليونيانو پشان شوي وه، وار په وار يې پوښتنی کول زه په ځمکه باندی بی حاله ناسته وم، اوښکی مې په مخ باندی راوانی وي ځان سره په جنګ کې وم يعنی زيد اول نه پوهيدی چې زه جنې يم؟ ولی هغه ورځ سليم وويل ته جلی يی زيد حيرانه نشوو؟ ولې زه هلته پوه نشوم چې زيد پوهيږی؟ ولی هغه وخت چې سليم راته وويل: ته څه فکر کوي چې زيد بيعقل او نه پوهيږی؟ ولی هلته د سليم د خبری په معنا و نه پوهيدم؟ولې د زيد د کارونو څخه پوه نشوم؟ ای لعنت دی پر ما وي..

ولې هغه وخت پوه نشوم چې ده زما په خاطر خپل ويښتان پريکړل اخير ولی زه پوه نشوم کله چې يې هغه شعرونه ويل، ولې نه پوهيدم؟ اصلان ولی له جنون او ليونتوب چې زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په وړاندي درلوده نه پوهیدم؟خـــا نو ددی پخاطر یی د وریندارۍ له نوم سره حساسیت ښودہ!؟

زید دا دومره وخت له ماسره مینه درلوده او زه نه پوهیدم؟ یعني دومره په خپل تیر ژوند او ستونزو کي غرقه وم چي د زید مینه مي نشو لیدی! ټول خاطرات مي لکه د فلم له سترګو تیر شول! د دلایلو، سیلاو مي په زړه او مغز کي ځپی وهي! ذهن مي له کاره ووته او د هیڅ کار تاوانایی نه درلوده، ددی خبرو زغم راته ډیر سخت وه لاس په تیزي سره له لاسه یی کشوم او د دروازی په لور ځم،د زید غږ پورته شو!

زید۔ یغما! دا د ښه په غوږونو کي ونیسه، که زما نشوی نو د بل هیڅ چاا به هم نشي خبره اوسه!

په لوړو قدمونو له خوني څخه اوځم او د خاله او حسنات د خوني په لور ځم خوني ته له ننوتلو سره په آرامه ساه اخلم! په ځای کی می غځیږم او د زید خبري مي ځان سره تکرار کړی (پوهیږي چی په دی ناخبره دنیا کی د زه څو ځلي وژلي یم)
(پوهیږي چی ستا د هری اوښکي په تویه ولو وژل کیدم) (ایا په کافي اندازه ستا سترګو کی نه یم) ژوره ساه اخلم او ځان سره په فکر کی کیږم ولی مي د ویری احساس ونکړو؟ ولی خپه نشوم ؟ اصلاً ولی مي زید څخه بد رانغلل؟؟

کله چي سلیم راته وویل مینه درسره لرم و ویریدم، خفه شوم، بد مي تری راغی تر دی چی په لیدو یی لاسونه مي متي کیدل! شپه له ټولو فکرونو او عجیبه حسونو سره تیره شوه سهار د ازان په غږ پاځیدم حسنات او خاله مي هم پاڅول خاله په خندا سره وویل: لوری ورشه زید هم پاڅوه چی لمونځ قضا کیږی.

زړه می درب درب کوو، زه زید پاڅوم خو په کومو سترګو؟؟ د تیری شپی په یاد ته راتلو سره می غومبري سره شول چي بیا هم د خاله را غږ کړل: یغما لور وا دي نه وریدل؟
یغما۔ دا ده لاړم.

زړه نازړه د ناستي خوني ته ځم دروازه ورو خلاصوم لومړی مي سر دننه کوم ګورم چي ویخ دي که نه؟ هو د مصر شهزاده ویده ده!! ورو ورو یی خواته ورځم او په ارامي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره ورته غږ کوم: هیبي پاڅیږه لمونځ قضا کیږی!

زید حتی شور هم نه خوري نوم مي نشو اخیستی ځکه شرمیدم بیا هم لکه د مخکی غوندي وایم: هیبي نه اوری؟
افففف د دی خوب څومره دروند دی! په ګوتو مي د ولو مینځ کی ووهه او په ارامي مي وویل: زید!؟
د زید غږ پورته شوو او په خندای یی وویل: زید د صدقه شه.
یو متر مي له ځای ټخه والوتم، او په غوصه مي وویل: ولی د اوله ځواب نه راکوه؟؟

زید- ځکه چي زه هیبي نه یم زید یم او بله دا چی داسی غږ د راته نه وه کړی!
بیا هم رنګ مي له حیاا سور اوړي او په لوړو قدمونو د دروازی په لوري ځم!
زید ورو خاندی او وایي: ستا له حیاا قربان شم ګلی!

داسي حس می کولو لکه ذره ذره اوبه کیږم او په ځمکه ننوځم...
زید- یغما که کوم وخت مړ شوم او ته راته داسي غږ وکړي نو شاید بیرته ژوندي شم!

په تیزي سره له خوني وځم،او شرمناکه خندا مي په مخ خوره وه...ولی خاندم؟؟؟ هسی نه چي....نه نه امکان نلري هغه راته یوازي یو ملګري دي له دی ډیر څه نه ...
موږ له دوه مختلفو قطبونو یو امکان نلری فکر کول یی هم په اړه خطرناکه ده زه حتی نه پوهیږم چی مینه څه ده؟او نه پوهیږم چی دی خندا ته څه نوم ورکړم!؟ د میني له نوم څخه ډیره لري وم!

مینه یوه ناپیژندل شوي کلمه وه زما لپاره! زما لپاره چی هیڅکله مي هم تجربه کړي نه وه! زه چي په تیارو او کرکه کی لویه شوي یم! زه چي وجود مي د له درد او کرکه ډک دی، کیداشی د میني کلمه له دومره دردونو سره وپیژنم هوم؟ زړه می لکه تیره وه! کلک او یخ،!نورمال کیدل یی وخت او طبیب ته اړتیا لری! له دی هر څه سره فکر نکوم چی زړه خپل حریم ته د میني د ننوتلو اجازه ورکړی!

له دی فکرونو سره می ځان ته ظاهراً ډاډګیرنه ورکړه! له فکرونو ځان باسم او حسنات سره د چای په تیارولو بوختیږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- اوووو دا بنګړي دی له کومه کړي و جینی؟؟
په خندا سره می وویل: بخیلي مکوه لالا دی راوړي البته ستا حق یی هم نده هیر کړی!

حسنات په خندا شوه او ویې ویل: رشتیاا؟؟ وایه زما حق چیرته ده
یغما- اه وجینی سومره شله یی دا دی راوړم یی درته.

پاڅیږم او د الماری په لوري ځم بنګړي راخلم او حسنات خواته راځم او وایم: هه واخله اوس له دیری بې قراري له وجه مړه نشی!

حسنات بد بد اوکتل او کڅوړه یی واخیسته په حیرانی یی کڅوړه خلاصوي او بنګړي دانه دانه لاس کې اچوي او وایې:یغما ښه ښکاری کنه؟
په خندا مې وویل: ډیر زیات
حسنات- خو له تا ډیر نه !
کرار یې چونګاری کوم او وایم: لیونی..
حسنات په لوړ اواز غږ وکړو او ویې ویل: لالا راشه چای تیار ده

لږ وروسته زید له تورو جامو او په غاړه یی هغه نقره یی دسمال وه چې ما ورته اخیستی وه،خوني ته ننه شو، د زړه ضربان مې داسې تیز شول چې فکر مې کوه زړه می له سینې وځی لومړی ځل وه چې زید په وطني جامو کې ګورم ښکلا یی سل چنده شوي وه ځان ته مې فکر شو خدایه د څه بلا راباندی لګیدلی ده؟؟
مخکی خو داسې نه وم؟؟؟

ایا د شپې خبرو زما ذهن خراب کړو؟ یا د پخوا څخه زما ذهن کې دا خبری وه او ما ځانته د ویلو جرئت نه درلود؟ سترګې مې ښکته اچوم او د سبا ناری په خوړلو پیل کوم چې زید کرار وایې: یغما هغه قیماق راکوی؟

پداسې حال کې چې سترګې مې ښکته دی قاب زید ته ورکوم چې هغه یې په مسکا رانه اخلې او مننه کوی، چې حسنات وایې: لالا کوم ځای ځې؟؟
زید- نه ولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- ما او ورینداره ځو چینې ته تاسو هم راځې؟
زید خپل چای غړپ کوی او په مسکا باندی د حسنات جواب ورکوی: ښه خبره ده راځم
لږ به شاوخوا هم وګورم.

حسنات جونګاری کوم او کرار ورته وایم: ای خاوری دې په سر شه بیا دی ګلان وکرل.؟
حسنات- اخ څه مې کړی؟
یغما- ومې نه ویل وریندار راته مه وایه ها؟ دویم دا چې که د خان زوی په لاره کې زید
وګوری بیا څه کوی؟
حسنات خپل به خولې لاس ایږدی او کرار وایې: وی خاوری مې په سر شه بیخې مې
لیاده وتلې وه.

موږ لا خبری کول چې زید دبیرون څخه غږ وکړو: زه د باندی تاسو ته ولاړیم ناوخته
نکړی راشې.
حسنات کرار وایې: سمه ده لالا.

زید ځی زه او حسنات فکر کی پاتی کیږو په هرحال اوس څه چې کیږی هغه به وشې،
خپل تکری راخلو او د باندی ځووو، زید موږ څخه مخته روانیږي زه شاوخوا ګروم چې
د خان زوی راپسی نه ویې، چشمه ته.... ورسیدو ما آرامه ساه واخسته.

زید- تاسو دواړه هروخت دلته راځې؟
حسنات څخه زه زر جواب ورکوم: نه کله کله راځوو.

زید سر خوځوي او هیس نه وایي زه حسنات خپلو کیسو کي ډوبه کیږو دنیا څخه بی
خبري اوسیږو روسته د لږ وخت تیرولو څخه سترګي پورته کوم او دوه شنی سترګي
ګورم لاس او پښي می شروع کوي په رپیدلو مخ حسنات خواته کوم آرامه ورته وایم:
حسنات هغه ده راغلي پخدای چې زید یې اوس مړ کوی .

زما په خبرو حسنات بیچاره ګې ورخطا کیږي او وایي:یغما اوس څنګه وکړو؟
یغما- هیس یوازي خدای دی وکړي چې د زید ورته پام نشي.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید زموږ ښځه لږ لري ناست وه حسنات ته وایم: هله ورشه لالا ته دي ووایه ناوخته شوی.

حسنات په تیزه پورته کیږي زید لور ته ورځي چې زه په زړه کې هغه د خان زوی ته وایم: خاوري دي په دا بدرنګه قواره شی نن زموږ تعقیبول ورځ وه شله انسانه

د زید او حسنات په لیدولو چې زما خواته راتلل لځایه پورته شوم،کالی می د خاورو څخه ټکوم دری واړه د کور په لور حرکت کوه هر قدم سره شاته ګورم
ځان سره آرامه وایم: پخدای موږ تعقیب کوي اوس زید حتما پوهیږي!
تیزه تیزه ځم حسنات وایي: اله یغما ویې لیدو پخدای ولیدو زید هغه شین سترګي هلک ولیدو

زر شاته می ګورم زید ولاړ و او د ملک د زوی خواته یې کتل په ورخطایي سره حسنات ته وایم: ته ځان کور ته ورسوه زه زید درولم

حسنات هم بغیر د هو یا د نه د جواب څخه په تیزه روانه شوه زه زید لور ته ورغلم په تیز قدمو ځان زید ته رسوم او وایم: زید ولی ولاړ یی؟ راځه کنه ناوخته شوی.
زید غوسه ناکه لهجه وایي: ته لاړه شه زه درځم.

د زید لاسونه موټی کیږي او غوښتل یې چې هغه شین سترګي هلک ته ورشي چې زه په ورخطای د زید موټی شوي لاس خپل لاسونو کې نیسم چې هغه د تلو څخه پاتیږي او کرار کرار خپل موټ شوې لاس خلاصه وې او ګوتې زما د لاس ګوتو مینځو څخه تیر وي کلک زما لاس نسئ.

او پداسې حال کې چې کوښښ یې کوی غږ زید کوښښ کوي خپل د غوسې غږ کنټرول کړي وایي: همدا هلک دی؟؟؟

مخکې له دی څخه چې زه جواب ورکړم هغه هلک زموږ خوا ته راغی، او د زید سوال بی جواب راڅخه پاتی شو. هغه هلک خواته می کتل زید زما د سترګو نظر تعقیب کړو او د هغه هلک په لیدو یې زما لاس بیحده کلک ونیو، بیعقله انسان کله چې زموږ څنګ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورسېدو په جګ غږ باندی وویل: دلته څه خبره ده؟ خیرتی ده کلي که داسي لاس په لاس کرځیږی!!

زید غابنونه وچیچل داسي چې ما یې لا د غابنونو چیچلو غږ وآوریدو او په تشویش باندی مي وروکتل د غاړه رګونه یی د باندی راوتلي وه د ډیری غوسه څخه
مخکي له دي چې زید څه ورته ووایي زه خپل آزاد لاس د زید د لاس څخه تاوم کوم او په غوسه ناکه لهجه هلک ته وایم: او لاً خبره تاپوری اړه نلري چې زه د چا سره ګرځیدم دومه خبره دا جناب زید خان زما کوژدن دي!

او بیا خپل او د زید لاس چې کلک یو د بل سره قفل دی د ثبوت په توګه پورته کوم او خپل دواړو چله ته اشاره کوم او وایم: کوژدن مي دی تاسو ووایه کومه ستونزه لري محترم وروره؟

هلک رنګ والوته او په آرامه وایي: د همدی لپاره دی زما مرکه رد کړل؟
نور هلته دریدل مي جایز و نه بلل که یو دقه نور پاتې شوی وایي ضرور دغه بیعقل انسان د زید په لاسونو مړ کیدو نو په تلوار هغه هلک ته وایم: وروره خپل احترام وساتي.

دا خبره کوم او زید په کشه ولو کشه ولو ځان پسي د کور خواته وړم، زید هم د ماشومانو پشان زما پسي دی کله چې ډادمنه کیږم چې د هغه ژیر میږي د نظر څخه لری شوی یو د زید لاس خوشې کوم، او کوښښ کوم خپل لاس د هغه د لاس څخه جلا کړم خو هغه زما لاس نور هم کلک نیسي چې بې حوصله ورته وایم:

یغما- خوشې کړه لاس مې.
چې زید په خندا راته وایې(څومره دا بشر خنده روی شوی د قیامت علامه نه ویې؟)
یوځل بیا ووایه؟
یغما- څه ووایم؟
زید- همغه خبره چې دی څو دقې مخکې وکړه.!

یوه شوم چې کوم خبری ته اشاره کوی خو ځان ناګاره اچوم او وایم: یاد ته مي نه راځي چې څه مې ویلي واوسیږی؟ لاس مې خوشې کړه چې خلک مو ګوری.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- پریږده چې ووینې ټول باید خبرشی چې ته صاحب لری.

په غوسه ورته وایم: زه څیز نه یم چې صاحب ولرم او هغه خبری هم جدی مه ګڼه یواځی ددی لپاره وی چی جنګ جوړ نشی پوه شولې؟؟؟

لاس می خوشی کوی خپل لاس پورته کوی او په خپلو ګوتو دری ځلی خپل زړه وهی او وایې: یغما له هر څه سره لوبی کوی وکړه خو له دې سره لوبی مه کوه!
د هر څه زغم لرم غیر د ستا له تیتې نظر نه! آن بی رحمی دی هم ښکلی ده!
د ځان په بیه یی اخلم!

غلی کیږي! لکه بت ولاړه وم او هره کلمه چې د زید له خولې څخه راوتله لکه د اور مرمی می په زړه لګیدله

زید- د ټولو نازونو وړونکی دی یم مګم!!!!! که لږ پوه شم چی رانه لری کیږی هغه وخت نور زید شتون نلری! په غرق کیدو می ټول غرق کوم ټول آن بت می!!!!

خپل د ټکری(څادر) څنډه می د غاښ لاندی نیسم او په سترګو می شاوخوا ځیر کوم! کله چی د خلکو له نشتون نه ډاډه کیږم په لوړ غږ وایم: مګم خپله دې نه ویلی چې مینه په زوره نه کیږی؟که زور وی نو ولی دی د مریم مینه ونه منله؟

زید خپل سترګی کلکی تړی او وایې: یعنی ته......
خبری ته یی نه پریږدم او په پوره بی رحمی وایم: هو زما لپاره یواځې یو عادی ملګرې یی همدومره! ته هم ښه ده چی بیرته ښار ته لاړ شي.....

زید په خپل یو لاس باندی دیوال نیسی داسی ښکاری چی د دریدو توان نلری او کرار وایی: کور ته لاړه شه.....

پوهه شوم چی باید کور ته لاړه شم کنه وضیعت خرابیری، په لوړو ګامونو د کور په لوری ځم چی غږ یې پورته کیږي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

به خدا کافراگربود به رحم آمده بود !
زآن همه ناله که من پیش تو کافر کردم !
(استاد شهریار)

پښې مې په ځمکه میخ شولې وروسته له لږ ځنډ نه مې خپلې لارې ته دوام ورکړو له کوم وخت را په دې خوا دومره بې رحمه او کلک زړه شوی یم؟نه، نه زه ګناه نلرم تقدیر مې زړه په داسې سختې ټاپه کړی دی قفل یې دومره کلک دې چې غیر له بنه پوه کوډګر نه بل څوک یې د خلاصولو وړتیا نلری!ناورین دلته دی که خپله هم وغواړم قفل یې نشم خلاصولی،ځکه کلی مې ورته د تیارو په سمندر کې ورکه کړی!

زما د رسیدلو سره سم حسنات راباندې حمله وکړه او په وارخطایې یې وویل: ولې مو دومره ناوخته کړه؟ چیرې ده لالا مې؟
غټه سا اخلم او وایم: غلې اوسه هیڅ ندی شوی لالا دې هم لاړه چیړته یې کار درلوده!
حسنات غټه سا اخلی او وایی: شکر د الله چې څه ندی شوی ما ویل اوس به یو نړیواله جګړه شروع وی.

خپلې اوږی پورته اچوم او د پخلنځي په لور ځم یوه پیاله سړې اوبه په یوه سا ښنم ورځ د تل په څیر زما او د حسنات په ټوکو او رشخندی سره د ترور د غوسه کیدو تیریږی او هوا تیاره کیږی! شپه شوه او زید لاتراوسه ندی راغلی ډار او اندیښنه مې راپه زړه شوه!

یغما- حسنات ترور څه شوه؟
حسنات- نیوهیږم هرومرو اودس کوی!
یغما- سمده

ترور ته په تمه کیږم چې راشی!! ترور جاې نماز په لاس کوټې ته راننوځي، جاې نماز خپور کوی او خپل لمونځ کوی! په تمه کیږم چې لمونځ یې خلاص شی!
لمونځ یې په ډیر ځنډ خلاصیږی او جاې نماز ټولوي د چاې د ترموز په لوری راځی او خپله پیاله تری ډکوی!

د ترور په لور چې په چاې ښنلو بوخته وه ځم څو ځلی د کوم څه ویلو هڅه کوم مګم ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې راسره نه ملګری کیږي آخر په ډیر زیار په ټیټ سر او شرم وایم: ترور جانې زید نه راځی؟
ترور آرامه مسکا کوی او وایي: زما لیونی لورکی په دی کی د شرم څه خبره ده؟ نه کار ورته پیدا شوی وه ښار ته لاړه هرکله چې کار یی خلاص شی بیرته راځی!!!!

د ښار د نوم په اوریدو می زړه له غم نه ډک شو یعنی زید لاړه؟! مګم تا خپله همدا نه غوښتل؟؟ غټه سا اخلم او د موضوع د تغیرولو لپاره وایم: زه څم د خوب ځایونه جوړوم! ت
رور په مسکا سر پورته ښکته کوی! پورته کیږم او څه می چې ویلې ول کوم یی د هر شپی په خیر زه او حسنات د یو بل تر څنګ ویده کیږو! حسنات ژور خوب ته ځې! هڅه کوم خپل فکرونه لرې کړم مګم شوني ول؟ خوب مې له سترګو کډه کړې وه د سهار تر لمانځه ویښه وم ! پورته شوم او لمونځ مې وکړه ترور او حسنات می هم پورته کړل چې خپل لمونځونه وکړې چې قضا نشی!

ورځ په سټریا او نه زړه شروع شوه!د هیڅ خیز حوصله مې نه درلوده. هغه رنګه چې حسنات هم پوهه شوی وه او اخیر ویې ویل: یغما ښه یی ؟ نه چی د لالا پسی می خفه شوی یی !؟
په سختې مسکا کوم او وایم: نه ګرانی یواځی د سټریا احساس کوم لږه ویده شم ښه کیږم.

حسنات مې په حالت پوهیږې او له ډیرو پوښتنو ډډه کوې دوه اونی تیریږې دوه اونۍ مګم زید آن زما پوښتنه هم نده کړی! لکه چی په پوره ډول یی له یاده ویستلی یم!هر ځل یې د نوم په اوریدو زړه می بې واره درځیږی! د لیونتوب او کارونو په یاد ته راوړلو یی خندا می په شونډو میلمنه کیږی! نپوهیږم څه می په لیونی زړه شوی!
مګم په دې ښه پوهیږم چی د پخوا په څیر په خپل ځای کی ندی! د حسنات غږ د خیالونو له نړی نه رابهر کړم.

حسنات- هوی نجلی بیا څه شوی؟
یغما- هیڅ څه باید وشی؟
حسنات خپلی اوږی پورته اچوی او وایی: نپوهیږم خو داسی ښکاریده چې په دی نړی کی ونه اوسی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتيا يې ويلی د حق خبری ځواب نه درلود! غلی کيږم! د څه په ياد راوړلو بی واکه وايم: رښتيا حسنات ستا ورور ولی مړ شو ؟؟
حسنات لومړی په حيرانتيا راوکتل او ډېر ژر حيرانتيا ځای غم ونيوه او په غمجن غږ يی وويل: په يوه پيښه کې مړ شوی!
کرار وايم: الله دې وبخښي نه می غوښتل خپه دی کړم ګرانی!
حسنات د غم ډکه مسکا کوی او وايی: کومه خبره نده ګرانی هغه څه دی چې تېر شوی!

دواړه د بن ګلونو ته ځير کيږو چې حسنات دوام ورکوی او وايې: لالا می او زيد دواړه ډېر خواږه ملګری ول ډېر له سکه ورونو آن يوه ثانيه له يو بل نه نه لری کيدل هره جمعه زيد زموږ کور ته راته د ښوونځي له وخت نه يو بل سره ول.پلار مې په ماشومتوب کې له لاسه ورکړی وو،ارسلان په همغه کم عمر د کور سرپرست شو د زيد په مرسته د کور له عهدی وته دوه ورونه می درلودل ارسلان او زيد!

کوچنی او خوشحاله کورنی وو.خو تقدير هر څه په بل مخ کړل هر څه!!(غټه سا اخلی چې اوښکی يی رانشي او بيا وايې: يوه شپه ارسلان زنګ وکړ چې د ملګری واده يی ده او له زيد سره ځی کيدای شی چې شپی رانشي!(حسنات بيا غلی کيږي مګم دا ځل يی اوښکی په مخ لاره پيدا کوی په ژړا وايی: يغما وروسته له هغې ارسلان بيرته رانغی څلور کاله شول د کور لاره يی پيدا نکړه لاړه چې لاړه!!

سلګې يی پورته شو او اوښکو يی لکه سيل په مخ لاری وکړی او په ګريوان يی څڅيدی، غيږ می ورکړه تسلې می ورکوله او د هغې په شان زما اوښکی هم په مخ بهيدلې په سختې يی دوام ورکړو او ويې ويل: وروسته له واده نه ارسلان د زيد موټر واخيسته او چلوه يی سرعت يی دومره زيات وه چې د موټر کنټرول يی له لاسه ووته او موټر کندې ته وغورځيده.

ژړا يی د خبرو کولو توان واخيستو او په زوره زوره يې وژړل خپل دغمونو په اندازه يې وژړل ما هم ورسره سم وژړل خو يو څه مې ښه درک کړل هر څوک د خپل په اندازه غم لری هيڅوک بېغمه او هوسا ندی! کله چې اوښکو يی د بهېدو نه زړه وښکوه ځان يی زما له غيږ نه جلا کړه او په بند غږ يی وويل: په هغه پيښه کې ارسلان ځای په ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړ شو خو زید دوه اونۍ په کما کی وو وروسته له دې چې په هوښ راغی او خبر شو چې ارسلان مړ شوی دی..

حالت یی خرابیږی او څلور میاشتې ځان په تیاره کوټه کی بندوی نه له چا سره خبرې کولې او نه له کوټې نه بهر راوته! د زید لالا حالت له مورږ نه بدتره وو! په ډیرو ستونزو خپل عادی ژوند ته بیرته راغی د هغې پیښی نه وروسته زید زموږ د کور سرپرست شو هره اونۍ یا هره میاشت زموږ احوال اخلی!

اوښکی می پاکوم او د حسنات مخ ښکولوم او ورته وایم: پوهیږی موږ ټول داسی قیصی لرو چې په ذات کې ډیری غمجنې دی خو ښه والی یی په دی دی چی هر څه تیریږی او نه پاتې کیږي!باید قوی ووسو.....

حسنات خپلی اوښکی پاکوي او په مسکا وایی: مننه زړه می سپک شو ډیر وخت شوی وه چې ژړلی مې نه ول!
لاس یې نیسم او کینښ کارږم یې او ورته وایم: هرکله کولې شې چې زما سره دی دزړه درد شریک کړی
حسنات- یغما وعده راکړه چې هیڅ کله می لالا نه غمجن کوی! پخدای د بل ورور د له لاسه ورکولو طاقت نلرم!

یواځې د سر په ښوررولو بسنه کوم لا ګرم په قیصو کې وو چې ډیر ورته والی یی د غمجن قیصو ته درلوده وو چیچ د ترور غږ پورته کیږی: انجونو چیرته ورکی یی راشئ چی میلمه لرو!!

زه او حسنات په حیرانتیا یو بل ته ګورو او له بې نه ښکته کیږو ځان سره فکر کوم چې حتما زید راغلی او په چټکتیا ځان د ناستی کوټې ته رسوم! همدا چې غوارړم ننوځم سترګی می په رضوان لګیږی وروسته له یوې مې‌اشتې یی وینم! رضوان ماته پام کیږي او په مسکا پورته کیږی او راته وایی: وریندار جانی بیخی دې هېر کړی یو

لومړې ځل ده چې د وریندار کلمه په اوریدو می خوښی په زړه کې څپې وهلې لاس می په ټکری وهم داسی نه چی وینتان می ښکاره شی د رضوان په خیر یی په مسکا ځواب

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکوم: سلام رضوان وروور ښه راغلاست رحیم تره،ترور جانه،اسما ټول ښه ول؟
رضوان- هو هو ټول ښه ول سلام یې ویلی!
یغما- علیکم سلام. ولاړ مه پاتې کیږه کینه درته چای راوړم

په همغه مسکا سر ښکته او پورته کوی! له کوټې نه وځم! او د پخلنځي په لور ځم!
حسنات د چای په تیارولو بوخته وه! چې ما ورته وویل: وه نجلی تا ولی سلام ورنکړ هوم؟

غریبکې داسی خیز واچوه چی نږدی وه ترموز تری وغورځی.
حسنات- مرګ نه وینی چای تیاروم لیونی؟
په خندا ورته وایم: ښه مقصد رضوان زما لالا دی فکر دې اوسه چی ښه یی خدمت وکړی کنه بیا لالا دی ژوندی ژوندی درته پوستوم(مطلب زید)

د حسنات رنګ الوځی او په بنده بنده ژبه وایی: څ..... ه.... معنا؟
یغما- ټوکی می کولی چی اوس یو ځل مړه نشي.
چای تیاریږی او دواړه د کوټې په لور ځو! پټتوس په ځمکه کیږدم! چې حسنات رضوان ته وایې: سلام ښه راغلی!
رضوان- علیکم سلام خورجانې.

د حسنات خیری ته ګورم فکر کوم د خورجانې کلمه بی په زړه ښه ونه لګېده
پیالی ډکوم او په ټولو باندی ویشم! ترور او رضوان سره خبری کولی او کله ناکله د دواړو د خندا غږ پورته کیده رضوان دلته هم خپل کار کړی تورکی هههه د حسنات فکر ګډوډ وو! کرار مې ورته وویل: حسنات کوم څه شوی خورکی می؟

حسنات- نه کوم څه باید وشی؟
یغما- ښه ته دا پریږده دی تورکی ته وګوره چی دلته یی هم ځان ته ځای جوړ کړی
حسنات کرار وویل: کوم ځای یی تور دی؟
حیرانه ورته ګورم ځینی ځیزونه می تر پوزې کیږی هیڅ نه وایم او د رضوان او ترور په لوری ګورم! رضوان په مسکا راګوری او وایې: څنګه یی میرمن یغما؟
کرار وایم:ښه وم ستا په لیدو می ټول ښه والی لاړه تورکیه!!!!!!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان به خندا وايي: ولی ما څه کړی؟
ترور پورته کیږی او د الماری څخه د یخن دوزی کالی سره له عینکو راخلی او له موږ نه لږ لری کینی چې رضوان بيا وايي: ربښتیا د انجونو کالی او ټکری درسره ډیر ښکلی ښکاری!
په مسکا وایم: مهرباني مو ده (مخکی له دی چی رضوان څه ووایی زه ورته وایم: ولی دی حسنات ته خورجانه وويل هوم؟

رضوان حيران ماته راګوری او وايي: یغما ښه خو يي؟ څه مي باید ويلي وي؟!
خپلي اووږې پورته کوم وایم: ما پوري اړه نلري زه وریندار غواړم!
رضوان- سمده زيد ته به يي وکړو ته به هم وریندار پیدا کړی.

د رضوان پدی خبره د د ترور اوحسنات نه په پټه چونګاری کوم یې چي رضوان یو جانانه ټوپ وهي او زه ورته په غوسه وایم:احمقه زيد يي ورور دی تا یادوم تورکې يه !

رضوان کرار خاندی او وايي: ښه دا چا ویلي چې زه ستا ورور یم ؟!
مظلومانه مي وویل : یعني نه يي؟! ګوره زيد دي حسنات لالا ده ته زما لالا شه سمده...
داسي خایسته جلي درته پیدا کړم چي ستا دا تورکي توب په خپل خایست پټ کي!!
دا خبره کوم او خاندم چې رضوان هم زما سره یوځای خاندی او وايي: جلي تا دا دومره ژبه له کومه کړي ها؟!
په دروغي غوسه وایم: فلسفه مه وايه راته ووايه لالا مي کیږي او کنه؟

رضوان- اول څخه نه وم ؟!
ریښتیا يي ویل رضوان له پیل نه لکه ورور زه حمایت کو په موسکا وایم: وي!
له جیب نه يي يو څه راباسی او ما خوا ته نیسي او وايي: واخله دا د زيد امانت!

بیا دي زيد نوم په اوریدو طبیعت مي ګډوډ شو، پاکټ مي تري واخیست او خلاص مي کړو! په مینځ کي یو حلقه يي طلايي میخکي و. په شونډو مي موسکا راغله !
رضوان- څه شی دې ته ماته راښکاره کړه!!
یغما- نه ... نه... تا پوري اړه نلري ریښتیا زيد ولي رانغي ښه خو ده ؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان یو غړپ چاي وڅکه او ویې ویل: ښه دي یو څه کارونو کې بوخت دی همدي ورځو کې به راشي !

یغما- ډېره ښه ده ته ترڅو وخته دلته یې ؟!
رضوان- نن ځم بیرته فقط راغلم ستا احوال واخلم ارامه خو یې دلته ؟
یغما- هو خوشحاله یمه ..
رضوان خاموش شو داسي لکه چې غواړی یو څه ووایې خو زړه نا زړه ویې؟ په کراره ورته وایم: رضوان غواړي څه ووایي راته؟

زما په خبری رضوان سر ښکته پورته کړو او ویې ویل: وایم خو په دي شرط چي خواشیني نشي خو دلته نه کیږی.

د رضوان د خبرو څخه پوهه شوم چې ښه خبر مې په تمه ندي ترور ته مي وکتل او وایم : تروري که ستا اجازه وي رضوان ورور ته باغچه ښکاره کړم؟!
ترور سترګي له کمیس لري کړي، او تل په خیر یي په موسکا وویل: لوري خپل کور د ددی اجازه ته اړتیا نسته!

دواړه پاسیدو او لاړو رسیدلو سره سم وایم: وایه اورم یي ..!
رضوان د لږ زنډ وروسته وایي: ترور او ترور خاوند دي راغلي و شرکت ته!
(د ترور نوم اوریدو سره وجود مي یخ شو په لرزي مي وویل: ولي راغلي ول؟ څه یي ویل؟

رضوان- ډیر چټي اوبیکاره خبري!
یغما- لکه؟
رضوان لویه ساه واخیسته او ادامه ورکړه: وي ویل (پوهیګي له یوي تختیدلي جلي سره محکمه سه کوي شاهد لرم چي هغه ناروغ انجلي تاسو سره ده بل ځل پولیسو سره رازم)

حس مي وکړو دي سنګسار میدان کي یم او دا خبري هغه تیږي دی چي په بي رحمي مي په روح لګیدل د تختیدلي انجلي نوم په اوریدو مي ستوني ډک شو ،، خو دي پولیس نوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي پر ځان لرزه راوسته د ترور خاوند او نجیب سر و کار یي له پولیسو سره دي او ډیر ملګري لرل دي برخه کي.. کرار وایم: بنه بیا؟
:□#شهاب
رضوان- زید د هغوي جواب ورکړو کاش لیدلي دي واي سنګه رنګ والوتو د هغوي !!
(د زید نوم په اوریدو مي خوښي زړه ته راغله پوهیدم نه پریږدي د ترور لاس مي ماته ورسیږي رضوان په هیجان وویل: زید ورته وویل: یغما زما قانوني میرمن ده نکاح خط لرو واي په حال مو چي که دي ناموس خبره مي حوزي ته مخ ته کړي.د ټولو حوزو د اخیستلو توان لرم او فکر مه کوي چي له ناوړه کارو بار مو خبر نه یم ښه به دا وي چي خپل لار ونیسي او لاړ شي ماسره لوبې مه کوي قطعا ظالم ګټونکي یمه.

رضوان په خندا بیا وویل: لیوني داسي جدي خبرې کولي چي زه لا و ویریدم څه ورسیږی ستا ترور او ترور خاوند ته دی.
یغما- بیا څه وشو؟؟
رضوان- هیس لاړل خو ویل یې چي دا خبر دلته نه خلاصیږی.تشویش مکوه هیس سوک تا کوم کار ته اړ کولي نشي چي ستا پکي خوښه نه وي. په یاد ولره داسي یو ورور لري چي د غر په شان ستا شاته ولاړ دي

د رضوان خبرو ته موسکي شوم او ومي ویل: مننه پوهیګم
چې رضوان په شیطانت وویل:او هوو یو همدا رنګه لیوني کوژدن زید خان(او بیا زما چلي ته اشاره کوي)

سومره دا جملي سره له دي چي دروغ وه بیا هم راته خوښي او زړه راښکونکي وه کرار مي په سر ووهه چي د دواړو دي خندا غږ پورته شو، چې رضوان په خندا وویل:
ولي مي وهي فقط دروغ وایم؟!
یغما- لیونیه.
رضوان- عع عع بي تربیه خلک خپل ورور ته لیوني وایي؟

ددي بشر په سپین سترګي سره مي عادت کړي دې په خندا ورته وایم: چوپ شه توره کیه وس چي لالا مي شوي نو آیا د ریښتیاو څخه سترګي پټي کړم؟
رضوان- لکه د څه ریښتیا؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- دا چي ته لیوني یي، یا تورکي یي، یا بدرنګ یي، ته و خداي د رېښتیا نه سترګي پټ کړم ؟!

یچاره رضوان سترګي توپ غوندي غټي شوي! او په شیطنت یې وویل: بیزو خور ته مي تلي یم!
یغما- چوپ شه ما غوندي ښایسته خور..!؟
دواره په لوړ غږ خاندو چي رضوان وایې: یغما یو څه وایم! خوو ورخطا نشي سمده !

اوه خدایه نده خلاص،نن لپاره بس نده ربه؟په ډار مي وویل: ووایه!
رضوان- زید ټپي شوي و!
زړه مي له سیني نه ووت، زید!! زما بت پرست!! په بنده ژبه مي وویل: سنګه ؟! سنګه دي وس؟!
رضوان- تشویش مکوه اوس ښه دي مرسل لیونتوب وکړو خو خداي ورحمیدو

د مرسل نوم په اوریدو مي د کرکي احساس وکړو داسي چي احساس مي وکړ چي نړي کي له هیچا نه د مرسل په اندازه کرکه نشم کولي په ورختاى وایم: رضوانه د انسان غوندي قصه وکړه څه شوي دي !

رضوان- لږ صبر وکړه وي(دوام یي ورکړو: زید له کوم وخت نه چي ته دلته پریخودي ،او خپله ښار ته راغي خفه او پریشان و. او بعد له دي چي د مرسل پلار د وصلت لپاره مونږ کور ته راغلو نو د زید پر ذهن یو بله د غوسي څپه راغله او د ډیر غوسي څخه یې مرسل ته زنګ ووهه او سه یي چي په خوله راغله مرسل ته یي وویل ...

په بل سهار یي مرسل د شرکت قرارداد د فسخ کولو په پلمه زید دفتر ته وغوخته زید نا خبر له هیس لاړرو همدا چې دفتر ته ننوتو ناساپه مرسل دروازه بنده کړه او تیکري لري کړو(د خبرو دی ځای کي رضوان په هیجان وویل: یغماا بیخي فلمو غوندي شوي و احمقه ښځه خپل ویښتان یې ګډوډ کړل،او زید ته یي ګواښ وکړ که زما د واده وړاندیز ونه مني، نو ټولو خلکو کیدی رسوا کوم ټولو ته وایم چي زید ما باندي تیري کړي.

هغه وخت مجبور یي له ماسره واده وکړي ښه به دا وي چي په خپله خوښه واده راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ومني زيد هم چي وکتل چي دا ليوني ښځه هر څه کوي شي نامردي نده کړي او ګلدان يي راخيستي او خپل سر يي پري وهلي!! مرسل هم د زيد وينو ډک سر په ليدو ورخطا کيږي او امبولانس ته زنګ وهي! سر يي سو کوک وخوړل احمق ډير کلک يي ځان وهلي و.

هک حيرانه مي د رضوان خوا ته کتل هيس مي باور نکيده په ناباوره انداز وايم: څه وخت دا کار شوي ؟
رضوان- تقريبا شپږ ورځي مخکې!
يغما- اوس ښه دي ؟!
رضوان- هو ښه دي خوو جنون وهلو غوندي شوي!

ژوره ساه اخلم او وايم: رضوان غواړم ورسره خبري وکړم زنګ ووهه ورته.
رضوان تيلفون راوباسو او زيد ته يې زنګ ووهې زنګ تلو خو هغه نه پورته کوی. چې
رضوان وويل: زما په خيال کار لري وروسته به زنګ ووهو !
يغما- نه نکيږی بيا زنګ ووهه!
رضوان تيلفون ما خواته نيسي او وايي:واخله سومره چي زنګ وهي ووهه ورته يو ځل يي چي زنګ جيګ نکړو يعني نغواړي خبري وکړي سل زله زنګ ووهي نه جيګ کوي

تيلفون مي په زور واخيست او باغچي بل خوا ته لاړم تقريبا دري ځله مي زنګ ووهه خو پورته يي نکړو! څلورم ځل لپاره مي زنګ ووهه لږ زنډ وروسته په غوسه يي جيګ کړو او ويې ويل: رضوان خو چي لومړي ځل مي ځواب درنکړو پوه شه کار به لرم څه وخت ته سړي کيږي؟!
کرار مي وويل: س ... سلام!!

زما د غږ په آوريدو يو دم خاموشي خپره شوه حتي د ساه اخيستلو غږ مي ورته نه اوريده بيا مي غږ وکړو: زيد! اوري؟!
څو شيبو وروسته د زيد غږ راغلو: ښايستو مي !! ته يي؟ يغما مي!!

د دې خبری اوريدو سره لاسونه مي لرزي ته پيل وکړ له خبرو پاتي شوم غومبري مي سره شول، غوګونه مي ګرم شول چې زيد بيا وويل: مينه مي، ای زما مغروری مينې مي نه وايي چی له بيلتون نه دي مړ کيږم؟حق کي مي دومره ظالمه مه اوسه ! غږ پسی دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خفه شوي يم خبري وکړه ای بې رحمې

په لرزانده غږ مي وويل: ښه يي زيد؟ رضوان وويل سر دي مات شوي او کوک خوړلي دی
د زيد د خندا غږ راځي او بيا وايي: مه وايه چي خپل ملګري ته انديښمنه شوي؟هو ښه يم او مړ نشوم، سر مات والي مي هم ښه شو، خوو څه چي تا مات کړل هغه به سنګه شي ؟!
حقا چي له درد يي مړ کيږم !!(مطلب د زړه درد او مات کول)

سومره دا بشر د لفظونو په کارولو کي ماهر و! له هري خبري سره يي زما زړه راته په ښنه کو په کراره ورته وايم: سمده خوشحاله شوم چي ښه يي ضرور کار لري !
خداي پامان !
د موبايل بند کولو مخکې د زيد ښايسته غږ مي تر غوږ شو چې ويې ويل:

گفتی به تو گر بگذرم از شوق بمیری
قربان سرت بگذر وبگذار بمیرم

زيد- مګر ستا له پرستش نه بغير بل کوم کار راته پاتي !
يغما- قطع کوم يي !
زيد- مکوه!! زما له ماتولو دي څه لاس ته راځي مغروره خايستو مي !!ووايه؟!

د زيد په غږ کي عجيبه غم پروت و، داسي چي هر لفظ يي غږ ورته بدلولو ستوني مي ډک شو دي اوښکو باران مي له سترګو وڅڅيد د زيد دي داسي خبرو تاب مي نلره نپوهيږم دا حس څه دي چي زه پري اخته کيږم؟خو دومره پوهيږم هر څه چي دی ما لپاره نا اشنا اونوي دی دا حس..! دا زه نه وم چي زيد مي رد کړو زما تقدير او زما تريخ تير وخت و چي هغه يي رد کړو دا ځل تنها زه نه بلکه زيد يي هم په لوبه نيولي و عجيبه دردونکي او ويجاړوونکي لوبه!!!!

د يو شئ د مات کيدو غږ راغې خو زيد غږ رانغي! ورختا مي نارى کړل ورته: زيد!!

يواځې د نا منظم نفس اخيستلو غږ مي ورته اوريدو، لومړي د اوښکو قطره مي پر مخ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وځځيده ،،، دا لعنتي اوښکي د څه دي؟ لعنت دي پر ما وي چي همیشه درد او مشکلات جوړوم !! بیا مي غږ وکړ:زید!؟

د هغه د غږ په اوریدو مې ډیره نرمه هوا زما پدی کلک د تیږو پشان زړه ولګیده !!

زید- جان !! نفس مي وو ایه؟
خپل ژړا مي کنترول کړه او وایم: زه باید لاړه شم کار لرم!
زید- ریښتیا امانت دورسیده؟
یغما-هو ښکلي و مننه...
زید- ستا په اندازه نه هغه ورځ تور تار نکریزي او بنګړیو سره زړه راښکوونکي شوي وي که دا میخکي په پوزه کړي په لیدو دي ضرور لیوني کیږم.

ورو يي وخندل غمجن يي وخندل هیس سوک پوه نشي زه پوهیږم د زید دا خندا هر څه کیداي شي پرته له خندا!!! حتي ټوکي هم ویرونکي وي په غوسه مي وویل: ترور راته غږ کوي باید لاړه شم ښه وخت..پرته له دي چي ځواب يي واورم تیلفون می بند کړو دا تشویش او دا د زړه درزا مي یعني څه ؟ دا اوښکي څه تعبیر کړم ؟!

خدایه!! داسي خو به نه وي چي زه هم ورو ورو د زید په درد اخته کیږم؟ هسي نه قفل وخت مات شوي وي او زه خبره ونه اوسم !ویریږم ، ویریږم دا چي هسي نه دا ځل داسي ځمکي ته وغورزیږم چي بیرته د پورته کیدو توان ونلرم او نه هم غرور مي اجازه راکړي چي په ځمکه پاتي شم !!

خپل د اوښکو ډکي سترګې پاکوم او د رضوان خواته ځم رضوان د بڼ د ګلانو په کټلو کې ډوب وو چې ومې ویل ورته: رضوان موبایل دی واخله.
رضوان د ګلانو د کتلو څخه لاس اخلې او په همیشنې مسکا باندی وایې: څومره ډیر مو خبری وکړل؟!

خپل اوږی پورته اچوم او په دروغجنه مسکا وایم: هو هغه ځکه چې د کور د حالاتو په اړه مي ورسره خبری کول.
رضوان- اها نو دا خبره ده..؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا ورته وایم: هو توره کې همدا خبره ده.
رضوان په دروغجنه غوسه وایې: بلا او توره کې هیس انسانیړی نه، دومره لاره ستا لپاره راغلم اخیرم توره کې راته وایې؟!

یغما- تېوکې کوم اصلاً ته د مصر یوسف صحیح شو؟
رضوان خپل څهره مظلومه کړل او ویې ویل: نه هغه د زید لقب دی.
خپل سترګې اړوم او په شیطانه لهجه ورته وایم: ښه ده چې خپل پوهیږی! اوس هم ځان راته کوږ اوږ کوه مه، همدغه قواری باندی د دې شکر اوباسه او صبر وکړه بغیر له کوم شک څخه چې خدای د صابر خلکو مددګار دی.

دا خبره کوم او په خندا کیږم چې رضوان وایې: بلا بلا ته اوس دا بیزو پشان خندا ته یې وګوره.
په داسې حال کې چې د زینو خواته تلم وایم: اوس قهر مه کوه راځه زه خپله درته یو جنې پیدا کوم غم مه کوه.

رضوان یواځې په خندا باندی خپل سر ښکته پورته کوی او څه نه وایې، ترور ډیر تینګار وکړو ترڅو رضوان پاتې شي خو هغه و نه منل او کار یې بهانه کړو او د غرمې ډوډی خوړلو وروسته لاړو، د رضوان د تلو وروسته مې حسنات ته فکر شو هغه تراوسه خپل فکرونو کې ډوبه وه کرار ورته وایم:

یغما- حسنات څه شوی؟ ولې دومره په فکرونو او سوچونو کیدی ډوبه یې؟
حسنات کرار وایې: نه پوهیږم لږ مریضه یم د تبې احساس کوم.
خپل لاس د هغې په تندی ایږدم تبه یې نه وه؟ کرار ورته وایم: حسنات تبه خو نلری.

حسنات جواب رانکړو او د کوټې خواته روانه شوه؟! شپه بیا راورسیده او آرمتیا یې زما په وجود کې خپره کړل، خو ډیر د دی آرمتیا څخه تیر شوی نه وه چې بیا همغه خوب ولې دا یو خوب زه پرلپسې توګه باندی وینم؟ زما خوبونه بې تعبیره نه پاتې کیږی همغه خوب وو....

منډی می وهل او چغې می وهل، خو هیچا زما غږ نه آوریدو عمه او نجیب راپسې و د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغوی څهرې د خوګ او بدنونه جسم يې د انسانانو پشان و، د خولو څخه يې زګ بهيدل او زما پسې منډې وهل، دومره چيغې مې وه چې خوب کې مې احساس کو چې ستونې مې د ډير چغو له لاسه زخمې شوی، ستړی شوم خو د منډی وهلو څخه ونه دريدم، لځان څخه مې يو څه لرې يو نفر وليدو چې مخ يې سم نه معلوميدو راته خو مخ يې د لمر پشان ځليدو..

د هغه کس په ليدو بی اختياره د هغه خواته ځم او هغه کس ته پنهاه وړم، عمه او نجسب رارسيږی خو د هغه کس په ليدو شاته ځې او تختې سر مې پورته کوم او خپل نجات ورکونکې ته ګورم زيد....! هغه کس چې ماته پناه راکړل هغه زيد وو؟ غواړم د هغه د غيږ څخه لری شم خو د هغه سترګې د غوسې څخه تکې سرې کيږی او وينه ورنه په بهيدو شې...

د خوب تعبير ....

زما پيدا کول د سليم لخوا، د عمه پيدا کيدل، او اخيره کې د زيد مينه ليونتوب او جنون سم د خوب پشان مې واقع شول، خدايه خپله رحم وکړه. د رضوان د تلو درې ورځې کيږی، سهار د تل پشان د چای او سبا ناری په خوړلو تيريږی نن د حسنات حال بنه دی خاندی ټوکې کوی.

حسنات- يغما پاسيږه چې د باندی لاړشو يو چکر ووهو بيخې مې زړه تنګ دی.
يغما- سمه ده لږ صبر وکړه خپل ټکری راوخلم.

په تلوار د کوټې خواته ځم چې سترګې مې په ترور لږيږی چې د يو شې دګنډلو په حال کيده کرار ورته وايم: ترورجانې ما او حسنات د باندی ځو اجازه شته؟
خاله په مهربانه مسکا وايې: هو لور جانې لاړشې خو ناوخته نه کړی او زر راشې.
په خوشحالې ورته وايم: په سترګو.

ټکری مې خپل په وينتيانو باندی چې اوس لږ زيات شوی لکه د ماشومانو د وينتيانو په اندازه راکش کوم، او د حسنات سره د کور څخه وځو شکر د هغه ورځې څخه وروسته ځو ځله د باندی چکر ته راغلې يو خو هغه ژير ميږی مې ندی ليدلی د باغونو او شنو

(c) ketabton.com: The Digital Library

درختو په لیدو وو دواړه چې د لیوه په غږ د هغه ښایسته سمسور طبعیت څخه مو نظر واخیستو چې د حسنات ویریدلې غږ مې وا وریدو:

حسنات- یغما زغله دا سپې ډیر وحشی او لیونې دی پخدای موږ دواړه یو ګوله کوی.
د حسنات لاس کلک نیسم او وایم: شور مخوره، اول خو سپې ندی او لیوه دی، دویم کرار اوسیږه.

حسنات د ویری څخه رپیده زما حال هم دهغې څخه بهتره نه وو حسنات په همغه لړزانده غږ وویل: دا د خان د زوی سپې دی دا د ندیم سپې دی.
یغما- حسنات درته وایم لیوه دی، لیوه او نادیده.

خاوری دی دده په سر شي خپله کم وو لیوه یې هم پیدا شو، لیوه په لوړ غږو زموږ خواته رانږدی کیدی او هر ثانیه نږدی وه چې موږ دواړه به هغه غټه خوله او تیره غاښونو و داړی!

حسنات- اوس هر څه چې دی پر موږ یې څه؟ مهم دا ده چې موږ دواړه یې په خوله کې ځایږو.

د حسنات لاس کلک نیسم او خپل سترګې پټه وم! د لیوه د را رسیدو په تمه یم چې د شپیلقې او بیا د یو چا غږ آورم لیوه د غږ کولو څخه خاموشه کیږی او نور مې غږ وا نه وریدو، سترګې مې په نوبت خلاصه وم اول چپه سترګه بیا راسته سترګه د خان د زوی په لیدو چې اوس بوهیږم نوم یې ندیم دی بد احساس پیدا کوم د ندیم په لاس کې د لیوه د غاړی زنځیر وو او دوه سترګې زما مخ ته نیولې وه، د ګناه احساس کوم

د زید غوسه ناکه خو په عین حال مې مظلومانه څهره مې سترګو مخ ته راغله نه پوهیږم ولې خو زید ته مې د وفادای احساس درلود، خپل په ټکری باندی مخ مې پټه وم او وایم:
مننه وروره خو بل ځل شاید په وخت ونه رسیږی نو دا سم یې در کنترول کړی.

د حسنات لاس کلک نیسم او د هغه ځای څخه ځم د حسنات غږ بورته کیږی او وایې: یغما مړه دی کړم لږ په کراره توبه خدایه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ډیری خبری مه کوه که لالا دی خبر شي دا بیعقل مو بیا لیدلي زمونږ دواړی پیني قلم ماته وې او نور ولاکه د دباندی مخ لا ووینې، فکر دی ونیسه چي د خولې څخه دی خبره ونوځي پوه شوی؟

حسنات د کشک پشان خپل د خولې زنځیر د تړلو تمثیل کوی او وایي: زه بد وکړم چي بیا دی دا غلي تکرار کړم، خو یغما د بیچاره ګي رنګ و الوتي کله چط تا ورته وویل: مننه وروره. هههههه

د حسنات په خبره دواړه خاندو خپل په ښنګل باندی دهغې تشي وهم او په خندا وایم: میړه..!

په توکو او خندا ځانونه کورته رسه و، ډوډی وخوړل شوه او کرار کرار شپې خپل د تیاری لمنه خپره کړه د شپې د راتلو څخه ویریدم چي بیا هغه منحوس خوبونه ونه وینم..

***

خوب مې لیدو چي یو سمسور او ښایسته ځای کې یم، ویښتیان مې تر ملا رسیدلي وه د باد په هر څپې مې ویښتیان په نڅا کیدل، کالي مې شین رنګ درلود سم د آسمان د رنګ پشان روانه وم روانه وم نه پوهیږم کوم نادرکه خواته روانه وم؟ هیس سوک زما څخه بغیر نه وه، د سیند په لیدو مې سترګي د خوشحالي څخه ړنا کوی، د سیند خواته روانیږم سیند ته تر رسیدلو مخکي د ترور کورني وینم ټول هلته وه حتا سلیم او نجیب!

ټولو راته په شیطانه او مضر خندا راکتل ناساپه سلیم زما پسي په منډو شو د یو وحشي ځناور پشان زما پسي وو، زه هم په منډو کیږم او سیند اوبو کي ننوځم د سیند اوبه مې تر ستوني رارسیدلي وه او داسي احساس مې کو چي یو سوک د سیند د لاندی څخه ما د اوبو تل ته کش کوی! په سیند کې د ډوبیدو په حال وم چي د زید دردناکه چغې او سلګي مې تر غوږ شول!

مخ مي ګرځه وم او زید په هغه حال کي لیدو باندی مي زړه د درد څخه زره زره کیږی، زید د رضوان په لاسونو کي و او کوښښ یې کوی ترڅو خپل ځان د رضوان د غیږ څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جلا کړی، داسې لکه چې یو زنداني د فولادی زنځیرونو د مات کولو کوښښ کوی خو د هغه ټول هسې بې فایده وه. رضوان همغسې کلک زید نیولې و او مخ یې د اوښکو د ځاځکو ډک و، زید نه ژړل خو داسې چغې وهل چې د هر انسان زړه یې په درد راوړو..

زید- یغمـــا مه ځـــــه....(دا اخری لفظ و چې وا مې وریدی د یو چا په د لاس په ښوره ولو په ویری باندی د خوب څخه پاسیږم، خاله او حسنات په تشویش راګوری او وایې: لورجانې ښه یې؟ بد خوب دی لیدو؟

د خبرو توان مې نه درلود یواځې د سر یو ښوره ولو د هغوی جواب ورکوم، نه پوهیږم بیا څه مې په انتظار کیدی چې دا یو هفته پرلپسې دا خوب وینم؟
خاله- د سهار مونځ پر قضا کیدو دی هله لوری پاسیږه خدای دی یاد کړه چې هغه دی هم یاد کړی.

د خاله خبری مې ذهن کې ګرځې" خدای یاد کړه چې هغه دی هم یاد کړی! د لږ کیناستلو وروسته پاسیږم اودس او مونځ مې کوم او بیرته له سره ویدیږم، سهار د حسنات او خاله په غږونو له خوبه راپاسیږم.

حسنات- موری که لاړه نشم پخدای زړه مې پړق چوی.
خاله- وه جنۍ په کراره اوس یغما راوبینه وی بیچاره ګې ټوله شپه بد خوبونه لیدل او چغې وهل.
حسنات- موری څه کیږی خیر دی لالا ته مې ووایه.

پاسیږم او خپل ځای ټوله وم د حویلې خواته روانیږم
خاله- ضرورت نشته لالا دی خپله زر کارونه لری نور هسې یې ولې په تکلیف کوی!؟
په لوړ غږ وایم: حسنات څه شوی؟
حسنات زما په لیدو په خوشحالې زما خواته راځې او وایې: وریندایې خیر دی ته ورته ووایه.؟
یغما- حسنات وایې او کنه؟ څه خبره ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- د خاله د زوی واده مې په شهر کیدی خو ادی مې اجازه نه راکوی لاړشم.
یغما- کله دی؟
حسنات- همدغه دری ورځې وروسته.
یغما- خاله جانې پرېږده لاړه شي سات يې تيرېږی.
خاله- لوری لاره لرې ده، د چا سره لاړشي؟ زید زوی هم کار لری.
د دی څخه مخکې چې زه کوم جواب ورکړم حسنات وايي: موری ته راکړه موبایل دې زه خپله د لالا سره خبری کوم.

خاله موبایل د حسنات خواته نیسي او وايي: واخله شله جنۍ.

حسنات د ماشومانو پشان ذوق کوی او د زید نمبر ته زنګ وهي، د څو ثانیو وروسته زید جواب ورکوی، حسنات د موبایل لوډسپیکر وهي او وايي: سلام لالا جانه ښه يې؟
زید- علیک سلام خورمې شکر خپله ښه يې مور جانه او یغما ښه دی؟

د زید د غږ په آوریدو داسې د دیغت احساس کوم لکه چې په کلونو کلونو مې چې غږ ورڅخه نه ويې آوریدلې!

حسنات- هو لالا ټول ښه دی صدا غږ آوری او سلام درته کوی، ربښتیا لالا جانه کله راځې لخیره؟
زید خپل غږ صاف کوی او وايي: نه پوهیږم! ولې کوم ستونزه راپیښه شوی؟
حسنات- دری ورځې وروسته د خاله د زوی واده مې دی شهر کې(حسنات خاموشه کیږی چې زید په خندا وايي: هو خبر یم عابد راته زنګ وهلې و راځم هر څه ته چې اړتیا لری ماته ولیکه راواستوه ترڅو ځان سره يې درته راوړم.

حسنات په بیحده خوشحالي په تلوار وايي: لالا یواځې تاسو راشې نور هر شئ پوره دی، ربښتیا وریندارې کالې نلری، که یو جوړه کالي خپل په خوښه ورته راوړی نو ډیر به ښه شي.(خاوری دی به سر شه حسنات ما ولې به دی مینځ کې راکشه ويې؟)
زید- سمه ده دوه ورځې وروسته راځم.

حسنات- پخیر راشې لالا نور دی نو وخت نه نیسم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- خدای پامان.

ورځ په خوشحالۍ او د حسنات په ټوکو او خبرو تيره شوه بيچاره ګې بيحده خوشحاله وه، هې ويل يې ډير وخت کيږی خاله دوی مې ندی ليدلې خپل د خاله د لورګانو سره يې د مجلسونو خبری کولې ناساپه يې وويل: پوهيږی يغما، هلته د واده ورروسته يو بله شپه هم خلک د ناوی په کور کې شپه تيره ويې، دومره خلک راځې چې مه وايه..

ټول ورځ حسنات د واده ته ځو واده ته ځو په ويلو د ماشومانو پشان زما ورځ هم خوشحاله تيره کړه، شپه بيا هم خپل د منحوس بد خوبونو سره تيره شوه کرار کرار د زيد د راتلو وخت رانږدی کيدو او زما زړه خپل په ځای کې کرار نه درلود، د هغه خبری څخه چې ويريدم همغه مې په سر راغلې وه.

حسنات- پاسيږه يغما د کور کارونه ژر سره خلاص کړو چې څلور بجې بايد شهر کې و اوسيږو.
خپل په لاسونو خپل سترګې مښلم او په دورغجنه غوسه وايم: اففف حسنات ليونې دی کړم داسې خوشحاله يې لکه چې ستا واده ويې؟
حسنات په خندا وايې: انشاءالله هغه به هم لخيره ووينې.

د کور کارونه مو په تلوار خلاص کړل او د زيد راتلو ته په تمه کيناستلو چې حسنات وويل: وګوره يغما ساعت دری بجې شو خو تراوسه مې لالا ندی راغلې، کوم شئ نه ويې شوی..؟
يغما- ليونې خدای دی نکوی لږ صبر ولره.

حسنات خپل سر ښکته او پورته کړو او خپل په فکرونو کې ډوبه شوه، نيم ساعت نور هم تير شو خو د زيد څخه هيس خبر رانغې کرار کرار په تشويش کيدم ورته او غوښتل مې د خاله څخه پوښتنه وکړم چې د حسنات غږ راغې: وريندارې راشه چې لالا مې راغې.

اه ټول بدن مې د بيد د ونې پشان لړزيده! زړه مې بيا د نورمال حالت څخه ووت! ګامونه مې کرار شول ټکری مې په سر سم کړو او په کراره قدمو د حويلې خواته روانه شوم.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد مې وليدې خپل بت پرست مې وليدې، څومره بدلون يې کړی وو! د ګيرې سره څومره زړه راښکونکې او جذاب شوی و! ويښتيان يې زيات شوی وه او يو څه خپل د پخوا حالت پشان شوی وه، بيحدت زيات خلطې په لاسونو کې وه خپل په زړه کې وايم: خاوری دی په سر شه حسنات هغه خلطې خو يې د لاسونو څخه واخله! په غټو قدمو د زيد خواته چې د حسنات څنګ ته ولاړ دې ورځم او وايم:

يغما- سلام پخير راغلې.
زيد د حسنات څخه مخ راړوی او کرار وايې: عليک سلام خير يوسې.
نږدې کيږم ورته او د لاسونو څخه يې خلطې راخلم او وايم: حسنات ورځه چاې کيږده.
حسنات- سمده اوس يې ايږدم.

خلطې په لاس د کور خواته راونيږم زيد هم په ارام ګامو راپسې و، کوټې ته داخل کيږو او هغه په يو نالې کينې چې زه کرار ورڅخه پوښتنه کوم: کور کې خيرت و؟ ټول ښه وه؟
زيد خپل ستونې صاف کوی او وايې: شکر ټول ښه وه.

و مخ ته يې ځير کيږم د کوک نښان يې په تندی پاتې و، زړه مې غوښتو خپل په لاس د تندی هغه برخه يې لمس کړم خو کلک زنځير مې په لاسونو کې اچول شوی و په نوم د مذهب، حيا، غرور، د هغه سر ته اشاره کوم او وايم: د سر حالت دی سنګه دی؟

زيد په غټه مسکا جواب راکوی: ښه دی.

حسنات چاې راوړی او په ذوق او شوق باندی د پلاستيک خلطو خواته ځې، زه زيد ته په يو پياله کې چاې اچوم چې هغه کرار وايې: يغما!

دا زما نوم څومره ښايسته غږ کوی؟ داسې چې زه لا خپل په نوم مينه شوم! کرار ورته وايم: ها؟

هغه هيس جواب رانکړو داسې لکه چې ګونګې شو او خپل الفاظ يې وخوړل، حسنات غږ پورته کيږی او وايې: لالا کومه دی د ورينداری کالې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید و دوه پلاستیکو ته چې یو د بل څنګ کې وه اشاره کوی او وایې: په شین پلاسیتک کې د یغما او هغه بل کې ستا کالې دی.

د حسنات خوله د خندا څخه خلاصیږی او اول زما کالي د پلاستیک څخه راباسي، حیرانه شوم د زید د انتخاب څخه

اوږد لیمويي رنګه کالي چې اوږد والی زما د پښو د بنده پوري وه لستوڼي هم ښایسته دیزان درلوده نیمه او خلاص وه لستوڼي او یخن باندی، په غمویو ظریفه دیزان داره جوړ شوي وه، خپلو کالو په کتلو ډوبه شوي وم چې د حسنات هیجانه غږ پورته شو: واووو څومره انتیک دي وریندارۍ ته به د مجلس سپوږمۍ شي.

په شیطاني لهجه ورته وایم: بخیلی مکوه خپل کالي دي وګوره څنګه دي!

زید موږ دواړو ته په نرمه خندا راکتل حسنات خپلي سترګي په ناز باندی تاوه وي او خپل خلطه خلاصه وی! اوو یو د بل نه ښکلی دی حسنات کالي ډیر ظریفه انجونو پشان وه! شنه رنګه پنجابی وه لمنه باندی غمي کارول شوی وه لستوڼط هم ساده وه خوو ډیر ښکلی ساده جوړه وه!

یغما- و ګوره زما د کالو څخه ستا کالي ښکلی دي شیشکی !

زما او د حسنات د خندا غږ پورته کیږی او په نور خلطو باندی مصروفه کیږو هغه کي هم ښایسته چپلي د کالو د رنګ سیټ جوړه وه، حسنات په خوشحالی او خندا چې بیحده شوق پکي و زید ته وایي: لاسونه دی په درد نشي ورور جانه په زحمت شوی.
زید په مسکا ورته وایي: څه زحمت دنده مي وه، ورځي ځانونه تیار کړي چې ناوخته کیږي!

حسنات خپل په لاس خپل تندی وهي او په خندا وایي: هوو پخدای ربښتیا وایی یغما هله

(c) ketabton.com: The Digital Library

پورته شه ځانونه تیار کړو !
یغما۔ سمده ته دي خپل کالي واخله کوټې ته لاړه شه.
مخکې لدي چې حسنات کوټې ته لاړه شي زيد ورته وویل: حسنات اول زما کالی، واسکټ دستمال راوړه،بیا دي خپل کار وکړه.

حسنات په سترګو وايي او خپل د کالو خلطه اخلي او په منده د کوټې څخه وځي چې زيد په کراره ماته وايي: خوښ دي شول؟
یغما۔ هو ضرورت نه وه! هسې چټی ځان دومره په زحمت کړی.

يو غړو چای څکي! او د دی څخه مخې چې ماته کوم جواب راکړی حسنات د زيد کالي راوړی او کوټې ته راځې، او زيد يواځې کرار وايي: زحمت نه رحمت دی.

د زيد په جواب يواځې سر مې لاندې پورته کوم او د ځای څخه مې پورته کيږم او وايم: سمده که کوم څه ته دې اړتيا شوه ماته غږ وکړه!
زيد۔ په سترګو.

د هغه پدی خبره د ډیر حیرت څخه مې سترګې خلاصې پاتې شوه! یعنی دا اوس زيد وويل په سترګو؟! يو څو ثاني مې په خلاص سترګو د حیرت څخه وروکتل خو زر مې ځان راټول کړو او دروازی خواته لاړم چې زيد راپسې غږ کړو: یغما ډیر آرایش او فیشن ونکړې.

د زيد خبره په غوږ نه نیسم او د کوټې څخه وځم، حسنات آرایش باندی مصروفه وه! آرامه ورته وايم: حسنات ما خوو آرایش ندی زده اوس څنګه وکړم؟!
حسنات۔ وی د وريندارو څخه مې صدقه شم دومره ساده ده خپله درته ارايش کوم داسې آرایش درته وکړم چې ټولو خلکو خوله درته وازه پاتې شي!

په خندا ورته وايم: بیشکه بیشکه اوس مې په درد وخوړلی!
حسنات۔ ښه سمده ډيری خبري مه کوه ته دلته کالي په ځان که زما فیشن خلاص کیږي بیا ستا نوبت..

(c) ketabton.com: The Digital Library

سمده وایم او اول مې مخ او لاسونه مینځم په تیزه حمام ته ځم مخ لاسونه صابون باندی مینځم! روی پاک راغلم مخ لاسونه وچ کوم کوټي خواته ځم ! حسنات هم خپل آرایش خلاص کړي وه کالي مې په ځان کوم کالي مې ځان که داسي جوړ وه لکه چې زما په ځان ګنډلي شوي وي مخ حسنات خواته کوم او ورته وایم:

یغما- حسنات ته وګوره څنګه ښکاري!
حسنات مخ زما خواته را ګرځه ویې او سترګي زما پر کالوی بندی پاتی کیږی او حیرانه غږ باندی وایې: خاوري دي په سر شه یغمااا بیخی لکه شهزادګی غوندي شوي وظالمی..

محترمانه تعظیم ورته کوم او په مسخره لهجه ورته وایم: مهرباني کوي زما اغلې خپله هم ډیر ښایسته تشریف لري دلته .

حسنات هم زما په شان خاندی او په ریشخندی لهجه وایې: راځه کینه دلته موږ باندی شپه شوه.

مخامخ ورته کینم او حسنات په ځیر،ځیر زما مخ ته راګوری، داسې لکه چې غواړی کوم نقاشي او رسمای ډیزان کړي روسته له لږ ځند څخه آرامه او زړه نا زړه وایې: یغما وریځي دي ډیر ښکلی دی لکه کمان که لږ جوړ یې کړی بغیر د کوم مبالغې څخه ښایست والي دي سل برابر کوي! که ستونزه نلري درته جور یې کړم وریځي دي؟

په کلکه ورته وایم: نه ضرورت نشته !
حسنات- خیر دی د لالا جان په خاطر اجازه راکړه.
بد بد خواته یی ګورم او په کلکه ورته وایم: لیونی دومره خبره باندی سوک د ورور خاطر او نوم مخته مخته کوي؟
حسنات مظلومه راته ګوري او وایې: اوس اجازه راکوي کنه؟
یغما- سمده آرمان دي په زړه پاتی نشي غوا.

حسنات د خندا څخه په ډکه خوله زما د وریځو په جوړه ولو لګیا کیږی،10 دقیقې تیری شوی خو تراوسه حسنات لګیا وه اخیر په بې حوصله لهجه ورته وایم: اوففف څه کوي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دری ساعت؟ خو زړه دی راتنګ کړو(غوښتل می هینداره راواخلم چې حسنات اجازه رانکړه او ویې ویل: آغلي محترمی لطف کوم صبر ولري هروخت مو آرایش خلاص شي بیا خپل ځان وګوری.

بی حوصله انداز باندی جواب ورکوم:وه انجلۍ تا څومره خبري زده دي پخدای.

حسنات جواب نه راکوی او خپل په کار بوخته کیږی، آرایش 20 دقیقی وخت ونیوه چې زما د اعتراض غږ مې پورته شو: افففف حسنات بس ده نور ستړي شوم!
حسنات په خندا وایي: دغه دې خلاصه شو د سپوږمې پشان شوي.
په مغروره انداز ورته وایم: اول نه همداسی ښایسته وم.

حسنات په خندا وایي: دا ستا دومره باور په ځان زه مړه کړي یم!
هینداره راخلم او مخ ته می نیسم مخامخ نفر ته حیرانه شوم(یعنی خپل ځان ته)
کمانی وریځې،جوری شوي سترګي تور خط باندی ، سور رنګ شونډی، ګلابي غومبري...څومره می توپیر کړي؟! بلکل ناوی په رقم شوي یم!

یغما- حسنات آرایش ډیر ندی؟ لږ به یي پاک کړم؟
حسنات خپل سترګي لکه بداخلاقو ښځو پشان را تاوي کړي او په غوسه یې وویل: غلی شه کوژدنه یی باید مجردو انجونو نه توپیر ولري.
مظلومانه ورته ګورم او وایم: خیر ده

حسنات- نه ...نه .. دا پریږده اوس درته ویښتان جوړه وم
یغما- څنګه یی جوړه ویچ؟ خوو ساده سم دی.؟!

حسنات داسې بد بد راوکتل چې پوه شوم باید خوله مې بنده کړم، حسنات اوتو ماشین ساکټ که ورکوی! او زما د ویښتیانو په کټلو لګیا کیږی زما ویښتیان یې ښکته پورته کړل او ویې ویل: یغما څومره ښه نرم ویښتان لري ډیر زر زر لویږي؟

د حسنات په خبره زه هم خپل ویښتیانو ته ګورم ربنتیا وایي په یوه نیمه میاشت کی زما ویښتان ډیر اوږده شوی وه اول ورځ دلته راغلي وم لږ وه! په کراره ورته وایم: حسنات

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیونی دی کړم کار دی زر خلاص که، سترګي دي هم داسي چپي چپي مه راته کوه،
هسي سترګې دی بیا همداسی پاتیږي ولاکه دی بیا څوک درسره واده وکړي!

زما په خبره حسنات په لوړ غږ خاندی او وایې: ولی غوسه کیږي بداخلاقي په سترګو
نور درته چپ چپ نه ګورم ته خوشحاله.

اوتو راخلی او زما د ویښتانو سرونه راته قاط کوي،" زما په نظر ورته تونې کول وایې
ههههه پیر صیب مو دومره تکړه دی" ویښتانو کار می زر خلاصیږي اسپری هم ورباندي
وهي ځکه زر خراب نشي، د کار خلاصیدو وروسته حسنات وایې: اوس پورته شه کار
دی خلاص شوو

ویښتان می هینداره کی ګورم ربښتیا هم ښایسته شوي وه، اوږده غاړه می زیاته ښکاره
کیده په خوشحالې ورته وایم: مننه کوم ګراني په زحمت شوي.
حسنات په خندا وایې: مقصد نظره نشي ..
په خندا ورته وایم: دومره هم نه ! ربښتیا ترور نشته! چیرته تللی؟
حسنات- صبر وکړه راځي د ګاونډي کورته تللی، ربښتیا کاشکی می درته د پوزه میخک
اخستی واي دا تور تار داسي بد ښکاري ټول فیشن یې درته خراب کړي!

پورته کیږم د الماری څخه هغه قوطعی راخلم چې رضوان راته راوړي وه او حسنات ته
وایم: واخله دا می پوزه ته کړه.(حسنات قوطعی زما د لاس څخه اخلي او وایې: دا دی د
کومه ځای کړل ځرمخکی ؟
یغما- غلی شه ډیری خبري مه کوه! کار دی وکړه!
حسنات په خندا وایې: ښه صایب.

حسنات تور تار د پوزی څخه می لري کوي او د سرو زرو طلا حلقه راته اچوي او
وایې: اوس بیخی پوره شوی.
ورته خاندم ښایسته تکری ویښتانو باندي حلقه رقمه جوړه وم او وایم: اوس ستا نوبت شو.

اوتو راخلم خپل ویښتان پشان ورته قاط کوم، تراوسه نیمایي کړي می نه وه چې د زید غږ
پورته شوو: یغمااااا وه یغمااا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ها؟؟صبر وکړه درغلم(حسنات ته مخ کوم او وایم: حسنات نور ته اوتو کړه ځم ګورم لالا دی څه وايي!

حسنات دسکول ته لاس کوی او عطر راباسي او ماته په نیولې وايي: راشه عطر ووهه

پو هیږم مخالفت ورسره وکړم آخر هم په زوره راته عطر وهي نو مخالفت مې ونکړو او عطر مې ووهل، چې د زید غږ بیا راغلو: یغمااا
یغما- دغه دی درغلم ځومره ورخطا یی وی..
حسنات ته مخ کوم او ورته وایم: دا ورور دی ستا پشان ضدی دی.
حسنات- یغما نوره ورځه چې زما مغزه دي وخوړله شاید بیچاره درسره کار لري توبه!

یغما- مرګ توبه! ځنګه خپل د ورور شکایت درباندي بد ولږیده غوا.
حسنات ژبه راباسي او آرامه خاندي په تیز قدمو باندی د ناستی کوټي ته ځم پاک یاد څخه می وځی حسنات زه رنګمالی کړي یم! (یعنی آرایش راته کړي.)

کوټي ته داخله شوم او دوه توري سترګي د حیرت څخه هک حیراني راته پاتی ویې، د زید په حیران نظر تازه مي خپل سر او شکلک ته فکر شو،ای خاور دي په سر شه، خدای می مړه کړي، الهي تباه شم اوس حتما وایی ماته ځان بنایي داسي کار کوي! ځانته مې زړه کې ښیراوی کول چې د زید په سم کتلو مې تول فکرونه له سره والوتل!

سپین کالي په ځان وه،تور واسکټ، تور دستمال. وطني کالي وه اوسی وینتان هم ډیر شوي وه، د زید د کتلو څخه مي په سل زحمت سترګي واخیستل او خپل ټکری مي پر وینتیانو جوړه کړو او کرار مې وویل: کوم څه دي پکار وه !

زید په همغه حیران نظر راګوری او خپل سر د نه پشان ښوره ویې، ځو دقې همداسې هک حیران راګوری، د ځو دقو وروسته د هغه حیران حالت څخه راوځې او آرامه خپل لځایه پورته کیږي زما خوا ته راځي له حیاء څخه می غومبري ګلابي رنګ څخه سره رنګه ته بدل کیږي

زید- یغما سترګي دي راپورته کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شرم چې نېوهېږم د کوم ځای څخه ماته راغی سترګي مي کرار ور پورته کوم چې
زيد وايي: درته ويلی مې نه وه آرايش مکوه هوممممم !
يغما- پخدای حسنات راته شله شوه قسم درته کوم ما آرايش کول زده ندی !

زيد را نيږدي کيږي او لاس زما د ويښتانو خواته اوږد کوي چې زه ورڅخه لري کيږم او وايم: مکوه
زيد- د چا په اجازه دی خپل وريځي جوری کړي؟

اوس څه ورته ووايم؟ يواځني جواب مې چې ذهن ت راغلو ورته مې وويل: حسنات وکړل..!
زيد په کلکه لهجه وايي: تا ژبه نه درلوده ورته ويلې به دي وه نی جوړه وم ؟ زما بدبخت مخته خو دی دری متره ژبه ده!(غلی شوم ځمکی ته مې کتل، چې هغه کرار وويل: فکر مې نکوه هغه حلقه چې ما درکړي وی په پوزه کړي!
يغما- ښه ده چې پوهيږي! نور څه مې نه درلود يوازې مجبوری څخه مې په پوزه کړی.

زيد- ډير ښه اوس به يو بل شي هم د مجبوريت څخه غاړی ته کوی آغلي يغما..!
زيد خپل د خبری سره سم خپل لاس و جيب ته وړی او يو زنځير راباسي او زما د سترګو خوا ته نيسي د سپوږمي چاپ پري و يا بل ډول ووايم ځوارلسمه سپوږمي وه !د سپينو زرو غاړه کي وه! په حيرانه لهجه ورته وای:

يغما- دا د څه لپاره؟
زيد- دا د دي لپاره چي ته په غاړه کړي!
يغما- چا ويلي زه دا په غاړه کوم؟
زيد- ما !
يغما- هغه وخت ته سوک و اوسيږی ښاغليه؟!
زيد کرار خاندی او وايي: اينجانب زيد د خايستو مي خاوند (يغما خاوند)

ټول وجود مي د يو خاص احساس نه ډک شو يا که دروغ ونه وايم له غروره ډک شو،
کرار ورته وايم: زيد مننديه به دی و اوسيږم چې خپل خيالات او فکرونه په ژبه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رانوړي!

زيد زما لاس نيسي او تاو کوې مې او وايې: زه خيال نه وينم، خيال جوړه وم اوس هم ارامه ودرېږه!
يغما- په هوش يي څه کوې؟ که ترور يا حسنات راشي !
زيد- رادي شي نو پردي خو نه يي کوژدنه مي يې! يا نااا ښځه مي يي...!

پوهيدم داخبري زما د غوسه کولو لپاره کوي ! وينتان يي راته واړول، او غاړه کي راته ورو په غاړه کي کړه! مړوند يي راته ونيوه او تاوه کړم، حيرانه ورته مخامخ ولاړه وم چې زيد په خوشحالۍ وويل: دا ده اوس پوره شوې زما سپوږمي.
وشرميدم او سر مي ښکته کړو او په کرار غږ مې وويل: دا خبري ماته نه دي جوړي شوې که نور په خوله رانوړي ښه به وي.

د زيد غږ بدل شو او د هغه څو شيبو مخکې آرامتيا پکې نه معلوميده کله چې ويې ويل:سومره زما خبرو ته په بې ارزښت نظر ګورې يغما! پوهيږي دا خبري له کوم ځايه کيږي؟(خپل يخن يي لږ خوشي کړو او خپل زړه ته يي اشاره وکړه او ويي ويل: له دي ځايه پوهيږي يو ورځ همدا کس چي ستا پر وړاندي ولاړ دي هو همدا زه بدبخته دا د عشق او عاشقي خبرو باندی مي ريشخند او توکې وهل،يو ورځ ما هم دا خبرو ته دروغ ويل خو ستا خبری راته د مرګ حکم لری،

کله چي ته زما خبرو ته دومره بې ارزښته ګوري... انصاف ندی په هيس مذهب کي انصاف ندی !!

د زيد هر خبری زما روح راته ټپي کول زيد حالت خراب وو خو زه هغه کس نه وم چې وضعيت يي ورته ښه کړم، په ډير زيار او خپل د زړه او احساس خلاف مې ورته وويل: ښه پوهيږي خوو،بيا هم ماشومانو غوندي چلند کوې! ښه پوهيږې! چې زموږ اړيکه لکه ورځ او شپې پشان ده حتي په افسانو او قيصو کې لا دا دواړه يو بل سره ندی جوړ شوی، ښه به دا وي، همغه زيد شي کوم چي دا خبري په ملنډو او توکو نيسي.

زيد په درد وخندل د هغه پدی دردناکه خندا مې که ووايم زړه توټي توټي شو نو اغراق به

(c) ketabton.com: The Digital Library

مې نه ویې کړی، خوو چاره مې نلرله نمي شو کولي زید ځان سره عادت کړم کله چې پو هیږم زما منزل چیرته خلاصیږی ...!

زید- خایستو مې د دي زید او هغه زید کې ځمکه او اسمان توپیر دي ولې نپو هیږی!؟ ولې ړنده شوي یې؟ هغه زید مغروره و وفادار نه و ازاد و عاشق نه و بت پرست نه و په اسمانونو کې ګرځیدی.خو دا زید خپل ټول غرور ستا د پښو لاندي کړی وفادار دي هغه بت ته چي پو هیږي ډیر سرکش دې،بندی شوي دی په هغو سترګو کې چي لا ګوري هم نه ورته دا زید مبین دي د جنون ترحد پوري تر عبادت پوري لړ. څه ډیر مجنون له اصلي مجنون څخه دی.

مجنون د مینې په لاره کې خپل هیس څه له لاسه ورنکړل پرته له خپل د غرور څخه خو زه څه؟ما د غرو علاوه خپل جلال مي هم له لاسه ورکړو هغه زید چي ټولو د هغه پر وړاندي ګونډی وهلې او زاري ګاني ورته کولي نن خپله خپله د یو ډبرو د زړه والا مخکې په ګونډو دی او په زاري ورته کوی، بغیر له شکه چي مینه مي د زم زم د اوبو غوندي پاکه ده.....

دا زید بت پرست دی سپوږمي مې بت پرست! او دا زید د ځمکي په اخری ترینه نقطې کي قرار لري!!ګمان مي هم نکوی چي یوه ورځ به داسي راشي چې زه دی د چا په مقابل کې داسي ماتیږم...!

د زید په خبرو مې بیا دا لعنتي اوښکي د سترګو څخه په بهیدو شول، سومره تقدیر میله ما پوروړي دی دا ځل یي سخته لوبه په لار اچولي خو قسم خورم په هغه ذات چي عبادت یې کوم دا ځل اجازه نه ورکوم زما بد قسمتي دي د زید ژوند خراب کړي
ډوبیږم خو نپریږدم زید هغه سمندر کي ډوب شي کوم کي چي زه ډوبه شوم.. موږ هغه حالت کې و چې د حسنات غږ راغې:

حسنات- یغما په خداي ناوخته شو راشه دا چپلکې دي په پښو کړه(حسنات کوټې ته د داخلیدلو سره سم سترګې پرما او زید ولګیدي او په خوشحالې وویل: ماشالله سومره ښکلي جوړه بیخي یو بل ته جوړ شوي یاستي.لالا ته راکړه تیلفون دي یو عکس خو مو واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حسنات پدی خبره په خوله مې ورته هیس ونه ویل خو په سترګو مې چې څه کنځلې وې
حسنات ته مې وکړل خوو هغه کله پو هیده د سترګو په کنځلو! او خبره یې منله؟ نااا هغه
ډیره سپین سترګې له دې خبرو څخه وه.
د حسنات په خبره د په خوله مسکا یې خپره شوه او ویې ویل: دا ده واخله
حسنات تیلفون واخیست او ماته وویل: وریندار ته هم دا چپلکې واغونده چې د قد توپیر مو
کم شي..

مرګ دی کم شې لیونې په زړه کې مې حسنات ته ښه کنځلو وکړل خو کرار مې
وویل:حسنات جانې خوګې نګورې واده ته ناوخته ده واده به تیر شي درنه
زید چې خپله موسکا د پټ کولو کوښښ کو ویې ویل: نا هیس ناوخته نده لس دقو کې مو
رسوم نور وایه؟!
حسنات په خندا وویل:افرین لالا

په زړه کې مې حسنات ته وویل:مرګ افرین
حسنات- هله نو وریندار ..!

په غوسه مې خپل لمن راټوله کړه غوختل مې تیته شم ترڅو چپلې په پښو کړم چې زید
پرینخودم خپله په ګونډو شو چې ما په تلوار وویل: زید څه کوې بده ده.
زید- حسنات ته ووایه خور مې بده ده زما کار؟ هومم؟
حسنات- نا لالا دیر ښه ده.

او ورو یې وخندل سومره دا خنده رویه شوې؟ ځان سره په زړه کې وایم: حسنات ادم
فروشې خاینې تاسره به وروسته زه ګورم په ملنډو بیا د هغه خبره ځان سره تکرار که وم:
نا لالا ډیر ښه ده.زید زما د چپلکو بندو تړلو کې بوخت و او ما مې خپل لمن پورته نیولې
وه د مو بایل د کمرې ترق او تروق شروع شو چې د حسنات له واه واه سره یوځاې و !

په غوسه مې وویل: حسنات نګورې څه کوې لږ صبر خو وکړه ولې عکس اخلې؟
زید خاندې او پورته کیږې او وایې: دا ده خلاص شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له شرم نه لبلبو غوندي تکه سره شوي وم!!! زيد زما خوا ته ودريد او بيا هم دي کمري ترق تروق د اکس اخيستو پورته شو چې ما به غوسه وويل: اه ..بس دي نو فقط چې مودلينګ وي؟!

زيد زما له ملا يې لاس تير کړو او زه يې د ځان خوا ته کش کړم او ورو او په بنکلي انداز يې وويل:ژوند مي پريږده خپل کار وکړي فکر نکوم داسي شايسته شيبه مي بيا په لاس راشي.

لاسونه مي د زيد د ډير نږدی والي څخه يخ کيږي او خوله مي بنده شوه، چې حسنات وويل: وريندار د لالا لاس مي ونيسه بيخي لکه بت ولاړه يې!
د حسنات پشان په ريشخند وايم: وريندار دي لالا لاس مي ونيسه بيخي لکه بت ولاړه يې!
ستا لالا دی که زما هوم؟ راشه خپله دي لاس ورنه ونيسه!

د زيد او حسنات د خندا غږ لوړ شو.زيد زما يو لاس نيسي او بل لاس مي خپل د ځان نه تاو کوی معترضانه داسي چي فقط خپله يي واوري وايم: زيد مکوه خپله پوهيږي نامحرم يي او پدی هم پوهيږي چې زه سومره پدی خبرو کې حساسه يم هيله کوم د حد څخه دی مه تيريږه.

زيد ما غوندي کرار وايي:

گفتی نظر خطاست،تو دل میبری روا است؟!
خودکرده جرم و خلق گنه کار میکنی.؟!

زيد- ته په دی خبرو هم پوهيږی؟ خپله ګناه دي ده! ما څو ځله درته وويل چې راځه حلاله نکاح وکړو، څه هم که زمونږ نکاح زما لپاره په يو مقدس ځاي کي ترړل شوی(او اشاره يي خپل زړه ته وکړو او ويې ويل: هيس سوک مانه بغير حتي حق نلري درته وګوري ته فقط زما لپاره يي حتي که د ايمان په قيمت مي هم ختم شي!!

او پدی خبری هم پوهه شه زه داسي سړی نه يم چي په حرامو او حلال پوه نشم په ژوند کي مي پرته له تا هيچا ته ندي کتلي او ته په دي ښه پوهيږی له مانه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زید پدی خبره یو تصویر می د سترګو مخ ته راغلو، کله چي مریم کلیزه کي خپل لاس زید ته اوږد کړو او زید د هغې لاس رد کړو او زما د طعني په جواب کي چي ومط ویل ورته: ښه بیا سرقم مبارکي ورکوي هممم!؟ یاد مي شو!!! د ځیني خلکو لاس نباید ومنل شي .. زید راته ویلي وه: غلطي مکوه ځان له هغي سره مه پرتله کوه زما زړه مي غیږ. مي لاسونه مي او هر څه چي جسم او روح پوري مي اړه لري یواځي یو کس پوري اړه لري چي هغه کس په هیس حال کي مریم نده! نو هغه کس زه وم؟!!!!

لا د دی خبری په حیرت کي وم چي د حسنات غږ پورته شو:افرین همداسي ...
یغما- مرګ افرین بس دي نوو.

بعد له څو عکس اخیستلو لاسونه مي د زید د څخه جلا کړل او دروازي خوا ته لاړم چي ترور سره مخ شوم زما په لیدو ترور وویل: ماشالله نظره نشي لوري صبر وکړی زه درته اسپیلني راوړم او تاسو ته یې لوګي کړم.

ترور لاړه او اسپیلني راوړه تولو ته دود کړو او ویې ویل: خداي مو وساته بچیانو،،ماشالله دري واړه ډیر ښایسته شوي یاستي.
حسنات په موسکا زید ته وکتل او ویې ویل: ځو لالا؟!
زید خپل دستمال سم کړ او ورو یې ویل: سمده راځي خوو غټ تیکري په سر کړی!

او د دي خبري په ویلو سره د دروازي خوا ته لاړو ما او حسنات د زید په خبر غټ تیکري په سر کړل او ترور سره د دروازي خوا ته لاړو زید دروازي ته تکیه کړي وه او اسمان ته یې کتل زمونږ په لیدو جیګ شو او موټر خوا ته ولاړه، زید پسي مونږ هم ولاړو زید شاته دروازه د موټر مونږ ته خلاصه کړه او ویې ویل:

زید- مور جاني تاسي مخکي کیني پریږدی دا دواړی شاته ارامې کیني ...
ترور په خندا وویل: سمده زویه !!!

موټر حرکت وکړ او خاموشي په موټر کي خپره شوه د سندري غږ د موټر دننه خاموشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

له منځه يوړه سندره د احمد ظاهر په غږ وه چي ټول يي د ځان سره غرق کړو په سندره کې:

امشب از باده خرابم کن وبگذار بميرم
غرق دريايي شرابم کن و بگذار بميرم

وخت نا وخت زيد سره سترګو په سترګو کيدلم د موټر په هينداره کې او زيد داسي ښکاريدو لکه چي دا د سندره يي خپل د زړه خبرى وى او ماته يي د سندرى په ډول کوى او خپل سترګو نه په ډير مهارت کار اخلي، تقريبا وروسته له 40دقو منزل ته ورسيدو، يدى 40 دقو کې بغير له سندرى څخه موږ نور هيس خبري و نکړل موټر ودريدو زيد ښکته شو او يو چاته يي زنګ ووهه.

روسته له څو شيبو يو ځوان په ظاهر کې د 25 کالو معلوميدو راووت د زيد په ليدو يي خوشحالي څرګنده کړه!! او روغبړ يي وکړو.

حسنات- يغما دا مي ترور زوي دي عدنان!
يغما- خا د همدي واده ده؟!
حسنات- نا !!دا يي دويم ورور دي
يغما- خا خا ډيره ښه ده !!

لګ څنډ وروسته زيد راغي او د موټر دروازه يې ترور ته خلاصه کړه زه و حسنات هم ښکته شو زيد مونږ نه مخکي و !

زيد- حسنات ديخوا لارې څخه لاړ شې...
حسنات- سمده لالا جان.

ترور زمونږ نه مخکي دننه شوه او بيا زه و حسنات کور ته دننه شو، عجيبه ګڼه ګونه وه کور کي رنګارنګ خلک ول د کور په کتلو بوخته وم ډير وخت شوي و واده ته نه وم تللې چې د يو چا غږ را غې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ـ واه واه بعد له سومره وخت دي ګورم خور جاني

سترګي مي دي کور له کتلو لري کړي او يو نسبتا ځواني ښځي باندي مي سترګي ولګيدي هغي د ترور جاني سره سترمشي کوله چي ترور ورته وويل: ذکيه جاني ته خو ښه پو هيږي کور چاته نشم پريخودلې ترڅو ستاسو ليدلو ته راشم.

ذکيه- هو هو پو هيږم ښه پو هيږم اوس هم مهرباني دي ده چي راغلي.
ترور او ذکيه خاله په خبرو بوخت ول چي حسنات لږ وټوخل، او په خپل شيطانت يي وويل: عه ترور جاني زه دي له هيره ووتم خير تروري..

ترور چي وس ما او حسنات ته پام شو ويخندل او ويې ويل: واي پيشوګي مي!! سومره ښکلي شوې او سومره بدله شوي يې؟!

حسنات په غيږ کي نيسي او مخ يي ورته ښکل کوي حسنات په خپل شيطانت او مظلومانه لهجه وايي:خاله ټول سينګار (ارايش) دی راته خراب کړو ښه.!
خاله زکيه په کرار باندی د حسنات په سر وهي،او په همغه مسکاه ورته وايې: په رښتنا هم همغه شان ليونې يې!

حسنات ارام وخندل!
هغه ښځه چي د خاله لخوا ذکيه خطاب شوی وه، ماته په اشاره خاله ته وويل: معرفي نکوی؟!

مخکې له دې چي خاله ځواب ورکړي، حسنات تلوار وکړو خپل لاس يې زما د اوږی څخه راتاوو کړو او په غرور يې وويل: وريندار ه مې ده خاله جانی!زيد خان ښځه!يغما جانه!
خاله په حيرانتيا سره وويل: رښتيا! ؟ ماشاءالله بالاخره زيد خان په جال کې واچول شو هههههه!

د دې کلمې په ويلو ذکيه خاله حسنات زما د غيږي څخه لری کړه او زما مخ يې ښکل

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړو او ویې ویل: لوری پخیر راغلی زید زما د زوی په خیر دی!
ما په مسکا ځواب ورکړو: مننه، مهربانی مو ده ترور جانی!

ذکیه خاله- اه اوبخښی ولاړه پاتی شوې! راځې صالون کې کینئ!

موږ د خاله ذکیه نه وروسته صالون ته ننوځو! واه، یو لوی او ښکلی سالون! که زه غلطی ونه کړم، د صالون اوږدوالی او پلنوالی ځلوییښت مترو ته رسیږي! ګڼه ګونه دومره زیاته وه چې ټول تالار یې ډک کړی وو! ما د شرم احساس وکړ، کله چې زموږ په ننوتلو ټولو سترګې زموږ خوا ته راړولې، او د تل په شان د نوی کسانو په لیدو ټول ښځو خپل مینځ کې پس پس خبری کولې!

موږ یو کونج غوره کړو او کېناستو، حسنات د خوښی له امله په جامو کې نه ځای کیده!زه او حسنات په قصې کولو کې ګرم شو!

یغما- حسنات ستا خاله زید څنګه پیژني! ؟
حسنات په خندا وویل- یغما جانی یواځې خاله نه، بلکې ټوله کورنۍ زید پیژني، سربیره پردې زه باید ووایم، چې هغه د کورنۍ د جینکو په منځ کې خورا مشهور دی،فکر دی ویی..!

په حیرانتیا سره وایم: ریښتیا!؟
حسنات- ولا ربښتیا وایم، که دوی تا ووینې، ټول به حیران شي!
په دی خبره باندی زه او حسنات دواړه په لوړ غږ وخندل! او ما وویل: خاوری دی په سر نشه حسنات..

حسنات خپل وریځی پورته کوي او په رشخند وایې: ښه بیا وګوره چې ریښتیا وایم او که دروغ؟!

زه خپل سر پورته او ښکته کوم او نور بحث ته دوام نه ورکوو! څو شیېبې وروسته د نجونو یوه ډله د چایو له پتنوس سره راغله! حسنات چې دوی ولیدل، پاڅېده او او د تلو اراده یې وه چې لاړ شي! چې ما د هغې لاس ونیو او په نه چندان قهرجن لهجه مې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته پخیر!

حسنات- ځم چې ورسره مرسته وکړم! او هو موږ سلام علیک هم نه دی کړي! دا ټول زما د ترور او ماما لورګانی دي!
ما د هغې لاس پرېښود او و مې ویل: سمه ده، لاړ شه!
حسنات- اوه، مه غوسه کیږه، راځه، ته د زړو ښځو په منځ کې څه کوې چې کیني راځه ته هم مرسته وکړه!(او بیا زما لاس نیسي او ما پورته کوي او خاله ته وايې: موری زه او وریندار ه ځو چې جینکو سره مرسته وکړو.

ترور چې خپل د عمر ښځې سره په خبرو بوخته وه، او موږ ته يې پام نه و د حسنات په خبره يې وروکتل او ويې ويل: سمه ده خو وریندار ه دی زیات په تکلیف نه کړی!
حسنات په مسکاه ځواب ورکړو: په سترګو مور جانی

او بیا زما لاس نیسي او د ښځو او جینکو ګڼه ګوڼی څخه راوباسي! او د هغه انجونو په خوا ځو چې د چای او خواږه په ورکولو بوختې دي، او پتنوس يې تقریبا خالي شوی وو.

حسنات- یغما، راځه چې بهر لاړ شو، دلته ټول اوس راټولیږي(او په لوړ غږ يې جینکو ته وويل: جینکو دباندی درته پتمه یم!

موږ دواړه په کراره او سختۍ سره د خلکو د مینځ څخه بهر راوځو، موږ لا په پوره توګه ساه نه وه اخیستی او راوتلې نه و چې جینکی راورسېدې! ټولو په وار وار حسنات سره ستړی مشی وکړل البته، چې د شوخ انجونو پشان وه یو يې ویل:

(چیرته يې، شیشکې)
(کم را معلومیږی وه انجلې.)
(ښنکه ښایسته شوی يې)
(وای جامې ښومره ښکلې دي)

کله چې دوی ښکلول او ستړی مشي خلاص شوه، نو تازه يې و ما عاجزی ته فکر شو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د دوی څخه په ډېر لنډ واټن کې ولاړ وم! په زیړو رنګ شوي ویښتانو او نسبتا ښکلې بڼه لرونکې جلی په یوه ځانګړي غږ وویل: حسنات دا جلی څوک ده؟(او زما خواته یې اشاره وکړه! زه په کراره قدمو د هغوی خواته نږدی کېږم چې حسنات خپله ستوني صاف کوی، او د وینا کونکې کس په تمثیل کولو پشان وایې:
:#شهاب
حسنات- جینکو وایم:چې څوک ده،مقصد سکته ونکړی! نا پریده لومړی به تاسو ورته وپېژنم(بیا یې همغه زیړ ویښتانو جلی ته اشاره وکړه او ویې ویل: اناهیتا د ماما لور مې(د حسنات په خبره هغه معرفي شوی انجلی ته چې نوم یې اناهیتا ویل شوی وه ګورم، رنګ شوی او مصنوعي طلایي ویښتان،ښکلی سترګې،غنمرنګه پوستکي منځینی پوزه درلود لا دهغې په کتو وم چې حسنات یو بل جنې ته اشاره وکړل او ویې ویل:

حسنات- ساره د ماما لور مې (د اناهیتا څخه مې نظر واړوی او ساره ته مې وکتل د لنډ قد خو ښکلې څېره، نیلي سترګې، اوږده باڼه، قلمی پوزه او وړې شونډې! په ی لفظ کې ښایسته وه! چې حسنات بیا یو جنې خواته اشاره وکړل او ویې ویل: نجیبه د ترور لور مې. (نجیبه، د متوسط قد لرونکی، خو دومره ښکلی نه وه؟! حسنات یو بل جنې ته اشاره کوی او وایې: امینه،ترور لور مې (آمینه لوړ قدی جلی، سپین پوستکي لکه د شیدو پشان آمینې ته مې په ځیر ځیر کتل چې حسنات بیا وویل:

حسنات- او دا هم زموږ د ټول قوم شیشکه حدیثه.(د حسنات په خبری مې حدیثه ته وکتل یوه نجلئ چې متوسط قد او ښایسته بڼه لري. ما ټولو ته لاس ورکړو، او خوښي څرګنده مې وکړه! چې د سارا غږ لوړ شو:

سارا- حسنات وایی اوس که نه؟!
حسنات- اه سمه ده دا یغما جانه ده زما وریندار جان ده!

که زه وایم چې د حسنات په خبره د ټول انجونو خولې د غار په څیر د حیرت څخه خلاص شوی نو دروغ به مې نه ویې ویلې د هغوی د څهرو په لیدلو د حسنات د خندا غږ پورته شو او ویې ویل: خوله بنده کړی،چې مچان داخل نشې!
اناهیتا په نه زړه وویل: وریندار‌ه! زید ښځه ده! ټوکې کوې؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات- هو صیب زید خان ښځه ده، زه ټوکې نه کوم.
اناهیتا- هیڅ باور نه شم کولی.
حسنات اوږه پورته کړه او په یو بې حوصله لهجه یې وویل: ستا زړه نور ما پوري اړه نه لرې اناهیتا جاني!

زه یوائې د خغوی د خبرو کتونکې وم، هغوی پوښتنې کولې او حسنات ځواب ورکاوه! خو د ټولو انجونو حسادت او بخیلي له ورایه ښکاره کیده! ساره په تکبر او غرور سره زه مخاطبه کړم او راته ویې ویل: حسنات رښتیا وایي ته د زید خان ښځه یې؟

ما هم د هغې په څیر، په ویاړ او غرور موسکا وکړل او ومې ویل: ولای ښکاری خو همداسې.!
آمینه خپل لاسونه خلاصوي او ما غیږ کې نیسي او په خوشحالي باندی وایې: الا څنګه ښه سر جوړ راځی،دواړه ښکلی یې،ان شاءالله چې بختوره شې!
په خندا ځواب ورکوم: مننه، ژوندی اوسی ګرانې

آمنه او حدیثه شوخی او خوش طبیعته جینکیانې وې! خو نجیبه سارا او اناهیتا ماته داسې کتل لکه چې د هغوی د پلار میراث ما خوړلی وي!؟ او د هغوی دری نفرو داسې غوسه ناکه نظر زه نور هم خوشحاله ولم او د غرور احساس مې کوی، داسې احساس مې درلود چې یو ډیر قیمتي شی چې ټول دهغه شئ په تنده او آرمان کیدی ما لاس ته راوړې اوسیږی! د ذکیه ترور غږ زموږ مجلس خلاص کړو:

ذکیه-هله جینکو منده کړئ پیالې راټولې کړئ قصې مو اوس پریدې شپې ته فعلآ ډوډی وخت دې!

پرته له اضاف خبرو جینکو سره لاړم او پیالې مې راټول کړل،یو بار مصرفه دسترخوان مو هوار کړو! پتمه پاتی کیږو چې د بیرون څخه ډوډی راشې!
موږ ټول په انګړ کې ولاړ یو! البته، که د ساره او اناهیتا د غوسې څخه لری دریدل په نظر کې ونه نیسم، هلکان له ډوډی پتنوسونو سره را داخل شول د دوی په منځ کې زما سترګې په زید باندې ولګیدې، په ښکته سترګو پتنوس زموږ په لور راکوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اناهیتا غږ د زید د لیدو مخه ونیوله: ساره وګوره هغه زید نه دی!؟

ساره، له لږ ځنډ وروسته، په ارامه غږ، کوم چې بیخي ما ورځخه نه و آوریدلي ویې ویل: هو خپله دی!

زه نه پوهیږم، ولې خو بیحده زیاد د حسد او بخیلي احساس مې وکړو داسي لکه چې یو ماشوم بخیلي کوی چې د هغه مور او پلار یو بل ماشوم ته ناز ورکړی..! ساره غوښتل، د پتنوس په بهانه زید خواته لاړه شي چې زه د هغې څخه مخکې شوم او د زید په لور روان شوم، د تلو حال کی مې خپل ټول مخ په ټکری پټ کړ ترڅو د نور هلکانو او همداسي د زید قهر نه په امان کې اوسم.

زید ته نږدی کیږم او پتنوس یې له لاسه اخلم! چې زید په حیرانه نظر ماته راګوری فکر کوم چې زه یې ونه پیژندلم! ځکه د هغه تندی تروش، څو او سترګې یې ښکته کړې او اراده وه چې لاړ شي! د زید دا سر ښکته کول او زما نه پیژندل ماته خندا راوړه هی هی لکه چې زما بت پرست خپل د عبادت بت و نه پیژندی؟ صدقه له شرم څخه یې شم خپل ټکري پیڅکه لږه لري کوم او په کراره غږ او مسکا باندی د زید د تلو څخه مخکې ورته وایم: زه یمه مه شرمیږه!

زما په غږ زید په تلوار خپل سترګې را پورته کړي، چې ما پتنوس یې د لاس څخه واخیستو او په تلوار د صالون خوا ته لاړم!راو زید مې هملته هک حیران پریخودو د حسنات په غږ مې وروکتل: یغما،چیرته ورکه شوي،له یو پتنوس پسي غره بیخ ته لاړی زر کوه چې ټول خلک پاتي!

یغما- زیات چر چر مه کوه دا دی واخله!

حسنات پتنوس اخلي او مواد یې ویشي!
هغه بیا پتنوس زما په لور نیسي او زه یې له هغه څخه اخلم د انګړ په لور ځم پتنوس زما په لاس کی دی او سترګي می د زید په لټه کې دي! اوه، نو چیرته لاړو زما محبوب؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په خپله خوله لاس کیدم،او هغه کلمه چې بی اختیاره مې له خولی څخه بهر شوی وه، هغه کلمه تحلیل کوم. محبوب؟! یعني چې ما زید خپل عاشق وبلو!؟ حتی د دی لفظ اعتراف کول ځان ته لا سخته وه دومره چې له امله یې زما د غومبر د سور والو سبب کیږی.

زید له پټنوس سره انګړ ته راننوتې داسی ښکاریدی چې د چا په لټه کې وی؟ او زه پوهیدمه چې هغه پرته له ما بختوره بل څوک نده! په خندا اوپټ مخ زید خواته لاړمه! زما په لیدو یی ښایسته خندا په څهره کی ښکاره شوه.ځه تسلیم شوې یمه هو اقرار کومه ځه یغما هغه څوک چې یوه ورځ زړه یی تیرې په شان وو.ومې بایلل او هغه هم څه یو بایلل وکړل!!

اقرار کومه هماغه ورځ چی زید خپل غرور یی مات کړ او د مینی اظهار یی وکړو . ما خبل زړه و بایلود.یواځې د دی جرات ما کی نه وو چې د مینی په سمندر کې پښه کېږدم.زړه می په سینې کی نه تولو د بت پرست په لاسو کې زولنې شوې وو.تر کله به ځه له خپل احساساتو تښتمه.؟

هر څه کیږې ودی شې ګناه کول هم ښایسته ده کله چې د زید نوم پکې وی. زید ته نژدی کیږمه. چې هغه په خندا یی کرار وویل: آغلې یغما ولی نورو ته وار نه ورکوی!پرېږده دا ځل یو بله مخې ته راشې!

سترګو کی ورته ځیر کیږمه او مخ ته یی په ځېر ګورمه چی اوس په خندا کېده په غوسه ناکه لهجه ورته وایم: چیشې دی؟نه چی په سترګو دی د ړانده.کیدو هوا لګېدلی.

سترګې یی ردی شوې لکه دا چې د دی خبرو د اوریدو تمه یی زما څخه نه درلوده په حیرانه لهجه یې وویل: ته بیا ووایه جان می.
په شیطنت ورته وایم: چیشی ووایمه پټنوس راکړه.
پټنوس راکوی او په مینه وایی:

اندر دا من

(c) ketabton.com: The Digital Library

درون و بیرون
همه توست.
(مولانا)

زید- زما جانانه تسلیم کېږي یا څه خوب کې یمه؟!

په یوه ښایسته خندا زید یواځی پرېږدمه او روانیږم ورڅخه بد شانتې د زید له مهربانه الفاظو سره مې عادت کړی وو داسی ښکارېده چې د مینی احساس نور د فولادی دیوالونو تر شاه نشم پټه ولې.نه نور نکیدل ډیر سر کښه شوې وو چی دا هر څه پټ کړمه نور زما له توان نه وتلی خبره وه.ډوډي وخوړل شوه او دسترخوان ټول شو.نڅا او ګانی پیل شوې وو اوټول انجونی په میدان کی ټول شوي وو

د ماشومانو شور ماشور پیل شو او د ناوې او زوم راتګ یی خبر ورکول.حسنات امینه او حدیثه تر څنګ می ولاړی ول.او د زوم ناوی راتګ ته په تمه وو. ساره او اناهیتا زمونږ نه لږ لری ولاړې ول. په دې څو ساعتو کی می درک کړی وو چی حسنات له اناهیتا او ساره سره جوړه نده.له لږ ځنډ وروسته ناوې او زوم راغلل ټولو لاسونه وپړکول.د هغوی په ننوتو ډیر هلکان د ننه شول.

زید هم ورسره وو او د هغوی مینځ لکه لمر ځلیده.په لیدو یی څلوریزه می وویله.

ځما په سترګو ورته ګوری
جانان ښایسته دی که رب څه لیونی کړمه.

نڅا پیل شوه.هلکانو او انجونو خندل او نڅا یی کوله.سترګی می په میدان پاتی وو او د راغلو خلکو په خوشحالیو کی غرقه ومه.چی د حسنات په غږ باندی له خیالی نړی نه ووتمه: یغما ژر کوه زید ته ځان ورسوه.
په تلوار می وویل: ولې؟
حسنات- هلته وګوره...

چې ومی کتو ساره له زید سره غږیدله.خو زید خپل سترګی ښتکه نیولي ول.اوپه غصه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ېې خبرو ته غوږ نیولې وو.

حسنات- لاړه شه هله نو ولی ولاړه یی ساره په باطن پاکه نده.

ای خاوری می په سر شه ولی مې پام نشو د حسنات خبرو ته نه په تمه کېږمه او منډه کومه زید خواته. زید ته په نږدېدو کیدو سره د د ساره غږ لږ لږ اورمه چې زید ته وایې: ولی نګوری راته نه چی ډارېږې ښځه دی ونګورې ؟

زید خاموشه وو ځان می زید ته ورسه و او د خندا څخه په ډک غږ مې وویل: نه ساره جانی غلط شوې یی ځه په زید باندی خپل د سترګو څخه زیات باور او ایمان لرمه او ډاډه یمه چی پرته له ما بل چاته نګوری.همداسی نده زیده؟

دا خبره کوم او د زید لاس په کراره خپل لاس کې نیسم، زما پدی کار او خبرو زید د حیرانتیا څخه هک حیران راګوری چې زه به زړه کې خاندم او ځان سره وایم: دا خو لا تر اوسه د فلم پیل دی زید خان. پام می له زید نه اړومه او د ساره د غوسې او بخیلې څخه تک سور شوی مخ ته ګورم او وایم: ساره جانی ته دلته څه کوی ؟

سارا- هیڅ د زید سره می خبری کول.
په خندا او په طعنه لرونکې لهجه ورته وایم: عه عه اول خو زید نه او زید ورور .په نوم باندې یې حساسه یمه او بله دا چی فکر نکوی د یو متهل سړی سره خبری کول ښه خبره نده!؟

زما په خبرو زید کرار خاندی، د سارا د نور غوسه کولو او زړه چاودولو لپاره خپل لاره بدله کومه او د زید مخامخ درېږمه د زید د غاړې رومال په لاسونو مې سم کوم چې سارا د غوسې څخه په ډکه لهجه وایې: یغما جانې فکر نکوی سم ځای ندی د دی کارو لپاره ؟

د خندا څخه په لوړ غږ ورته وایم: نه ساره جانی که په زړه نه نیسی زما خبره نو ګرانې ما خپل د خاوند سره یواځې پریخودلې شی؟! اخ مزاحمه یې موږ ته.

ساره د غوسې څخه بد بد راګوری او بغیر د کوم خبری کولو څخه تکه سره د غوسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپله لاره نیسی او ځې د سارا په تلو د زید شتون هیرومه او له ځان سره به لوړ غږ وایم: مرداره جلی سترګی یې د خلکو خاوند ته نیولي.

د زید د خندا په غږ مې تازه هغه ته فکر کیږی چې زید په همغه خوشحاله لهجه وایي: چیشې دی وویل؟ یو ځل بیا ووایه هیللللله کومه.

تازه مې پام کېږي چی څه ګل ته مې اوبه ورکړی، په دروغجنه غوسه وایم: چیشې دی؟! زه لاړم ترور ناری وهي راته راسره کار لری..
د تلو قصد می درلود چی زید مې لاسونه کلک نیسی او کرار وایي: ظالمې یو ځلې می آسمان ته خیژوی او یو ځلی می داسی په ځمکه وهي چی دانه دانه هډوکی می ماتوی. ووایه څه خبره دی په ذهن کیده؟ څه پلان دی ماته جوړ کړی؟ آیا دا انصاف دی؟

یغما- څه وایی لیوني شوی یی؟ ومی لیده چې خوښ نه ښکاریدی ورسره په خبرو کولو ومی غوښتل مرسته درسره وکړم!
زید- یواځی همدومره؟!
یغما- همممم هو !
زید- یغما هلته وګوره هغه انجوني ستا خاوند په سترګو وخوړې
بی واکه وایم: هغه انجوني دی بد وکړی چی زما خاوند کاره لا وګوری! کومه دی انجوني خو نشته؟!

دا د خاوند کلمه مې ولی تر خولې شوه؟! اصلا ولی په خپل حرکاتو کنترول نلرم!؟ کوم خاوند هان!؟ په څه دومره بخیلی کوم ما چې په ټول عمر د بخیلی په نوم کوم څه نه پیژندل؟

زید می لاس ته زور ورکوی او په خوشحاله او خند وایي: میرمن یغما نور د فولاد دیوال هم درته د حل لاره نده د کوم کلک خیز په لټه کی اوسه!

پوه شوم چې مطلب یې څه ده! ښه پوه شوی و چی زه تسلیم شوی یم! ښه پوهیده چې زما په زړه کې یی کور کړی دی! په هر څه پوهیده خو ښکاره کوه یی نهچ همداسی چې د زید ترخنګ ولاړه وم او زما لاس د هغه په لاسونو کې وه کرار مې وویل: زیدا!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد- د زيد ژونده! ووايه!

څومره ښکلی یی جواب راکو ولې فکر نکوی دا بت پرست چې زما زړه د دومره خوشحالۍ طاقت نلری! کرار ورته وايم: کولی شی لاس می خوشی کړی!
زيد- نه.. نه کيږی وګوره هر څوک له خپلې جوړی سره ولاړ دی ته خو نغواړی چې ددومره انجونو تر منځ مې يواځې پريږدی غواړی هوم؟

بيا هم د بخيلی اور مې په ضعيفه زړه بری وموندو عجيب د مالکيت حق می پر زيد پيدا کړی وه دا ځل زه د زيد لاسونه می په خپلو ګوتو کې ټينګ نيسم دقيقا د هغه ماشوم حالت مې وه چې په يو لوی ښار کې يواځې خپله مور لری چې لاس يی ورته ټينګ نيولی چې هسې نه په لږ غفلت او بې پروا يې باندی خپل ګران کس ورک کړی.

يو هيرم! والله يو هيرم چی زيد ماته منع شوې دی ښه ووايم حرام دی ښه يو هيرم په لاس نيولو يې په ګناه کې غرقيږم اخلم ګناه! په خپله خوښه ګناه اخلم دا دومره وقت د هغه ګناه چې هيڅ مې نه وه کړې تاوان می ورکاوه دا يې هم په سر مګم دا دومره وقت ترور! نه يواځې ترور بلکه ټولو می په حق کی ظلم وکړو ګناه يی وکړه!
چا يی د حساب پوښتنه وکړه؟

پريږده دا ځل زه ګناه وکړم ! هغه ګناه چې ماته مقدسه ده! لکه کعبه! هغه ګناه چې تر اخر پرې ودريږم او هيڅکله يې په کولو نه پښيمانه کيږم هغه ګناه چې نوم يې مينه ده! نه غلط فکر مه کوی نشی کولای چې د مينه په نوم مستانه ګناه وکړې هوس وکړې او د مينې نوم پرې کيږدی! زما مينه او ستاسی د هوس چې د مينې نوم مو پری اينبی ډير فرق شته!

ګناه زما لپاره د زيد د لاس نيول د له دې زيات نه !د وړه خبره زما لپاره عبادت ديه مګم دا که تاسو يی ګناه ګڼې ستاسو فکر په انځور باسی! د زيد خندا زما فکرونه لکه کاغذ په اوبو کې ډوب کړل.

زيد- زما سپين ګل ډاريږي چې خپل بت پرست د دومره عشوه ګرو ترمنځ يواځې پريږدی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطمئن او په غرور مې وویل: که زما بت پرست د دې عشوه ګرو په لیدو لړ هم ذهن یې راګیر شی. زه خپله خپل ځان ماتوم، زه پوهیږم ! بلکه ایمان لرم ته تر پایه یواځې ما عبادت کوې!

زید په ځیر ځیر راکتل. او په ښکلی غږ یی چې زما لپاره یی د موسیقۍ ارزښت درلوده وویل: اه یغما ښه پوهیږی خو بیا هم په څو واری دی زما زړه لکه شیشه رامات کړی، پوهیږی چې وجود مې ستا له مینې ډک دی بیا دې هم ځان له ما منع کوی زما غوږونه ستا د خوږه الفاظو د آوریدو په تمه کی دی او ته بیا هم په ډیری بی رحمی خپل دا بت پرست له ځان نه شړی..؟

په کوم مذهب کې دومره ظلم روا دی ؟
دا ځل د ټول وختونو په خلاف په نرمه مسکا او شرم خپل ټول دارایې خپل د ژوند سړی ته کیږدم او وایم:

انکه به دل اسیرمش
در دل و جان پذیرمش
ِمن گر چه گذشت ُعمر
باز سربگیرمش!
(مولانا)

حیرانتیا د زید په سترګو کې له ورایه ښکاره کیدله،خپل لاس یی په خپل زړه کینود او سترګې یې پټې کړې په زمزمه یی وویل:

بالا بلنِد عشوه گر،نقش باز من کوتاه کرد
قصه ای ُزهد دراز من......

په نرم غږ ورته وایم: سترګې دی خلاصې کې ولې دې تړلې؟
زید خپل توری سترګې کرار خلاصوې او وایی: پټی می کړی که دا خوب ویې نو د عمر تر اخیره دی ویښ نشم د دی خوب څخه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرم ناکه مسکا مې په مخ راولم او خپل لاس د زید د لاس نه خوشې کوم او د حسنات په لوری ځم شپه نور اخر ته رسیدلې وه د مولا د راتلو او د نکاح د تړولو وقت رارسېدلي وه! ناوی او زوم يې د ډوډی خوړلو لپاره کوټې ته بوتلل!
ټولی انجونې په يوه کوټه کې ټولی شوی وو ویل مو او خندل مو!
ساره او اناهيتا خپل منځ کې قصې کولی او بد بد يې ماته کتل

یغما- حسنات دا قدوګکه هسې سپکه وم ډیر بد بد راګوری
زما په خبری حسنات خاندی او وايي: الا شيشکی څه يې کوی زړه يې اور اخيستی پرېږده چی بد بد درته وګوری څه کولای شی؟

ما خبری کول حسنات او حديث او امینی خندل! دروازه خلاصیږی او ترور راننوځي په مهربانه مسکا ماته په خطاب وايي: یغما جانی لاړه شه زید په کار یی بهر درته په تمه ده.
یغما- سمده ترور جانی راغلم!
پورته کيږم او حسنات ته په کتلو وایم: بېرته راځم غیبت مې ونکړی ویلی مې وی!
د حديثی د خندا غږ پورته کیږی او حسنات په خندا وايي: ورځه چی یوسف د زماني درته غږ کوی دومره لوی ویاړ لا لاسه مه ورکوه!

خاندم او د حویلی لاره مخې ته نیسم زید موبایل په لاس اندیښمن ولاړ و،
مصلحتي ټوخي کوم ماته يې پام کيږي او مسکا کوی کرار وایم: ماسره دی کار وو؟
زید غېټه ساه اخلی او د خبرو کولو هڅه کوی ګواکې ژبه یې ورسره ملتیا نکوله
د ټیلفون په زنګ يې خبره نیمایی کې پاتې کيږی بیا غټه ساه اخلی او ټیلفون ته ځواب ورکوی لږ واټن اخلی او په اندیښنې وایی:

زید- بلی رضوان اورم.رضوان يو څو دقيقی صبر وکړه ویل یی دومره اسانه ندی نشم کولای زه یی نشم کولای(رضوان يو شئ وزته وايي چې زيد به کراره سمده وايي او زما په لورې ګام اخلې او په اندېښنې وايی: رضوان غواړی درسره خبری وکړې.

ټیلفون په نه زړه اخلم او وایم: سلام رضوانه
رضوان- علیکم سلام خورجانې! ښه یی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- مننه ښه یمه ته ښه یی کورنی ښه ده؟
رضوان- هو هو زه او کورنی ټول ښه یو واوره یغما! غواړم یو څه درته ووایم سم دقیق یې واوره.

د رضوان په داسې لهجه پوهه شوم چې بیا مې سم شی په انتظار کی ندی مخکې هم داسی خبری کولی؟ کرار ورته وایم: هو ووایه اورم
رضوان- نن دی ترور له پولیسو سره راغلی وه زید هم پوهیږي نپوهیږم ولی یی درته ندی ویلی؟ګوره یغما جانی نپوهیږم څنګه یی درته ووایم خو باید له زید سره نکاح وکړی ترڅو وکولای شو ملاتړ دی وکړو خپله خو دی د افغانستان شرایط وینی که د نکاح سند مو لاس کې نه وې کار مو سخت ده بیا هم فکر مه کوه چې ملاتړ کوونکې نلرې یواځې د شونې پیښی له امله وایم

د رضوان خبرو ګنګسه کړم د ترور او پولیسو په نوم وویریدلم مګم د نکاح خبره د زید سره راباندې ښه ولګیده چې د رضوان غږ بیا خپل د فکرونو څخه وباسلم: یغما آوری؟
یغما- هو وامې وریدل
رضوان- پریکړه دې څه ده؟
یغما- نپوهیږم

رضوان غټه ساه اخلی او کرار وایی: هیڅوک دې په زوره نه اړ کوي ته خپله پریکړه نیونکې یې مه هیروي چې یو ورور د رضوان په نوم لرې

یوه عجیبه ښه احساس مې د رضوان پدی خبره وکړو او کرار مې وویل: پوهیږم ژوندی اوسی.

خداي پاماني کوم او ټیلفون قطع کوم سترګي مې د زید په لور نیسم چې هغه وارخطا وایي: وګوره یغما په خداي قسم که زه کوم بد نیت ولرم باور وکه د نکاح موضوع د رضوان وړاندیز وو، که ته ونغواړي نه زه او نه هم بل سوک دي په زوره نه اړ کو.

خندا راغلی وه د زید په وارخطایي! نکاح له خپل بت پرست سره! مګم له دي بله لویه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحالي شته؟ په مسکا وایم: زید ارامه اوسه.
زید داسې غلی شو لکه په اور چې اوبه واچوئ به بند بند ژبه یې وویل: یعني له......ما........سره نکاح کوي؟ (او ځان ته اشاره کوی؟ سر ښکته او پورته کوم چې زید په بې کراره انداز وایې:

زید- یغما په خوله دې ووایه
یغما- هو!
زید یواځې کتل او څه یې نه ویل خپل لاس مې د هغې د سترګو په وړاندې ښوروم چې زید کرار وایې: یغما ټوکی خو نکوي؟

ژبه مې له خوشحالی څخه نه ښوریده نو ځکه د سر په خوځولو جواب ورکوم چې زید په کړس کړس خاندی چې زه خپل ګوته په خپلو شونډو ایږدم او کرار وایم: وویل: ایشششششش چې څوک یې وانوري.
زید- په سترګو میرمن مې.

د میرمن کلمه مې عجیبه په مزاج ښه ولګیده چې زید وویل: نن شپه څنګه ده؟

په حیرانتیا وایم: څنګه څه ته؟
زید په یو نه کنټرول کونکې خوشحالي او خندا وویل: نکاح، زما زړه نکاح.
د زید په خبره د شرم څخه مې غومبری تکې سرې شوی چې هغه په خندا وویل: ستا خاموشې په څه تعبیر کړم؟ آیاد غه عاجزه فقیر ملنګ زید په غلامې منې کنه؟

یغما- نه!
د زید خندا د شونډو څخه الوځې او په نا مطمئنه لهجه وایې: نه؟؟
یغما- امهمممم نه.

زید په کراره قدمونو شاته روان شو، چې زما خندا راغله د هغه و دی کار ته بس به ویې دومره پعذابه ول خپل د ژوند د همسفر مې؟ په خندا او لوړ غږ ورته وایم: زید چیرته روان یې بغیر له نکاح څخه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- تا زه په ټوکو نیولې یم؟!
یغما- نه خو تا وویل په غلامي مې منې؟ زه یغما زید خان خېل د زړه سلطان او پاچاه منم نه غلام.!

زما په خبره د زید تللی مسکا بیرته په شونډو خپره شوه، او په خوشحالې وویل: تیاره یې؟
یغما- هو خو خاله خبره ده؟

زید په داسې غږ چې خوشحالي او شوق ورڅخه په څپو و ویې ویل: نه ورځه مور جانې ته غږ وکړه چې زه یې پوه کړم.
یغما- سمده.

د زید موبایل ورته په لاس ورکوم او په تیز قدمو د سالون خواته روانېږم چې د شا لخوا د زید غږ اورم چې وایې: یغما غټ تیکری دی په سر کړه.

بغیر لدی چې د زید خبری ته کومه توجه وکړم سالون ته داخله کیږم او د خاله په لټه ولو بوخته کیږم نظر مې په خاله پریوځې په تلوار یې خواته ځم همدا چې وروړسیږم په کراره غږ ورته وایم: خاله جانې زید تاسو ته ناری وهل.

خاله- سمده لور جانې(بیا خېل د هم عمره ښځو د مینځ څخه پاسیږی او هغوی ته وایې: زوی مې راته غږ وهې ځم چې وګورم څه راته وایې؟

خاله په کراره ګامونو زما سره روانه شوه، کله چې دروازی خولې ته ورسیدو زه و دریدم او خاله ته مې وویل: خاله زه دلته تاسو ته په تمه کیږم تاسو لاړشې.

خاله خېل سر ښکته پو ته کوی او د زید خواته ځې، تقریبا 15 دقې په تمه پاتې شوم! وخت بیحده کرار روان وو بیخی نه تیریدو زړه مې لکه چوغکې پشان ډب ډب کوی. د 15 دقو انتظار وروسته خاله په خلاصه خوله د خندا څخه سالون ته رانټوتل د خاله په راتلو ما په شرم خېل سترګې ښکته کړل چې خاله زما خواته رانږدی شول او په مهربانې او خوشحالې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاله- ورځه لور جانې یو غټ ټیکری دی په سر کړه زه ذکیه ته غږ کوم.
یغما- په سترګو.

دا خبره کوم او د کالو بدله ولو کوټې ته داخله کیږم او ټیکری کې مې ځان راپیچم د دهلیز خواته لاړمرخاله د ذکیه خاله سره ماته په تمه ولاړ وه، نه پوهیږم زید خاله ته څنګه وضاحت ورکړی وو چې خاله بیخی غوسه نه ښکاریده په ښکته سترګو د شرم څخه د خاله او ذکیه خاله خواته ځم چې ذکیه خاله په مسکا باندی وایې:

ذکیه- مه شرمیږه زما ښایسته لورکې دغه د هر پیغلې جنې لاره ده.
خاله- ذکیه زما لور مه پعذابه وه.
ذکیه- بې بې جانې ما خو ورته څه ندی ویلې!

خاله زما لاس کلک نیسې او د دباندی پخوا روانیږو په کوچنې قدمو د خاله پسې شوم د یو څه تلو وروسته خاله د یو کوټې دروازه وټکول او بیا یې دروازه خلاصه کړه، زه په ښکته سترګو کوټې ته ننوځم موږ دری واړه په کراره سلام کو او همداسی په آرامه هم د سلام جواب اخلو او کینو زه د خاله څنګ ته کینستم او خپل سر مې ښکته واچوی

د سترګو د کونج څخه د کوټې داخل کسان له نظره باسم، یو سړی چې په نظر راته آشنا راتلو او یو هم مولوی صیب و! سترګې مې په زید ولګیدی یو سپینه خولې په سر کړی وه او کرار او با وقار ناست وو، ځومره سپین خولې په سر ښه ښکاریده! مولوې صیب قران خلاصه وی او د زید په غوږ کې یو شې وایې.

زید کرار راپاسیږی او زما څنګ ته راځې زما مخکې ګونډه وهې او زما غوږ ته نږدی وایې: د پلار نوم دی څه دی؟
کرار ورته وایم: سید عاصم.

زید خپل سر خوځه ویې او پورته کیږی د مولوی صیب په غوږ کې زما په خیال همدغه خبره کوی چې هغه هم خپل سر خوځه ویې او وایې: یغما بنت سید عاصم آیا تا زید ولد حاجې رحیم بغیر له کوم زور او جبر څخه په خاوندی قبول دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هو قبول مې دی.

د چک چکو او مبارکیو غږ پورته کیږی! اوس د زید د ایجاب او قیول نمبر و مولوی صیب په همغه انداز زید ته وویل: زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟

زید په بیحده ښایسته او خوشحاله لهجه وویل: هو قبوله مې ده.
مولوی صیب بیا وویل:زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

مولوی- زید ولد حاجي رحیم آیا تا یغما بنت سید عاصم بغیر له کوم جبر او زور څخه خپل د ښځې په عنوان قبوله ده؟
زید- هو قبوله مې ده.

د زید د هر "قبوله مې ده" په لفظ و زړې مې کول او آسمانو ته پورته کیدلم د شاهیدانو په اقرار یو همغه هلک چې ماته آشنا معلومیدی د حسنات د خاله زوی عدنان و او بل خله او ذکیه زموږ د نکاح شاهیدان شول نکاح و تړل شوه ټولو مبارکې راکړل او د کوټې څخه ووتل او زه پاتې شوم او زید!

زید چې اوس مې اسلامي حلال او جایزه خاوند په حساب راتلو خپل سر مې تراوسه ښکته نیولې و چې د یو چا چې بغیر له کوم شک زید وو زما مخ ته د کینستلو احساس مې وکړو او زما ټکری یې له مخ څخه لری کړو او په مینه ناکه لهجه یې وویل:

زید: یغما مې، سترګې دې پورته کړه، دا شرم د څه لپاره!؟
د زید سره د مخامخ کیدو جرئت راکې نه وو د شرمیدو احساس می کولو! نه پوهېدم چې څنګه سترګې پورته کړم او ورته وګورم!

زید په خندا وویل: زما زړه شرمیږی!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی خبری وروسته، هغه زما زنه په خپل لاس کې نیسي او سر مې پورته کوي! خپلې سترګې مې پورته کړې او د زید ښکلې خندا ته مخامخ شوم! هغه زما لاسونه د خپلو نارینه لاسونو په مینځ کې ونیول! او کرار یې وویل: زما مینی، که اوس مړ هم شم، زما په زړه کې نور ارمانونه نشته یوازینې ارمان می ته وی چې لاسته مې راوړی!

لاسونه مې نیسی او ښکل کړه! شرم مې یوې خوا ته کېښود، لاسونه مې د هغه د لاسونو له حصار څخه خلاص کړل! اوس نه مذهب او نه هم بل هیڅ خنډ په وجود کې نشته او نه هم په لاس کې زولنې شته! اوس زید فعلاً زما لپاره وو! زما په ژوند کې داسي خوښۍ او بخت مې نه وو، زه ترې بې برخې وم!د زید ښکلې مخ مې خپل په دواړو لاسونو منځ کې نیسم او په خپلو پښو باندی کینم او مخ مې د هغه مخ ته نژدی کړو او سترګې یې ښکل کوم! او ورته وایم:

یغما- زید زما خاوند، زما نړۍ په تا پورې تړلی، د مړینې خبری مه کوو، شک مه کوه، دا ځل به زه ستا څخه مخکې مړه شم که پرتا کوم شې وشې، دومره بدبختیانې او مرګونه مې تیر کړل دا ځل زه غواړم چې ژوند وکړم،ته زما لپاره د ژوندون اوبه اوسه!

زه ستا په ځېږ په خبرو کې تکړه نه یم، چې ستا په ځېږ خوږې خبرې وکولای شم! د مینې نړۍ ته مې تازه قدم ایښی دی، له هر څه نه ناخبره یم، لکه ماشوم!یغما په تیاره کې په نفرت کې لوی شوی، هغه د مینې له کلمې څخه نا آشنا ده، ته ما بیا را لویه کړه، ما ته مینه زده کړه، ما ته د مینې کلمو سره اشنا کړه، هغه وخت به ستا بت مړ شي او یوازې ستا نوم به په خوله راوړي!

زید زما تندی په ارامه ښکل کړو او ویې ویل: ته پوهېږې چې زه دې ورځې ته څومره پتمه وم، څومره تږی وم ستا دی خبرو ته؟زه خپله درته مینه معنا کوم، زما محبوبې ستا د سختیو تولې ورځی لکه د خوب په څیر د ذهنه څخه دی درته پاک کوم ته یوازې زما شه!یوازې ماته خانده!ته نه پوهیږی ستا خندا زما روح تازه کوي ژوند مي !

د زید هر خبرې سره زما یو غم په تیاره کې ورک شو! ما هیڅکله فکر نه کاوه چې یوه ورځ به زه د زید سره دومره مینه لرم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- یغما ستا په سر قسم ، زه هیڅ باور نشم کولی چې دا صحنه ریښتیا ده، او ته زما یې! باور مې نه کېږي چې دا خبرې ستا له خولې زما غوږونو ته رسېدلې وي! ته

نه پوهېږې چې څومره خوږې خبرې کوې، د سادګۍ په وخت کې لکه د مولانا شعرونه په زړه کې کيني!اه ټول وجود مې، زما خایستو فکر کوم چې په خوب کې یم!ممکنه ده ستا د تیرې زړه ماسره مینه ولري او ستا زړه زما په نوم وی هوم؟ یعنی.. یعنی....

زید حتا نشو کولي چې سمې خبرې وکړي، خپل د حرکاتو کنټرولول! خو لری اه زما خدایه!! تا ماته زید د ټولو دولسو کالو ثواب راکړو زه منم، قمار وهم، قمار هغه هم له خپل ژوند سره ، هو، ما ټول خپل عمر د زید په بدل کې قمار ایښی وو، نه پوهیږم دا قمار به چیرته پای ته رسیږي! زه د زید لاسونه په خپلو لاسونو کې نیسم او په موسکا وایم: زید زما خاونده، آرام شه، وګوره چې هرڅه ریښتیا دي.

سم وګوره زه ستا و مخ ته ناسته یم او ستا د نکاح په قید کې بندی شوی یم! شاید زه لومړی بندې اوسيږم چې خپل د قیدی کیدو او په زولنو کیدو باندی راضي یم.

زید نا مطمئنه خپل ځانته اشاره کوی او وایي: زه زه ستا خاوند یم!؟ ته زما د قیدی اوسیدو باندی راضي یې؟

مسکا مې نرر هم زیاتیږی او په خوشحالي ورته وایم: هوو ته زما خاوند یې یواځې او یواځې ته.. او اقرار کوم زه ستا په قید او زولنو د نکاح باندی د زړه څخه راضي یم. زما زړه ستا په نوم دی او هر یو چې ستا څخه بغیر زما د زړه حریم ته راشي لکه کافر به د جنت له دروازو څخه یې شړم.

زید په لوړ غږ وخندل او ما د ژوندی اوسیدو احساس وکړو د هغه په خندا زید په همغه خوشحاله لهجه وویل: ای ظالمې دومره خوږی خبری دی زده وی او زه دی خپل د خبرو په آرمان کې پاتې کړی وم.

په کراره خاندم او په شیطنت باندی وایم: ښه چنارګل بابا هغه وختو کې ته یواځې زید وی او زما لپاره یو دم حرام، خو اوس شرایطو بدلون کړی اوس ته زما خاوند یې او ما خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول دا خوږه خبرې خپل خاوند ته امانت ساتلې وه.

زيد په لوړ غږ خاندی او وايې: وای خدايه دا دومره نيکمرغی او زه؟! نا ممکنه ده!
مګر هغه ليونې يغما هم داسی خبری زده دی او پوهيږی ورباندی؟!

د زيد په خبره ما خپلې سترګې پټی کړی او په دروغجنه غوسه د هغه ښکلي ويښتان کش کوم او وايم: ګوره زه له هغو ښځو نه يم چې ارامه پاتی شم!پخدای ژوندی به دی پوستکی درنه اوباسم! خبر اوسی! ليونی هم ته خپله يې مجنون خان!

زيد خپل لاسونه د تسليمی په څير پورته کوي او په خندا وايې: ميرمنې زهی نوکر غلام يم! هو، هو، دا خو واضح ده چې زه ليونی يم،ليونی د خپل بت! ليونی يم.

په خندا ورته وايم: افرين چنار ګل مجنون!

زيد، ماته وکتل او داسې وخندل لکه ماشوم چې د زړه له تله خاندی! چې ما ورتهوويل: زيد، پورته شه، ډير ناوخته دی، جينکی راته پټمه دی!

زيد شونډې راښکته کړی لکه غوسه چې ويې او ويې ويل: نا، نه منم زه خپله ناوی غواړم.

د زيد و دی سپين سترګي ته مې خوله وازه پاتی شوه او ومې ويل: پورته شه(بيا مې د هغه د خولې پيښې وکړل او په رشخندی لهجه مې وويل: زه خپله ناوی غواړم هله پورته شه.
زما په کارونو او خبرو زيد خاندی او وايې: سمه ده، پوی شوم، ضرورت نشته ځان داسې کږه وږه کړی...

په لوړ او ګواښ لرونکي غږ وايمچ: زيددددددد
زيد- جان زيد ووايه خايستو مي ژوند مي.
يغما- ولاړ شه نوو..
زيد- سمده په سترګو دا ده ولاړ شوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد په سترګو ويلو ته په زړه کې وايم:قربان دي د سترګو شم يوسف د زمانې مې.
زيد خپل د خبر پسي په خپل ځاي ودريدی زما لاس يې ونيو او زه يې هم له ځايه جيګه کړم، پرته له کوم خبري دروازي خوا ته ځم چي زيد حيران راپسی ناری وهې: يغما ! چيرته؟

يغما- خلک چيرته ځي! کوټي ته!
زيد- همداسي ځي ؟!
سترګي مي تاوي کړي او په ټوکو وايم: هو صايب همداسي ځم.
زيد په شيطانت وويل: خي مچو مي سنګه کيږی؟

د زيد په خبره مي غومبري د شرم څخه تک سره شول او غوړونه مي اور غوندي ګرم شول په ناباوري وايم: ته چنار ګل بابا سومره بي تربيه او بې شرمه يي په خداي!؟

زيد په لوړ غږ خاندی او وايې: څه مي کړي؟ که مچ رانکړی تر سهاره همدلته پتمه کيږم زړه دی نو.

د نياګانو غوندي په نصيحت پيل کوم او ورته وايم: زيد وشرميږه! بده ده غټ سړي يي.
زيد مظلومانه وويل: د زيد خايستو کوم ځاي بده ده هاا ميرمن مي نه يي؟
پوهيدم تر سهاره راته دليل وايي د همدي لپاره بغير له کومې خبري ورنيږدی کيږم او وايم: سمده!

سترګي مي پټوم! چې زيد په خندا وايې:ليوني مينه مي(ورو مي په وينيتيانو بنګل کوي سومره د زيد حيا او غيرت مي په زړه کي ځاي نيولي ده باوري شوي وم چي زيد کوم څه د هوس په نوم نه پيژني سترګي مي ورو او نوبتي خلاصې کړي چې زيد موسکي شو او وي ويل: اوس ستا نوبت ده !

يغما- زما نوبت ؟!
زيد- همممم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل چنار غوندي قد ټيټ کوي او خپل سترګو ته اشاره کوي، اهاا پوهه شوم چنار ګل بابا وايي سترګي مې ښکل کړه هههههه پښنو په ګوتو ودريدم او دواړه جهانونه مي ښکل کړل نور د زيد د خبري پتمه نشوم او دروازي ته لاړم!!

د کوټې څخه د وتلو څخه مخکې زيد وايې: ريښتيا يغما مهر مي درته خپله وټاکه سلور سوه د طلا سکي!
يغما- زما لپاره سل غونچي د ګلو بس وي ولې دومره زيات ...؟!
زيد- پوهيږم ګراني ماديات ستا لپاره اړين ندي خو دا زما ډالې ده تاته.
يغما- ته خپله زما لپاره ډالي يي.

دا خبري سره سم مي کوټه پريخوده او لاړم، چې زيد په ښکلي غږ چي خندا پکي پرته وه وي ويل: ښه شپه خايستو مي.
په منده کوټې ته لاړم کوټې ته ننوتو سره سم دي انجونو هوراا چغي ووتي امينه په لوړ غږ وويل: چيرته وي اغلي يغما يو ساعت شو ورکه يي!

حسنات- هي امينه وريندار مي مه زوروه ښکاره ده چې ورور سره مي وه ضرور کار يي لره ورسره.

امينه- ته يي وکيله يي ؟!
حسنات- هو زه يي وکيله يم !

د حسنات او امينه مشاجري ته مي خندا راتله په جيګ غږ مي وويل: انجونو هيله کوم غلي شې(حسنات او امينه دواړه چپ شوي چې ما وويل: څه شوي؟ولي ګوري؟ توبه خدايه ترور سره وم.

ټولو يوزاي وويل: ريښتيا؟!
په کلکه باندی وايم: هوو!
ا نجونو په ارامه وخندل د انجونو مينځ کې ساره او اناهيتا په قار ناستي وي توجه مي ونکړه ورته او حسنات ته مي وويل: حسنات جاني زما دي خوب کالي دي چيرته ايښي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات پرته له زنډ نه جيګه شوه او ويې ويل: سمده وس يې راوړم.
بيرون لاړه او به تلوار له يو جوړه کاليو سره راغله او ويې ويل: دا ده واخله وريندارې .
کالي مې واخيستل او پردې شاته مې واغوستل بيرته چې راغلم نو انجونو ته مې وويل:
انجونو ښپه ختميږي جيګ شې ويده شې.
حديثه په خندا وويل: ولې مجلس دې خوښ نشو؟!

مخکې له دې چې زه جواب ورکړم ساره په طعنه لرونکې انداز وويل: معلومه ده خوښ يې نشو مجلس.
يغما- نا ګراني مجلس ډير خوږ دې خو سبا ورځ هم بايد نظر کې ونيسو.
حديثه خپل سر ښکته پورته کړو چې امينې وويل: يغما جانې راشه دلته ما څنګ ته (امينه ځان خوا ته اشاره وکړه چې حسنات وويل: اړتيا نسته ماته وريندار نه پرته مې خوب نه راځې.

د حسنات پدې خبره د انجونو د خندا غږ شو په ډير زيار حسنات څنګ ته مې ځاې ونيوه انجونو خه شپه وويل او څراغ يې مړ کړو، خوب ځاې کې مې سملاستم او د څو شيبو مخکې کارو ته مې چورت وهه لکه دې يو خوږ خوب غوندې مې سترګو ته کيده بې اختياره موسکا مې پر شونډو خپره شوه سترګې مې پټې کړې او د زيد موسکې څيره مې سترګو کې انځور کړه اخرې څه چې مې په ذهن پاتې و د هغه ښکلې موسکا وه...

هله انجونو جيګ شې فکر کوم د ذکيه ترور غږ و سترګې مې په لاس وڅولولې تولې انجونې لکه خرس ويده وې،حسنات مې په لاس وښوروله

يغما- هوويې خرس جيګه شه ماسپيښين شو.
حسنات په خوبولې غږ وويل: اه يغما!! پريميږده
يغما- نچ نچ ندې پريږدم جيګه شه(حسنات په غوسه جيګه شوه او ګډود وينښتيانو سره او په غوسه يې وويل: يغما رينښتيا ووايه ما ستا د پلار ميراث درته خوړلې؟ چې عزرايل غوندې نازل شوې هاا

هغې ويل او ما خندل په خندا مې وويل: سنګه دې زړه ډک ده !
حسنات په غوسه سترګې واړولې او وې ويل: زه تا سره خفه يم !

(c) ketabton.com: The Digital Library

جیګه شوه او دروازي ته لاړه په شیطنت وایم: سمده لالا ته دي وایم چي نن لاړشو.

حسنات- یغمـــــــــــااا....
په خندا ورته وایم: لیونی اوس ښه چیغی ووهه !

د حمام په لور ځم مخ او لاسونه مینځم د عادت مطابق اودس هم کوم بیرته انجونو کوټی ته راځم ، خوب ځایونه ټول شوي او سهار ناشته هم آماده شوي وه! حسنات حدیثه ډوډی چای راوړي امینه نه وه! په ټوکو ټکالو باندی چای ښکل کیږي، بیا آرایش کول پیل کیږي .....

ما په زیر زیر هغوی ته کتل، ټولو کالو بد لول خپل ځانو باندی بوختی وي چې حسنات راباندی غږ کړو: ولی ورته ګوري لاړه شه کالي دي بدل کړه!
یغما- مه خوو نور کالي راوړي ندی نکیږی پرون شپی کالي په ځان کړم !

حسنات زما اوره وهي او به خندا وایي: تا راوړي ندی ... مه خوو درته راوړي کالي هم تاته هم خپل ځانته.
حیرانه شوم په خوشحالی می ورته وویل: رښتیا؟ ؟؟؟؟
حسنات- اه ته صبر وکړه درته راوړم.

حشنات په منډه دروازه په لور ځي څو شیبو وروسته راځي دوه جوړه کالي په لاس کي وه! خوشحالی باندی کالیو ته ګورم چې حسنات وایي: کومه جوړه غواړي؟ ؟
یغما- امم نپوهیږم هر کومه ستا خوښه وي هغه ته واخله.
حسنات کالیو ته ګوري بیا راته وایي: ښه یغما جانی ته ډیره سپینه یی دا شنه کالي ستا واخله په ځان کړه او دا نیلی رنګه کالي زما.....

په مسکاه باندی کالیو لور ته ګورم لنډ پنجابي ګیبی، پرتوګ سره، غاړه یی غمویو باندی جوړه وه اول ځل مه حسنات لاس کي ولیدل زړه کی می خوښ شوی وه کالی حسنات څخه اخلم غومبري ورته ښکلی کوم او ورته وایم: مننه کنه اوس ساره، اناهیتا، مخکي به دوه روپو کیدم مننه حسنات جانی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات په خندا وایې: ورځه خوره خوره راته ځان مکوه زه دې پیژنم
ژبه مې ورته راباسم مسخرې که وایم: ربنتیا هم تا سره مینه نکیږی همداسی تیره لرګي
پشان بنه یې ..
حسنات خاندي راته: ورځه ورځه..

کالی مې بدل کړل ځان مې هینداره کی ولیده ډیر بنه یو ځای شوي رنګونه وه تضاد په
ډول سپین پوستکي او شین رنګه کالي دا شین رنګه کالي انسان نور هم سپین بنکاره
کوي..

یغما- حسنات حسنات وګوره ځنګه بنکاري!؟
حسنات زما په لیدلو سترګویی وځلیدی او په خوشحالي وویل: وای وای وجلی ډیر بنکلی
شوی یی ماشاالله.
یغما- مهرباني موده ګرانییییی.
حسنات په خندا وویل- پوهیږم.
یغما- خاوري پوهیږم ستا پځان دومره باور دی زه مړه کړی یم.

حسنات زما خبروته ډیر پام نکوی حدیثه په لور ځي هغه هم آرایش باندی بوخته وه ورته
وایي: حدیثه هغه ظریفه آرایش سیټ دي راکه زه خپلي ورینداره جاني ته ووهم

حدیثه آرایش کولو ځخه لاس اخلي زما لور ته ګوري او وایې: اه یغما ځومره شین رنګه
کالی درسره بنه بنکاري.
په مسکاه جواب ورکوم: مننه بنکلی مې ..
حدیثه- مننه ګراني ورینداری راشه کینه اول به تاته آرایش وکړم.
یغما- سمده .

حدیثه لور ته ورځم مخامخ ورته کینم 20 دقیقی وخت ونیوه ترځو حدیثه وویل: خلاصه
شوی وینتان دي پورته کړه تول، کنه واده خلاص شوی یواځي میلمانه پاتی دی دومره د
وینتیانو فیشن ته ضرورت نشته.
یغما- هررقم ته غواری هغه رقم راته جوړ که.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حدیثه ویښتان می تړول پورته کوي ځودانی سیخک هم وهي! او وایي: سل زري ماشاالله ډیر ښکلی شوی ګراني.
ورته مسته خاندم او وایم: اه خجالت مه راکوه سترګي دي ښایسته ګوري!

حدیثه خاندی او زه پورته کیږم ټکری په سر کوم، خپل ځان باندی بوخته وم یو لس کلن هلک کوټی ته راغی او ویي ویل: یغما خور څوک ده ؟؟؟
خواته یی ورځم مسکاه باندی ورته وایم: ووایه ګرانه زه یمه!
هلک خاندي راته یو خلطه زما لور ته نسئ او وایي: خاله دا زید لالا راته راکړه راته وویلی تاته راوړم اوتو کړی.

د هلک د لاس څخه کالی اخلم او په خندا ورته ووایم: سمده ګرانه په تمه اوسه همدا اوس درته اوتو کوم !

کالی د ماشوم څخه اخلم او بل کوټي په لور راونیږم کالی خلطی څخه راباسم ، تور رنګه کالي وه ! لیونه چنار ګل بابا حتما غواړي ما لیونی کړی فکر کولو څخه لاس اخلم کالي ورته اوتو کوم هلک دروازه څنګ کي ولاړ وه کالي ورکوم چي د برق پشان عمومي دروازه لور ته ځی، ټولی انجوني تیار کیږي دهلیز خواته ځي تقربیا نو غرمی تایم شوي وه، خلک ډیر نه وه یوازي خاص میلمانه پاتی وه غرمی ډوډی جلی کورني راوړي وه ډوډی هم وخوړله شوه بیا مجلس پیل شو.

سهار څخه تراوسه پوري می زید لیدلی نه وه ! زید فکر کی وم سارا په ژاړ کوټي خواته لاړه اناهیتا هم ورخطا خواته یی ورغله او ویي ویل: ګرانی سارا څه شوي خوری ؟

سارا په سلګو سلګو ژړل اناهیتا، سارا غیږ کې نیوله وه آرامه کولی ! ټولی انجونو عجیبه عجیبه سارا ته کتل اناهیتا سارا له لاس څخه نیسی او دروازه په لور ځي اندیښمنه کیږم لږ ځند وروسته پورته کیږم دروازه په لور ځم دهلیز ته ورننوځم سارا ژړا غږ د کوټو د شالخوا څخه راتلي سم مې اوریدی نه بیا هم لږ خبرو غږ غوږونو ته می راته

سارا- اناهیتا نږدي وه زما لاس ماتې کړي.(سارا دا خبره کوی او بیا ژړا ته پیل کوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې اناهستا ورته وايي: ګرانی سارا آرامه اوسه!

سارا- مه .... مه يواځې هغه لاس ونيوه خوو هغه داسې ناسزاه خبرې راته وکړې د يغما نيکمرغې باندی زما بخيلی او حسادت کيږی پوهيږم څه يې راته وويل؟(بيا يې ساندی پورته شول اناهيتا ورخطا باندی ورته وايي: ارامه اوسه اوس څوک خبر نشی پخدای قيامت به جوړ شي.

سارا- اناهيتا نپوهيږی هغه تورو کاليو سره يوسف د مجلس شوې وه.
اناهيتا په کلکه غوسه ناکه لهجه ورته وايي: سارا انسان شه وجلی ته نګوری هغه ښځه لري اول څخه مې تاته وويل چې زيد داسې څوک ندې چې ته يې د غوښتلو اراده وکړی او هغه لاس ته راوړی.! اول نه پوهيدی دومره ښکلا سره يی ستا خواته نګوری ته بيا هم هغی په تمه وې؟!

ولی دومره ساده او بيعقله يی؟ عمه لور کيسې څخه يی خبره نه يې؟ زيد هغه ته ارزښت ونکړه تاته به ارزښت درکړې؟ هااااان

دوی څه په اړه خبرې کوي کومه خبره شوی؟ اوريدلو څخه لاس اخلم دروازه په لور ځم يو ماشوم ته وايم زيد ته غږ وکړه! وروسته د څو شيبو زيد دروازه څخه راننوځې ورته ګورم زما په ليدولو خاندې او زما خواته راځې....

زيد- واه واه زما خايستو څومره ښايسته شوې ده.ما شا الله.
يغما د خبرو توان نه وو راکی او يواځې زيد ته مې کتل چې زيد وويل: يغما مې چيشې شوې دی ولی خبری نکوی ؟
په ډير ستونزمن ډول او کرار می ورته وويل: ساره ... ساره...
د زيد څهره له ډيری غصې سور شو.اوپه لوړ غږ يی وويل:هغه بی حيا جلی چيشې ويلی درته؟
سترګی می ښکته واچول او سلو می وويل: ستاسو مېنځ کې څه پيښ شول؟
زيد زما د زنی لاندی لاس راکش کوی او سر مې اوچت کوی او ورختا غوندی وايي:
يغما قسم په الله باور وکړه ځه هيڅ ګناه نلرمه.نپوهيږمه هغيه بی حيا جلی څه ويلی درته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مې شو کولی زید خواته وګورمه نپوهیږمه ولی؟ شاید د دی لپاره چې ساره د زید تعریف وکړو په دی جامو کی زید په لوړ غږ وویل:لعنتي ولی ګوری نه راته هااااا؟ وډاره شومه بیا کوم لېونتوب ونکړی.هیس کار د زید څخه ناشونې نده هغه هم کله چې غصه وی نه مې غوښتل خبری ورسره وکړمه پوهیدمه هم چې زید ګناه نلری.ولی بیا هم زړه مې خفه وو.ربښتیا هم نپوهېږمه ولی داسی ومه.
په بی مینی انداز مې وویل:

یغما- زیده دا کور نده چې ته غږ داسی لوړ کوی.هیله کومه غلي شه.اوس به څوک واوری.او د ترور عزت به یوسی.!

زید په غوسه خاندی او وايي: ارام شمه!احمق ته ګوری نه راته بیا وایی آرام شمه.ډیر غواړی ما خوار او ذلیل وګوری. اصلا پوهېږې هغه هر ځای انجلې...(په وارخطايي مې لاس ورته خوله کی کیښوده .سترګی می د توپ په اندازه شوې وو.نپوهېدمه زيډ دومره غصه کېږې چې د ژبې کنترول له لاسه ورکوې.

لیوني چنارګل یواځې زما خواته راکتل په غصه می وویل: نشې کولی په دغه غصه او په دغه خبرو ځان پاک کړې .ته ووایه ساره سره دی څه کول ؟

په ټول وخت کی چی دا خبری می کولی لاس مې د زید په خوله وه.
لاس مې واپس کومه او د ځواب په تمه یمه.زید ځما په لیدو غرق وو. او په بې خوده لهجه یې وویل: یغما نور دا رنګ وانغوندی.

د زید په خبره په حیرت باندی ورګورم! خدایه ځه څه وایمه او دا لیونی څه وایی؟!
مخکی له دی چې ځواب ورکړمه د حویلې دروازه خلاصه شوه. یو ځوان د ننه شو چې د زید له برکته می ونه لیدو. ځکه زید زما مخ ونیول داسې لکه چې زید اول د هغه ځوان راتلو ته پام شوی وو نو ځکه لکه یو پناه پښانتی خپل سیوری لاندي پټه کړمه.تر سېنې پوری یی رسېدمه ځه ټیټه نه ومه برعکس د لوړ قدو کی راتلمه.خو زید ډیر جېګ او اندامی وو.

زید په غوسه ناکه لهجه وویل: یغما که یو تونه کالی د هم څوک وګوری وژنمه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه ورسېږي ښهرې ته دی پوهه شوې. نور دلته مه ودرېږه.(په لاسونو یی پړونی (ټیکری)راته سم کړو چې زه د زید په کارونو یی غرقه شوې ومه.تولهٔ غصه می هیره شوله او زید ته مي کتل.هر ثانیه له مخکی نه هم پری مینیدمه.هو خبره له میني تیره شوې وه آو د محبت نړی ته می پښه ایښودی وه.

هغه نړی چی یغما یی بدله کړه بخیله شوې ومه. که مخکینی یغما ومه د ساره په ژړا زید می ملامت کول.او مغرور می ورته ویلی. ولې اوسنی یغما مخی ته یی دریدلی او حساب پوښتنه کوی. زید چې لیونتوب یی هم ښکلی دی یواځې ځما لپاره .
د دروازې پوری کیدلو اواز شو. چې زید وویل: ورځه وروسته غږېږو.

زید ولاړ او ما د هغه تک ته کتل په لوړو قدمونو دهلیز ته ننوتمه. سمه ده جسما دلته یمه ولی روح می هلته پاتی شو.په سستو قدمونو کوټې ته ولاړمه تول انجونی په خبرو بوختې ول.او موضوع هم ساره وه.حسنات او امینی خواته لاړمه. او وایم: حسنات لږ اخوا کینه.

حسنات زما په لیدو یو ځه شور خوری او ځآی راته تش کوی. ځه دیوال خواته ناسته ومه خو حسنات زما او د امیني مېنځ کې ناسته وه.د امینی غږ لوړ شو: یغما ځنډ د وکړو چیری وی؟

یغما- هیڅ لږ تازه هوا مي خپل سږو ته ورکول.
امینه په خندا وايي: زه ښه ده چې پوهیږی هوا سږو ته داخل کیږی.
په شیطانی خندا می وویل:آه امیني جانی تول خو ستا په ځیر هفته فام ندی .

زما پدی خبره حسنات له خندا سره شوه.او امینی هم خپله خوله نیولی وه
حسنات په خندا وویل: جلی ته ځومره چالاکه یی.
اوږې می پورته اچوم اووایم: مهربانی مو ده.

مجلس مو ګرم وو چای مو ښبنل او خندل مو. دلته وخت ډیر ښه تیریدو هوا نوره تیاره شوله او د ډوډی تیاری پیل شو. وروسته له ډوډی انجونو لوښې ومینځل ذکیه ترور اجازه نه ورکوله لاس په تور او سپېن ووهمه.د خوب وخت رارسېدلی وو بوډی ښځی وخته ویدی شوې ول.یواځی مونږه انجونی پاتی وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساره لکه بد اخلاقه ښځو هرى انجلى ته خوله اچوله .کوښښ مې کولو چې سترګی په سترګو نشمه ورسره ځان مى لرى ساتو ورنه. پوهېدمه دا هر څه ځما له وجهې دى.حديثه او او امينى ځايونه واچول.ټول غزېدلي وو او کېسې مو کولى پوهيدمه نن اخرى شپه مو دلته ده.انجونو سره مې ډير عادت کړې وو.کيسى ختمې شول او انجونى ويدى شول سترګى مى پټې کړل او ايت الکرسې مې تلاوت که تر څو بيا هغه خوب ونګورمه.

بيا هم هماغه خوب هماغه ځاى خو د سيند رنګ تور وو دقيقا لکه د زيد د سترګو پشان، د سېنې په سر مى دقيقا د زړه څنګ ته مى يو مړاوى تور ګل وو.له ډاره د خوب څخه پاڅيدمه.کوټې ته مى وکتل ټول ويده ول. د سهار ړنا ټوله کوټه روښانه کړى وه پاسيدم او د تشناب خواته لاړم ټول کور پاسيدلي و بغير زموږ د انجونو د کوټې څخه! اودس کوم او بيرته د کوټې خواته راځم او په انجونو غږ کوم:

يغما- انجونو پاسيږى سهار دى.
د هيچا غږ رانغې چې دا ځل مې يو څه په تيزه وويل: هوى پاسيږى نو...
حسنات په خوبجن غږ وويل: يغما دوه دقې نور مو هم پريږده.
يغما- نچ نه يو دقه نور دى لا نه پريږدم.

ما او حسنات خبرى کول چې ناساپه سارا سر د کمپل څخه سر راوباسي او په غوسه يې وويل: يغما يې که هر سوک چې يې حق نلرى د نور کسانو خوى خراب کړى، ته پاسيدلې يې معنا دا نده چې ضرور دا نور هم راوپين کړى.

د سار پدى خبرو حسنات په تلوار خپل ځاى کې کينستل او ويې ويل: سارا د انسان پشان خبرى وکړه، ته نشې کولې ميلمه ته سپکاوى وکړى.
سارا هم لځايه پاسيدل او دا ځل يې په غوسه ناکه لهجه حسنات ته وويل: څه دى دربان‌دى بده ولګيده؟ حق خبره تريخه وى کنه؟ صحيح ده چې وريندار دى ده او ميلمنه ده خو د آسمان څخه نده راښکته شوى چې زه يې هر حرکت او خبره ناديده ونيسم او هيس ونه وايم ورته..!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دوی دواړو په جنګ ټول انجوني راويښ شوی وه او هک حيران يې دوی ته کتل د دی ښخه مخکې چې حسنات دهغه قدوو جواب ورکړی ما تلوار وکړو او د دوی د جنګ ختم کولو لپاره مې وويل: حسنات بس دی! باسيره لاس او مخ دی ومينځه.

حسنات زما خواته راوکتل او ما د سترګو په اشاره و پوهه ول چې نور دی چوپه شي! د سهار چای وخوړل شو ډير ميلمانه لاړل تر غرمه خپل مينځو کې بوختي و او کور مو سره پاک کړو زيد خاله ته ناری کړل ضرور کوم شئ ورته ويل؟! د څو دقو وروسته چې خاله راغله نو حسنات ته يې غږ کړو او ويې ويل:

خاله- حسنات لورکې خپل او د وريندارى کالې دی را ټول کړه.!

د خاله په خبره پوه شوم چې د تلو وخت دی، حسنات بغير له کوم ځنډ څخه پاسيده او زموږ کالې راټول کړه او په بکس کيخودل خاله خپل سپين ټيکری په سر کړو ما او حسنات هم خپل ټيکرانو کی ځانونه ويپچل! ما او حسنات د ټولو انجونو سره حدای پاماني وکړل، خاله هم د ذکيه ترور سره په خدای پاماني بوخته وه حسنات د ذکيه ترور خواته ولاړه او هغې د مخ ښکله ولو حال کې ورته وويل:
:#شهاب
حسنات- خاله جاني تاسو هم زموږ کور ته بيا راشي، ستاسو پسې مو زړه تنګ کيږی.
ذکيه ترور حسنات غيږ کی نيسي او ښکل کوی او ورته وايي: سمده خاله دی درنه قربان شي ضرور راځم.

زه هم د خدای پاماني په نيت د ذکيه ترور خواته نږدی کيږم چې هغې هم ماته پام کيږی او خپل غيږه راته حلاصه ويې او وايي: ښه شو چې راغلې لور جانې، انشاءالله چې ښه وخت به دی تير کړی وی؟
يغما- مننه ترور جانې، هو ډير ښه وخت و د انجونو سره مې سات تير شو.

ذکيه ترور زما مخ ښکل کړو او خپل د لاس ګوتمې زما په ګوته کړل! د طلا د ګوتمې په ليدو و شرميدم او غوښتل مې بيرته يې ورکړم چې ذکيه ترور وويل: لور جانې دا ستا او د زيد خان د واده ډالې ده زيات شئ نده خو ته يې ومنه زما لخوا.
يغما- هيله کوم ترور جانې دا نو څنګه خبره ده تاسو مهرباني ده...

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلاخره خدای باماني خلاصيږی او د حويلي د دروازی خواته روانيږو، زيد خپل په موټر ډېره وهلي او موږ ته په تمه و زموږ په رسيدو ژر اول خاله جاني ته بيا ما او حسنات ته د موټر دروازه خلاصه وی، په موټر کي کينم زيد د موټر هينداره زما په مخ برابره وی، ښه شو د حسنات او خاله فکر نشو! په حيرت کي وم د زيد و دومره بی پرواه کارونو ته!

موټر روښانه کوی او حرکت کو د څو دقو وروسته د حسنات اوف او چوف پورته کيږی او وايي: لالا يو سندره خو ولګوه لاره لری ده بيخي ستړی کيږو.

زيد بغير لدی چي د حسنات جواب ورکړی خپل موبايل له جيب راباسي او د يو چارچر پشان لين سره يي وصل کوی او موبايل د حسنات خواته نيسي او وايي: الخله هر سندره چي غواړی چالانده يي کړه!

حسنات په خوشحالي د زيد له لاس څخه موبايل اخلي او خپل د خوښي سندری پسي ګرځي د څو دقو وروسته وايي: اها دغه دی پيدا مي کړو(سندره پلي کوی د سندری د اول بيت په آوريدو په تلوار د هينداری څخه د زيد خواته ګورم چي سترګي مي د هغه د سترګو سره بندی پاتی کيږي...

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کُنج ميخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو

شب هجران ديگه تمامه
گل مهتاب بر لب بامه

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

(c) ketabton.com: The Digital Library

به تو چون سجده میکنم
شرّر به هر سینه میزنم

به غصه میخواهم که بعد از این
بت روی تو بشکنم

شب هجران دیگه تمامه
گل مهتاب بر لب بامة

عاشقی جز با تو حرام است
که برای تو زنده ام

شده ام بُت پرست تو
قسم به چشمان مست تو

به کنج میخانه روز و شب
شده ام جامِ دست تو!

د سندرې تر تمام کېدو د زید تندی تروش و چي معنا تراوسه غوسه دی! کله ناکله په هینداره کې مو سترګې سر جنګېدل چې هغه په ژر خپل نظر اخیستو زما د سترګو څخه، بلاخره کور ته ورسېدو زید خپل موټر خپل د یو انډیوال کور کې و دره ویې او نور لاره تر کوره پیاده روان شو، کورته ننوتلو سترې ستومانه و دا هم ښه شول زید د ماښام ډېره ډوډې اخیستې وه، زید د ناستې کوټې خواته لاړو او حسنات ته یې وویل چاې دم کړې.

ما هم خپل ټیکرې په تار واچو او د آشپزخانې خواته ولاړم د حسنات سره مو په ګډه چاې دم کړو او د ناستې کوټې خواته ولاړو حسنات ټولو ته د چاې پیالې ډکې کړل، زید خپل په موبایل لګیا و لیونې بیخی یو ځل راکتل هم نه! ما او حسنات د چاې څکلو حال کې د واده په اړه مو خبرې کول او خندل مو، چاې مو خلاص شو زید مو یواځې پرېخود او د کور د بڼ خواته ولاړو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات ماش د پاک کولو لپاره راوړل د شپې د تیاره کیدلو پورې د ماش په پاک کولو باندې بوختې وو، د تیارې په خپره کیدلو د بې ښځه کور خواته ځو چې خاله وایې: انجونو هغه بوډۍ ګرمه کړې ناوخته دی.

بوډۍ خوړل کیږی او خاله زمونږ ټولو ښځه مځکې د خوب لپاره خپلې بسترې ته ځې، چنارګل راسره خبرې نکول او د اتلس کلنو انجونو پشان یې ناز کوی! حسنات ته وایم: حسنات زه ځم د لالا د خوب ځای دی اچوم او ګورم کوم شئ ته خو ضرورت نلری!؟

حسنات- سمده ورځه او هو. دا غوړی هم واخله!
یغما- غوړی څه کوی؟
حسنات په ریشخند وویل: غوړی خلک څه کوی؟ خو هوښیاری خپل ویښتیان او سر وربانده غوړه ویې او چاپی کوی.
یغما- ښه ښه سمده زیات فلسفه مه وایه..

حسنات خپل سر چپ او راست خوځه ویې او زما پر حال افسوس خوری، د ناستې کوټې خواته ځم او کرار دروازه خلاصه وم زید زما پر لیدو خپل سترګې پټه وی! عه دی نو بیخې د حد څخه اوړی! نو زما غوسه هغه ورځ کوم ځای غلط وه؟ خو ویرېږم کومه جنې دی زما خاوند خواته بد وګوری او زه دی ناخبره اوسیږم!

د غوړی ډوبې مخ ته کیدم او ځای ورته اچوم او کرار ورته وایم: کوم بل شئ خو دی پکار ندی؟

زید هیس جواب رانکړو زړه مو غوښتل ټول ویښتیان یې ورته وشکوم خو هیس مې ونه ویل او په غوسه د کوټې د دروازې خواته روانه شوم چې راپسی غږ کړو: چیرته؟
یغما- که اجازه راکړی صیب غواړم ویده شم.

زید- سمده اول زما سر ویښیتان او سر چاپی کړه بیا لاړه شه...

حتا دغه جمله یې لا په غوسې او قهر وویل! زه هم په غوسی او قهر د زید خواته ځم، د غوړو ډوبې راخلم او د زید شاته په ځمکې کینم په غوسه مې خپل لاس په غوړو ولړی او

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کلکه مې د زيد په ويښتيانو کې ووهو چې زيد په غوسه وويل: يغما کش کړه نور هم کش کړه دا ميراث شوی ويښتيان.

زيد په غوسه دا خبره وکړل خو زه هم غوسه وم د هغه دی نازونو څخه نو خبره مې ورڅخه ومنل او په کلکه مې ويښتيان ورڅخه پورته خواته کش کړل چې د زيد چيغې پورته شوی او ويې ويل: اه يغما و دی شکول پخدای تول ويښتيان دی راته د بيخ څه وباسل..

د ماشومانو پشان وايم: بيا زما سره جنګ کوی!؟بيا زما سره خبری نکوی؟ ها؟
د زيد خندا غږ پورته کيږی او وايي: د همدی لپاره مې ويښتيان د بيخ څخه باسې؟ نه وايې خاوند دی ګنجې کيږی؟
په غوسه وايم: پريږده ګنجې شې ترڅو نور هيس سوک در ونګوری او زما د جګرخونې سبب نشې.

دغه خبری مې دومره په مظلومانه توګه وکړل چې خپل په ځان مې خپله زړه وسوځيدی څه ورسيږی زيد ته! د زيد خندا بنده شوه او په کراره او خفه لهجه يې وويل: ولې راباندی باور نلری؟

ويښتيان مې ورنه کرار چاپی کول او سترګې مې د اوښکو څخه ډکې وه! د خبرو توان مې نه درلود پدی ورځو کې بيحده زړه مې نازکه شوی وو! او په نه خبره مې هم ژړل زيد په همغه خفه او نيولې لهجه وويل: يغما راته ووايه ولې راباندی باور نلری؟ ته مګر نه پوهيږی ستا څخه بغير مې هيس سوک په نظر نه راځې. پوهيږی کله چې د هغه انجلې د خبرو له لاسه دی ماته نه راکتل څنګه مات شوم؟!

خپل ژړا کنټرول کوم او کرار مې وويل: زه درباندی باور لرم ستا پاکې ماته ډير وخت مخکې معلومه شوی! ولې نه پوهيږی زه جنی يم هغه هم د يو مات شوی جنس څخه نه پوهيږی هغې ته سنګه په هغه تور کالو کې تعريف کولې!؟ زه اصلا نغواړم ته دومره ښايسته و اوسيږی په والله چې نغواړم دومره د هر چا نظر تاته جلب شې،

که کوم کس ستا خواته وګوری زه بخيلې کوم زما نه خوښيږی دا بخيلې خو زما لاس کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نده همداسې کيږم، نغواړم زما څخه بغير دی سوک تاته وګوری په دی دومره لوی نړی کې ته يواځې زما حق يې ستا په نظر غټه غوښتنه ده؟!

نيو هيږم څه وخت اوښکو ټول مخ راته نيولي و زيد په شک راته وکتل او په حيرت يي وويل: خايستو مي ژاړي د کوم وخت څخه زما يغما دومره کمزوری شوی چې داسې په نه خبره ژاړی؟

لکه ماشومانو غوندې شوي وم شونډې مي پر يو بل کلکې کړي وي ترڅو ونه ژاړم زه له قوي اوسيدو نه ستړي شوي وم نمي غوښتل نور نر واوسم غوښتل مي د يو ښځې په څير ژوند وکړم او زيد راته نر توب وکړي زيد زما مخ خپل لاس کي نيسي او ورو وايي:

زيد- ژوند مي ژاره مه صدقه شم درته ناا ډير وړه غوښتنه ده، خايستو مي ته څه وغواړي يا ونه غواړي زه يواځې او يواځې ستا يم ستا يم يغما، ښکلا پسي بلا پريده ماته وګوره که ټول دنيا ماته راوګوری زه يواځې او يواځې تاته درګورم، زما زړه او ساه ستا پوري اړه لري څه ګټه لري د هغوي کتل کله چې زه ستا د مينې عبادت کوم!؟

سترګي مي پورته کړي او ورته مي کتل په خپل ګوتو يي سترګي راته پاکي کړي او ورو يي په سترګو ښکل کړم او ښايسته شعر يي وويل:

ديګران چون بروند از نظر از دل بروند
تو چنان در دل من رفته اي که جان در بدنی

نور اوښکي ختمي شوي خوشبختي مي د وجود په رګ رګ کي محسوس کوله د خبرو بدلولو لپاره مي وويل: ويل يې لاس دي ورته مات کړي و ريښتيا ده؟
د زيد پر شونډو موسکا خپره شوه او ويې ويل: ځرمخکي ښه پوهيږي چې ما د هغه انجلې سره څه وکړل خو بيا هم ما ملامتوي! هوو خو کاش مات شوي وايې خو افسوس مات نشو.(بيا ناساپه په شيطنت وويل:

زيد- اصلا ته وايه ويښتيان دي ورته ولي نه شکول دا خو ستا وظيفه وه چي زړه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته له ژوند نه تور کړي واي يا ته فقط ما مخ کي شيره يي؟

د زيد په خبرو مې خندا راتله خپل خندا مي کنټرول نشو کړي او ومي خندل او په ملنډو مي وويل: هوي او چنارګل ټوله ستا ګناه ده چا نه دي اجازه اخيستي وه؟! چي ښځو مجلس کي هې تلي راتلې!! او ولي دي تور کالي اغوستي و؟ مګر ستا وحشي واده و!

زيد په حيرت راته کتل چي يو دم له خندا شين شو او ويې ويل: چاته چنارګل وايي هاا؟! او وحشي سوک ده يغما ؟!

د زيد غوږونو نه مي ونيول او وايم: تاته وايم! تا ښيم !ووايه توبه بيا دي نجونو منځ ته نه راځم !!
زيد په خندا وايي: يغما مکوه نشرميږي ځان نه مشر کس غوږونو څخه نيسي هي سپين سترګي !!

تازه مي پام شو چي موږ سومره د عمر توپير لرو! غوږ مي ورته پريخوده مخامخ ورته کينم او په حيرت وايم: زيد ته خو 7 يا اته کاله زما څخه غټ يي کنه؟(په خوله مي لاسچ ايږدم او په افسوس غوندي لهجې وايم: وي تخو بوډا يي دوه کاله بعد ديرش کلن کيږي؟!

زيد خاموش او تروش تندی باندی راته کتل او او په همغه غوسه ناکه لهجه يې وويل: ښه نوو بوډا يم که ځوان يم اوس دي خاوند يم او بل دا چي دومره هم ډير توپير نلرو نو خبر مه غټوه..

د زيد په خبره زړه کي خاندم او ځان سره وايم: چنار ګل بابا ته زما سره نه غږيدي هاا او زوررولم دي اوس ګوره د شپي ستوري درباندي په ورځ کي وينم کنه؟!په همغه خفګان مي دوام ورکړو: نا ډير زيات توپير دي ولي مي لومړي پام نشو زما قبول ندی (وينتيانو ته يي اشاره کوم او وايم: وګوره وينتيان دي سپين شوي؟
زيد په غوسه وويل: يغما عصاب مي مه خرابوه څه نه قبلوي؟ چتيات مه وايه!

سر مي ښکته پورته کوم او وايم: اوس هم سری وخت دي، زه ستا د لمسي پر ځاي يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنه؟(زما په خبرى زيد له غوسې څخه غاښونه يو پر بل کيخودل او غوړونه يې سره شول او په حيرت يې وويل: يغما څه وايي؟په هوښ يې؟! د څه ملسې؟ وګوره وينتان مې تور دي سپين شوي ندي! (بيا خپل غاښونه يې ښکاره کړل او ويې ويل:وګوره غاښونه مې يو دم سم دي اوس هم ځوان يم.

په زړه کې د زيد و دى کارونو ته له خندا مړه وم، هي زه مې د زيد څخه صدقه شم چې ماشومانو غوندي ما غواړى قانع کړى، خو ظاهر کې خپل ځان همغسى خفه نيسم او وايم: نه نه نيکه زموږ ده ونشو.

زيد- يغماااااااا

يغما- اصلا زه خپل مهر درته بخښم خوشې مې کړه(دا جمله مې بې اختياره له خولې ووته ناساپه خاموشي کوټه کې خپره شوه، لږ ځنډ وروسته زيد وويل: څه؟ څه دى وويل؟؟؟؟

په ډار مې وويل: هيسس...

زيد زما خبر تکرار کړه:هيس؟!؟

سر مې ښکته پورته کړو او پتمه مې کتل ورته چې زيد خپلې سترګې ځمکې ته اچولې وې او تندي يې تروش نيولي و،کاش ګونګې شوي وې خو دا جمله مې نه وې ويلې!

کرار ورته وايم: زيد !

زيد-همم

پوهه شوم ډير غوسه دې ځکه هر وخت چې نوم يې اخلم داسې ده همم ځواب نه راکوي کرار ورته وايم: تاو شه وينتيان دې چاپې کړم.

زيد- نې غواړم زه ويده شه !

خبر مې ورنه جدې ونه ګڼله ګوتې مې په غوړو کړې او په ښکلې وينتيانو کې مې ورته دننه کړې وينتيان مې ورته چاپې کول او مظلومانه مې وويل: په خداې توکې مې کولې خفه يې رانه هوممم؟

ژوره ساه يې واخيسته او ډير مظلومانه يې وويل: ما سره داسې توکې مکوه حتې توکه يې هم ويروونکې ده راته يغما!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موسکا مي وويل: سمده په سترګو اوس اشتي؟ (او کوچني ګوته مي مخ ته ورته ونيوه ښکلي موسکا يي په شونډو خپره شوه او ويې ويل: اشتي؟! مګر سوک خپل د ژوند څخه خفه کيدی هم شي؟ همم؟

د زيد په خبره مستانه خاندم او وينتيان يي مساژ کوم او په بالښت يي يو توټه اچوم تر څو بالښت په غوړو نشي او وايم: ښه نو زيد خان دا هم د وينتيانو چاپې او غوړه ول دی.
زيد- لاسونه دي دردمن مشه خايسته ښځې مي.
يغما- وظيفه مي ده زما جذابه خاونده.

زيد خاندی او وايې: يو ځل بيا ووايه خايستو مي؟!
د لومړي ځل نه په لوړ غږ وايم: وظيفه مي ده زماااا جذابه خاااوووووندددده..
زيد زما په خبرو او کارونو خندل او د هغه د هر خندا په ليدو ما د خوشحالي او ژوندی اوسيدو احساس کوی دي، غوړي راخلم او دروازي خواته ځم چې زيد وايې: ښه شپه ولړي خايسته ښځې مي..!
يغما- تاته هم جذابه خاوند مي ..

سهار لکه تل په شان د لمانځه وروسته ويده نشو زيد ته مي سماور روښانه کړو تر څو اوبه ګرمې کړ او زيد خپل وينتيان ومينځې حمام وکړی، چاي وڅکل شو زه و حسنات د کور کارو کي بوخت شو، زيد حمام وکړو او باغچي ته لاړ تقريبا لس بجو پوري کور کار کي مصروفه وم چي ترور غږ وکړو: يغماا لورې؟!

کار نه مي لاس واخيست او ومې ويل:اورم ترور جاني
ترور- لوري يو ځل باغچې ته لاړه شه هيس مي زوې ته پام نکوي.
په نرمه موسکا مي وويل: په سترګو تروري

کوټي نه ووتم او باغچي ته لاړم زيد چوکي کي ناست و او چاي څکه پټه پټه لاړم او سترګي مي ورته پټي کړي لاسونه يي زما پر لاسو کيخوده داسي چي غوښتل يي پوه شي سوک ده؟

زيد په شيطنت وويل:اه دا بدرنګه لاسونه د چا دي؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاسونه مې د سترګو ورته لرې کړل او مخامخ ورته ودریدم او ومې ویل: خپل لاسونه دې بدرنګه دي بیخي کلنک غونډي؟!
زید په خندا وویل: دچا لاسونه بدرنګ دي زما اااا ژوند مې؟!

اه چې په ټوکو کې هم د ژوند مې کلمه نه هیروي زما ښکلې، حق په جانبه ودریدم او ومې ویل: زه وایم.

زید په سترګو باندې په ظاهر زما په کتلو بوخت کیږي او خپل یو لاس د زنې لاندې ایږدي او وایي: ستا خبر په سر سترګو ځای لري بدرنګه مې!
په حیرت مې وویل: زید چاته دې بدرنګه وویل؟؟
زید له خندا سور شو خو ځان یې کنټرول کړو او ویې ویل: تاته تا مګر ستا څخه بغیر دلته بل سوک هم شته؟

د زید په خبرو خاندم او په شیطانه او مغرورانه لهجه وایم: ښاغلي زید خان همدې بدرنګې د عالم رسوا کړې له هیره خو دې نده وتې؟
د زید خیره زما په خبرو د ښکلې موسکا څخه ډکه شوه او ویې ویل: نا نا مګر کیږي چې له هیره وباسم؟ ته د نړې تر ټولو ښکلې انجلې یې ناقه خو درته په ګونډو نشوم؟!

د زید هر خبر زه د دی دنیا څخه باسلم داسې اثر کو پر ما لکه جادو هسې نه زید د ښایست ښار جادوګر وی؟ مخامخ هغه ته په چوکې کینم او په پښتو ژبه وایم (ملګرو ناول فارسی دی او ناساپه یغما پښتو وایې نو ځکه زید حیران دی ورته: وایم څه وخت ځې ښار ته؟

زید یواځې په حیرت راکتل او ویې ویل: څه دی وویل؟
یغما- وایم څه وخت ښار ته ځې؟"
زید- یغما تاته وایم تا هم پښتو زده ده؟

یغما- هو اکثر خلک راته وایي ستا لهجه او څیره پښتنو ته ورته ده ..
آیا رښتیا وایی ؟؟؟
زید په همغه عجبیه او حیرت څخه ډک غږ وایي: د زړه سرمی څومره خوږه پښتو وایي!
هو ته مشرقی ښکلا لري. او لهجه دي هم بیخی ښایسته ده !

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا جواب ورکوم: تاسو مهربانه یاست زما ښاغلیه
زید په زړه پوري مسکاه راته ګوري او وايي: پوهیږی زه دي نیکونونه نه پښتون یم ګرانی!

سر می خوځوم او وایم: هو پوهیږم رضوان ورور راته ویلي وو!
زید- نوره پښتو مه غږیږه،بیخی زړه وړونکي کیږي ښاپیری می !
د زید په خبره خاندم او وایم: سمده جانانه !
زید حیرانه وايي: جانان؟
یغما- هو، ته یی کنه !

زید خپل دواړه لاسونو باندی خپل مخ پټه وي چوکی ته تکیه کوي او آسما لور ته سر پورته کوي کراره ورته وایم: زید کوم څه شوي؟
زید- پریمیده دا لفظ دا احساس خپل مغز او زړه کي زنداني کړم !

کراره می وخندل لږ روسته زید خپل سر پورته کوي خاص آرامتیا سره زما لور ته ګوري او وايي: نن ځم ښار ته.
نا څاپه لوی غم زما په زړه حمله کوی او کرار او نیولي غږ باندی وایم: نن ورځ ؟
زید- هو.

فکر کی ډوبه شوم ،د څو شیبو مخکي خوشحالی مې له مینځه لاړل چې زید د زید په غږ مې وروکتل: یغما جانی کوم څه وشول !
یغما ـ نه!
زید په خندا وايي : ولی نه وايي راپسي خفه کیږي؟ ولی نه وايي مه ځهګ د دی خبرو ویل دومره درته سخته ده!؟
یغما- که درته ووایم مه ځه بیا نه ځې؟!

زید- تر ابده پوري همدلته پاتی کیږم ، یوازي ووایه مه ځه.
یغما- نه، فرشته ترور حتما تا پسی خفه شوی باید لارشي.
زید کرار خاندي او وايي: ای زما زړه آزاره یاره ته هم زما سره ځي خپل کورته !
یغما- یعنی څه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- یعنی دا چې ولاړه شه سامان دی راټول کړه نن ورځ یوځای ځوو..

یغما- ربنتیا؟
زید- هو خایستو مې.
یغما- نو هغه ستا د عمه کورني څنګه کیږي!
زید- اوله خو هیس سوک هیس کار نشي کولیې ځکه ته زما قانوني میرمن یي او دویم پاتی شوه کورني خبره می هغوی سره رضوان خبري کړي!

غمجنه لهجه وویل: زید مریم سره به څنګه مخامخ کیږم؟ اصلا کورني سره به دی څنګه مخامخ کیږم؟ وایي به نه دا هلک څنګه جلی شوه هومممم؟
زید په خندا وایې: وایم د خدای په امر هلک جني شوه هههههه.
بد بد می ورته وکتل چې زید په همغه خندا وویل: بنه تسلیم تسلیم ورځه بیګ دی تیار که ، ناوخته کیږي

یغما- سمده
په جګو کامو کور خواته ځم او ناری وهم: حسنات! حسنات !
حسنات- هـــا!
یغما- ته یوځلي دلته راشه.
حسنات- دغه ده درغلم.
حسنات په تیزه کوټې ته راغله او زما په لیدو یې وویل: څه شوي یغما؟

یغما- زید وایي بیګ دی تیارکه بنار ته ځووو؟!
حسنات په حیرانتیا وایی: ټوکي کوي؟
یغما- نه .
حسنات- یعنی ته هم لالا سره می ځی ؟
سرمی خوځوم چې حسنات غمجنه کیږي الماری څخه بیګ راخلی او زما خواته نیسي او په خفه لهجه وایې: واخله دا دی بکس.

یغما- حسنات ولې دی تندی تروش سو؟
حسنات جواب نه راکوی او په همغه خفه او نیولې زړه د د رازی خواته ځي، زه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکس کې شیان تو له وم او د حسنات پسې وځم په آشپزخانه کې ګورم ورباندی غږ کوم:
حسنات!
حسنات- ها!

سترګو ته مي ورنه وکتل سترګي سری وه! کرار ورته وایم: حسنات جاني خيرت خو دی څه شوی؟
حسنات راګوری او په ژړا وايي: يغما مه ځه.

وی دا زما پسې ژاړی؟ نږدی کيږم او غيږ کې نيسم او کرار او د دلداری لپاره ورته وايم:
حسنات جاني خور مي مه ژاړه، بيا راځم نکيږی چې تل همدلته پاتی شم او ستاسو د اوږو بار اوسم اوبيا ميلمستيا هم يو حد لري وخت لري.
حسنات غيږي څخه مي جلا کيږي غمجنه لهجه وايي: يغما ما خو به نه هيره وي؟

يغما- ليونی مګر کولی شم تا هيره کړم؟
حسنات ژړا کی خاندي او وايي: او که هيره دي کړم مړه کوم دي.
دواړه په لوړ غږ خاندوو چې د زيد غږ زموږ خندا ته د پای ټکی کيښود: يغما؟!
يغما- هـــــا درغلم.

دواړه حويلی په لور ځوو زيد دي ترور ځنګ کې ولاړ وه زما په ليدو ترور وويل: راشه زما لورکی(غيږي کې می نسئ او په غمجنه لهجه وايي: موږ ډير تاسره عادت کړی وه زما لوري، هر وخت غواړي راشه زموږ غربيانو زړونه خوشحاله که.

لاسونی ورته ښکلی کوم وايم: ترور جاني ستاسو لطف مهربانه ده مه هم ستاسو سره عادت کړی! بيا هم ميلمستيا يوحد لري، زحمتونه مو را اوبخښی

ترور خاندي او وايي: رحمت يی زما ښکلی لور کي نه زحمت(ترور خپل د خبرو پسی يو قوطي زما خواته نسئ او وايي: لوری دا ما امانت ساتلی وه د زيد ميرمين لپاره! دا ماته حسنات پلار تحفه راکړي وه اوسي هم تاته تسليمه وم.

يغما- مننه خو زه قبول کولی نشم ترور جاني..

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترور خاندي او وايي: ته زما ناوی یې بيا ولی قبول کولی نشې؟!

د حسنات او ترور سره مې په ژړا خدای پاماني وکړل، اوږه په اوږه یو ځای د زید سره د هغه د ملګري کور په لور روانيږو زید خپل موتر ملګري کور څخه واخسته ښار خواته مو حرکت وکړو، هرڅومره ښار ته نیږدی کيدم زړه می نورماله حالت څخه خارج کيدی ډيری تيز تيز زړه می وهل کیدی په آرامه او لړزانده غږ مې زید ته وویل:

یغما- زید زه ډاریږم!
زید په مسکا باندی راته وکتل او زما لاس یې خپل لاس کې ونیو او په آرام یې ښکل کړو او ویې ویل: ولی ګرانی، ایا زه مړ یم چې ته ډاریږی؟!
قهرجنه لهجه وایم: زید پام دي شته چې څه وايي؟ که بيا دي داسي د مرګ خبره دی وکړل ځان څخه دی ګيله وکړه نه زما څخه؟!

زید زما لاس خپل لاسي کې نیولي او د موتر ګير بدلوی په همغه حال کي زما لاس د هغه لاس کي بند دی خاندي او وايې: په سترګو خایستو مې په سترګو..!

او بيا خپل بل لاس د زنځير پشان خپل په خوله کش کوی مطلب د خولی کشک مې وتړو او نور نه وایم. په ټول لاره ترڅو چې ماڼي ته رسیدو لاس مې په امن ترینه ممکن ځای کې قرار درلود هو د زید په مردانه لاسونو کې زما کوچني او ملايم ښځینه لاس بیخی معلومیدی لا نه! هر څومره چې ماڼې ته نزدی کیدلو هغومره زما ویره استرس زياتیدو..

یغما- زید نکیږی لاړنشو؟
زید- نه د زید نفس نکيږی ټول زموږ تلو ته په انتظار دی، ربنتيا عمه او مریم هم راغلې او موږ ته په تمه دی.
د مریم د نوم په آوریدو فشار مې صفر شو او یو بد احساس مې ټول وجود ونیو په نیولې غږ مې وویل: زید هسی نه بيا حالت یې خراب شې؟! بیچاره انجلی..

زید زما لاس ته لږ زور ورکوی او په خندا وايي: اه زما ليونې! ته ولې دومره مهربانه یې؟ ولې یوځل دا دومره مهرباني دی زما فقیر او عاجز په حق کې نکوی چې د خلکو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

حق کې کوی؟!
یغما- زیـد د ټوکو او ریشخندی وخت ندی، باور وکړه ډیره سخته ده، څنګه د انجلۍ په نوم او نشان هغه کور ته ننوځم کوم ځای کې چې څه د پاسه یو کال مې ټولو ته ځان هلک معرفی کړی و؟ څه فکر به زما په اړه وکړی؟

زید- هیس فکر نکوی برعکس ډیر هم لیواله دی چې تا وګوری.!
یغما- یعنی هغوی په هر څه خبر دی؟
زید- هو رضوان د الف څخه نیولې تر یا ټوله کیسه هغوی ته کړی، او مور مې ستا د هلک کیدو په کار دومره افرین وویل چې بیخی نووو..

د زید په خبره په حیرت او خوشحالي ورګورم او وایم: رښتیا وایې؟
زید- هو ستا په سر قسم زما د ځان څخه لا راباندی ګرانې..
او هو پلار، عمه او اسما هر ځل زنګ وهي او وايي: زموږ ناوی څه وخت راوړئ؟
بیخی نو زه یې هېر کړی یم ټول ستا پوښتنه کوی!

ما د پخوا پرتله په لا حیرت وویل: زما په سر قسم یاد کړه رښتیا وایې؟

دا زما لپاره هیڅکله د باور وړ نه وه، ما یو لوې لانجې ته چمتو والې نیولې و، ما د زید د کورنۍ څخه د بد رد آوریدو ته چمتو والې نیولې و، ما د زید د عمه بښیراو او کنځلو ته چمتو والې نیولې و، او اخیره کې د مریم د لاس یو څپیره خوړلو ته! هیس مې باور نکیدو چې هغوی دی زه بغیر له کوم پیښې او جنجال څخه منلې اوسم؟!

زید په غوسه ناکه لهجه وویل: یغما نوره دی ونه وینم، چې خپل په سر ماته قسم راکړی!
یغما- په سترګو خو اوس راته ووایه چې دا ټول رینښتیا وو، یعنی ماته دوی سزا نه راکوي!

زید بریک ونیوه او موټر یې ودراوه! خپل نظر یې له سړک لرې کړو او ماته یې وکتل او ویې ویل: یغما، ته فکر کوې، چې زما په شتون کې دا امکان لری چې څوک تاته ترخې خبرې وکړي، څه ورسیږی ستا مجازات او سزا درکولو ته!!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه د داسې احساس ښځه ډکه وم چې پدې ورځو کې ما ته په سخته پيژندل شوی وو! د مينې په احساس،بې اختياره د هغه په لور وخوځيدلم او د هغه مخ مې ښکل کړو! زيد په حيرت باندی خپل لاس خپل مخ ته يوړو کوم ځای چې ما ښکل کړی و همغه ځای لمس کړو او زما خوا ته يې راوکتل!

د شرم ښځه مې خپل سترګې د موټر ښځه بهر خواته ونيول ترڅو د زيد سره سترګو په سترګو نشم،زيد له يو څه ځنډ وروسته اخير حرکت وکړ وروسته يو څو دقيقو کې ودانۍ ته ورسيدو د مانۍ په ليدو زما په ذهن کې د يادونو سيلاب په څپو وهلو شو! ښه او بد يادونه! د ښو يادونو شمير يقينا د بدو يادونو ښځه ډير وو!

ساتونکي دروازه پرانيزي او موږ ننوځو، خپل په لاس خپل د پوزی هغه حلقه(چارګل) ختا کوم او د ترور راکړی قوطي کې اچوم! تازه د ترور ډالۍ ته مې فکر شو،غوږوالې چې د شاپرک په څېر وی دومره نازک او ښکلې وو! د مانې په ليدو د ويری ښځه يو غټ نفس اخلم چې زيد راته غږ کوی: يغما!

د زيد پر غږ د هغه خوا ته ګورم چې د هغه تندی تروش و! او د هغه په خفه څهری زه پوه شوم چې بيا مې يو داسې کار کړی چې زما د خاوند په مزاج بد ولږيده، مګر ما څه وکړل؟ پدی فکر کی وم چې زيد وويل: ولې دې لری کړل؟

اها زما زړه د چارګل په لری کولو خفه شوو! په خندا سره مې ورته وويل: هر کله چې ته وغواړې نو زه به بيا په پوزه کړم خو اوس حالت سم نه دی خير دې زيد درک يې کړه! زيد- زه نه پوهيږم چې ځنګه حالت دی چې ته دومره خفه ښکاري؟!اسمه ده دا ځل تيريږم څه نه وايم خو بل ځل بيا نه تيريږم!

خپل لاس مې په سترګو کيخود چې مطلب په سترګو، زيد موټر ودروی،موږ دواړه تری ښکته شو! زيد زما ځنګ ته ودرېد او زما لاس يې ټينګ ونيول او د ودانی په لور زما سره روان شو! ځنګه چې موږ صالون ته نږدې کيدو، ما خپل لاس د هغه له لاس ښځه راوباسه، خو زيد زما لاس پرينښوده چې ما په مظلومانه لهجه وويل: زيد په خدای بده ده زما لاس پريږده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- نوچ نه څه شی بد ده،ما ټول عمر ستا د لاس په خاطر هیڅا ته کتلي نه دي، او اوس چې خپل جوړه مې پیدا کړی ته وایې بده ده! ته پوهېږې، له هغه وخت چې ما ځان وپېژانده او په حلال او حرام پوه شوم، له هغه وخت مې ژمنه کړی وه چې زما ټول احساسات،مینه به زما د میرمنې وی او ستا په نشتون کې مې لا یو جنی ته په غلط نظر ندی کتلی..

زه به حیران کیدلم کله چې دا ځینی سړیان مې لیدل چې د ښځو د درلودو با وجود هم د پردی ښځو پسی دی او خپل میرمنې سره دوکه کوی، په داسې حال کې چې د ځوانې له وخت څخه تاته ژمن وم.

د زید د خبرو په آوریدو په پراخه موسکا مې وویل: یعنې چې زید خان له پیل څخه ما ته ژمن و، هوم! واقعاً لکه زما په څیر زه هم د هغه ځوانی ورځو کې چې ستا نوم او نشان لا نه و! خو زه تاته ژمنه وم.

زید -هو، زما ژونده مګر د الله تعالی وعده دی هیره کړی چې فرمایې" د پاکو نارینه وو لپاره، د پاکو ښځې دي او هر چا لپاره خپل جنس په څیر دی واقعاً چې همغه شان ورته رسیږی!" زه باور لرم چې زه او ته له یو جنس څخه یو د پاکو اوبو پشان.

ما په مسکا د زید خواته کتل! د هغه خبرې زما روح او روان ته آرمتیا ورکول، د څو دقیقو مخکې ویره او استرس مې له یاده وویسته او د هغه لاس مې په کلکه ونیوی موږ دواړه یوځای صالون ته ننوتو، ټول حاضر وو، رضوان په پراخه خندا زموږ ښه راغلاست ته راغی، زید یې په غېږ کې ونیوه! او په خندا یې ورته وویل:

رضوان- ای مضره،نوبت دی مراعات نه کړو له ما څخه دی مخکی ښځه پیدا کړه هوم!!!
زید ورو خاندی او وایې: ته بخښه وکړه وروړ خپل په مشر باندی.
رضوان،د زید شاه په لاس څو ځلی ووهې او ویې ویل: بختور شی لالا مې!
زید یوازې خندل رضوان زما مخې ته ودریږی،او په ورته مسکا سره وایې: وریندار جانې پخیر راغلې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه څومره د رضوان په شتون کې د ورور په لرلو د خوشحالی احساس مې کول،په ربښتیا
چې هغه زما په حق کې د ریښتینې ورور څخه لا زیا ورور ولې وکړل په کراره غږ
ورته وایم: خیریوسی رضوان لالا!

رضوان موسکا کوي او نورو ته نوبت ورکوي! فرشتې ترور په مهربانه موسکا زموږ
خواته راغله، ډیر مې د شرم احساس کولو،د ډیر شرم څخه مې د زید لاس مې کلک ونیو
چې فرشته ترور وویل: پخیر راغلی زما نازولې ناوی.!

فرشته ترور خپل د خبری سره سم خپله غیږ راته خلاصوی چی په ټوله خوشحالی یې
مورنی غیږ ته پناه وړم، مخ راته په ښکل کوی لاس یی ښکل کوم او ددی مور په
مهربانی فکر کوم ستاسو په اند که بل څوک وی له ما یی همداسی ښه راغلاست کوو؟نه،
حتما یی مخ راته په څپیړو ډیزاین کوو، فرشتې ترور ورسته له ما زید په غیږ کی ونیو او
په ګیله منده لهجه یې وویل:

فرشته ترور- د مور شاهزاده ولی دې له اوله راته ونه ویل
زید د مور لاسونه ښکلوی او په مسکا وایی: مورجانی ددی په اړه وروسته خبری کوو .

فرشته ترور په سر ښکته کولو او پورته کولو بسنه کوی،اسما په ښکلی مسکا می خواته
راغله او په صمیمیت یی ښکل کړم او ویې ویل: ښه راغلې وریندار جانی!
د وریندار د نوم په اوریدو می زړه د حسنات هوا وکړه دی څو ساعتونو کې ډیره وریپسي
خفه شوی وم! په کراره د آسما جواب ورکوم: خوشحاله اوسی ګرانې!
اسما- ته هم وریندار جانی!

آسما ددی خبری په کولو یی ځان د زید غیږ ته واچوه! او په خندا یې وویل: لالا جانه
مجرد لاړی متاهل(واده شوی) راغلی!
زید- ولې ښه ونشو !؟
اسما- ولی نه ډیر ښه شو رضوان لالا خو هسی هم زوړ شوی!
د ټولو د خندا غږ پورته شو چی رضوان په دروغي غوسی وویل: چا ویلې زه زوړ شوی
یم؟ دا چې زید سپین سترګی وکړه او نوبت یی مراعات نکړو زما ګناه څه ده یا الله ته خپله
خو وینی زما مظلوم حق خوړل شوی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو د خندا لا لاسې شونډې پر یو بل کلکې نیولې وې! چې فرښتې ترور په خندا وویل:
رضوان بس کړه نور همدا يې وقت دی!؟
رضوان- په سترګو میرمن فرشتې هر څه ستاسو امر وی!

رحیم تره،ترور،او مریم په کوچ کې ناست ول، ترور او رحیم تره په ښکلې مسکا د ښه راغلاست لپاره ودریدل مګم د مریم په لور مې نشو لیدلی!زید لومړیتوب وکړو او د پلار لاسونه یې ښکل کړل چې رحیم تره هم په خپل غیږ کې ونیوه! او ویې ویل: ماءشاالله زما زید ځان ته ځانته یو نر جوړ شوی، آن شاء الله چې خوشبخته شې او د یو بل تر څنګ زاړه شې!

زید- تاسو دی ژوندی وی پلارجانه!

ښه یوه شوی وم چې زید د ټولو لپاره ډیر ګران او اړین دی آن ډیر له رضوان او اسما نه! د زید پسې زه د رحیم تره لاس ښکلوم چې سر می ښکلولی او د خوشبختې هیله راته کوې! ترور هم لکه د فرشتې ترور په څیر دواړه په غیږ کې ونیولو او په خوشحالی یې د مور ښه راغلاست وکړو، په خپلو ډیرو مهربانیو یې زه وشرمولم
اصلا دی کورنی د کېنې او ظلم بوی هم ندی حس کړی آن یو یی هم دا راته په مخ رانه وړه چې زه یو ورځ یوسف وم..؟!

اه چې څومره یی مننديه وم سترګې مې په ډېر سختی د مریم خواته واړولي بیا هم د زید په لیدو کې غرقه وه! هغه زید چې هیڅکله د هغې نه وه! مریم لاس د زید په لوری ونیوه! او ویې ویل: مبارک دی وی!
زید د مریم لاس ونه نیو او په ټیټ سر او کرار غږ یې ورته وویل: مننه خوری!

د مریم د رنګ سور والی می له ورایه لیده خو څه می لا لاسه نه راتلل! مریم د زید له لیدو لاس اخلې او ماته ګوری! نظر یی دومره یخ وه چې د کلکې یخی حس می په خپل ځان کې وکړو،نږدی راغله او په غیږ کې یی ونیولم لا یی د غیږ د حیرت څخه نه وم وتلی چې د خبرو په اوریدو یی ګنګه او بی ژبی شوم، داسی یی خبری کولی چې یواځې ما اوریدلی دومره تیزه او هوښیاره وه، چې یوه دقیقه یی هم شونډې د دروغي مسکا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خالی نه وی؟!

مریم په ریشخند لهجه وویل: نوم دی یغما ده سمده یوسف جانه؟؟ هههههه فکر کوی زما زید ستا شوی؟ نه غلطی مه کوه ته د لوبی گټونکی نه یی! فکر کوی نه پوهیږم د څه لپاره د سړیانو په کالیو کې مانی ته راننوتلي پوهیږم د زید د زړه د لاسته راوړلو لپاره دی دا کار کړی مگم قسم دې که د خاورو میلمنه می نکړی نوم مې مریم نده، د خوشحالی مخ په ونگوری زید تر پایه یواځې زما بت دی یواځې زما!!

د مریم د خبرو په آوریدو مې اه له ځیګر ووتل خدایه مگم مریم خپل عقل له لاسه ورکړی؟ مخکې خو داسی نجلی نه وه هیڅ مې باور نه راته دا دې همغه مظلومه مریم وی؟ اصلا د کومی گناه لپاره ما محکوموي !مگم زید کوم وقت د مریم وه چې زه خبره نه یم؟ دومره هم فکر نکوی چی که د زید زړه په مکر او نازونو لاسته راوړل کیدلی نو بیا ولی خپله یې ونه توانیده چې لاس ته یې راوړی؟

که وو ایم د مریم له خبرو ونه ډاره شوم نو دروغ به مې ویلي وی! خبرې یې لکه تور سیوری زما ټولی خوشحالی یې راونغاړلې,د مریضو او لیونیو خلکو په څیر یې خبری کولی هیڅکله نورماله نه ښکاره کیدله او داسی لوی ډار یی زما زړه ته راواړوه، مریم له مانه جلا شوه او په همغه ساړه نظر یی راته کتل! چې د رضوان خبری زما فکرونو ته د پای ټکی کیښوده!

رضوان- ولی ولاړ یې کینی نور !!!!
ټول کینو او مجلس گرمیږی داسی ښکاریده چې غیر له مریم نه هیڅوک ددې اړیکی نه خفه او مخالف ندې، د چای په څښکلو او ترور په رنګارنګ سوالونه چی د زړه سواندی له مخې وو شب راورسیده! یوه کوټه چې د اسما د کوټې ترڅنګ وو راته یی راکړه!د خبرو په مطابق یی غوښتل یو غټ محفل ونیسي!
د رواجونو او کلتور له مخی!

د شپې خواړه تیاریږی او ټول دسترخوان ته ټولیږو! زید زما خواته کینی او په داسي مسکا چی نه محسوس کیږی وایې: زما خایستو څنګه ده؟
یغما- ښه ده که ته ورسره کار ونلري نوره هم ښه کیږی!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید کرار یې وخندل او ویې ویل: عه میرمن یغما ګوری؟ اوس دی چې خسرګنی ولیدله زه دی له یاده وباسلم؟

یغما- هو تورکی ته وایم چې یوځای کی دی وتړی چې نور دی ونه ګورم.
زید- ولی خیر خو دی ستا سترګی غیر زما د لیدو نه بل هر څه ته منع شوی دی زما د سترګو تور!

اه وباسم دا څو ورځی عجیبه ډار لرم نپوهیږم ولی !مخکی له دی چې ځواب یې ورکړم سترګی می په مریم لګیږی چې په وینو ډکو سترګو راګوری ګواکې د پلار میراث مې ورته خوړلي وي!د زید د ځواب ورکولو بی فکره کیږم او خپل غاب راخلم او ځان لپاره ډوډی راخلم په نه اشتها خپله ډوډی خورم چی له دوه مړی نه زیات نه وو! دسترخوان ټولیږی او ټول خپلو کارونو ته ځی! اسما کله ناکله راسره ټوکی کوی او یوسف راته غږ کوی چی زما له مسکا سره مخ کیږی

زید او رضوان د شطرنج په لوبی بوخت ول! د رضوان غږ پورته کیږی او وایی ماته د منلو وړ نده یغما یوځل دلته راشه! په خندا د ترور او فرشته ترور له خنګه پورته کیږم او خواته یی ورځم!
یغما- هان ووایه؟!
رضوان- ته دی د روانی خاوند ته وګوره دوکه کوي ټوله لوبه یی همداسی ویوړه! څه نه وایی ورته؟!
د څنګ چوکی باندی کینم او په دروغجنه غوسی وایم: هې چنارګله ونه وینم چی له تورکی سره کار ولري!

زید په کړس خاندی او رضوان په حیرانتیا راته ګوری! چې ژر وایم: هغه مطلب مې وایم له لالا سره می کار مه لره چې ژوندی دی له پوسته کوم!
داخل رضوان خاندی او زید په حیرانتیا راته ګوری، رضوان په ټوکو او په همغه خندا کی وایی: ودي خوړه زید خان ژوندی دی له پوسته کوی له یاده دې ونه وځی!

زید- تاسو دواړو خور او ورور لاس یو کړی چې ما لیونی کړی که څنګه ها!؟
د شطرنج تختی ته ځیر کیږم سپیني دانی د رضوان وی او توری د زید، د سپینو دانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعداد له تورو دانو کم وو! او یواځي پادشاه او وزیر او یو څو داني نوري پاتي وي دا یعنی زید ګټونکي دي اي تورکیه خاوري دي په سر شه کله چي لوبه نشي کولي ولی دي خپله پوزه پرې کوي!

یغما- رضوان ولی ستا داني په میدان کې کمې دی؟
رضوان لکه ماشومانو زید ته اشاره کوی! او وایې: تولی دغه وحشی وخوړلی!
په خندا وایم: تولی!؟
رضوان سر ښکته او پورته کوی،له ډیری خندا کم پاتی وو په څمکه وغورځم په ځان مسلطه کیږم او په مسکا وایم: ښه نو زید څه وکړی چی ته لوبه وګټی!
رضوان په خپل لاس د دانو حرکات راوښودل!په امری (امر کولو) لهجه وایم: هله زید جانه څنګه چې لالا مې وایی همغسې وکه ولی دی ورسره دوکه کړی ها!؟

زید په حیرانتیا راوکتل او رضوان له خندا شین وو زید په همغه لهجه وویل: یغما لیونی شوی یی پخدای دوکه می نده کړی خپله یی زده نده بیځایه شله وی چی راځه لوبه کوو!

یغما- خو هر څنګه چې وی رضوان کومه دانه یی وړاندی کړی!
رضوان وزیر ته اشاره کوی!زید یواځې کتل چې ما وویل: زید هله نو مخکې کړه!
زید په نه زړه خپله دانه مخکې کوی په همدی توګه تورکی د لوبی ګټونکی کیږی! چې زه په خوشحالې وایم: هوراااااااااااا لالامی وګټله!
ما او رضوان خندل چې زید په ټوکو وویل: تاسو دواړه په رښتیا خور او ورور ونه اوسیږی؟ دواړه هم نمونه!؟

زید- تا باندی خو زه هسې دوکه شوم، دې تورکې ته څوک جلی ورکوې!
زید خپل د خبرو وروسته یې په لوړ غږ وخندل! رضوان اعتراض وکړ او ویې وویل: ما مه مجبوره وی،چی د سپینیدو کریم شروع کړم!
د رضوان په خبرو مې وخندل! او ومی ویل: چنار ګل تا ته وایم ونه ګورم، چې زما لالا ته تور ووایه، زه به پخپله یوه جلی پیدا کړم ورته د، ښاپیری په څیر!

زید- ښه ښه وبه ګورم!
رضوان ناساپه وویل: رښتیا یغما، حسنات څنګه وه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان په خبره ما او زيد په خلاصو سترګو يو بل ته وکتل،او په همغه حيرانتيا وويل:
ښه وه سلام يې ويلو!
رضوان- عليکم السلام
ما په آرامه وويل، رضوان،حسنات زما ورينداره کوی!؟؟ ريښتيا ووايه،رضوان ارام وخندل او زما په ځير يې وويل: چې خور مې يو څه ووايي او زه نه ووايم، دا امکان لری؟!

د رضوان په خبره پوه شوم چې رضوان هم په زړه کې د حسنات سره مينه لری؟! د دی خبری په پوهيدو په خندا وايم: کرار کينه تورکې،ستا په زړه ښه پوه شوم، زړه دی په کلی کې پريښودی وو! اوس خور مه بهانه کوه!
رضوان په خندا وايې: څنګه هوښياره يې؟
زيد په په کلکه لهجه وويل: څه خبره ده چې د ليوني په څېر خاندی؟
زه خپل ستونی صاف کړم او په جدي توګه ووايم: د خپل ورينداری په اړه مو خبری کولی،خپله د رضوان څخه پوښتنه وکړه!

بې له ځنده پاڅېدم، پخلنځي ته لاړم، د چای ترموز مې لټولو!چې يو څوک پخلنځي ته راننوځي، پرته ده کتلو چې څوک راننوته، خپل کار کې لګيا وم ترموز مې پيدا کړو،او ګيلاس مې ډک کړو چې د مريم غږ مې واوريدی چې ويې ويل: ته ډېر خوشحاله يې چې دومره زر دې د کور خلکو په زړونو کې ځای پيدا کړو؟!

زه په چټکۍ سره بيرته وګرځيدم،چې مريم د دروازې مخې ته ولاړه ده،حيرانه شوم! او ومې ويل:مطلب!؟
مريم- مطلب، ډير خوشحالې مه کوئ،تراوسه دا سر فلم دی!

بغير لدی چې د مريم خبری ته پام وکړم د دروازې په لور لاړم،غوښتل مې چې څنګ نه زر تيره شم، چې هغې د چايو څخه تازه ډک شوی ګيلاس راوخيستو او په ناساپه توګه يې زما په لاسونو خالي کړو؟! د چای ګرم والې دومره زيات و چې بې کنټروله مې چيغه کړه: اه وسوځيدم..

او هملته پر ځمکه کېناستم او د اوښکو ډکو سترګو مې لاسونو ته ګورم! لاسونه مې لکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سور ګلاب په خير شو، او د سوځيدني له امله سپيني پولی ښکاره شوی! زما له اوښکو ډکي سترګي زما د لاسونو د سوځولو له امله نه وي، بلکي د دې لپاره وي چي زما د عمه د کور يادونه ژوندي شوی.ښه مي په ياد دی،له هر غلطی وروسته ځنکه زما لاسونه د جوش شوو اوبو سوځول!

زه د خپل ژوند په يوه پټه پاڼه کي ډوب وم چي زيد او ټول په بيړه راغلل! مريم لا ولاړه وه او يوازي کتل،زيد په ورخطا زما ځنګ ته کيناست زما لاسونه يي ونيول او به ورختا يي وويل: ی...غما څه وشول؟!

ما نه غوښتل چي موضوع لويه شي! ما خپله کرکه زنداني کړه او په مشکل سره مي وويل: هيڅ مي فکر نه وو، چای مي په لاسونو توی شوی!
زيد په غوسه وويل: توی شول او که چا دربانده توی کړل؟(او د مريم په لور يي وکتل چي ما په تلوار وويل: نا توی شوو!

زيد ما د اوړی څخه نيسي او پورته کوی مي،په چټکۍ سره تشناب ته لاړم، لاسونه مي د يخ اوبو لاندي ونيول، چي سوځيدل يي يو څه کم شول! چي زيد کرار وويل: ښه يي، نفس مي؟

خپل سر په پورته کولو او ښکته کولو سره د هغه خبره مي تاييد کړه، اسما په تلوار راننوتل او ويې ويل: لالا، په لاسونو يي دا ملحم ووهه، چي سوځيدو ځای پاتی نشي!
زيد په ورخطايی سره ټول ملحم زما په لاسونو ووهل او ويې مښيل، ټول ولاړ وو او په غورځيدلو مخونو يي راته کتل!ما ټولو ته په خندا وويل: ولي ټول ولاړ يي؟زه ښه يمه؟دومره زيات هم نه يم سوځيدلی ښه يمه.

ترور په خفه لهجه وويل:لور مي کي زيات سوځيږی نو ډاکټر ته لاړ شه
يغما- نه،ترور جانی، دومره زيات ندی سوځيدلي، ښه به شي.

نه پوهيږم، خو د زيد د عمه په سترګو کي مي په ښکاره ډول خجالت ليدو، ولي فکر کوم چي عمه پوهيږي چي زما د لاسونو سوځول د مريم کار دی! زما د غوښتني سره سم، ټول مايوسه صالون خواته روان شول، يوازي رضوان پاتي شو! په ورو ګامونو سره،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خواته راغلو او ویې وویل: زما خور، ته ښه یې؟

د هغه درد با وجود چي سینه کي مي تاو شوی وو په مسکا مي وویل: هو تورکۍ زه ښه یم، نه دي اوریدلي چي بده بوټي بلا لا نه وهي!
رضوان ژوره ساه واخیسته، او داسي لکه چي زما خبره یې نه یي اوریدلی ویې ویل:د مریم کار وو؟

یغما- نــ...(لا مي خبري نه وه خلاصه کړي، چي زید په غوسه له ځایه پورته شو، او رضوان ته یې مخ کړو او په غوسه یې وویل: رضوان قسم خورم، که بیا ځلی یوازی یو ځل بیا، زه دا لېونی جلۍ د یغما شاوخوا وګورمه، بیا هیچا خاطر نه کوم هیڅا ښه به دا وی چي ته یو کار وکړئ که ماته دا کار پاتی شو بیا به ښه ونشی!

رضوان سر پورته ښکته کوي او وایي: زه به یې پخپله حل کړم، ته هم خپلي کوټي ته لاړ شه، ته هم له مریم نه په کمه نه یې؟!

رضوان د تلو څخه مخکي په یو زړه سواندی نظر ماته راګوی او بیا د آشپزخاني څخه وځي، او زه څومره د خلکو د زړه سوانده نظر څخه کرکه لرم خو لکه چي دا منحوس شیبي زما په قسمت کي لیکل شوی د اول څخه تر پایه،زید زما څنګ ته ناست و او په غوسه ناکه سترګو یې زما لاسونو ته کتل چي کرار می وویل: زید!

زید په ژړغوني او نیولي غږ وویل: جان د زید خایستو..؟!
یغما- وګوره سوځیدل یی په پوره توګه له منځه لاړو! بیخی بیخی ښه یمه باور وکه!

ژوند مي خاوند مي لا تراوسه هم په فکر کي و، چي ماته د منلو نه وه، په ماشومانه لهجه په پښتو مي ورته وویل: ماسره زید خبری نه کوي هوم؟
زید ژوره ساه واخیسته او سترګي یې زما سترګو سره وتړلي او هغه هم په پښتو ژبه وویل: اه یغما احساس کوم چي نړی کمزوری انسان یم،ګوره ما د خپل ګل نه حفاظت ونشو کړای،هغه ګل چي زړه په وینو راغوړید! هغه ګل چي زما ساه د هغی په خندا پوری تړلی ده، حقا چي دا پولی ستا په ښایسته لاسونو باندی زما د مرګ حکم ......

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمله لا پای ته نه وه رسیدلې، لاس مې هغه خولی په لور ځی، د کلمې د بشپړیدو مخه نیسم! او په غوسه وایم: زیده ایا پوهیږی چې دا خبری دی ستا د ګل په تن باندی د ګلی (ژاله) په څیر وریږی! کومه ګلی چی د هغی ضعیفه وجود زخمی کوی !
هیله کوم بیا داسی مه وایه ، زما ژوند ستا پوری تړلی دی !

زید زما کیخودل شوی د لاس ګوتې ښکل کړل او په یو داسی مسکا چې ما تراوسه د هغه پشان نه ولیدلی ویې ویل:د سترګو توره! د زړه سر می لیونی کیږم کله چی ګورم زما په موجودیت کې دی تاته ضرر ورسیږی ! له منځه وړم هغه څه چی زما ژوند ته درد رسوی قسم دی.

د زید په خبرو لویه مسکا مې په شونډو خپره کیږی، زما زید څومره مرادنه زما څنګ کی ولاړ دی مګر کیږی چې د زید په شتون کیدی زه د ویری احساس وکړم؟ زید چې د غر پشان زما شاته ولاړ دی، هغه زید چې پوهیږم زما د یو اوښکې په توی کیدو د هغه اوښکې د تویه ولو سبب او کس د ریشې څخه پری کوی، نه زه نوره بی پناه او بواځې یغما نه یم زه اوس زید لرم هغه زید چې ماته د ټول دنیا حکم لری.

یغما- که دومره زما سره مینه لری نو د مرګ او تلو خبری مه کوه، مګر ستا زړه راځې خپل ګل په دومره وحشې او خونخواره خلکو مینځ کې یواځې پریږدی؟! هغه ګل چې د ژوندی پاتی کیدلو اوبه یې ته یې؟! هغه ګل چې بیحده کمزوری دی او یواځې ستا د مینې څخه تغذیه کوی! زید که د تلو خبره وکړی باور وکړه ستا څخه مخکې ستا ګل مړه کیږی او نور هیڅکله به ژوندی نشی.

زید- میرمن مې خایستو مې، دومره خوږی او په عین حال کی ترخې خبری مه کوه، زه لکه اغزی پشان خپل و ګل ته ژمن یم هر هغه خونخواره کس چې وغواړی زما ګل ته لاس راوړی ژوندی نه پریږدم.
د زید په خبره خاندم او وایم: اووو زید خان تر دی حده خطرناک کیدی شی؟!
زید هم زما پشان خاندی او په کراره وایی: زما ګرانې هیڅکله مه ختا وځه ځینی کسان شاید په څهری عاجزه وی خو داسی کارونه کوی چې باور به دی رانشی،! د هر کس څخه هر کار امکان لری.!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- سمده بدماش صیب اوس نیمه شپه شول ځم چې ویده شم.
زید- څنګه کولې شې دومره راحته ویده شې کله چې زما له سترګو دی خوب تخته ولې دی؟
په خندا وایم: ډیر ښه خوب هم راځې مزی داره ...
زید- هو پوهیږم زما په زړه ډېری خایستو.

یغما- سمده زه به یو ځا سالون ته لاړشم ترڅو د خاله جانې دوی تشویش او اندیښنه لرې شې، او ښه شپه تاته غواړم زید خان.
زید- ستا شپه پخیر د سترګو توری.

د آشپزخانې څخه وځم او سالون ته ځم کله چې د کور غړو ته مې خپل د لاسونو د ښه والې خبر ورکړو نو ښه شپه ټولو ته وایم او خپل د کوټې خواته ځم، په کټ کینم او د نن ورځې پیښو ته فکر کوم! عجب ژوند لری میرمن یغما ټول د عجیب غریب کارونو څخه ډک دی! د مریم پدی کار داسی راته معلومیږی چې یو سخت لاره مې په مخه کیده.

په ځای کې مې څملم او سترګې د کوټې چت ته نیسم، چت چې په ښایسته سور ګلانو ډیزاین شوی، ټول شپه د لاسونو د سوځیدو په درد مې تیره کړل او د خوب او ویښ په دنیا کې زنګیدم، سهار د مولا په آذان پاسیدم اودس مې وکړو او کوم عادت چې د حسنات دوی کور کې مې درلود غوښتل مې د کور ټول خلک راویښ کړم خو بیا یاد ته مې راغلل چې دا د حسنات دوی کور ندی، نو ځکه خپل د کار څخه پښیمانه شوم خو ناساپه مې ځان سره وویل: که ټول کور نشم راویښ کولې زید خو راویښ کولې شم د دی څخه مخکې چې مونځ یې قضا شې؟!

په کراره، کراره د زید د کوټې خواته روانه شوم ټول کور په درنه خاموشې کې اخته وو، د زید د کوټې دروازه مې کراره خلاصه کړه او ننوتلم زید د ماشومانو پشان ویده وو او ویښتیانو یې ټول مخ نیولې وو څنګ ته یې نږدی شوم او کرار مې ورته غږ کړو: زید

راویښ نشو په لاس مې د هغه ویښتیا د مخ څخه لری کړل او پورته مې واړول چې د زید لاس ته مې فکر شو عکس یې خپل د زړه په سر نیولې وو! په کراره عکس یې د لاس څخه راخلم، د عکس په لیدو نه حیرانه کیږم هو په عکس کې زه وم! خپل د عکس په لیدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکا کوم او بیرته عکس د زید لاس کې ایږدم او د زید اوره کراره خوځه وم او وایم: زید پاسیږه مونځ قضا کیږی شابه.

زما ژوند دواړو توري سترګي کراره خلاص کړي،څو دقیقی ماته زیر زیر ګوري او بیا زر پورته کیږي خپل خوب ځای کې کیني او وايي: یغما ته یی ؟
یغما- هو ، جناب اوس پورته شه لمونځ دی قضا کیدو حال کیدی شابه.

زید په ورخطایی باندی زما لاس نسئ او د هغه په کتلو مصروف کیږي، په داسې حال کي چې سری یې لاندي وو او خپل ګوتو باندی زما د لاسونو زخمونه لمس کول کرار یې وویل:یغما سوخت والي لږ شوی یا نه؟ ایا دي شپې دی خوب وکه؟

په مسکاه جواب ورکوم: اهان ، ډیره ښه ویده وم . اوس هم دي خبرو تیر شه لمونځ وکړخ خاوند جانه.
زید ښکلی مسکاه دي خپلو شونډو میلمه کوي او وايي: خاوند جان دي قربان شي میرمن جانی.

د دروغ غوسه کي ورته وایم: خدای نکوی، لیوني خان !
دا خبره کوم او د دروازی خواته حرکت کوم د تلو څخه مخکې بیا وایم:لمونځ هیر نکړي.

دا خبره کوم او بیا بغیر لدی چې د جواب په تمه شم خپلي کوټي ته لاړم، کالی می بدل کوم لاسونو باندی ملحم وهم سوخ والي سپیني پوقانه هم نظر په شپه باندی لږ شوی وی ملحم خپل کار کړی وه دهلیز په لور لارم ، ټول ویښ وه سبا ناری یی میز باندی ښکل دهلیز ته ننوځم جګ غږ سلام کوم! یوازی مریم جواب رانکړو نورو په خوشحالي جواب راکړو لاس پوښتنه هم را نه وکړه

آخري څوکي می کیناستلو لپاره خوښه کړه رضوان هم کار لرو چای هم څکلی نه وه شرکته تللی وه زید هم تراوسه لاندي راغلي نه وه، ټول په سبا ناری باندی مصروفه ول چې د زید غږ راغي:
زید- سلام

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید غږ د دی سبب شو چې ټول د څوښبیو لپاره چای څکلو څخه لاس واخلي، زید ورزشي کالي په ځان وه ښکاره معلوم وه عادت په چیری ورزش کړي ورزش تراوسه پوري هیر کړی نده زید په جګو کامو زما خواته راځي او زما څنګ کې کیني او کرار راته وایي:سهار پخیر میرمن یغما

یغما- ستا سهار هم پخیر زید خان.
زید په خندا وایي: زما سهار هغه وخت پخیر شو ستا غږ وبین شوم.
خندا می دي شونډو میلمه کیږي چې فرشته ترور وایې: لوری کولی شي،نن لاړي شوو د طلا او کالیو اخیستو لپاره بازار ته؟

ستوني می صاف کوم او په آرامه وایم: هو ترور جاني ،هر رقم تاسو وغواړي.
فرشته- بیا سمده نن ورځ به بازار ته لاړی شو. زید ته اوزګار یی یا موږ خپله لاړی شوو!
زید- نه مورجانی اوزګار یم ، ستاسو خدمت کی یم
فرشته ترور خاندي او وایي:سپین سترګیه هلکه

سهار چای خلاصیږي، هرڅوک خپلو کوټو ته ځی بازار تلوو ته ځان تیار وي،نیو هیږم څه واغوندم، نمی غوښتل زید کورني کمه راشي همدی سوچ که وم دروازه ټک ټک غږ پورته شو!

یغما- راځي دننه.
آسما په لیدلو لږ اندیننه مې کمه شوه چې آسما به خوشحالي وویل: ورینداری جانی حجاب می درته راوړه ! لالا می نه خوښیږي بغیر حجاب څخه باندي لاړی شوو!
یغما- راځه دننه آسما جانی، ښه شول راغلی نیو هیدم څه واغوندم؟!
آسما په خندا راننوته زما لور ته راغله! حجاب یې خلاص کړو او په مسکا یې وویل: ورینداری حجاب دي خوښ شوو!
:□#شهاب
عربي حجاب وه لاستونی ، طلایي غمویو باندی ظریفه دیزان جوړ شوی وه په خوشحاله لهجه مې وویل: هو مننه ګراني ډیر ښکلی ده په زحمت شوي
آسما- وظیفه ده وریندارې جانی ترڅو تاسو حجاب اغوندئ زه بیرته راځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما۔ سمده.

آسما کوټي ته څخه ځي زه حجاب اغوستلو باندی مصروفه شوم، حجاب سره می قد جګ ښکاره کیده مصروفه دي ځان لیدلو هینداره کی وم چي دروازه خلاصه شوه او آسما هم حجاب په ځان کړي وه لاس کي یوه بکسه وه کوټې ته راننوتلل او ویې ویل: یغماا جانی راځه که غواړي دا بکس څخه هم ګټه واخله !

یغما ۔ په دی کې څه دي؟
آسما آرامه خاندي او وایې: آرایش سامان دی نوو ......
یغما۔ اهان ډیر ښه خو ما ګټه اخستلی زده ندی یعنی کولی نشم !
آسما۔ سمده کینه زه درته ساده آرایش کوم
تخت په سر کینم آسما بوخته کیږي مخ باندی می ! او وایې: دا هم زما ښکلی وینداره، آرایش ته هم ضرورته نلري
کراره خاندم او وایم: مهرباني دی ده آسما جانی!

آسما هم زما مسکاه پشان مسکاه باندی جواب راکړو، او د الماری په لور ځي! تور دسکول توري چپلی بوټ الماری څخه راباسي او وایې: دا هم ډیر ښه حجاب سره دي خوند کوی دا هم واغونده.
یغما۔ په سترګو ګرانی.
آسما۔ سترګی دی بی بلا ویندار جانی.

آسما ځی او زه تازه خپل د لیدلو لپاره وخت پیدا کوم، سترګي مي ریمل سره جوری وی، ګلابي غومبري، توري وریځي ،ډیر ډیر کم رنګ سترګو لیمو (سترګو شاه)باندی سور رنګ ښکلی منظره یی جوړه کړي وه تور تکری داسي په سر کوم یوتار وېښتی می هم ښکاره نشئ، چپلی بوټ ، دسکول راخلم دهلیز په لور ځم ! زما په نظر هیڅوک تیار ندی، ځکه یوازي زید ناست وه هغه هم مبایل که مصروفه وه

یغما۔ دا نور چیرته دی ؟
زما په غږ زید خپل سر پورته کوي نظري زما نظر کی قفل کیږي، آرامه پورته کیږي زما په لور راځي او په کلکه لهجه وایي: یغماااا بیادی آرایش کړي؟ ؟؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- اه نو ، بده ښکارم؟
زید- هو ډیر ډیر بده ښکاري هله لاړه پاک يې کړه.
یغما- نوچ پریده پریده بده ښکاره شم پاک کومه نه.

زید- یغما زما اعصاب مه خرابه وه !
مظلومانه وایم:خیر ده غوسه کیږي مه! فرشته ترور سره ځم نغوارم هغه ملګرو مخته کمه راشي
زید- چا ویلی بی آرایشه لاړ ه شي فرشته ترور کمه راځي هوم؟ کمه ښایسته یی چې آرایش دي هم وکړو؟!نور هم ښایسته شوي.

زید خبری کولې چې د فرشتې ترور غږ راغلو: زید زویه چیرته یی دي مور شاهزاده؟(اه چې څومره ښه وخت را ورسیده،زید څخه یی خلاصه کړم! فرشته ترور،مریم، عمه ،آسما دهلیز ته دننه شوي فرشته ترور زما په لیدو د خوشحالې څخه په ډکه خندا وایې: ماشاالله څومره ښایسته شوی زما لورکی.
هغه پشان په خندا جواب ورکوم: مهرباني مو ده ترور جاني.

زید په جدی لهجه وایي: د باندي په تمه یم زر راشي.
زید خپل خبری سری سم د باندی لور ته روانیږي! لږ څنډ وروسته ټولي وریسی باندی ورځوو ! مریم هر چاسره خبري نکوی اسما سره هم! دومره ډیر آرایشی کړی وه اصلي څیره یی ورک شوي وه ، هغه مریم چې ما مخکي پیژندلی د دی مریم سره یې د ځمکي او آسمان توپیر درلود، زید موتر ته تکیه کړي وه داسي فکرونه کي ډوب وه چې بیخی نو.....

زموږ شمیر زیات وه ټولی موتر شاتني سیت کي نه ځایدو مجبوره یوه زموږ څخه مخکي سیت کي کیني زید سره! چې فرشته ترور وویل: یغما لوري ته یوځای د زید سره کینه !
یغما- ترور جاني نکیږی تاسو یا عمه دي هلته کیني؟
زما په خبره فرشته ترور په خندا وایې: نه لورکی نکیږی ، شرم څه لپاره کوي بیګانه کس څنګ کې خوو نه کیني، زید دی خاوند دی !

په نه زړه د مخته دروازه خلاصه وم او د زید څنګ ته کینم چې زید په مسکا وایې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهرباني زما آغلـــــې ....

سترګي مي غوسه سره ورته تاوه وم او په چوکۍ کینم !ټول کیني او موټر حرکت کوی هیڅ کومه خبره یو بل مینځ کي ویلي کیږي نا یعنی هیڅوک خبري نکوی روسته د 20 دقیقو هدف ته رسیږو،ټولی ښکته کیږو کالیو مرکز ته ننوځو،دوم منزل ته ځوو یو دوکان ته داخلی کیږو،دوکاندار ډیرصمیمت سره زید ته ښه راغلاست وایي:

دوکاندار- وا وا زید خان ، ښنګه زموږ غریبانو کلبه ته دي قدم کینښودو!
زید- مهرباني لري اصف جانه ، د نکاح او د واده کالو د خوښه ولو لپاراه راغلې یو.
دوکاندار- ښه راغلاست راځي ډیر ښه جنسونه درته ښکاره کوم !
ټول کالیو باندی مصروفه کیږي ښایسته ظریفه دیزان داره کالي لرل!سترګو باندي می کالي کتل سترګي می په یو ډیر ښایسته کالیو باندی ولګیدی،سپین کالي ډیر ډیره لویه لمنه! که ووایم لمني یوه لویه کوټه نیوله که دروغ می ویلی نه وي دومره لویه لمنه درلوده

ټوله لمن باندی سپین کرستال غمي کارول شوي وه لاستونی مکمل کرستال وه غاړی ملایي هم ساده وه ښایسته کالي ساده وه یوه لویه جالی (سپین تکری) شال هم درلودډیر می خوښ شوی وه خو جرعت می کولی نشوو خوښه می په ژبه بیان کړم
چې زید وویل: همدا دي خوښ شول زما ګلابه! زما هم خوښ شول خوو ډاریږم د کالیو سره وزری وکړي هغه شپه او و نه تښتي رانه؟!

مخکي لدي چې زه کوم جواب ورکړم زید فرشته ترور ته غږ کوي: مور جانې ستاسو په نظر دا کالي ښنګه دي؟

فرشته ترور- هو ډیرښکلی دی خو پریږده چي یغما یی خپله خوښه کړی!
زید په خندا وایې: اه مور جانی زما خوښه د یغما خوښه ده، اندیښنه مکوه!
فرشته ترور- توبه د نن له ځوانانو سپین سترګی هم یو حد لری،د مور شاهزاده!
زید- په سترګو مور جانی.

د ټولو په موافقې می خپل د خوښی جوړه واخیسته، تقریبا یو دری ساعته ګرځو طلا مو واخیسته مګم وخت د نکاح او نکریزو جوړی ته پاتې نشو! مریم او اسما هم خپل ځان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کالې واخیستل! یواځې فرشته ترور او د مریم مور ننداړچیان ول. نور د ګرځیدو توان نه وو پوډې مو هوټل کې وخوړله او کور ته راغلو زید موږ ښکته کړو او خپله شرکت ته لاړه! هر چا خپل خریدونه خپلی کوټې ته یوړل! دومره ستړی وم چې پوهه نشوم کله د خوب نړي ته تللی وم !

د اسما په غږ د خوب نړي مې پرېښوده: وریندار جانی!
یغما- ها ګراني!
اسما- ویښه شوی یی!
پورته کیږم او په ځای کی کینم او وایم: هو ګرانی کوم کار دی وو؟
اسما- هو ښکته ټول تاته په تمه دی راځه چې چای وڅښکو.
یغما- په سترګو ګرانی.

له تخت نه ښکته کیږم او خپل ټکری په سر کوم او اسما ته وایم: راځه چې ځو!
اسما- وریندار جانی ته ښکته شه زه ګیټار (دومبره) راخلم او درځم!
په حیرانتیا وایم: ګیټار د څه لپاره؟؟؟
اسما- یو ځل دهلیز ته لاړه شه بیا پوهیږی!
سر ښکته او پورته کوم او دهلیز ته ځم، ټول ناست ول رضوان هم راغلی وو چای یی څښکه! سلام کوم او د ترور ترڅنګ کینم.

رضوان په خندا وویل:میرمن یغما درته سوپرایز(حیران کوونکی خبر) لرو !
په حیرانتیا وایم: زما لپاره؟
رضوان- هو هو وریندار جانی ستاسو لپاره (او مخ زید ته اړوی او وایي: همداسي نده زید خان!
اسما ګیټار په لاس راننوځي او د زید په لور ځی او وایې: دا دي واخله لالا!
زید ګیټار واخیست او رضوان ته یی وویل: یعنی نه کیږی له دی شرط نه دی واوړی؟

رضوان خپلی وریځې پورته اچوی او په ټوکو وایی: نه په هیڅ قیمت نغواړم ژوندی کنسرت له لاسه ورکړم
زید- سمده رضوان خان دا ځل یو صفر ستا په نفع
زید یوه غټه ساه اخلي او ګیټار په لاسونو کي جوړوي خپل نظر ماته ډالی کوی او په خوږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غږ يی شروع کوی د سندری په ويلو:

دراين زمانه ای بی های و هوی لال پرست
خوشا به حال کلا غانِ قيل و قال پرست

چگونه شرحد هم لحظه لحظه ای خود را
برای اين همه ناباور خيال پرست

به شب نشينی خرچنگ های مردابی
چگونه رقص کند ماهيذلال پرست؟!

رسيده ها چه غريب و نچيده ميافتند
به پای هرزه علف های باغ کال پرست

رسيده ام به کمالی که جزاناالحق نيست
کمال دار برای من کمال پرست

هنوز زنده ام و زنده بودنم خاری است
به تنگ چشمی نا مردم زوال پرست..

دومره يی ښکلی ووېل چی وروسته له سندرې يې توله کوټه غلی وه،په دی ټول وخت کې يی ماته کتل!مګر ما د مريم حرکات د سترګو لاندې نيولې ول بغير دستر ګو رپول ولو څخه يی زيد ته کتل يعنی يوه دقيقه يی هم سترګی نه پټولی! د لاسونو د پړقا غږ د کوټی توله فضا ونيوله!
رضوان په ټوکو ووېل: ظالمه ولی غواړی دا پريښته دوله غږ دی پټ وساتی که دا غږ ما درلودلی 24 ساعته می سندری ويلې!

زيد- وتږه خوله دی رضوانه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو د زید په خبره وخندل،دوه اونۍ تیرې شولې او ټول په خریداری کې مصروف وو!
په دی ورځو کې زید ډیر کم وینم او زړه مې د هغی د لیدلو هوا کړی! مریم هم کله ناکله د عمه سره راځي او زما سره ښه رفتار کوی خو نه پوهیږم ولی ماته یې ریښتینولي سمه نه ښکاری؟ولی فکر کوم دا ټول له یوې ډرامې ډیر څه ندی!؟
د جمعی ورځ وه زید او رضوان دواړه په بڼ کې ناست ول او نپوهیږم د څه په اړه غږیدل!

ظریفي ترور غوښتل چای بڼ ته یوسی،چی مخه یی نیسم او خپله چای وړلو ته مخکې کیږم!د تل په څیر ټکری می په خپلو ویښتو چی اوس ډیر رسیدلی ول جوړوم او د بڼ په لور ځم! په احتیاط می ګامونه اخیستل چې داسی نه پتنوس رانه ولویږي!لا می څو ګامه پاتی ول چې ورسیږم چی د رضوان اواز مې تر غوږ شو!

رضوان- زید شپږ ورځې شوی خو تر اوسه یې زخم صحیح ندی جوړ شوی، یو ځل ډاکټر ته لاړ شی ضد مکوه زخم یی بدتره کیږی! که ډاکټر ته نه ځی لږ تر لږه مور ته خو ووایه.!

زید- رضوانه ژر ژر دی خپل کار وکړه نه ډاکټر ته د تللو وخت لرم او نه یی حوصله!
رضوان په غوسی وویل: ولی دومره ناپوه او ضدي یی؟ ماشوم یې؟ پخدای نور خو په سپین ږیری توب یې خو اوس هم چرګه دی یوه پښه لری(د چا خبره نه منل او په خپله خبره ټینګار کول)! نپوهیږم څه درسره وکړم!

زید په اعتراضی ډول وایی: رضوانه یوځل د یغما مخکې ونه وایی چی سپین ږیری کیږی چی وژنم دی! هغه ځل یی هم وویل چې د لمسۍ په ځای دی یم ، او غلطی می وکړه! که ستا له خولی یی هم واوری بیخی هوایی کیږی!

رضوان کرار وخندل او ویې ویل: ښه نو وروړمی ستاسو د عمر واټن ډیر دی هغه لا 20کلنه ده او ته 28 کلن یی! یعنی 8 کاله عمری واټن لری!
زید جدی او په کلکه لهجه وویل: ښه نو څه وکړم؟ نه چی ته هم فکر کوی یغما زما پر وړاندی لکه ماشومه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیوهیږم ولی بی حرکته ولاړه یم او خبرو ته می ورته غوږ نیولی!مګم راته د منلو وړ نده، یعنی زید فکر کوی چی زه په رښتیا رښتیا زید سره په نکاح کولو پښیمانه یم او غلطي می کړی؟! زما د ژوند سړی دومره زر خپه کیږی او زه نیوهیدلم؟منم یی چی زه د خپل د مینه په اظهار کولو کی ضعیفه یم،مګم کاش زید پوهیدلی چی که زه زر ځلې هم ژوندی شم نو زر ځلې به له خپل زید د خپل د ژوند له سړی سره نکاح کوم!
کاش پوهیدلی چې زما لپاره غیر له هغی نور ټول سړیان تر اخر حرام دی!

د ونی شتون ددی لامل شوی وو چې زید او رضوان می له سترګو پناه وی او یواځې می ورته غږ اوریده هغه هم سم نه! د زخم په یاد راوړلو می ټول فکرونه لاهو کیږی او په وارخطایي د زید او رضوان په لور ځم! د هغه څه چی می مخکی ول په لیدو یې حک او حیرانه پاتی کیږم
زید په چوکی ناست وو نیمه اوږه یی لوڅه وو او رضوان د الکول ډکه پخته د هغی په اوږی ایښی وه! زما په لیدو دواړه وارخطا شول، رضوان له خپل کار نه لاس واخیست او زید په تلوار خپل یخن قاق واغوسته، دواړه مي مخکی ودریدل!

زید په حیرانتیا وویل: یغما ته دلته څه کوی؟
غلی او بی دمی پتنوس په میز کیږدم ستونی مې صافوم او کرار وایم: تاسو ته مې چای راوړه!
زید- ظریفي ترور راوړه تا ولی ځان په زحمت کړ!
ځواب مې ورنکړ او اوږی ته می ورته اشاره وکړه: ولی زخمی شوې؟
رضوان مخکی کیږی او وایې: هیڅ همداسی یوه دانه پری راختلی وه!
بد بد ورته ګورم او وایم: ته چپ شه مګم خپله ژبه نلری! موضوع مه تغیروه نیوهیږم بیا مو کوم ګل ته اوبه ورکړی!

رضوان غلی شو او وروسته له لږ چوپتیا یی وویل: ښه نو تاسو دواړه خپل منځ کې جوړ راشی زه لاړم!
د تللو په حال کې یی وویل: او هو زید خدای درباندی رحم وکړی(او بیا په خندا ماته اشاره کوی، وای خدایا چی دا بشر په هیڅ حالت کې د ټوکو نه لاس نه اخلی!
رضوان په غټو ګامونو لاړه او موږ دواړه یی یواځی پریښودلو! مخ مې زید ته واړوه او په غوسی مې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- ګنګ شوی یی زیده! وایم بیا دی څه کړی! ولی دی اوږه زخمی شوی!
زید خپلی سترګی ځمکی کی ګنډلی وی او کرار یې وویل: یغما!
یغما- څه یغما!
زید- درته وایم یی (توضیح درکوم)
یغما- کینه غوږ یم!
زید په چوکی کیناسته او راته یې کتل! چې ما وویل: لری که یخن قاق دی!
زید په هغه حال کې چې سترګې یې د حیرانتیا څخه راوتلی وی وویل: اړینه نده، یو کوچنی زخم دی!

وریځې می پورته اچوم او وایم: غواړم چې همدا کوچنی زخم وګورم کومه ستونزه ده؟
زید د لږ ځنډ وروسته خپل کیڼ لاس د یخن قاق څخه راوباسي! او وايې:نه تاسو صاحب د اختیار یی میرمن می!
یغما- اه دا یعنی کوچني زخم دی!؟(د زخم په لیدو یې وریځې می تولی شوی! څلور د وینو ډک سوری! په حیرت وایم: زید دا په څه زخمی شوی؟ بیا دې جنګ کړی؟

زید په کرا وویل: په بوکس پنجې،نه زه عاجزک کله جنګ کولی شم هغوی راسره جنګ وکه!

پوف کوم او د الکول ډکه پخته یی په زخم نه چې په زخمونو کیږدم!
چی لاس یی له ډېره درده موټی کیږی چی زما سترګی هم ورسره پټیږي! په کراره وایم: ډیر درد کوی؟؟
زید په ټوکو وایی: نه د سترګو توره،کله چې ستا شفا ورکونکې لاسونه زما په زخم ولګیږي نو شوني ده چې ښه نشي؟
یغما- ډیری خبری مکوه چی اعصاب دی راته خراب کړی! پخدای ماشوم خو نه یی!
چی هر ځل باید جنګ وکړی!یعنی هر ځل چې له کوره وځي ماسره باید ددی ډار ووسی چی زخمی راګرځي هووم؟؟

زید- دا ځل زه ملامت نه وم نپوهیږم ولی له شا یی حمله وکړه زه ورسره ښکېل نشوم یواځې په بوکس پنجې یی ووهلم او وتښتیدل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه کې وایم الهی لاسونه یی مات شي چې ته یې وهلې! خو په خوله ورته وایم: شپې کورکمن او هګۍ پرې کېږدم ددی لامل کیږی چی زخمونه دی زر ښه شي دواړه خاموشه کیږو چی زید په مظلومانه ډول وایی: یغما غوسه یې راته؟

یغما- زما سره خبری مه کوه.
زید- ته وایې د ټول ژوند سره دی خبری مه کوه دا هم مګه امکان لری؟
یغما- نو قول راکړه خپل ځانته به فکر کوی نګوری زخمونه دی څومره ژور دی، نه وایې یو څوک به دی په تشویش شی!؟
زید په شیطانی خندا وایې: هغه وخت دا یو نفر سوک دی چې ماته په تشویش کیږی؟

د ماشومانو پشان په قهر وایم: ستا بدبخت میرمن، یعنی خدایه زه باید دا وحشی غټ کړم؟! ظلم ندی؟
زما په خبرو زید په لوړ غږ خاندی او وایې: د سترګو توره زه کله وحشی یم؟! او هو ته خایستو مې باید لوی کړی.

سومره زه د زید په خندا مئین یم، مګر امکان لری یو سوک دی زید د خندا په حال کی وګوری او مئین نشی ورباندی؟ ناساپه بی اختیاره ورته وایم: زید نکیږی د نورو مخکې ونه خاندی؟
زید په حیرت وویل: ولې ګرانې؟!
ټپ یې ورته ترم او ځنګ ته یې کینم او وایم: پخدای بخیلې مې کیږی! اصلا حق نلری بغیر د ماسک ځخه د باندی لاړشی او هو ویښتیان دی واخله. پوه شوی؟!

زید- عه بلاخره زما یغما هم پر ما بخیلې کوی(بیا خپل سر د آسمان خواته نیسې او په لوړ غږ وایې: خدایه شکر دی اخیره هم زما بت زه د خپل ومنلم.

خپل ګوت خپل پر شونډو نیسم او وایم: هیسسسس چنارګل اوس ضرور دی چی ټول خلک پر ما خبر کړی؟
زید- هو ضرور دی هسی زه خپل پر ژوند باور نلرم غواړم هر څومره ژر چی کیږی زما ګل ما خپل ومنې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د کوم منلو څخه خبری کوی؟ که د زید د مینې احساسات زما په رګونو او فکر یې زما په مغزو کېدی ایا دا منل ندی نو څه دی؟ ولې بېت کړم پرېږده خبر شي چې زه د هغه په شتون ژوندی یم! پرېږده پوه شي زه هغه ته تسلیمه شوی یم، پرېږده پوی شې هغه زما د زړه او روح مالک شوی، زید تراوسه آسمان خواته کتل او خندل یې، او زه غواړم اقرار وکړم هر هغه خبره چې په زړه کې مي ده و تراویه مې پوره ویلی نه وه.

شاید نور هیڅکله داسی سم شانس په لاس رانشي،او د اظهار کولو لپاره ناوخته شوی اوسیږی زه پدی تقدیر باور نلرم باور نلرم چی دا بد تقدیر به زما شا ایله کړی او زه دی خوشحاله اوسیږم خپل ستوني صاف کوم او په جلا لفظ او کلمه کلمه وایم:

یغما- زید!
زید- د زید سپوږمې د زید نفس وایه!

غته ساه اخلم او اخیره هم دا درونند بار خپل د اوږ څخه ښکته کوم او ورته هغه خبری کوم، کوم چې هره شپه د خوب څخه مخکې ځان سره مي کول نن پر ژبه راوړم او وایم: زید زما ژوند زما خاوند زه درسره مینه لرم په اندازه د هر هغه آرمان چې ورته ونه رسیدم، مینه درسره لرم خپل د ژوند غمونو په اندازه، تا زما ټول وجود خپل ځانته تسلیم کړی داسې یې لکه وینه چې په رګونو کې د جریان حالت کې وی.

د وجود زره،زره مې ستا د عشق ګواهې ورکوی، زید که زر ځله ژوندون وکړم هر زر ځله به زما د زړه مالک او صاحب ته اوسیږی، زه تا خپل په ټول وجود باندی منم زما ژوند.

زما د خبرو وروسته یو درنه خاموشی خپره شوه کرار خپل سترګې خلاصه وم، او د زید هک پک د حیرت څخه څهره وینم زید بغیر له کوم حرکت او حتا بغیر لدی چی سترګی ورپه وی مات راکتل چي په مسکا می ورته وویل: زما بت پرست زما په شتون کې ستا فکر او خیال چیرته تللی هوم؟

زید کرار وویل: یغما؟!

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- جان یغما!
زید- زه ویښ یم کنه؟
یغما- هو کنه؟!
زید- ما یو ځپیړه ووهه چې باور وکړم ویښ یم!
نږدې ورځم او مخ یې ښکله وم او وایم: مګر امکان لری زه خپل خاوند په ځپیړه ووهم؟

زید د څو ثانیو لپاره په حیرت راګوری او هیس خبره نکوی، د هغه پداسی راکتلو خندا مې راځی اخ زما زوند سومره و دی خبرو ته پتمه و او ما ورته ونه ویل هی هی زید په همغه ناباوره غږ وایې: یغما فکر کوم په آسمانو کې یم او دا ټول یو خوب دی!

کرار یې چونګاری کوم او په خندا وایم: ها اوس پوی شوی ویښ یې او خوب ندی!
زید کرار خاندی او وایې: هو زما د زړه سکون، پوی شوم ولې دی دا خبری مخکی نکول؟ ولی دومره ظالمه وی؟
کرار وایم: نه پوهیږم ولې می درته وخت نکول! احساس می کړو اوس یې وخت دی ددی څخه مخکی چی ناوخته شي درته می اظهار وکړو چی سومره راباندی ګران یې.

زید- ناوخته کیدل نور په کار کی نشته، د عمر تراخیره به یو دبل سره یو د عمر تر اخیره به ته زما د زړه ملکه پاتی کیږی.
کرار خاندم او وایم: امید لرم زما بد تقدیر تا هم ځان سر اخته نکړی زید.
زید- زه تقدیر ستا و مخ ته په ګونډو کوم زما خایستو!

د زید په خبرو په مسکا باندی سر ښکته او پورته کوم مګر امکان لری زید یو خبره وکړی او زه یې ونه منم؟! هیس امکان نلری زید چی څه وایې هغه ضرور کوی، د زید خندا او خوشحالي نه کنټرول کیدل، او زما زړه راته ویل یغما سم ورته وګوره زید خبری کول او ما ورته کتل زه د زید په کتلو کی ډوبه وم چې د آسما غږ راغلو:

آسما- وریندارې موږ څو بازار ته، ته هم راځه.
یغما- ته او مریم ځې؟
آسما- هو.
یغما- نه ګرانې تاسو دواړه لاړشی زه مو نه مزاحمه کیږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

آسما په اعتراض لرونکی لهجه وایي: عه وریندارې ولې مزاحم اوسیږی؟ خپل مریم ویل د یغما سره به بازار ته لاړشو.

زید په کلکه لهجه وویل: آسما ضرورت نشته، کله چي وایي نه ځم یعنی نه ځي، نور نو هسی ټینګار مه کوه.

د زید په خبرو د آسما څهره د خفګان څخه ډکه شوه او غوښتل یې چي لاړشی چي ما یې لاس کلک ونیو او ورته مې وویل: سمده آسما جانې ته لاړشه زه هم درځم درپسی.

آسما خپل سر ښکته او پورته کوی او د ماڼې پخوا ځي چي زید په غوسه ناکه لهجه وایي: یغما فکر نکوی باید زما څخه اول اجازه واخلی؟ زه نغواړم ته دهغه انجلې سره د باندی لاړه شې..
یغما- و دی نه لیدو آسما سنګه خفه شوه! یو همدا نن ورسره ځم نور بیخی نه ځم سمده زما یوسف د زمانی؟

زید- افف ښه چل درځی چي سنګه ما راضی کړی، سمده لاړشه خو ژر بیرته راشه یو ثانیه لا ستا د بیلتون طاقت نلرم پوه شوی یو ثانیه.
یغما- سمده زما خاوند په سترګو.

زید خپل د جیب د پیسو بکس زما خواته نیسې او وایي: واخله هر شئ چي غواړی ځانته واخله او هو هر کله چي راغلی نو خپل دانه دانه خرید به ماته ښه یې سمده؟! غواړم وګورم زما خایستو څه څه اخیستې؟!

د زید د لاس څخه د پیسو بکسه راخلم او خلاصه وم یې، اوو څومره پیسی لری دا چنارګل د پیسو د مینځ څخه دری زره افغانی یواځې د احتیاط لپاره راخلم او بکس بیرته هغه ته ورکوم چي زید په حیرت وایي: همدومره؟د پیسو بکس ځان سره ویسه هسی هم زه ټول ورځ کور کی یم نن پکار می نده.

یغما- هو همدومره بسنه کوی دا مې هم یواځې د احتیطاط لپاره راوخیستل.
زید په خندا وایي: عجب لیونې ښځه لرم، زه سومره نیکمرغه یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا لځایه پاسیدم او د ماښي خواته لاړم، آسما او مریم تیار کړی ما ته په تمه ناستې وی. په تلوار مي خپل حجاب واغوندو او د ماښي څخه بهر شو اسما مریم ته وویل: مریم چیرته لاړی شو؟

مریم موټروان ته آدرس ورکوی او موټر حرکت کوی د ډیر مزل وروسته موټر دریږی چې آسما و مریم ته وایي: مریم ولړی دومره لری راغلو؟ دا خرید خو په پارک مال کې هم کیدو؟!
مریم په پوسخند وایې: نه د دی ځای جنسونه د پارک مال په پرتله ډیر با کیفیت دی.

مریم او آسما خبری کول او ما یواځې هغه دواړو ته په خاموشې کی کتل، د یو څه خبرو وروسته د موټر څخه ښکته کیږو او مغازی ته داخله کیږو، آسما او مریم خپل د خرید اخیستلو باندی لګیا شول او ما یواځې د مغازی شیانو ته کتل، تقریبا خرید مو خلاص شوی وو او د تلو حال کې و چې ناساپه مریم خپل لاس به سر ووهی او ویې ویل: اه آسما د کالو خلطه مو دوکان کی پریخودل!(مریم خپل د خبری وروسته زما خواته راوکتل او ویې ویل: یغما جانې ته همدلته د موټر په تمه ودریږه ما او اسما ځو او ژر د کالو خلطه راخلو او راځو.

په مسکا ورته وایم: سمده تاسو لاړی شې زه همدلته تاسو ته پتمه یم.

مریم د آسما لاس ونیو، او خپل د ځان پسی په کشه ولو د دوکان خواته ویوړل، ډیر ژر زما د ست ګو پناه شول، تقریبا لس دقی ورته منتظره وم خو رانغله! چې اخیر د مجبوری څخه د مریم په تللی لاری کرار قدمونه اخلم او راونیږم وریسی ټول مغازی می وکتل خو د مریم او آسما څخه هیس نام او نشان نه وو؟! ستړی شوم او یو یواځې ځای مې بیدا کړو همنلته کینستم؟!

لا آرامه نفس مې اخیستې نه وو چې ی آشنا غږ مې واوریدی چې ویې ویل: بح بح ماشالله یغما جانه! د دومره وخت وروسته؟!

په تلوار مخ می شاته وګرځه ویې! او د مقابل کس په لیدو می لاسونه یخ شول او زړه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د حرکت څخه و درېدی! س....لیم. پېښی می یاری نکوی چي ودرېږم خو کوشش کوم او په سختي باندی پاسیږم چې سلیم په شیطانه او مضر خندا وایي: اخیره هم زما په ګیر راغلی یغما جانې(او خپل د خبری سره سم زما لاس ته حمله کوی او نیسي مې، د هغه پدی کار به چغو او بغارو وایم:

یغما- ماته لاس مه وهه لری کړه دا مردار لاسونه دی.

خو سوک وه زما د غږ آوریدونکی؟ سلیم په زوره ما ځان پسی د مغازی څخه د دباندی خواته کش کوی او ټول د مغازی کسان یواځی کتونکی وه! یو لا مرستي ته می رانغي؟! لکه چې ټول شل او معیوب وه؟! دومره چغی می ووهل چی نور می غږ نه پورته کیدو اخیره په زاری می وویل: سلیم ته وقران ما نکاح ترلی، زه اوس متاهل یم

زما په خبرو سلیم په ریخند وخندل او ویې ویل: غواړی پدی خبرو دی ماته چل راکړی؟

سلیم د خبرو په حال زه خپل د موټر خواته کشه ولم، کله چې بوه شوم خبری ا زاری فایده نکوی اخیری کوشش می وکړو او چیغې می کړی: مــــــرستــــــــه وکړی مـــــــــرســــــــته(سلګي می بو ته شول خو هیس سوک مرستي ته رانغلو سلیم د موټر دروازه خلاص کړل او غوښتل یې چې ما موټر ته تیله وهی خو ما مقاومت وکړو د موټر دروازه می ونیول او په زاری می وویل: سلیم د قران روی ته وګوره، د خدای روی ته وګوره، مکوه! پخدای قسم ما واده کړی پرېږده خپل ژونــ...

خبره مې خلاصه شوی نه وه چی سلیم په مخ څپیړه راکړل او زما دژړا او خبرو مخ یې ونیو او به غوسه یې وویل: بې حیا انجلي لکه د انسان د لور پشان په موټر کی کینه کنه قسم پخدای ټول غاښونه دی په خوله کی درماته وم.

سلیم خپل د خبری سره سم زه لکه د قربانی حیوان پشان په موټر کی ختا کړم او حرکت یې وکړو، تولہ لاره می چغی کړل ومې ژړل او زید ته مي ناری کړل، خو زید نه وه، زید رانغلو، زید غیب شو نور په بدن کی می هیس حرکت نه وو پاتی سر می په بنیبنی تکیه کړی و، او خپل تقدیر ته تسلیمه شوی وم! ههه دا تقدیر بیا زه بدبخته کړم..

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تقدیر دا ځل ضرور زما د خاوند زما د عمر ملا خامخا ماته وی، دا تقدیر زما زید ضرور ځان سره غرق کوی، پدی فکرو بیا می ژړا ته شروع ورکړل او د موټر ښیښه می په لاس وهل، د ژړا او ساندو مینځ کی می خدای ته ناری کړل، هغه خدای چی بیحده ورڅخه خفه وم، هغه خدای چی فکر کوم زه یې لیاده باسلې یم؟!

خــــــــــــدایه ولـــــــې؟؟؟ خــــــــــــدایه ولـــــــــــــې؟؟؟

تازه د خوشبختي رنګ او بوی می لیدلی او احساس کړی وو، بیا دی ولی زه د دی نا آرامه سمندر کې ور ګډه کړه؟ مګر د کشتي څخه بغیر زه دا نا آرمه سمندر څخه وتلې شم؟ خدایه زما کښتي راسره نده؟! خدایه زما زید راسره ندی! خدایه زما ژغورنی راسره ندی! خدایه زه ډوبیږم زه غرقه کیږم، قسم دی وی ستا په جلال او جبروت نور ددی دومره تور تقدیر د مقابلی توان راکې نشته، والله چې نه یې لرم...

سلیم لکه چې کوڼ شوی وو او زما چیغی او زاری نه آوریدل، ړوند شوی وو او زما بد حال او ژړا یې نه لیدل پخدای چی نه یې لیدل، په بیحده سرعت روان وو، د ښار څخه ووتو او نور روښنای نه تر سترګو کیدل، لکه چې نور د خط اخیری ته ورسیدم!؟

موټر په یو کندواله کې و دریده او سلیم لکه یو وحشی ځناور زما خواته راغلي او زه یې په زوره د موټر څخه ښکته کړم، او د یو تور تیاری کور خواته یې کشه کړم، لکه یو حیوان یې ځان پسی کشه ولم او زما مقاومت او زور هیس فایده نه درلود، ما یواځې زید ته ناری وهل هغه زید چې زما د نار جواب یی په جان، عمر مې، نفس مې نه راکو

سلیم د کور دروازه ډیر په غوسه خلاصه کړه او په کور کې واچولم او په غوسه یې په چغو وویل: بنده که خوله دي بي شرمي انجلي نور دهغه بي شرف نوم په خوله وانخلي. په ژړا او ډیر په سختي او په چغو مي وویل: بي شرف ته یي چي د خلکو ناموس دي لکه شغال راوړي زما زید غیرت لری دهغه نوم په خپل مرداره خوله دي مه اخله

زما په خبرو د سلیم مخ له غوسي سور شو او لکه یو ځناور یي راباندي حمله وکړه ویښتیان یي راته په لاس کي ونیول او په زور یي کش کړل،ویښتیانو نه یي ونیولم او یو کوټي خواته یي کش کړم کوټي ته ننوتو سره سم مخ یي راته په څپیړو ډک کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل کنټرول يې له لاسه ورکړي و او چغې وهلې،کله چې له وهلو مې ستړي شو په ځمکه يې ووهلم او بيرون لاړ او دروازه يې بنده کړه

بې حرکته په ځمکې پرته وم د سر پوستکي مې زياد سوښت کو،پوزه او خوله مې له وينو ډکه وه خاموشه اوښکې مې تويولې د غږ پورته کيدو تاب مې درلود، ليونيو غوندې مې وخندل له غم او ژړا نه ډکه خندا زيد چيرته يې؟! راشه او وګوره خپله خايستو دي! زيد خايستو دې مړاوې کيږي او ته نه يې؟! راشه او مړه کيدل مې ګوره
نيو هيږم تر کوم وخته په ځمکه پرته وم ټول يادونه لکه د فلم په شان د سترګو نه مې تيريدل

د خوشحالې احساس مې کو چې په جرعت او وضاحت مې خپل مينه اظهار کړه خپل زيد ته خپل ژوند ته، شايد پوهيدم ښه شې مې پټمه ندي او خپل ټوله هستې مې د هغه سترګو پر وړاندې کيخوده، اګر چه ما لومړې ځل د حسنات د خاله د زوی محفل کې مې خپل زړه خبر کړي وه خو زيد پرې ناباوره وه شايد ګمان يې کو له مجبوريت دا خبرې کومه ښه ملامت هم نه وه ځکه په سمو کلمو مې اظهار نه و کړي
خو وس پوهيده ډير ښه پوهيده چې د هغه ځيزونو په اندازه چې ما نلرل ورسره مې مينه کوله په رښتيا چې پوهيده چې زه سومره بيګانه وم د مينې دالفاظو سره.

وجود مې يخ کيدو هميشه له تياره او لوړ ځاې ځخه په بيحده اندازه مې ويره درلود، لاسونه مې د زيات ويرې ځخه موټې کړي و او لړزيدل،سترګې مې پټې کړې او د زيد ځيره مې خپل سترګو کې مجسم کړه يعني اوس به سنګه وي؟داسې نه چې بيا خپل کنټرول له لاسه ورکړي وي او ځانته زيان ورسه ويې؟!

پوهيږم حالت به يې ښه نه وي! زما زړه زما ژوند زما د لرې والې طاقت نلري،د هر حقيقت په ويلو اوښکو مې لکه سيلاو په مخ ځپې وهلې لکه ليونيو غوندې شوي وم کله مې خاموشه اوښکې تويولې کله مې خندل او کله مې د چغو غږ کيده، مګم نمې ويلې چې شپې ته يې زخم په کورکمن "ديګ مساله"او هګې پټې کوم؟! که پوهيدم ما لپاره شپه نه راځې ما به همغه وخت زخم ورته سم پټې کړې و

وايې چې ژوند مې يو نيمګړې قصه پشان شو، بيا هم په چغو ژاړم خپل د ټولو غمونه په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندازه مي وژړل تېوله شپه مي همداسي تيره کړه په هره شيبه يي مړه شوم او ژوندي شوم زما تياره شپه د زر کلونو په اندازه راباندي تيره شوه زر کاله بيا هم د خپل خداي شکر ګذاره يم عصبي حمله راباندي رانغله د شپي باندي د سهار لمن خپره شوي وه خو زه بيا هم په تياري کي وم، لکه چي دی کوټي ته زما د ژوند پشان

رڼا نه دننه کيده؟!

د کوټي دروازه خلاصه شوه او زه په ځاي کي مي کيناستم خپل ځان مي ټيکري کي تاو کړو د سليم په راننوتو سره ځان کي تاوه شوم او عجيبه ويره مي زړه کي دننه شوه ټول وجود مي لکه پاڼه لړزيده او ژړا مي ستوني کي بنده وه سليم په شيطاني خندا وويل: شپه دي سنګه وه د ماما لوري؟!

د سليم د هر قدم نږدي کيدو سره زه شاته تلم چي سليم په ريشخند وويل: عه ولي ويريږي له مانه ګراني؟!
په ويرى او لړزى مي وويل:م ..نږ ....دى کيږه راته.
او د دى خبري سره سم مي اوښکو په مخ بيا په بهيدو شول چي سليم وويل: سپوږمي مي ته اول نه زما وي که هغه بيشرفه په مينځ کي نه وي راغلي، اوس هم اوښکي دي پاکه کړه او سبا ناری دې وخوره نغواړم د نکاح تر ورځی نوره هم مړاوي شي...!

په چغو مي وويل: د څه نکـــــــــاح هـــا؟په هوښ يي؟قسم په هغه پاک ذات چي زه د زيد ميرمنه يم يو ځل مي نکاح کړي مګم خلک سو ځله نکاح کوي؟!
سليم- اه يغما چټيات مه وايه ته چيرته او نکاح کول چيرته؟ پدى خبرو دي ما خپل کار نه منع کوي نشي.
يغما- د څه کار بنه به دا وي همدلته مي په سر ځو مرمي خالي کړي.

سليم په مسخره خندا وويل: خيال پلو مه وهه، مګر تا تل نه ويل چي ذلت او خوارى تاتهګ د مرګ حکم لري؟! نو ولي دا ذلت ته د پاي ټکي نه ايږدي تر کومه غواړي د هغه بيشرفه کور کي اوسيږى؟ تر کومه غواړي دلته داسي واوسيږى؟ باور وکړه د سر تاج مي جوړوم دي فقط يو ځل راته هو ووايه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا احمق زما په خبرو یقین نکوی او نه منې چې ما د زید سره نکاح تړلی! وای دی زما په حال و اوسیږی که سلیم د زور څخه کار واخلی؟ په کراره لهجه ورته وایم: ماته ډیر شیان د مرګ حکم لري لکه ستا اوسیدل دلته. محترم وروره زه ډیر پخوا خپل سري کړښې نه تیره شوي یم دا هم مخ یې ډیر پخوا مړه شوي یم ډیر پخوا مې خپل مرګ تجربه کړې ما له څه نه ډاره وی ها؟!

سلیم په غوسه وویل: زما زغمل دومره سخت کار دي؟! سمده یغما پدی باندي پوهه شه چې د زید په جنازه دي کینوم ما غوندي درد تجربه کړي، ته د زید په وړاندی کمه راغلي کنه؟ زه ستا پړ وړاندي کم راغلم ما وبایلله ته هم باید وبایلی؟!

لیوني شوې وم په لوړ غږ خاندم او وایم: ته حتي زید له ځاي نه ښورولي نشي ته یي دي مړیني خبري کوي؟! (بیا مې خپل تولله کرکه په خپلو سترګو او خبرو کي راټوله کړه او په کلکه مي وویل: دعا وکه د زید لاس درته ونه رسیږی کنه ژوندي دي ښخ کوي سلیم! په خداي ژوند دي درته جهنم ګرځه وی!

زما په خبرو سلیم بیا خپل کنترول له لاسه ورکړو او راباندي حمله وکړه او په غوسه یي وویل: زما مخکي د هغه بي شرفه په اړه خبري کوي؟(د لاس په شا یي په خوله ووهلم د ویني خوند مي په خوله کي راپیدا شو خو خاموشه نشوم نپوهیږم دا دومره جرعت له کومه شو ما کي چې بیا می وویل: بي شرف ته یي چې په یوي ښځي لاس پورته کوې، که نر یي د زید سره مقابل شه چي لاس دي درماتوي کنه؟

بیغیرته ته یي چې د زید د کتلو څخه لا ویریږي څه ورسیږی د هغه مړ کولو ته (خپل د دی خبری سره سم خپل د خولي ویني او لاړي د سلیم پر مخ ورته توو کوم چې هغه هم داسي کلکه ووهلم چي پر ځمکي پریوتم او په غوسه یې وویل: تاسره باید لکه د حیوان رفتار وشي د هغه خیال دي له سر نه وباسه که اړتیا شوه تر ابده دي دلته په همدی کوټه کې زنداني کوم.

په سختي او کرار وایم: هغه راځي زما زید پرته له ما ژوند نشي کولي ایمان لرم چې هغه راځي(وحشي خبره یي راته نادیده ونیوله او ووت وینښتیان مي پر مخ پریشانه پراته ول او دي تیکري له منځه وتي و چپ لاس مي مخ ته ونیوه او خپل د چلي(یعني کوژدي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګوتمي)په کتلو ډوبه شوم ورو مي ښکل کړه اوږه ته مي نږدي ونيوله د احمد ظاهر يو سندره مي بي اختيار په خوله شوه

بيايی ديدنم ترسم که ان روز
بغير از سبزه اي خاکم نبينی

سترګي مي له سترګيا او بيخوبي پټي شوي" يغما خوب ويني: زيد لکه ليونيو په شان منډي وهلي او نوم يي راته اخيسته دومره په لوړ غږ چي په سل متري کي هم اوريدل کيده زه لکه بت ولاړه وم او لاسونه مي په ځنځير تړل شوي و،زما زيد خفه او پريشان و ښايسته وينتيان يي په مخ پريشانه ول،لکه د لري ځخه چي زه يي وليدم په ډير چټکي زما خواته راغي په نږدي کيدلو سره يي سرعت کم شو لکه پښي چي ورسره ياري نکوي..

زما په څو قدمي کي ودريد او پر ځمکه پريوت،ګونګه شوم حتي نوم مي ورته نشو اخيستي يوازي کتل مي زيد په سل زحمت او سختې په ګونډو کينستې او په ريږديدلي غږ يې وويل: خايستو مي ژوند مي برباد دي کړم په والله چي ملا مي ماته شوه قسم ماته شوه، اوري يغما ماته شوه، وګوره زخمونه مي ندي ښه شوي مګر تا نه و ويلي چي پټي کوي راته تسکين کوي ووايه يغما؟!

وګوره درد يي زما له ټول وجودته رسيدلي خبري مي ورته اوريدي خو خبرو کولو توان را کي نه وه همغه د زړه ځنګ ته تور ګلاب مي ورژيده او باعث شو چي ځنځير مي شاته کش کړي، زيد جيګ شو او ما خواته منديي وهلي او چغی وهل: يـــغما ژوند مي مه ځـــــــــــه ..... دزيد ستوني ډک شو او لومړي د اوښکو ځاځکي له هغه ښکولو سترګو ځخه وځڅيدل واي چي ذره ذره د وجود مي اور واخيست
زما زيد اوښکي تويولي زما ژوند اوښکي تويولي!

د تندي په احساس له خوب پاسيدم ستوني مي سوځيدو، سومره له دي لعنتي خوبونه نه مي کرکه کوله سومره دا زما لپاره کرکجن وه زه پو هيږم زما د زيد حالت کټ مټ همغه وچي په خوب کي و خو حق يي نلره چي وژاړي زما زيد اوښکي نه تويوي بايد استوار وي، کلک وی، زما ژوند بايد زمونږ په ځاي هم ژوند وکړي زما د حق برخه هم بايد ژوند وکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه حق چي هیس کله ماته رانکړی شو،اي کاش هیس کله نه وي لیدلي اي کاش همغه شپه په موټر باندي ساه مي وتلي وي، زما زید ددي بدبختیو لایق ندي زما عشق به هغه بربادي ته کش کړي چي قطعا منصفانه نده،زه مرګ وینم ښه احساس ددی کوټې او هغه تور ګلاب په اړه نه لرم که ونشم کړي مخکي له مړګ نه مي زید وګورم څه؟ حتي فکر کول یي هم ویروونکي ده حتي له خپله مرګ نه هم د زید بیا ځلي نه لیدل راته ویرونکي ده ...

یو هفته تیره شوه او هر شپه سلیم شکنجه کولم او دومره وخت کي پوهه شوم مریم د سلیم هملاسي وه او زما برمته کیدو کي لاس درلود، هیس مي باور نکیده چي تر دي حده پسته واوسیږی،هغه مریم چي په جیګ غږ یي خبري نشوي کولي نن یي زما ژوند په زندان بدل کړي سلیم نه ډیره ویریدم هر شپه کوټې ته راته همیشه مي ځان حجاب کي تاووه خو ډیر بد یي کتل کله یي غوختل ویښتیان او مخ مي لمس کړي چي زما په مقاومت به مخ کیده،له شپي او د کوټې نه مي کرکه کیده

هر وخت مي چي زید ولیده ورته وایم همیشه دی زمونږ د کوټې ګروپ روښانه پریږدي زه له تیاري ویریږم ورته وایم دا کوټه شپي دومره ویروونکي کیږي چي فکر کوم خوري مي! ورته وایم خپل په لاسونو سره دی زما ویښتیان کرار جوړ کړی، څکه سر پوستکي مي درد کوي،ورته وایم د ویښتیانو له کمیدو مي دي نه قهر کیږي بیا به ریشه وکړي او ډیر به شي..

ورته وایم د لاسونو شینوالي او مخ زخمونه مي دي ښکل کړي، دي جملي سره مي د ژړا او سلګې غږ پورته شو بیا ژړا مي پیل کړه او چغي مي کړې: زید چیرې یي؟ په خداي ډاریږم تیاري نه دلته یو سوک دي او هر شپه ما مړه کوي ویریږم راشه او ما په غیږ کي ونیسه،قول دی نور دي نه زوره وم بیا دي خبره پر څمکه نه غورزوم
ژړا می زور واخیست...

قول دی نور تانه بغیر چیري نه ځم، بیا مي سلګې غږ پورته شو بیا هم شپه شوه او د دي وحشي د شکنجي پتمه وم،د دروازي د خلاص کیدو پتمه وم،هو انتظار ختم شو سلیم دننه شودا ولي دومره ځانته رسیدلې؟ ولې دومره سینګار یې کړی؟ولي لاسو کي ګلان دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم په مرداره خندا زما خواته راځي او وایي: زما سپوږمي سنګه ده اهاا له هیره مي ونه وځي تیکري دي په سر که مولوي راځي....

په رپیدلی غږ می وویل: د چشي مولوي؟
سلیم- د نکاح تړولو لپاره!
سلیم خپل د خبری سری یوازي لاس زما مخ لور ته اوږده وي چې زه په ډیر سرعت سره شاته ځم او په کرکه باندی وایم: مردار لاسونه دي ماته مه اوږده وه.
سلیم په خندا وایي: سمده میرمن یغما ، اوس دی ځان تیار که !

ګلان زما غیږي اچوي او زما د جواب په تمه نکیږی او د باندی ځی! ټکری می کلک نیسم او د قسمت لوبې ته په تمه کیږم !سلیم یو بوډا سړی سره راننوځي
سلیم- مولوي صایب پیل کړه!

مولوي د نکاح خطبه ویلو پیل کوي،صبر دوی څه کوي! دی څه نکاح؟
څومره زه بیچاره یمه؟! په تیزه ژړا سره پورته شوم او وایم: د قرآن مخته وګوري! خاوند داره ښځه څنګه نکاح کوي؟په کوم قانون کې راغلي ښځې خاوند وي بغیر طلاق څخه بل چا سره نکاح وکړي؟

مولوي حیرانه ما ته راګوري او په غوسه سلیم ته وایي: فکر کوي زه ستا ریشخند وهلو لپاره یم ؟ دا مظلومه جلی څوک ده؟ په وهلو تکولو په زوره نکاح ته مجبوره کوي؟ غواړي ما هم د خدای غضب کی اخته کړي؟

سلیم ډیر غوسه څخه سور شوي وه او همغه غوسه ناکه لهجه وایي: مولوي صایب دا جلی زما کوژدنه ده،خپلو اعصابو تعادل نلري یعنی لیون حالې ده، خبرو باندي باور مه کوئ یغما- په پیر ، په پیغمبر رښتیا وایم وګوري دا زما چله ده زید نوم مخ باندی لیکلی شوي په ګوتمې وګوری! زه لیونی نه یم ، پخدای لیونی نه یم دا سړی زه په زوره دي ځایه ته راوستی یم، خدای لپاز لپاره ما سره مرسته وکړي !
سلیم په غوسه وایي: مولوي صایب که نکاح نه تړلي بل څوک به راولم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولوي په غوسه پورته کیږي او وایي:دا نکاح هیڅ کوم شریعت کي منلو وړ نده او تړل کیږی هم نه ځوانه !

مولوی دا خبری کوی او د کوټې څخه وځي چې زه ورپسی چیغی ناری وهم او وایم: خیره دی مه ځئ لطفا مرسته وکړي راسره خیر ده ...

سلیم په وحشي انداز بیا زما ویښتان ونیول او خوله راته کلکه ونیوله او په غوسه یې وویل: بی حیا جلی زما عزت له مینځه وړي؟ درته ښایم سلیم څوک دی؟(سلیم د دی خبری سره سم زه په ځمکه ختا کړم او خپل د کالیو د دکمو په خلاصولو مصروف شو! د سلیم پدی کککار په ویری مې ورکتل یا الله دا مردار غواړی څه وکړی!؟ په رپیدلی غږ مې ورته وویل: څه کوي؟

سلیم په خبیث او شیطاني لهجه وویل: اوس به وګوري میرمن یغما!
سترګي می پټې کړي ټول بدن مې د ویری څخه لړزیدی په لړزانده غږ وایم: مکوه ! قسم در کوم د هغه چا په سر چې درته ډیر ګران وي، مکوه.

سلیم لکه لیونیانو خاندی او وایې: د ګران انسان په سر قسم راکوی؟ ته یغما! ته ماته د ټولو څخه زیاته ګرانه یې.یغما مجبوره دي کړم خپله ګناه دي ده .

سلیم خپل لاس زما پر اوږه باندی ایږدی چې زه په چیغو ورته وایم: مکوه، مردار لاس مه راوړه، لاس مه راوړه !!!! لعنتییییی (بیا هم زما لعنتی ژړا ډیره شوه چې سلیم په همغه مسخره خندا وویل: ولی څه وشوو وډاره شوي سپوږمی؟!

هغه په لیدلو زما وضعیت خرابېدو زړه می بد بد کیده ، مردار انسان! په ربیدلی غږ ورته وایم: قسم خورمه یوازي یوه ګوته دي پر ما ولګیدی یوازي یوه ګوته نو هم خپل ځان وژنم او هم تا مردار....؟!

سلیم- خوښه ستا لاس کیده،یا به ماسره نکاح کوي او یا هم..........
خپل په لاسونو باندی خپل غوږونو کلک نیسم او په چغو وایم: خوله دی بنده کړه بیشرفه! خبري مکوه نجسه! نغوارم ستا نجس خبري واروم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلیم- دا ځلی دي لحاظ کوم بل ځلي دي لحاظ پکار نده.دا ټولی خبری دی زه نه آوریدلې نیسم، میرمن یغما خو سبا شپه که آسمان هم ځکمې ته راشې بیا هم زموږ د نکاح تړلو مخه نشې نیولې....

سلیم دا خبری وکړل او د کوټې څخه ووتی دروازه یې هم ځان پسی قفل کړه، خپل سر می زنګنونو باندی کیخودلې وو، او نامعلومه راتلونکي ته می فکر کوه ! ولی دروغ! راتلونکي ته نه مرګ ته می فکر کوه؟! تور راتلونکي هم پکار نده !خپل ځان وژنې ته ذهن که لاره پیدا کومه خو دا سلیم ځناور ټول تیز شیان راته لرې کړي وه زما د لاس رسې څخه.مخکې لدی چې سبا شپه راورسیږی زه باید خپل کار خلاص کړم؟!

سترګې مې درد کوی خلاصولی نشم،روحي تعادل نلرم عجیبه عجیبه شیان کوټې کې ګورم ډارونکي ښایسته څو شپې کیږي مور او پلار مې کوټه کې راته ښکاره کیږی وایې راته! لږ پاتې ده لوري ، ډیر زر یوځای کیږو، ټول پوهیږو یو ځای کیدلی قیمت ژوند مرګ ده !یوځای کیدلو لپاره باید مرګ خوند وګورم...

اوس هم زید راتلو ته په تمه یمه، خپلي روښنای په تمه وم هغه حتما راځي، راځی او ما ددی ځناور دی لاسه خلاصه وي، بیا خپلي خیالي دنیا ته ځمممم

یغما- موری تا زما زید لیدلی ؟ هههههههه یعنی لیدلی دی نده! که وګوري هغه ښکلا کي غرقه کیږی! زما زید لوړ قد لري، توري سترګي اوږده بانه توري وریځي ګنی، تور ویښتان، قلمي پوزه، ښکلی شونډی، سپین پوستو کي! موري پوهیږي زید سترګي وینتانی زما قسمت پشان دي ډیر ډیر تور !

خو توپیر یې دلته دی چې زه مینه د هغه په دواړو (ویښتان سترګي) بلکل زما تقدیر غوندې هههههه هغه تل ماته (د سترګو تور)غږ کوي مور دومره لیونی دی هیڅ مه وایه!لیونتوب سری مینه لرم ، زما مخکي هغه شوخ ماشوم پشان دي خوو نورو ته جدي بد خویه او سنګین دی .....

په ټولو پاکي باندی زه مینه شوي یم هغه یوازي زما ده ! موري پوهیږي هغه اوله نه خبره وه زه جلی یم خو بده سترګي راونکتل،هغه داسي لکه یوسف پاک ښایسته ده، حیف نو

(c) ketabton.com: The Digital Library

موري شايد نور زه هيڅکله د زيد ملاقات ونشم کړی،تېوله شپه مې په پټو سترګو خبري وکړي ذره مې هم خوب ونکړو

سهار شوو زه اوس هم ژوندی وم،شپه نيږدي کيدو سره ډار مي لړوو چې سليم به پخپل تصميم ولاړ وی؟ وخت داسي زر تيريدو هيس مې شپه راتلو ته فکر نشوو، ځان سره مي ويل چې همدا چی سليم کوټې ت راننوتی نو زه به وربادی حمله کوم او وسلحه به ورنه اخلم هو! دا يوازيني او آخيرنې لاره همدا ده يا به وژغورل شم يا هم خدای پامان دنيا ....

ښکاره وخت باندی سليم مردار قامت څلور لرګي دروازه کې ښکاره شوو، همدا چې غوښتل مې حمله ورباندي وکړم او وسله ورنه واخلم د يو چا غږ مې واوريده.......

ولی هغه غږی زما ټول ډار لمينځه ويسو!؟ او د مرګ او ځان وژنې لځايه ژوندی پاتی کيدو ته مې فکر وکړو؟آرامه ځان سره زمزمه کوم: زيد،زيد ....
يا الله يعنی زما زيد راغلی !! مړه نشوم او بيا هم د زيد ملاقات مې نصيب شوو! خدايه شکــــــــر دی خدايه شکــــــــر دی.

د اوښکو ډکو سترګو باندي دروازی ته ځير وم مخکې لدی چې سليم کوم کار وکړي دروازه په تيزه خلاصه شوه، وای زما يوسف راغی !زما ژوند راغی! زه ډوبه شوم د زيد په ليدلو کې او که زيد لکه زخمې زمري، بغير له کوم ځند څخه د سليم خواته حمله وکړه! داسي سوکانو يې سليم ته بند کړی وه لکه بوکس خلطه پشان موټو لاندي نيولی وه ...

هر بوکس چې زيد سليم وهې زما يو زخم باندی لکه چي مرحم کيخودو، سليم نغوښتل ځان څخه دفاع وکړي لکه يو سبک او بی ارزښت شي ځمکی باندی پورت وه د زيد چيغو نارو زه خپل د سمندر پشان خيالونو څه اوباسلم: بی غيرته، زما ناموس ته سترګې پټي کړي وي، بی پلار نجس مرداره، زما ګل زما د بڼ څخه شکوي؟ ژوند دی درباندي زهر کوم پخدای پيښمانه کوم دی لکه سپي پشان بايد د هغې د پښو لاندي وغورځيږی او بخښنه ورڅخه وغواړي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید د هر چغو او نارو سره، خپل د سوکانو او لغتو ضربه ډیر ول، سلیم یې کلک د ویښتانو ونیوه سر یې ورځخه پورته کړو، اخ زړه می یخ شوو! زما خپل د وهلو خاطره د سلیم له لاسه د فلم پشان د سترګو څخه مي تیره شوه همغه شان وهل ټکول سلیم ماته راکړی کوم چې زید دا مردار ووهه،زید چغو سره خبري کولی لکه حساب چې حسای یې اخیستي د سلیم څخه ما یې خیري نه آوریدل یوازي د زید د لاسونو حرکت می په سترګو لیدو!

سلیم فکر کوه زه بی پناه یم! زما لپاره څوک نشته حساب پوښتنه وکړي؟ خو باید پوی شی زما شاته لکه زید غوندی یو غر تکیه او پناه مې ده، باید پوی شي د یو واده کړی شزی تخته ول څه سرانجام لری. زما عمر، زما ژوند زما خاوند تراوسه ماته یی فکر نه وو شوی،که هغه زه پدی حال ولیدلم چې ګل یې مړاوي شوي او عمر یي نیمې ته رسیدلې غروری شاید مات شي

کاشکی دي حالت کې ما ونګوری! کاشکی دا شین والي د بدن مې د وهلو له لاسه او دا وچ وینی زما د مخ ونګوری لکه د کیسو پشان خیال وي او لکه شیشه مات نشي د زید روسته یو بل څوک کوټې راننوت چهره راته ډیره اشنا وه؟! اووو دا سړی خو هماغه مولوي دی؟! یعنی مولوي په واسطه زید پیدا کړم؟ مولوي کوښښ کوه زید د سلیم څخه جلا کړي!

د هغه بوډا مولوي زور چیرته او زما د زید زور چیرته؟ په ډیره بدبختی سره مولوی زید د سلیم څخه چې پر ځمکی باندی خپل په وینو کې لت پت ډوب پروت وو جلا کړو! زید ژوره، ژوره ساه اخلي لړ ستړیا غوسه کمه کیږي
مولوي زید ته وایي: زویه دا زه د باندی باسم(مطلب سلیم(بس دی مړ دی کې خپل ښځه د لاس څخه ونیسه او د دی ځای څخه ژر لاړشی، اوس پولیسان رسیږي دا هسي هم حرکت کولی نشی(مولوي دا خبره کوی او سلیم په کش کولو کش کولو د کوټې څخه د باندی باسي!

اوس زه او زید یوازي پاتی شو، اوښکی می لکه سیلاو په مخ راروانی وي یوه لحظه هم درلیدلی نه زید خپل ښایسته د سپوږمی پشان مخ زما خواته راړوي!اوس کولی شم خپل صنوبر(یو رقم ګل دی) سم وګورم وای په کتلو کوم خشي نوم یي زړه دی په سینه کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي مات شو زما خاوند ځومره مات شوي وه ، ړيري بې حده لويه شوي وه،سترګو بې خوبې څخه نارى وهلي!

ولی زه دلته ناسته یمه مګر نګوری زید راغلی!په سختي پورته کيږم خواته يې منډه کوم رسيدلو سرى يوځاى د زيد په نارينه او امن غيږي که پناه اخلم، د دنيا د ټولو امن ترين ځاى که اوسيږم نور نه سليم او نه تياره څخه داريږم! زيد بې حرکته ولاړ وه، او يوازي د زړه درزا وه چي آوريدل مي زما اوښکو دا لعنتی اوښکو د دريدو نوم نه اخيستو..سر مې د زيد پهسينه که نور هم ننباسم، چي هغهځپل مردانه لاسونه زما د ملا څخه تاوه ويې، چي زه په ژړا او ګيله مند لهجه ورته وايم:

يغما- چيرته وي؟ ؟؟ زيد چيرته وي؟ ؟ ولی دی دومره ناوخته کړه؟(ژړا مي ډيره شوه ځان مې نور هم د هغه سينه پوره جوخت کړو،زيد خاموش وه، د لږ ځند وروسته په نيولي غير نورمال لهجه وويل:زيد يغم ......ماا.....! (لفظ يي نيمه کې پاتی شوو او سر يي زما ويښتانو که ننباسي! ژوره ساه اخلي او زما ويښتان ژر، ژر ښکله ويې او وايې:

زيد- زما خوږی مه ژاړه، زما سپوږمی مه ژاړه، وګوره تر يوى اندازه پوري زه هم مات شوي يم قسم پخداى نور ژړا ليدلی نشم..! (د زيد غږی رپيدی ، سمي خبري نشوو کولی ژړا مي ستونکی بنده کړه سترګي مي بندي کړى ترڅو اوښکي مې د څڅيدلو لاره بنده شي، زيد زما مخ خپلو لاسونه کي ونيوه او په ځير ځير يي زاا مخ ته کتل

زما د مخ په ليدو د زيد د څهری رنګ والوتې او په حيران لهجه يې وويل: يغما مخ دي؟؟؟

زه خپل سترګي د اوښکو څخه پاکې کوم د هغه لاسون چې زما پر مخ دی لاسونو مې نيسم او ښکل کوم يې په دروغجنې مسکا ورته وايم: هو زما مخ لږ حساس دي جدی مه نيسه! لږ وخت کي يوازي ځو ورځو کي ښه کيږی !ته راته ووايه ما پسې خفه شوی وي چنار ګل خان؟!

زيد بغير له کوم خبری هک پک مات راکتل بغير د سترګو له رپيدلو څخه يوازي د ستوني منه(مطلب هغه غټې) پورته ښکته کيدل زيد ګونګ شوي وه بلکل، د زيد حالت څخه داريږم ، پوهيدم زما په ليدلو عرش څخه فرش ته وغورځيده کرار ورته وايم: زيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو ایه خفه وي راپسي؟!
زید په سختي باندی په آرامه غږ وایي:هاااا خفه شوی وم؟ زه مړ شوم یغما مړ شوم ، تباه دي کړم ، زما خایستو زید څخه هیس پاتی ندی ، په والله ندی پاتی...
:#شهاب
د زید لفظونه او خبری زما په روح باندی تاثیر کوه، په دردہ ډکه خندا ورته وایم: زید باید ژوندي اوسي یغما لپاره! خپل عمر لپاره یی،تور سترګو لپاره یی ، هغه یغما لپاره چې هر شپی ستا په یادولو تیره وله ژوندي پاتي شوه!دا دلیلونه زما د خاوند لپاره بسنه نکوی! زه ستا څنګ کي د نړی تکړه انسان یمه.یوازي ستا لپاره می هرڅه په ځان تیر کړل دا یوازي څو دانی ساده زخمونه دي. تیر شو هیر شو زید نور ځان مه غمژن کوه.

زید آرام زما تندي ښکلی کوي او وایي: یغما ژوندي ورته دوزخ کوم، ستا د دي ټولو دانه دانه زخمونه حساب ورڅخه اخلم ! سړی به نه یم که د هغه نجس منحوس د مخ نقشه ورته بدله نکړم....

زه بغیر د کوم خبری څخه د زید په الفاظو کې چې ماته یې د خوږی زمزمي څخه په کمه نه غوږ نیولي وو، د دروازې په پرانستل کید او د ډزو غږ زما څخه د خبرو کولو فرصت واخیست، هر شئ په بشپړ سرعت سره پیښ شو! زه نه پوهېدم چې څه وشول او څه ونه شول! یوازینی شی چې مي احساس کاوه هغه درد و! د زړه په

څنګ کې مي د مړینی درد احساس کړ، په ځمکه راولیدم، ساه اخیستل راته سخت او سخت کیده،زید د لیونی په څېر چیغې وهلې، هر څه راته ګنګس وو!غږونه نور هم زیات شول داسې ښکاریده چې پولیس کور ته راننوتي دي!
زما ژوند هم د فلمونو په څیر شوی و، که پولیس یو څو دقیقې مخکې راغلي وایې خدایه ستا په خدای کې څه کمیدل؟

هو، زما تور تالې او بخت دلته هم خپل کار وکړ! زید زما څنګ ته کېناست او زما سر یې په غیږ کې کېښود! په ورخطا او غیر نورمال (نیولی غږ) وویل: یغما، پاڅېږه، ولې داسې راپرېوتې؟هله، ښه جلی، پورته شه، وګوره، زه راغلم، هرڅه پای ته ورسیده! زما خایستو ، یغما مې،ته نه اورې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره ستا سپین کالی(د واده جامې) مې هره شپه په غیږه کی نیول!غوسه نشی ښه!باور وکړه لکه د سترګوو په شان می ساتنه تری کوله!حتا یو لکه (رټه ټاپه) په نه ده اچول شوی!

زید خبرې کولې زه یوازی تماشه کوونکې وم، د خبرو چانس ما نه درلود، د سینه درد مې په ورو ورو زیاتېده! څومره چې ما فکر کاوه چې سینه مې ټوټه کیږی! زید په چیغو او په ډکو اوښکو یی وویل: لعنتی ،نو دا امبولانس ولې نه راځي! خدایه زما ګل ځی! خدایه، بی نفسه کیږم!(زید زما مخ په خپلو لاسونو منځ کی نیولی او په ګیله مند لهجه یې وویل: یغما، زما ګرانې، واورهٔ! رضوان د واده تالار انتخاب کړی

که تالار ووینې حتماً، د هغه غوړونه اوباسی! زما هیڅ خوښ نشو! پورته شه، موږ به په ګډه رضوان ته سزا ورکوو!(ما ورته په ګنګس انداز کتل د زید خبری پای ته نه وی رسولې او مخ یې له اوښکو ډک شو، زما خاوند ....زما پناه.... د آسمان د پراخ والې په اندازه ژړل او زه بې وسه پریوتی وم! هغه ژړل او زه مړه کیدم! اوښکې بهېدې چې زما بې وسه بدن لړزېده.

درد مې دوه برابره شوو چې د زید اوښکو توان مې نه لرلو.زه په سختۍ سره خپل لاسونه پورته کوم، او په لړزه توګه د زید مخ ته یې نږدی کوم او د هغه د اوښکې په خپلو ګوتو پاکوم! په بی وسه او نیولې غږ ورته وایم:

یغما- زید...زما خاوند... ژاړ.... ژړاه....نه ..... کوی !م..مه ژاړه...مه... ژاړه....
هغه زما ګوتې ښکلوي او دوام ورکوي،"یغما، ته باید زما لپاره د واده جامې واغوندې!" اوری؟؟؟؟؟؟اه ستا په خیر می تنبله ناوی نه ده لیدلی!اه پورته شه ....

نو ګوره،بیا عصبي کیږم!(اه زما زید عصبي توازن نه لری، نور د خبرو توان راڅخه لاړو چې د زید غږ مې بیا واوریدی: رضوان، هغه به لاړه شي، ورته ووایه زه به له هغه پرته مړ کیږم، رضوااااان ووایه چې مه ځاااا، هغه له ما خفه ده! هغه زما سره خبرې نه کوي، ته ورته ووایه،ته یی لالا یی نه یې!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې ښکاريده چې رضوان راغلی، خو ډېر ناوخته راغلو! کاش چې مخکی له تلو مې حسنات ورته خاستګاری کړی وی! خامخا به خوشبخته جوړه به وي د رضوان او حسنات د واده په فمر همغه حال کې مې په شونډو مسکا خواره شوه! رضوان په منډه زما خواته راغی او ويې ويل: زيد، جان لالا، ارام شه، امبولانس راځي، يغما هيڅ ځای ته نه ځي مګر پرته له دې چې خپل تورکی لالا پرېږدي! همداسې نه ده يغما!؟؟مګر تا نه ويلی چې ورينداره غواړم؟

په بې نفس او ناتوان شونډو مې کلمې په ځير وويل: تو..ر...کيه....
رضوان پورته شو او په چټکۍ له کوټې ووت! زيد بيا هم چيغې وهلې او ويل يې: ژوند مې،لږ نور هم وزغمه(طاقت)، اوس رارسيږی، زما لپاده وزغمه(طاقت) وکړه!
زما سترګې ورو ورو پټيدی او د زيد مخ ماته تار تار شو! يوازې د زيد شعر چې له اوښکو او چيغې سره ګډ و، وروستۍ خبره زما په حافظه کې پاتې شو!

خوش خرامان می روی
ای جانِ جان
بی من مرو...
سر به خرامانِ منی
ای دل و جان
بی من مرو....

" دلته ملګرو داستان د دريم کس مطلب د ليکوال په ژبه بيان کيږی"

وروسته له هغه چې يغما له مريم سره لاړه،زيد بی قراره وو ،په صالون کې په عصبي توګه قدم وهلو، د يغما په انتظار کې وو! يغما چې رانغله! څو ساعته تېر شول، د زيد ناراحتی دومره زياته شوه، چې په هرو پنځو دقيقو کې به يې له مور څخه د جينکو د راتګ په اړه پوښتنه کوله! زيد په صالون کې ناست و او د يغما د راتلو انتظار يې کاوه،د جنګ او غوسی تياري يې نيولی وه د انجونو د ناوخته کيدو په خاطر!

چې د اسما د ژړا غږ زيد له فکری حالت څخه را وباسي!اسما په اوښکو او ډار سره زيد ته مخ کې وويل:لالا وريندرا..ورينداره....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید په تلوار وویل:اسما یغما چرته ده؟ولې ژاړې؟
اسما په مشکل سره وویل: لالا یغما وی وړه... ورینداره یې په زور وی وړه!
د ورینداره یی وی وړه!!!!!! دی کلمې په اوریدو! د یخ اوبو سطل په زید مخکې خالي شو او بې نفس و دریدی او د لیونیانو پشان یې چغې کړل" څه وایې په هوښ یې؟ چا یغما ویوړه؟ مریم چیرته ده؟

د زید په خبرو د آسما ژړا نور هم زیاته شوه او ویې ویل: نه پوهیږم پخدای نه پوهیږم لالا! مریم بهر منتظر ده، زید پوی شوی وو چې د یغما په تخته ولو کې خامخا د مریم لاس شته نو ځکه بغیر له څه ویلو په تلوار او زغاسته د دباندی خواته منده وهی، د مریم په لیدو په غوسه د هغې خواته حمله کوی او وایې: چیرته ده یغما؟ مه وایه چې خبره نه یم چې پخدای قسم مغزی دی در مات کوم.

مریم په ویری او بنده،بنده لهجه وویل: زید د څه په اړه خبری کوی؟ زه له کومه پوهه شم چی یغما چا وړی؟
زید مریم په ځمکه ختا کوی او په غوسه ورته وایې: دعا وکړه کومه خبره چې کوی رښتیا وی کنه خپل قبر دی خپله کیندلی دی.

زید د مریم د ښنګ څخه په غوسه تیریږی او خپل موټر خواته ځي، موټر په چالانده کولو سره رضوان ته زنګ وهی او ددی پیښې په اړه یې خبر کوی، رضوان هم د زید پشان ورختا کیږی دواړه د پولیسانو حوزی ته ځي او شکایت درج کوی، د هغه ځای څخه چې د زید کورنی زیات خلکو پیژندل نو د حوزی مشر قومندان ورته زیات دلداری او د یغما د پیدا کولو قولونه ورکوی، د زید حالت نورمال نه وو رضوان پوهیدی خو هیس کار یې خپل د ورور د ښه کیدلو لپاره نشو کولی..

زید پداسی حال کې نه وو چې سوک دی ورسره په کراره خبری وکړی او هغه دی واوری، یو سوک د زید د سری کربښې څخه تیر شوی وو د زید وینه په جوش راغلی وه خو هیس کار یې نشو کولی او مجبور وو ځان کنټرول کړی، دواړه مانې ته ننوځې ټول موکود کسان په ژوره فکرونو او خفګان کې وه هیس سوک خوشحاله نه معلومیدی، زید بغیر له کوم خبری د یغما د کوټې خواته ولاړی او دروازه یې ځان پسی قفل کړه او هلته یې سر په زنګانه کیخودو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یغما عطر تولہ کوټہ د بویہ ډکہ کړی وه، ژوره ساه اخلی او د یغما عطر خپل سینې تہ کش کوی کوټہ د نظر لاندی تیره وی او پہ غمجنہ مسکا ځان سره وایي: یغما ملا دی زما و برباد کولو تہ تړلی ده؟! هاا؟! زما خایستو وګوره زه دی کوم حال تہ رسہ ولي یم ... ای زما لیونی خبره یې کوم ورځ چی ما ستاس سره تصادف وکړو او تا راتہ بہ هغہ سترګو وکتل همغہ ورځ هم پوی شوم چی جنۍ یې! او هم می دربانדی زړه وبایلود...

سومره آسانہ می زړه تاتہ ولړزیده، هغہ زړه چی د هیس جنۍ پہ لیدو شور یې لا نہ وخوړلی، ستا بہ یو نظر د عرش نہ فرش تہ راغي همغہ ورځ پوی شوم چی زما ورځ را توره وی، همغہ ورځ پوی شوم تہ زما د مرګ فرشتہ یې، سومره هغہ ورځ غوسہ وی! سم د وحشی پیشوګانو پشان پوهیدم چی جنۍ یې نو ځکہ تل می درتہ فکر و او ساتنہ مې درنہ کول او کوشش می کوی نور کسان خبر نشی دربانדی....

یغما تل د لری څخہ ستا خیال مې ساتی وګوره یو نن بی پروای می وکړل او انجام یې ستا الوتنہ وه زما د ځنګ څخہ، یغما پوهیری هره شپہ ستا د عکس پہ کتلو ویده کیدلم؟! زما ناوکی زما سره دی څه وکړل وه ظالمې! یغما تا پر ما باندی تاریخ د سر ګردان کړو ما تول بیچاره کړل خپل پہ غرور خو تا زه بدبخت او بیچاره کړم د ټولو څخہ..

لکه چې زما څخہ دی بدلہ واخیستہ د ټولو هغہ هم ځنګه سخت بدلہ دی هم واخیستہ! پوهیری کلہ چې دی هغہ خبری وکړل(مطلب د یغما د مینی اظهار د سلیم پہ لاس د تختہ ول کیدو څخہ مخکی) خایستو مې پہ اسمانوو کی وم فکر نی کوی یو ښایستہ خوب وینم، سومره کم و زما د خوشحالی بخت؟! کہ خبره شې څه پریکړه مې نیولی وه هغہ ورځ(کوم ورځ چی یغما بیخبره د کندز خواتہ روانہ شوی وه) شاید رانہ مروره شی کہ هغہ ورځ ستا ژړا نہ وایې ما دواړه د مرګ لاسونو تہ ورکول...

پوهیری کلہ چی خبر شوم تللی یې حال می څنګه شو؟ پوهیری کلہ چی دی خپل ویښتیان ووهل ټول شپہ ما سنګه تیره کړه؟ پوهیری کلہ چی عصبی حملہ دربانדی راغلہ ما پہ شپو شپو خوب نشو کولی ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيد د ليونيانو پشان ځان سره خبرې کول، خپل د سګريټو قوطي راوباسي او د سهار د هوا روښانه کيدو پورې دوه قوطي سګريټ ووهي، ټول کوټه د سګريټو د دود څخه ډکه وه سهار د مولا په آذان د پوليسو حوزې ته ولاړې، خو د يغما څخه هيس درک نه وو؟ داسې لکه چې ځمکه چاودلې وې او يغما دې پکې ننوتلې وي؟! ټوله ورځ يې حوزه کې تيره کړه خو هيس خبر يې د يغما څخه پيدا نکړو شپې ناوخته کورته راغي او بيا د يغما کوټې ته يې پناه يوړه او خبرې شروع کړل د سو داسې کس سره چې شتون يې نه درلود....

د يغما بالښت يې په غيږ کې نيولې وو او د زيات عصبي او نارحتي څخه خوب وړيې وو، نن هم تيره شوه او د يغما څخه هيس خبر ونشو زيد د جنون او ليونتوب اخرې حد ته رسيدلې وو، هيچا دا جرئت نشو کولی چې د زيد سره دې خبرې وکړې حتا مور يې؟!!!

زيد بيا د يغما کوټې ته ورغی او د هغې د کوټې په کټلو شو د واده د سپين جوړې په ليدو هک بک لکه ساه چې د بدن څخه وتلې وې ودريدی، هغه کال يې په کټ کيخودل او خپله هم ورسره پريوتی توله شپه يې د هغه کالو سره خبرې کول: يغما پوهيږې هره شپه دې پدې کالو کې تصور کوم اې ظالمې سومره ښايسته ښکارې پدې سپين کالو کې....

په همدې توګه يوه هفته تيره شوه، داسې يو هفته چې مور ته په هفتې تيره شوه خو زيد ته د زر کالو په برابر تيره شوه، پدې يو هفته کې هر ځل د مريم په ليدو د غوسې څخه يږ خپل کنترول له لاسه ورکو او که رضوان يې مخه نه وايې نيولی خامخا يې مړه کول، يو شپه ورته د حوزې څخه ورته زنګ راغی او د يغما د پيدا کيدو خبر يې ورکړې....

په تلوار يې ځان تر حوزې ورسه ويې، خبر راوړنکی مولوی وو! هغه د زور د نکاح تړلو سره د زور د نکاه لفظ په اوريدو د زيد لاس او پښې له کار ووليدل او د دريدو توان يې له لاس ورکړو په نا باوره لهجه يې وويل: زما د خايستو په سر څه بلا راغلي؟

زيد د پوليسانو د خبر په تمه نه پاتې کيږې مولوی ځان پسې کوی او د هغه د ورکړل شوې آدرس په لورې حرکت کوی، دومره په تلوار ځی چې په نيم ساعت کې هغه ټاکل شوې ځای ته هغه کنډولې پشان کورته رسيږې! په تلوار د موټر څخه ښکته کيږې او د کور په خوا زغلی بغير له کوم ځند څخه کوټې ته ننوځي او د مخامخ صحنې او منظرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لیدو هک پک کیږی، زید د اول څخه په سلیم شک درلود خو فکر یې نکوی چې دومره رزیل دی اوسیږی ...

خپل په ټول قدرت او توان یې سلیم د لغتو او بکوسونو لاندی ونیویې، دومره کلک یې سلیم وهي چې هغه نور د حرکت توان نه درلود ضرور شاید هډوکی یې ورمات کړی وه! مولوی سلیم د کوټې څخه بهر وړی زید تراوسه یغما ته فکر نه وو شوی! د یغما په لیدو نړی ورته یو دم تیاره کیږی، مخ یې د وهلو څخه شین او تور اوښتې وو ویښتیان یې نامنظمه د ټیکری لاندی کش کړی وه..

یغما په غیږ کې نیسی وصال یې ډیر کم وو د توفنچې په ډز، د زید نړی کامل خرابه او برباده کیږی یغما پر ځمکه غورځیدلی وه او زید دهغه سر په غیږ کې نیولی چغی او سلګې وهل، رضوان د پولیسو سره یوځای وروړسیدی، خو ډیر ناوخته وه ....
زید د لیونیانو پشان د یغما نیمه ژوندی جسد سره خبری کول، ګیلې کول او ژړل یې هو هغه زید چې د الماس پشان نه پری کونکې وو، خپل د معشوقې لپاره یې ژړل او ساندی وهل...

خبل د مړاوی شوی او رژیدلې ګل او برباد شوی عمر لپاره یې چغې وهل، د یغما د نیمه خلاص سترګو په بند کیدلو د زید بند د یخ پشان شو او چغې او ناری نور هم زیات شوه، رضوان بی غږه ژړل او زید یې په غیږ کې نیولی وو او د هغه د کنټرول کولو کوښښ یې کوی زید چغی وهل: رضوان یغما لاړه، پخدای لاړه، رضوان هغه لاړه، پریږده زه هم لاړشم، ساه مې لاړه، ژوند مې لاړه، پریږده زه هم لاړشم رضواااان مړ کیږم...

امبولنس راورسیدی او د یغما بی ساه وجود یې په سپین چپرکټ وځمله وو، زید د رضوان په هر څومره منع کولو او نه پریخودلو په امبولانس کې د یغما د کټ سره کینستې او د شفخانی پخوا یې حرکت وکړو...

په توله لاره کې زید د یغما په کتلو کې ډوب وو، یغما چې رنګ په مخ نه درلود او د یو مړاوی شوی ګل پشان ویده وه، زید ګونګې شوی وو حتا نور یې د یغما سره لا خبری نکول، او داسی ښکاریده چې د یغما څخه دی هم خفه وی! د بت پرست بت د هغه د سترګو وړاندی د غر له څوکې څخه په ولیدو وو! که ویې نه نیسی خامخا د بت د مات

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیدو مخکی زید نابود کیږی، امبولانس د شفخانی خواته نږدی کیږی او د یغما نفس او نبض هم په دریدو دی ....

امبولانس راغي او د زيد بت يي عاجله کوټي ته بوتله،زيد پر ځمکه ناست و حالت يي بيخي د هغه خلکو په شان و چي د ژوند اخري شيبي تجربه کوي،هيس څه د هغه يو هفته مخکي زيد نه پاتي نه و هر سوک چي روغتون مخي نه تيريده نو د زيد باندي زړه سوزيده.زيد د خفګان په سمندر کي ډوب وهيچا ته يي پام نه و بغير خپل سپوږمي نه لږ ځنډ وروسته رضوان رازي او زيد پر ځمکه ويني چي په سوچونو کې غرق دی..

د زيد پر ليدو د رضوان په زړه کې عجيبه غم ننوزي، هغه زيد چي هيسکله په چا زړه نه سوزيده نن د يغما لپاره پر ځمکه ناست ده او په خود نده!اچا ګمان کو چي يو ورځ به زيد د ميني سمندر کي دومره ډوب شي داسي ډوبيدل چي د بربادي په قيمت يي وي؟!
رضوان د زيد خواته ځي او ځنګ ته يي کيني او ورو وايي: زيد ! ته کور ته لاړ شه زه دلته يم هر وخت هر څه وشو زه درته وايم.

زيد هيس خبري نکولي او سترګي هغه کوټي ته چي يغما پکي وه پاتي وي، ايا مينه يي خپل بت پرست يوازي پريږدي او ځي يا وفا کوي او پاتي کيږی؟ رضوان بيا وويل: زيد لالا جانه اوري حالت دي ښه ندي جيګ څه
زيد سټري لهجه باند ورته وويل: رضوان چيرته لاړ شم نګوري نفس مي تلو کي ده نګوري سوک په سپين تخت د شفخانی په وينو کې لت پت پراته ده؟ورور دي برباد کيږي نګوري څه مي پر سر راغله؟! چيرته ولاړ شم چي يغما دلته ده؟!

رضوان خپل مخ زيد نه پټ کړو او په لاسو يي خپل مخ اوښکي پاکي کړي،اوښکي تويولي دي دواړو لپاره اوښکي تويولي د يغما لپاره چي د خوښي مخ يي نه وليدلي او شايد ونه ويني هيس ... اوښکي تويولي د زيد لپاره چي د سيند غاړي ته ولاړ دي که يغما ګټوونکي نشي زيد هم ورپسي ځانن غورزه ويږ.څه يي پر قوي ورور شوي و؟!

هغه ورور چي خپل د نيکه پر مرګ چې د پلار څخه ورته ډير ګران وو يوه اوښکه تويه نکړل، هغه ورور چي قدرت نښان د دوی په کور کې وو، هغه ورور چي د پلار تکيه او ډډه وو، هغه ورور چي روضوان ته يي تل د مشر ورور پشان حمايت او مرسته کول د

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما غم څه حال ته ورسه ویې؟!!

زید ماشومانو پشان په ګیله منده لهجه وایي: رضوان که لاړه شي که زما د حالت مراعت ونکړي! رضوان نزي کنه؟ هر وخت وبینه شوه ښه صحیح پري غوسه کیږم لیوني غواړي مونږ پعذاب کړی...نا ... نا نه غوسه کیږم یو ځل سترګي خلاصي کړي ټول قهر او ناز یي اخلم..

رضوان خپل غږ صاف کړو او ویې ویل:هو وبینیه کیږی یغما تا نه بغیر هیڅ چیرته نزي خو که وبینه شي اوتا دي حالت کي وګوري دربانديي په غوسه کیږی.
زید- پریده غوسه شي پریږده وګوري له ما سره یي څه وکړل؟! پریده وګوري ټوکه یي هیس ښه نه وه.

رضوان زید غیږ کي نیسي او ارامه وایي: هه نر دومره ضعیف نه وي خپل کنټرول لاس کي ونیسه.!
زید- چا لیاره نر توب وکم دهغه چا لپاره چي دي لعنتي کوټه کي د چرو لاندي ده؟
د زید هر کلمه د رضوان زړه په ښنه کړي و هیس کله یي زید دومره بي وسه نه و لیدلي، که پلار اومور یي زید وګوري خداي نکرده د دي دنیا نه به ولاړ شي،مور یي فشار لري او پلار یي هم زړه حمله پري تیره شوي ده.هیس کله د زید داسي کتلو توان نلري ...

زید۔ رضوان دا دروازه ولي نه خلاصه وی دا ډاکټران؟ داسي خو به نه وي چي یغماا---- --(زید خپل خبر نیمه پریخوده حتي د خبري کولو نه هم ویره لرله..بعد له ډیري مودي عملیات کوټه خلاصه شوه شین آسماني کالو والا ډاکټران راووتل زید په منده خوا ته ورغي او په ورخطا یې وویل: میرمن مي سنګه ده
ډاکټرانو زیډ ته وکتل او ماسکونه یي ښکته کړل او ویې ویل: عملیات پخیر تیر شو په وخت مو راوسته خو پاسیدل یي د خداي لاس کي ده!!ځکه زخم سره مریض حمله عصبي هم لرله ....!

زید خپل غږ صاف کړ او بي واره یې وویل: یعني امکان لري ,,,,,,,,,,چي هیس کله وبینه نشي ,,,,کماا....!
ډاکټر- هو امکان یي شته البته ناروغ باید د خپل د ویښ کیدو لپاره لامل پیدا کړی!؟ مطلب

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې مغز فعال دی باید یو امید او ډاډ ورکول شي ترڅو هغه خپل بدن ته د راویښ کیدلو اجازه ورکړی! کنه زمونږ له لاسه څه نه راځي.. هو متاسفانه اوس کما حالت کیده ....

زید سترګو باندي تیاره شوه که رضوان نه وایي شاید پر ځمکه غورزیدلي وي، ډاکټران لاړل او زید یي همسي برباد پریخود رضوان په تشویش وویل: زید وروره ښه یي؟

زید خپل سر وښورو او په منډه موټر خواته ورغي...
رضوان- زید چیرته صبر موټرواني نسي کوي حالت دي ښه ندي دواړه
ځو زیدددددد....

خو زید بغیر د رضوان د خبرو د آرویدلو خپل موټر ته لاړ او په اخر سرعت یي حرکت وکو،ځان خالي کولو ته باید چیرته تللي وایي؟ هغه ځاي چي خپل قسم یي پوره کړي؟
حوزي ته ننوتو سره سم قومندان ورته ښه راغلاست وویل: زید خان پخیر راغلې انشالله حاجي صیب ښه دي؟

زید خپل سر وخوځه ویې او په جدیت یي وویل: چیرته دي؟
قومندان- په یو تیاري کوټه کیدي.
زید خپل سر د قومندان غوږ ته نږدي کوي او کرار وایي: تیزاب لري؟؟
د زید په خبره د قومندان سترګي له حیراني خلاصي پاتی کیږی او په کلکه لهجه زید ته وایې: قانون به فیصله وکړي ..

زید په معنا داره الفاظو ورته وایي: که قانون واخلم؟
(د زید په خبره د قومندان په څهری شیطانه خندا راغله چي زید بیا وویل: قیمت؟
قومندان د خندا او خوشحالې څخه په نیولې غږ وایې: پنځه لکه!
زسد- لس لکه..

د زید په خبره د قومندان خوشحالې نور هم زیاته شوه او په غوړه مالي ډول یې وویل:
سمده زید خان هیس سوک به پوی نشي هر څه یو پیینه په خیر ښکاره کو..
زید خپل سر ښوروي او وایي: ورخطا یم چیرته دی؟ کومه کوټه کیدی؟ او هوو چوکي مو هیره نشي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

قومندان- هر څه چي تاسو امر وکړی...

قومندان خپل یو اعتمادي کس ته وویل چي چوکي اوتیزاب راوړي،خپله یي زید سره د کوټي په مخ روان شو رسیدلو سره سم افسر له چوکي او تیزاب سره راځي چي زید هغه دواړو ته وایي: تاسو تللي شي.
قومندان او افسر ځي ! زید سلیم سره یوازي پاتی کیږي،سلیم د کوټي کونج کي پروت و د زید په لیدو یي قهقهه خندا پیل کړه او ویې ویل: اه د فلم هلکه د یغما داغ مي درته پر زړه پریخوده، زما که نشوه ستا هم نشوه ...

ایا تاسو خو د زید څخه د رحم توقع او امید خو نلري؟! زید په بي رحمي وربا‌ندي حمله وکړه او لکه حیوان یي ووهه تر دي چي د هډوکو د ماتیدو غږ یي اوریدل کیده،داسي بوکسونه په خوله کی ورکړل چي ټوخي سره وینه یي خوله نه رغله او همغه وهلو وخت کي وزته وویل: دا د دي لپاره چي زما د ښځي نوم په خپل مرداره خوله وانخلي ...

زید د ډیر ستړیا څخه په چوکي کیناست،لستوني بډ وهل یخ او بي رحمه یي سلیم ته کتل هر سومره یي کتل زړه یي تیره ته بدلیدو او رحم یي وجود نه تلو .چوکي سلیم څنګ ته کیخوده او د تیزابو بوتل چي اوس یي سر خلاص کړي و په لاسو کي نیسي سلیم د ویښتیانو څخه نیسي او ځان خواته کش کوي،د زید غاښونه یو په بل لګیږي له غوسه نه او د لاسو فشار یي ډیرکیږی..

زید- په همدا مردار لاسونه دي زما پر ښځې وار مړی وو؟؟ (او بیا د سلیم دواړه لاسونه نیسي او تیزاب پري اچوي د سلیم چغي پورته شوي،له هري چغي سره یي د زید په شونډو ویرونکي موسکا راتله..لاسو نه یي چي خلاص شول
ویښتیان یي نیسي او مخ باندي یو دم تیزاب اچوي ...سلیم چغي وهلي او زید لکه لیونیو خندل...

سلیم- مرسته-- مرسته - مرسته وسوځیدم(زید پورته کیږي او چوکي هخوا اچوي)
سلیم- مرسته - مرسته اوبه اوبه وسوځیدم..
زید- وسوځیره هر شپه وسوځیره دا زما حساب و د قانون او د قانون څخه هم پورته پورته (اشاره اسمان ته کوي او وایي:پاتي هغه جدا حساب دي. زما د خایستو ستا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرداري چهري په کتلو نبايد پخواني بد خاطرات ورياد شي...لکه سپي بايد مړ شي درد سره بايد مړ شي خووو نه زما پر لاسو...! مړ به شي پر خپله کله چي ونشي کولي خپل مخ چاته ښکاره کړيک؟!

زيد خپل لستوني ښکته کوی او د کوټي څخه وځي د قومندان خوا ته ځي،قومندان د زيد په ليدو پهچاپلوسانه لهجه وايي:کار دي خلاص شو زيد خان؟!

زيد خپل بکس راباسي او قلم له ميز سر څخه را اخلي،او پيسو مبلغ پري ليکي او قومندان ته ورکوي قومندان په ډير خوشحالي وايي: مهرباني مو ده حاجي صيب ته سلام کوي.

زيد پرته له ځواب نه د حوزي څخه وزي اوروغتون ته زي،تيلفون يي مکرر زنګ راتلو ورته خو ځواب يي نه ورکو،بعد له لږ ټايم او فاصلي روغتون ته ورسيدپه بي ځانه قدمو د يغما کوټي خوا ته لاړو دروازه يي خلاصه کړه او ورو ننوته د يغما تخت ته نږدی شو هغه يغما چي اوس په ژوره خوب نړی ته تللي وه،زيد د يغما په څيره کي ډوب شوټول مخ يي شين او ټپي ټپي و رنګ يي سپين الوتي و سري شونډي نوري سري نه وي بلکي رنګ يي سپين شوي و...

زيد خپل لړزانده لاس د يغما مخ خواته کيخود،د مخ شين والي او زخمونه ورته لمس کول او ښاڅکي اوښکي تويولي مخ ته يي نږدي شو او دانه دانه زخمونه يي ورته ښکل کړل سر يي په لاسو ورته کيخود او په سختي وويل: يغما جيګه شه ستړي شوم سمده غوسه شه مروره شه چغي ووهه خو داسي مه ويده کيږه،وګوره خايسته مخ نه دي رنګ تللي! خپل سترګو نه مي مه محروم کوه؟! سپوږمي مي اسمان دي ستا څخه بغير نا تکميل دي پاسيږه او ژوند ته مي معنا ورکړه...

زيد خبري کولي او يغما خاموشه پرته وه،شپګ ورځي تيري شوي او د يغما حالت کي هيس کوم تغيير رانغي زيد حالت نورمال نه و په 24ساعتو کي 20ساعت يغما سره و په دومره وخت کي سليم د مريم سره په همکاري اعتراف وکړ او د مريم کار محکمي پوری کش سو،خو کورني لخوا رد شوه نوره هيس سوک حاضر نه وه چي د مريم مخ ته لا وګوري او هغي خپل په کوټه کی ځان قيدی کړی وه..

(c) ketabton.com: The Digital Library

تقريبا لس بجي وي چي زيد په ورخطايي کور ته راغي،زړه يي د ډاکټر د خبري طاقت نه درلود ډاکټر ويلي ول بايد ماشينونه لري کړو د يغما څخه او بدن(مثال زړه، ګورده، دا د کما ته چی کوم کسان ورشی د څو ورځو د تيريدو وروسته دا غوښتنه د مريض د پيواز څخه ډاکټران تل کوی.) غړی يي خلکو ته اهدا کړو..مګر شوني ده چي د زيد په موجوديت دي ماشينونه د يغما څخه لري شي؟

او د هغه د خايستو د وجود حصي بل چاته اهدا شي؟په اوږدو قدمو سره د عمارت نه لري دوه کوټو خواته لاړ،زيد درد لره خو د مور او پلار په موجوديت کي نشو کولي خپل درد ښکاره کړي، خامخا هغوي نشو کولې دومره درد وزغمي،زيد محکوم و چي د کورني مخکي ځان خوشحال او نورمال ښکاره کړي، کوټې ته د رسيدلو سره سم د پخلنځي ټول لوښي يې مات کړل ليونيانو غوندي شوي و،خوب کوټي ته دننه شو هغه کوټې ته چي يو وخت پکي يغما وه ...!

ګلدان يي مات کړو او خپل ويښتيان يي کلک ونيول،خپل ويښتيان يي کش کول او چغي وهل: لعنتي حق نلري لاړه شي مګر زما بدبخت اوسيدل درته بسنه نکوي بسنه نکوي هومم! زيد خپل د هري خبري سره يي اوښکي تويولي،په کم حق وايي چي ماشينونه لري کو تري؟وايي خپل د خايستو وجود مي نورو ته اهدا کړم هههههههه خپل د مړيني سند مي راباندي امضا کوي!! کوم ځاي انصاف دي خدايه نګوري حال مي؟ بس ندي؟

ځان سره يي خبري کولي او ديوال ته تکيه کړي وه لږ زنډ وروسته تيلفون يي راوخيست او د موبايل پر سکرين يي د يغما عکس راوړ، د يغما يو يو عکس يې اړوه ويې تر دی چې هغه عکس ته ورسيدی چي يغما ته په ګونډو شوي و او د چيلکې بند يي ورته تړه؟ خواشيني وخندل او عکس يې ښکل کړو او سترګي پټي کړي و او خوب يوړه... خوب يې ليدې چي يغما سپين کالي پر تن وه لکه ناوي؟! ويښتيان يي اوږده شوي و تر ملا پوري رسيدل وه!

زيد- زما خايستو سومره ښکلي شوي يې؟
يغما خندل او شاته شاته تله..
زيد- يغما چيرته ځی مانه بغير؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يغما د يوې شيبې لپاره ودرېده او په خوښۍ يې وويل: زيد دا ځای ډېر ښکلی دی! ته غواړې چې ماسره لاړ شې؟
زيد په نيولې غږ وايي: زما خايستو ته دا د اور کربښه نه ګوري، زه نشم کولې د دی کربښې څخه تير شم.
يغما- هو، ته نه شې تېرېدای، له هغه ځايه څوک نه شي راتلای!

زيد- نو ته چټکې وکړه يو ګام مخکې راشه، شايد ته وکولای شی چې له دی کربښې راتيره شې!
يغما په فکر ډوبه شوه او ويې ويل: زيد، مور مې هلته انتظار کوي، ناوخته کيږي، زه بايد لاړ شم! حتماً راته غوسه کوي!
زيد- نو زه به څه شم؟ سمه ده، زه هم راځم انتظار وکړه!

زيد په لوړ قدمونو سره د اور کربښو په لور روان شو! يغما ته نژدې کيدو سره يغما چيغه کړې: زيد، ودريږه، نږدې کيږه مه، دا ځای ستا لپاره نه ده!
زيد په غوسه لهجه وايي: که نه راځې زه به پخپله راځم، له دې کربښې څخه نه ويريږم،

زيد د کربښې د اوختلو څخه په يو قدمې کې وو، چې د تيليفون زنګ يهٔ غږ له خوبه راويښ شو او د هغه خوب نيمايي پاتې و! زيد په خپلو لاسونو خپلې سترګې مښلی، د سهار رڼا په خونه کې خپره شوی وه.زيد تليفون ته بی حوصلی ځواب ورکړ!
د رضوان خوشحاله او له انرژۍ ډک غږ په تليفون کې وپيچلو شو: زيدددددددد هله زر خپل ځان شفاخانی ته راورسه،يغما په هوش راغله پخدای چې د رښتيا لکه ستا په څير ليونی ده، يواځې ستا نوم اخلي!

زيد د حيرانتيا له امله ډيرې خبرې نشو کولی، باور يې نه شو کولی،چې خدای د هغه غږ آوريدلی ويې او د هيله لبيک ويلي،بی له اختياره ځمکی په مخ سجده وکړه

"اوس کيسه د يغما له خولې بيان کيږی"

ما په سختۍ سره سترګې خلاصې کړې، د رڼا سره،داسې نه ښکاري چې ما ډير خوب کړی وي!سپينه خونه زما سره اشنا نه وه، خپل ذهن فشار راوړم په يادولو دا چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیرته یم! لومړی شی چې زما یاد ته راغلو د ډېرو غږ و او وروسته
د زید اوښکې! لکه چې زه اوس شوک څخه بهر شوم، ما په چیغو زید نوم واخیست!

یغما- زیددد....
زما لاس او زما د سینې په چپ اړخ کې، سخت درد تاو شو، د څو شیبو لپاره بې حرکته
پاتې شوم او بیا ځلی مې د زید نوم غږ کړو: زیددد

دروازه پرانیستل شوه او نرس په چټکۍ سره راننه شوه! هغه سمدلاسه له کوټې څخه
ووته او څو دقیقې وروسته ډاکټر سره راغله،دواړو په حیرانۍ ماته کتل!
توبه خدایه په دوی څه شوی دی! فقط چې جن یې لیدلی وی! زه خپل ستونی صاف کړم
او په لوړ غږ وایم: زما خاوند چیرته دی؟
د نرسې په شونډو موسکا خپره شوه! وایي: هغه لیوني ستا خاوند دی! څومره بختوره یې
دا چې زیاته مینه درسره لري نژدې وو ډاکټر سره جنګ کړی وایې.همدا تېره شپه لاړو!

زړه مې غوښتل د هغې وینتان وشکوم! هیڅوک حق نه لري چې زما زید ته لیونی
ووایي!غوښتل مې چې ځواب ورکړم، چې دروازه خلاصه شوه او رضوان ورخطا
راغی، په ډېر حیرانتیا سره وویل:یغما!

یا خدایه په دوي څهٔ شوي، خو یو مرمۍ وخوړلی یم، مړه نه وم زه بیا ژوندی شوم چې
دوی به حیران شي!نرس راغله زما لاس څخه یې سیروم پیپ لرې کړو، ډاکټر هم زما
سترګې په ګروپ سره کتنه کوی، او د زړه ضربان یې وڅیړل (چک)بهر لاړه!
رضوان هم حیران وچ کلک ولاړ وو!

یغما- هوی تورکی څه شوي؟ رینتیا یاد مې دي چې کلي ته لاړه شم او حسنات باندی
مرکه وکړم،له یاده خو نه دی وتلی؟؟؟
رضوان حیرانتیا ورو ورو په خندا بدلیږی او وایې: نه له یاده مي نه دي وتلي،څنګه یي
اوس؟درد احساس خو نه کوی!

یغما- نه، یوازې دا لاس مې درد کوي،د دې ډاکټر له امله چې دوی ستنې کار کړي دي!
رضوان په خندا سره خپل سر وښوراوه ویې چې زه بیا وایم: ترور ښه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

رضوان- هو، هره ورځ ستا ليدو ته راتلله! شايد يو څو ساعته وروسته راشئ
په حيرانتيا سره مې وويل:او هی څو ورځې؟ما خومره خوب وکړی؟

رضوان خپه او غلی شو! چې ما وربانده‌ی غږ کړو: زيد چيرته دی؟ دا نه وايي چې يوه
دلته پرته ده او مرمی يې خوړلې! خاوري په سر نشي دا چنار ګل!
رضوان په ارمه وخندل او ويې ويل؛يغما پخدای ستا خوړې ژبې پسې خفه شوي وم.

مخکې لدې چې زه ځواب ورکړم ، دروازه په کلکه ډول خلاصه شوه زيد بنده ساه رادننه
شو! زما په ليدو په خپل ځای کې جام ودريږي! زما خاوند ډير ستړی ښکاري! د هغه
ږيره ولې دومره زياته ده؟؟ تيره شپه څخه د نن ورځی کمه وه!

په کراره وايم: رضوان تا تراوسه دا انسان کړي نه دي،وګوره د مريض کوټې ته څنګه
رادننه شو!

رضوان ارام وخندل او د دروازی په لور ولاړ! او زيد ته په رسيدو هغې زيد ورو په شا
ووهلو او په مسکا سره وويل: دا ته او دا هم وريندار‌ه!

رضوان لاړ او دروازه يې وتړله! زيد بيا هم بې حرکته ولاړ و!
په شيطانت مې وويل: هوی چنار ګل اوښکې تويدل دي راته په ياد دي هههههههه څنګه
دي چيغې وهلې!نژدی وو چې غوږونه راته کاڼه کړي ولا!

له لږ ځنډ وروسته زيد په ورو قدمونو زما خواته راغی!
په نباوره وويل: يغما؟
په خندا سره وايم: جان يغما!
زيد يوازې ليدلی او ښوريده نه! په کټ کې ځان راټولوم لږ شان ځای ورته پريږدم!
له لاس څخه نيسم په خوا کې ورته ځای ورکړم! زيد لا اوس هم په شوک کې وو،يعني په
دوی څه شوي پيښه خو پرون شپه تيره شوه،او زه نن په راويښه (په هوش)شوم! نو
کوم ځايي حيرانتيا لری؟ په کراره ورته وايم: زيد ګونګی يې هوم؟؟
زيد د ليونی په څير زما مخ ته کتل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خندا د هغې مخ په خپل لاس پوښم او د هغه اوږه په خپل لاسونو مینځ کې ټینګه نیسم، سر مې د هغه په نارینه اوږه باندې کېدم! او وایم: زید، ماته داسې مه ګوره، زه وېرېږم! او هوو دومره درپسي خفه شوی یم چې مه وایه!(زید خبرې نه کول! چې ما بیا وویل: زید، ته په غوسه یې؟ ماسره خبرې نه کوی هووووم؟؟

زید ستونی صاف کړو او په ارامه سره وایی: ښه یې؟
یغما-هو، هو، زه ډېره ډېره ښه یم، ته زما تر څنګ اوسې دا ناشوني ده چې ښه نه اوسم!
زید خپل سر پورته کړ او زما په سر کېښود او ژوره ساه یې واخیسته! ما په ماشومانو په لهجه وویل: زید، ته زما ویښتان لاس ووهه؟

د زید موسکا مې احساس کړه، هغه زما په ویښتو ښکلي مچو کېښودل،د هغه ګوتې زما ویښتو ته لاړه او یو ښکلی ساز یې جوړ کړی! شیطاني فکر د یادولو لپاره د هغه له اوږو سر پورته کوم او په پراخه موسکا سره وایم: زید، په یوه شپه کې دې څه وکړل؟ وګوره څومره بوډا شوي!هههههه ته دی ږیري ته وګوره!

زما د خبرو په تعقیب، ما خپل لاس د هغه په ږیره کېښود او زه د ماشوم په څیر لوبوم، زید په خندا راته وکتل او ویې ویل: زما خایستو، ته فکر کوې چې په یو شپه کې دومره بوډا شوم؟ ته نه پوهېږې چې څو ورځې بې پروا ویده وې! ته نه پوهېږې چې ما څه ورځې راوړی ای ظالمی!!؟ ته نه پوهېږې چې پرون شپه دوي لعنتی ماته څه وویل؟

زما لاس حرکت څخه ودریدل! او زه په حیرانتیا سره وایم: څو ورځې ویده وم؟

د زید سترګو د خپګان رنګ ونیو! خاموشه شو او څه یې ونه ویل چې ما بیا وویل: زید، راته ووایه، داسې نه چې کما تللی وم؟

زید سترګې بندي کړی او په آرامه یې وویل: هو شپږ ورځې ویده وې(یعني کما کې وی) ژوند مې شپږ ورځي او شپې چې هر یو یې په ما باندی زر کاله تیریده! هسی خو زه بوډا نه شوم!

یعني شپږ ورځي زه په خپل حال کې نه وم؟؟ یعنی په همدي خاطر تول حیرانه وو چې زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینه شوم؟؟ زما خاوند په همدي خاطر مات شوي دي! زید خپل د خبرې وروسته په شیطانت وایي: او هو ربښتیا دا خبره هم باید وکړم زه ځوان هلک وم ستا د لاسه بوډا شوم دی څو ورځو کی نو هیس ډول حق نلری ماته بوډا ووایی او ما نشي پریخودلی، تا زه بوډا کړم، اوس مي باید وزغمي د سترګو توره..

د زید په خبره زه خپل سترګي تنګ کوم او په کلکه یې چونګاری کوم او وایم: چا وویل چې زه تا ایله کوم، هو؟ لیونی چنار ګل! که ته وغواړې، بیا هم زما لاس نه خلاصیدلی نشې!
زید په لوړ غږ خاندی او ما خپل غیږ خواته کش کوی او وایي:ای زما زړه لیونیه !!!!څومره چې زه ستا سرپناه پسي خفه وم، څومره زه ستا په خندا پسي خفه وم!
هیڅکله مي هغه ورځي فکر نه کاوه، چي دومره ژور عاشق (میئن) شم.....

په خندا وایم: زید، پاڅېږه، زما زغم ختم شو،اوس به څوک راشئ زموږ پوزې به پرې شي پخدای!
زید- خو زما زغم زما د ژوند تر پایه نه ختمیږي، زما زړه،ته نه غواړې چې پوزه دې پرې نشي، نو ژر روغ شه چې کور او خپلي ژوند ته لاړ شو!

خدایه دی انسان سترګي ورځ په ورځ سپینیږي! په حیرانی وایم: یعنی چې ستا پوزه به نه پرې کیږي او یوازې زما پوزه به پرې شی! ته د شرم او حیا په نوم څه نه پیژنې؟

زید خپلې وریځی اوچتي کړې او زه یې نور هم کلک خپل غیږه کې ونیولم او ویې ویل: نه، شرم څه شی دی! ؟ ته زما ښځه یې، نامحرمه خو نه یې یا نامحرمه یی راته؟ ؟

د خپلو خبرو په تعقیب یې شیطاني وخندل، چې ما په دروغجنه غوسه وویل: ته زما په کټ کې د شیطان په څیر پورت یې، غټ سړی یې، که زما څخه نه شرمېږې، لږ خو خدای وشرمیږه، پورته شه نو!

زید په خندا وایي: یغما ته لېونی شوی یی؟؟ ولی وشرمیږم،هسی مي عصاب مه خرابو ولا همدلته خبل ټول وینتان شکوم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه هڅه کوله چې زما خندا کنټرول کړي، مګر کولی شم خپله خندا کنټرول کړم،د لبلبو په څیر د خندا تکه سره وم په خندا وایم: ولې خپل ویښتان شکوی؟ خبر اوسه،چې یو تار ویښته دی کم شوو،نه دی کوم خبره ختمه (تمام)؟

دخپلی خبرو په تعقیب، خپل سر پورته کوم او د هغه ویښتان خپلو د ګوتو سره څیړم چې زید وایي: یغما ته څه کوئ؟
یغما- ګورم چې ویښتان دی کم دی او که پوره!!
زید په لوړ غږ خندای او وایي: نه کم شوی دی،ستا په جدائی کې ټول توی شول!

زه پوهیدم چې هغه ریښتیا وایی، تل د کنټرول څخه بهر شی، نو خپل ویښتان شکوي! ما د ګواښ په توګه وویل: زید، پخدای که لاس دی ویښتانو کي ووهل،لاسونه به دی مات کړم،افسوس ستا په ویښتانو چنار ګل!
زید- په سترګو ښځي می زما واک ستا په لاس کې دی!

په شوندو مي پراخه موسکا راښکاره شوه او وایم: ښه سمه د اوس پورته شه،ځاي دي راته تنګ کړو!
زید- یغما همدا ستا زړه تنګون وو همدومره؟ د څو دقیقو لپاره مي پرېږده چي راحته ساه واخلم.
یغما- خو زما ځاي دی راتنګ کړی وی توبه خدایه،هاا خفه وم مګر اوس خفه نه یم،که پورته نشوي داکټر ته غږ کوم نور دی زړه!

لېونی چنارګل نه پوهېده یو پېړی په اندازه خفه شوی وم، خو زه ویریدم چې څوک رانشي او به شرمو ونه شرمیږو خلکو ته، زه پوهیدم چې هرکله زما خبره رامخکی شي زید نور د هیچا خبرو ته ارزښت نه ورکوی..زید له یو ټوپ سره کټ څخه ښکته شو ظاهراً غوسه وو او ویې ویل: صحیح شو ځاي دی پراخه شو!؟

په یوه شیطانت موسکا سره،کټ د خپلو لاسونو او پښو سره ټول بستر محاصره کوم او وایم: هوو ډیر ډیرررر ځای مي پراخه شوو! سربیره پردې، وزن او دا سپورت عضلاتی هم باید اوبه کړي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

زید- بیا ولې؟؟
سغما- ځکه چې ډیر ځای نیسي هههههههه!

زید په خندا ماته کتل، ما دا ټولې خبرې د هغه د مزاج د بدلون له امله کولې. زید چوکی سره زما څنګ ته راغلی!د ماشومانو او مظلومانه یې وویل: ته زما په حق ډېره ظالمه یې بدرنګې!مجبور چې درباندی بنه(دویم بنځه) راوړم

د زید په خبره بالبنت ورته وربادی ور غورځوم! او په حیرانتیا مې وویل: چاته دی بدرنګه وویل!؟؟په چا باندی بنه راوړی هااااان؟؟؟ (زید وخندل او په خپلو سترګو یې ماته اشاره وکړه! چې ما په غوسه وویل: هلووو لیونۍ زید خان! ته له کوم ځایه پوهه شی چې همدا بدرنګه چې لوړ قد،نری وریځی،ښایسته سترګې، غونچه شونډی ،بینی ګک قندول، او اخیره کې د شیدو په شان سپینه نو څومره خاستګاری لری هومممم؟؟؟

او په عین حال کې،هم تاته او هم خپلی بنی ته اور اچوم سپین سترګې‌به بدرنګک!!
زه خبری کوم،او هغه ورو ورو خندل!زما خاوند خاندی، او زه د ګل پشان غوټیږم

زید کرار وایې: اه، زما خایستو څومره مغروره شوی! هو، زه ستا د ښکلا په پرتله هیڅ نه یم! په ناحقه خو ستا بت پرست نه یم!
خندل مې او په لوړ غږ وایم: وایې،زه قربان شم خپل مات شوی خاوند څخه!"
زید- خدای دی نه کوی د سترګوو توره!هیڅکله داسې مه وایه حالت مې د خراب کیږی ستا دی لفظ ته.....؟!

په خندا مې ورته وویل: زیده زه د رښتیا شیږ شیږ ورځی ویده شویی یمه؟
د زید څیره خفګان څرګند کړ او سترګې یی ښکته کړی.ما نه غوښتل چې د زید خفګان وګورمه زید خپل سر یی کرار وخوځول او ویې ویل:هو
یغما- بیا څه وشول؟
زید- څه وشول؟؟؟
یغما- مطلب ولې دومره ویده شوی یمه؟

زید نور هم خفه شو او په نیولي غږ یې وویل: ډاکټر ویل ته په هوښ راتلو لپاره باید یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلیل پیدا کړې.خو تا د هوښ راتلو لپاره حتمن کوم دلیل نه درلوده. حتا همدا پرون شپه یی وویل چی ماشین باید بند کړو او د بدن غړي دیـــ(زید خپل د خبرو دی ځای کې چوپ شو زید څه وویل؟ ما د هوښ راتلو لپاره دلیل نه درلود؟ مګر زید خپل زما لپاره دلیل نه وو؟ مطلب زید فکر کوی چی ما کوښښ ندی کړې په هوښ راتلو لپاره او زید می له پامه غورځولې.

په غوسه مې وویل: ډاکټر غلط کړی چې داسی یی ویلی .په هوښ راتلو می یو دلیل پورې اړه درلود.کنه ستا په شتون کې هیڅکله بی هوښه کیدلم نه. یو هیڅړی څه می په خوب لیدل هر وخت؟! یعنی شیږ شپې او ورځې مې یواځې همدا یو خوب مې لیدلې(زید ما خواته کتلو خبری یی نکول.چې ما وویل: زیده ته می لیدلی کوښښ می کول ستا خواته راشمه خو هغه ځنځیر چی زما په پښو لاسو کی تړلی وو نه می شو کولی درشمه.نیو هیڅړمه اخر ځل چی شاته تیل وهل شومه څه سبب شو چې ځنځیر وشلیدل او تا خواته می منډه کړل...

زید ډیر خفګان سره زما خواته کتل چې ما کرار وویل: زیده داسی مړاوی مه اوسه.وګوره جوړه تیاره یمه.بد بوتې بلا هم نه وهی.او تر څو چی ستا وینتان لکه غابښونو په شان دی سپین نکړمه هیڅ چیری نه ځمه وعده ده.

زما په خبری ښایسته خندا زما د خاوند په خوله راښکاره شول او ویې ویل: وعده ده؟ په ډاډمن لهجه او په خندا می وویل: وعده وعده ده.

مازدیګر ترور،اسما،او رحیم تره له ګلانو سره راغلل ډیر خوشحاله ول.او کامله شفا یی راته وغوښتله. یو ساعت کیناستل او بیار ولاړل.زید باندی تللی وو فکر کوم کار یی درلوده.حوصله می نه وه نوره او هوا هم تیاره کیدله. ځان می د مجلې په لوستلو بوخت کړی وو.او د چیستان په ځواب مې فکر کول.چی دروازه خلاصه شوه.
ور خواته می وکتل او حیرانه شومه زید له ګلانو او ډیرو پلاستیکونه یی په لاس د ننه شو.ډیره حیرانتیا می د زید ظاهرې بني ته وو؟! خومره یې په خپل ځان ګوتی وهلي وو.

ږیره یي کمه کړی وه.او نقره یی یخنقاق یی په ځان وو،په خندا زما خواته راغی.
او ویې ویل: د سترګو تور می ښکه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بد بد می ورته وکتل، چې زید په حیرانتیا وویل: بیا څه شوې ولې داسې ګوری؟
یغما- لومړې نو چیری ورک وی؟دوهم واده د دی چې دومره دی په ځان ګوتې وهلې؟!

زید کرار وخندل او ویې ویل: لومړی خو ولاړمه او خپل مینې ته می خریداری وکړه.
دوهم خپلی ښځی لپاره می په ځان ګوتې وهلې کومه ستونزه ده؟
یغما- لومړی خو دی ښه وکړه د روغتون ډوډی بیخی زړه یی راله خرابه کړی یواځې
غرمه می ډوډی یی خوړلې.او دوهم وای دی پرځان وی زید که چا درته کتلی وی...
زید په کړس کړس وخندل او ویې ویل: ښه نو چې راګورې نو زما ګناه څه ده؟!

یغما- تاته چا ویلي ځان نه یوسف د زمانې جوړ کړی؟ او ځه دلته په جړ سر پرته یمه؟(
زید د ډیر خندا څخه خبری نشوې کولې چې ما بیا وویل: هیییی پر ما باندی خاندی؟!
زید سر یی د نه پشان وخوځول او ویې ویل: نه خدای نکړی.
یغما- سمه ده ته راوړه څه دی راوړی.رشتیا کاکو خو د هیر شوې ندی؟

زید زما خواته راغی او سپین ګلونه یی زما خواته ونیول او په خوشحالې وویل: دا دی
زما ګل ته ډالی ..
په خندا می ګلان واخیستل او بوی می کړل او ومې ویل: مننه جانان می.
زید داسی ښایسته وخندل چی بی اختیاره می وویل: ستا خندا زما ژوند ښایسته
کوي.وخانده او زما د ژوند اوری تل لپاره ښایسته کړه.

زید- په سترررررررګو ته همداسی راته ناری وکړه ځه به تل درته خاندمه.(ګلونه یو
څنګ ته ایږدمه او پلاستیکونه یی له لاسه اخلمه.ههههههههه داسی لکه یو ماشوم ته یی
چی خریداری کړی یی.له چپس څخه نیولې تر لالي پاپ ژاوله او ډول ډول جوسونه یی
اخیستی ول.اخ جان قربان می له خاوند نه شمه.ههههههههه خاوند ستا نه قربان.لکه یو
وږی پشان لګیا کیږمه خوړلو ته.. چې د زید غږ اورم چې وايې:

زید- جان می لږ په کراره ولا تول یی ستا دی.
له خوړلو نه ډډه کومه او بالبنت ته تکیه کوم او وایم:سمه ده هسی هم مړه شوم نوره.
زید- کوم ځآی خو دی درد نکوی؟
د زید د پعذابه ولو سوچ مي ذهن ته راغې او په شیطانه لحجه مې وویل: نه ښه یم یواځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګروپ مړ کړه او خپله هم لاړ شه .
زید په حیرانتیا وویل: څه؟؟ چیرته ولاړ شمه یعنی څه غواړي؟نو څه دا تول لاره د چا لپاره راغلی یمه؟

اوږي می پورته واچولي او په خندا وایم: ماته یی څه د نرسانو لپاره به راغلی یي فقط چې زه دی نه پیژنمه!!؟
زید- یغما اعصاب می مه خرابوه سمه انسان غوندی کینه ولا خفه شوې یمه درپسي.
ای جان دومره یی په مظلوم انداز وویل چی زړه می ورته و سوځیدی او د پعذاب کولو مي ورنه ډډه وکړه. او ومي ویل: ښه سمه ده اوس ځان ماشوم ماشوم مکوه .
زید په خندا شو او ویې وویل:یغما کولی شې لږ ځآی قرض راکړې؟

خندا می تیره کړه او په تنده لهجه می وویل: نه ځآی می تنګ کیږی .
زید- پخدای هماغه کنج کی ځآن ځایومه څو دقیقو لپاره .
خندا می نور نه کنترول کیده په خندا مې وویل: سمه ده.څو یواځې څو دقیقې!
زید خوشحاله شو وو خواته می راغی یوې خواته تولیږمه او زید ته ځآی ورکومه.
زید کټ کی څنګه ته می تکیه وهی او وایې: دومره هغه چوکی کې کیناستلم بیخس ستړی شوم.

یغما- کاش کور ته تلی وایې!؟
زید- نه نو دومره هم ستړی نه یمه او هو یو بل څه غواړمه ښکاره کړمه درته.(زید خپل د خبری سره سم خپل موبایل راویستو او عکس زما سترګو مخې ته نیسي. موبایل ورنه اخلمه او عکس ته په غور ګورمه.د قصر (هال)په شانتی ځآی وو؟! په حیرت وایم: زید دا څه لپاره دی؟

زید په خوشحالي وایې: زما او ستا د واده تالار یو میاشت وروسته ان شاء الله.
واده مخکی لرو؟په حیرانتیا می وویل: توکی کوی؟
زید- نه ولي توکی وکړم؟! خیر کار کې تلوار ښه دی!

تر سهاره مو کیسی وکړی او ومو خندل،کله چې سهار زید له ډاکتر سره خبری وکړی او زما رخصتیی واخیستل.تقریبا یو میاشت تیره شوه او جالبه پیښې وشوې راسره.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه حسنات او خاله زما لیدو ته راغلل چې حسنات می هم ریباری وکړه.که څه هم د زید غیرت سره مقابل شو خو زما په شتون حل شو.امکان نه درلوده زما په شتون زما ورور ته چنارګل څه ووایې.خو زما کارونه یې بې ځوابه نه پرېښودل.

لکه ټام او جیری(پیشو او موږک)پشان شوې وو کله ناکله یې ځورولمه.اخر رضوان ا حسنات ته یې وړوکې محفل ونیول. او زمونږ دواړو واده یوه ورځ کې وټاکل شوه. په حقه چې ښایسته جوړه وه دواړه.وروسته له مودو د واده ورځ ورسېدله .هو سبا آخری ورځ زما پرته له تخلص می ده.سبا ته د ټولو مخ کې د زید تخلص ځانته اخلمه.یغما زید غضنفری.

سترګې می وتړلې خو خوب مې د سترګو څخه تختیدلې وو،په سختی می سترګې وتړلې او ویده شومه.سهار له آذانو سره پاڅیدمه.اودس می وکړو او د شکر سجده می پر ځآی کړه.حسنات او اسما راغلل راته .دری واړو جامې مو واخیستې او سینګارتون په لوری ولاړو.د سینګار کار تقریبا څلور ساعته وخت ونیول.
لومړی حسنات تیاره شوه.اوففف چې څومره ښایسته شوې وه د نکریزو شپې په جامو کې.

یغما- حسنات څومره ښایسته شوې یې ما شاء الله.
حسنات په ناز وخندل او وویل: مننه کوم خوږې می .
یغما- هغه خو هسی هم یمه خو ته هم ښایسته شوې یې .
زما په خبره حسنات او اسما دواړو وخندل.اوس زما د سینګار نوبت وو سینګار ښځې ته می ډیر تاکید وکړو چې ساده فیشن راته وکړی.ډیر سینګار می نه وو خوښ.

څوکې کیناستمه دوه ساعته می ښور هم ونخوړلو، کار یې خلاصیږی بالاخره او د پاڅیدو اجازه راکوی.زما سره د اسما کار هم خلاص شو.اسما هم ډیره ښایسته شوی وه د ارایشکرې او اسما و حسنات تعریف خندا یې راوستلو.سینګار والا ښه خپل کار کی بلد وو ډیر ښایسته او ساده فیشن یې کړی وو.

اسما په خندا راته وویل:اوففففف چې دواړه وریندار ګانی می سپوږمی په شان ښکلی شوې.نظر نشي ما شاء الله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حسنات له شرم نه په ډکه لهجه وویل:خپله هم ښایسته شوې یې ګرانې.
یغما- هوی مننه او تعریفونه پریږدی زید او رضوان ته زنګ وکړی .چې راشی کار ختم دی.

اسما سر خوځوی او زید ته زنګ کوی او موږ ته وایې: تاسې خپل شالونه خپل پر مخ واچوی هغوی هم اوس رارسیږې .

څنګه چې اسما ویلې وه موږ هم خپل شالونه په مخ اچو او زید و رضوان ته په تمه کیږو وروسته له پینځه دقو د موبایل غږ پورته شو او اسما جواب ورکړو: سمه ده ورور دا دی در ووتلو(آسما مونږ ته اشاره کوی او وایې: هله چې راغلل یغما ته په تمه شه اول حسنات وړمه.ترور له رضوان سره راغلی په تمه نشی .
یغما- سمه ده لاړه شه.

اسما حسنات دباندی وړی او بیا راځی ما له لاسه نیسی او وایې: راځه وریندار جانی.
کرار کرار د اسما سره له سینګارتون څخه وځو.سر می ښکته وو او شال سره می زید نشو لیدلی. خو پوهېدمه چې د نن شپې د مجلس لمر بیا هم زید دی.زید د موټر دروازه موږ ته خلاصوی او څه وو اسما دواړه شاه سیټ کی کینو.

موټر له ښایسته سندری سره حرکت کوی.او وروسته له څو دقو تالار ته رسیږو. اسما زمونږ نه مخکی ښکته شوه او لاړه. چې ما وریسی ناری کړل:هی اسما چیرته ځی؟ ما اوس څوک یوسی.؟
زید په خندا وویل: څه دی وړمه.
له شرم نه می غمبوری سره شول .زید ښکته شو او د موټر دروازه یې راته خلاص کړه زه یې د لاس ونیولمه او په ښکته کیدو کی یی مرسته وکړه راسره. فرشته ترور او ترور دواړه زما ښه راغلاست ته راغلی ول.

لاس په لاس د زید سره تالار ته ننوتلو او ناوی خونی ته لاړو.په ننوتو سره سترګی می په رضوان او حسنات ولګیدلی،حسنات سر یی ښکته نیولی وو او رضوان غږیده.
کرار د زید غوږ اندی ته وایم: زید وګوره دواړه څومره ښایسته ښکاری ما شاء الله.
زید- هو خایستو مې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رضوان خبرو زمونږ خبرې بندې کړې: واه واه یوسف زلیخا راورسیدل(رضوان خپل د خبرو سره سم راغی او زید یې په غېږه ونېوی او ویې ویل:مبارک د وی وروره او تاته هم اغلې یغما.
زید- ژوندی اوسی رضوانه.اوس ته ما پرېږده او حسنات ته ولاړ شه چې زه خو خپل د میرمنې مخ خو وګورم..؟!

رضوان خاندی او سپېن سترګی وایي او ځی چې زه زید ته وایم: زید بده ده مننې ته د هم پرینښوده څه کار د وو ورسره .
زید- بد نده زما سپوږمی.نیو هېڅ دی ورځی ته مې څومره انتظار کړی.(زید خپل د خبرې سره سم خپل لاسونه پورته کوی او زما شال سم کوی نشم کولی دا وخت بیان او توصیف کړم درته زید زما او څه د زید له لیدو حیرانه ومه.اوففففففف د لونګی او افغانیو کالیو سره څومره ښایسته شوې وو.ببخی افسانو په شان.

زید کرار غږ باندې وویل: زر ما شاء الله ما شاء الله ژوند مې(زه د شرم څخه سر ښکته اچوم چې زید په خندا وایي: همدا شرم مې خوښېږي ستا خایستو مې.
زید زما لاس نېسی او رضوان او حسنات خواته ځي.نن دواړه ورونه ډیر ښایسته شوي ول وای د مجلس په بخیلو انجونو غږ مې سم کومه او په لوړ آواز وایم: هی تورکیه څنګه نور دی ویستلې.
زما په خبرې رضوان په خندا وایي: خپله خو دی زما فقیر د عالم څخه زیات نور ویستلې.
په خندا وایم:هغه خو ده ولې ته هم بد نه یې ورور.

څلور واړه خاندو چې زموږ د خندا سره سم فرښته ترور خاله او اسما یوځای کوټې ته راننوځي، او موږ د تالا مجلس سالون ته هدایت کوی اول حسنات او رضوان داخل کیږی بیا زه او زید ټول سالون تالار د چک چکو غږ نیسي لکه چې د زید عمه او مریم ندی راغلې! مجلس په خلاصیدو وو یواځې د سپین واده کالو اغوستل پاتې وه..

ما د حسنات سره د کالو په اغوستلو کې مرسته وکړل او هغې زما سره، د حسنات سپین د واده کالې زما د کالو څخه زیات ساده وه یو تورکې جوړه وه، د زید غږ مې وآوریدی چې نارې وهل: یغما راشم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یغما- هو راځه.
زید او رضوان دواړه جوړه رادخل کیږی کوټې ته، تورکې د حسنات خواته روان شو خو زید هک پک د دروازی مخکې ولاړ وو او ماته یې راکتل، د څو ثانیو وروسته زید زما خواته رانږدی کیږی او په پراخه مسکا وایې:

در وصف تو چې گویم؟؟
که تو خود جانې و جهانې....

د واده محفل خلاص شو او نکاح د دویم ځل لپاره وتړل شوه، او د مشرانو د لاسونو په ښکوله ولو سره چې د فرشته ترور، خاله، او رحیم کاکا چې زموږ دواړو هم د حسنات او هم زما د وکیل شو، ما په عمر کې دومره مهربان انسان نه وو لیدلی .. د مانې خواته روان شو فرشته ترور د دری منه سپاندی(اسفند) دود کولو وروسته اجازه راکوی هر یو خپلې کوټې ته لاړشې، زید د محفل څخه نیولې تراوسه زما لاس کلک نیولې وو او یو ثانیه یې لا خوشې نکړو ټول وخت یې راته ښایسته اشعار زمزمه کړل..

زید د کوټې دروازه خلاصه وی او دواړه کوټې ته ننوځو، وای دا کوټه سومره ښایسته سینګار شوی وه، ټول کوټه د سپین ګلابو باندی ډیزاین شوی وه او د ګلابو ښایسته بوی ټوله کوټه نیولې وه، زید غټه ساه اخلې او په خندا وایې: اه خلاص شو راحته شوم.(او خپل د خبری سره سم ما د لاس څخه نیسې او د کټ خواته ځې د واړه کوره ښنګ په ښنګ په کټ کې کینو، زید زما سترګې ښکله وی او زه یې په مقابل کې دهغه مردانه لاس ښکله وم..

زید خپل سر زما غیږ کې ایږدی او خپل په ښایسته غږ وایې: اه زما خایستو، د زر کلونو په اندازه ستړی یم! دا لاری سومره خاوری او تکلیفونه درلودل! خو شیرنې او خوږ والې یې د درد څخه زیات وو! خایستو مې غواړم د زر کالو په اندازه ستا غیږه کې خوب وکړم او ته راته کیسې وکړی..

خپل لاس د زید په ویښتیانو کې تیره وم او وایم: نو کیسه درته وکړم؟
زید- زما عمره ته یواځې کیسه وکړه زه د عمر تر اخیره ستا د کیسو د آوریدو څخه نه ستړی کیږم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زيد په خبره خاندم او وينتيان يې ښکله وم او وايم: نو غوږ ونيسه زما مغروره چنارګل(خپل ستوني صاف کوم او کرار د کيسې په بيان کولو شروع کوم:

وو نه وو په پخوا زمانه کې يو جنۍ وه..
په نوم د يغما، زړه يې د نوم پشان د غمونو کور وو..

تقدير يې د شپې پشان تور او بدبخت وو..
ناساپه د دی په ژوند يو رڼا وپرقيده..

تور او د غم آسمان باندی يو لمر وځليدی..
زړه يې يو سړی و تخته وېې...

هغه سړی چې د يوسف پشان خايسته وو...
او د زليخا پشان عبادت کونکې..

د قيس د جنون (مجنون) په اندازی..
او خپل د غرور تر حده..

هغه کس بل سوک نه وو بلکې د هغې بت پرست..
زيد مشهور په بت پرست..

هغه بت برست چې د هغه مينې د هغه بت ته نوی ژوند او نوی روح ورکړل، هغه بت چې د بت پرست په مينه ليونی شو او ساه او روح يې واخيستل او د زيد په مينه کې ډوبه شول...

#د بت پرست ناول پای...
#ليکوال: ناشناس...
#ژباړونکي: خواجه زی خيرونديه اداره..

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه کوم د ټولو هغه ملګرو څخه چې د ژباړی او د ناول په نور تخنیکي کارونو کې زموږ سره مرسته وکړل او خاص مننه ستاسو لوستونکو څخه چې موږ مو حمایت او تشویق کړو دا وو د بت پرست ناول پای د نور داسي خونده ور ناولونو د ویلو لپاره زموږ د ټلګرام چینل جوین او خپل ملګری دعوت کړی...

#خواجه زی صاحب.

Https://t.me/shuhab00

Edit From bashir Ahmad Shabab

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library